

S. N. LAZAREV

ČISTA KARMA

DIJAGNOSTIKA KARME

KNJIGA 2. II deo

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se objavljivati,
postavljati na internetu

Ili deliti s drugima bez prethodne pismene dozvole od strane
vlasnika autorskih prava.

S.N. Lazarev

**DIJAGNOSTIKA KARME
ČISTA KARMA
KNJIGA 2.
II DEO**

*Prevod s ruskog:
Slobodanka K. Vanjkevič*

Beograd, maj 2016.

Naslov originala:

**С.Н. Лазарев. Диагностика кармы. Книга вторая. Чистая
карма
Санкт-Петербург, 1995**

Copyright © Siergiej Łazariew, 1995
Copyright © Satja Juga, 2016

www.lazarev.ru

Sva prava zadržana.

Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi,
bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih
prava.

Izdavač: „Satja Juga”

Zastupnik i distributer izdanja S.N. Lazareva za Srbiju: „ARUNA“

• aruna.rs • lazarev.rs • aruna@aruna.rs •

tel: 064 15 77 045

LJUBOMORA

Sve ono što čitaocima izlažem u svojim knjigama, govorim praktično i svakom pacijentu. Inercija duše je neuporedivo veća od inercije svesti i da bismo usmerili dušu u dobrom pravcu, potrebno je da dugo i mukotrpno radimo na njoj. U meri u kojoj jasnije i dublje sagledam neki problem, toliko će pacijentu biti lakše da se izbatrga iz teškoća.

Trenutno o tome govorim pacijentu koji leži u krevetu s teškom traumom velikog mozga. U poslednje vreme je između njega i njegove žene često dolazilo do svađa, ljutnje i ispoljavanja ljubomore. S obzirom na to da je ljubomora izraz mržnje, dolazi do blokade glave, odnosno trauma, moždanih udara, multipla skleroze, slabljenja sluha i vida, upala nosno-grkljanske šupljine i raka.

- Ljubomora i agresivnost su vas doveli do velikih problema. U osnovi ljubomore se nalazi potreba da se voljena osoba, kao i odnosi s njom postave iznad ljubavi prema Bogu, tako da vaši najmiliji upravo zbog toga moraju da vas vređaju, svađaju se s vama i prekidaju odnose. Ne prihvatajući to, u vama se akumulira agresivnost koja će pre ili kasnije uzrokovati bolest. Ali saslušajte sada ono najvažnije: vi bi trebalo da imate pet puta manje agresivnosti, međutim kod vas se akumulacija događala mnogo brže nego kod drugih. Razlog tome je u vašoj ogromnoj gordosti, koja potiče od vezanosti duše za mudrost, usled čega osuđujete rukovodstvo svoje firme za nepromišljene postupke. Zamislite brod koji plovi, a ispod vode se nalazi hrid. On predstavlja vezanost za novac, materijalna blaga, srećan život. Ukoliko gordost nije velika, vode ima u dovoljnoj količini, pa su udari o dno slabi i agresivnost je neznatna. U tom slučaju, bolest nije potrebna. Povećana gordost usmerava čoveka prema hridinama, pri čemu se nivo vode smanjuje i hrid probija dno broda.

U poslednje dve godine vaša očekivanja prema ljudima su se pojačala, a naročito očekivanja od rukovodstva preduzeća. Ljutili ste se i osuđivali ga zbog nerazumnog ponašanja. Vaša gordost naglo je počela da se povećava i, srazmerno tome, uvećala se i vezanost za voljenu osobu i porodicu. Da biste preživeli, vaša žena je sve više morala da se ljuti na vas i da se svađa s vama i to je bila najbezbolnija varijanta za vašu normalizaciju. Ali, vi je niste prihvatili. Zatim je morala da dođe bolest ili povreda.

- Da - zbunjeno se saglasio pacijent, - sve je to vrlo blizu istini.

Usredsređeno je razmišljao, a onda me upitao:

- Hoćete reći, kako bih mogao da se izlečim potrebno je da čitav svoj život premotam unazad i prihvatim sve kao da mi je dato od Boga? Dobro, uradiću to, ali mi nije jasno šta da učinim po pitanju posla? Zar da gledam sve te gluposti i idiotizme a ništa da ne preduzmem?

- Sve vreme pokušavate da radite u istom režimu, levo ili desno. Potrebno je da preuzmete kontrolu nad situacijom, a to se postiže tako što se spolja nećete miriti sa situacijom, borićete se s njom, pokušavati da je potčinite sebi, a istovremeno ćete je apsolutno prihvatati na unutrašnjem planu. Na spoljašnjem planu nastavite da komunicirate s ljudima, ali na unutrašnjem budite - s Bogom. Ono što radite spolja prenosi se unutra i pretvara se u svoju suprotnost. Ako spolja pružate otpor, situaciju želite da prilagodite sebi, to će vam obezbediti zdravlje, međutim, kada se prenese na unutrašnji plan, uzrokujeće bolest. Nekada je čovek u većoj ili manjoj meri uspevao da sačuva harmoniju, zato što je od detinjstva vaspitavan u skladu s duhovnim i božanskim principima; da ne gaji mržnju i agresivnost, a sve postojeće prihvata kao razumno. Tokom odrastanja život ga je primoravao da se suprotstavlja i svetlo jezgro koje se u njemu formiralo, nije propuštalo agresivnost unutra. To je bila stihijska dijalektika, dok je danas postala koncepcija koju je veoma teško prihvatiti.

Naučnici su pratili šta se dešava prilikom kontakta dve civilizacije, dva naroda, dva plemena. Ispostavilo se da brzo dolazi do razmene predmeta za domaćinstvo, alatki za rad i proizvodnju. Međutim, daleko sporije se dešavala razmena običaja, a najteže - religije i vere. Religiozni pogled na svet je viši sistem apstrahovanja u odnosu na zemaljski, on doseže duhovne slojeve i taj program se proteže kroz čitavu Vasionu, te su zbog toga njegova inercija i masa ogromni. Ovo sam vam saopštio kako biste shvatili da vam predstoji destabilizacija dubljih nivoa duhovnog poimanja sveta, a to će biti dugotrajan i težak proces. Ali upravo će vam takav put omogućiti neodlaganje problema, već njihovo potpuno razrešavanje.

Na konsultacijama mi pacijenti često kažu:

- Moje ponašanje je sada potpuno ispravno, ali zbog čega sam još uvek bolestan?

Odgovaram im:

- Zamislite da je kapetan broda zaspao, a brod je sat vremena klizio ka grebenima. Probudivši se, protrljao je oči i rekao: „Poslednjih pet minuta sam potpuno pribran što znači da bi sve trebalo da bude u redu”. Da biste otklonili agresivnost prema ljudima, morate shvatiti da smo na suptilnom nivou svi apsolutno jednaki, da nema pametnih i glupih, nema zločinaca i svetaca, bogatih i siromašnih. Razlike su samo na površinskom nivou, a one se sinusoidno menjaju. Komunistička ideologija je pokušavala da nametne ljudima ljubav prema svemu spoljašnjem a iznutra se ta ljubav pretvorila u mržnju. Međutim, nisu ljudi krivi za to, već nesavršena ideja, nepotpuna koncepcija, koja stvara hiljade puta više smrtnih slučajeva od bilo kojih zlih postupaka. Pogrešna koncepcija je posledica nedovoljne duhovne razvijenosti. Stoga, ako čovečanstvo u bližoj budućnosti ne odredi strog prioritet duhovnih vrednosti u ekonomiji, politici, nauci, umetnosti, pedagogiji, medicini i drugim sferama ljudske delatnosti, uključivaće se sve jači prinudni mehanizmi.

Nastavio sam razgovor s pacijentom:

- Već sam vam rekao da ste odnos s voljenom osobom postavili iznad Boga, što je dovelo do velikih problema. Za bliske ljude ste se vezivali kroz ljutnju, osudu i ljubomoru. Ali kod vas postoji još jedna opasna komponenta - a to je prezir prema ženama. Prezir neminovno dovodi do osude. Da li ste čuli kako počinje bajka: „Kokoška nije ptica, a baba nije čovek”? Tako i vi doživljavate žene. Ako osuđujete bogataša, ili onog ko je proćerdao novac, vaša duša će se vezati za novac i vi ga nećete imati. Ako prezirete žene i nadmeno se ophodite prema njima, nikada nećete imati dobar odnos s njima. Sve se dešava dijalektički. Muškarci dobijaju majke po volji Višeg plana, iz čije se utrobe rađaju i od kojih u najvećoj meri zavise na fizičkom planu, a takođe i oca, s kojim su na distanci i od kog su zavisni na duhovnom planu. Duhovni razvoj nije moguć bez fizičkog razvoja, tako da je i čovekovo rođenje uslovljeno istim. Ljudsku vrstu je stvorila Zemlja od koje smo fizički zavisni, a energija žene identična je energiji Zemlje, dok je energija muškarca identična energiji Sunca. Začetak čovečanstva se dogodio u zemljinoj atmosferi iznad Južnog pola. Muškarac koji prezire ženu, prezire Zemlju i sve što postoji na njoj, a prezir i osuda vezuju nas za ono što osuđujemo. Velika vezanost za zemaljski plan dovodi do procesa uništenja u fizičkom telu i zato muškarac koji prezire žene duhovno degradira i počinje da se razboljeva, stareći brže nego uobičajeno. Duhovnost muškaraca

umnogome određuje njegov odnos prema ženi, te zbog toga, - obratio sam se pacijentu, - više puta preispitajte svoj život i promenite odnos prema ženama i situacijama koje su s njima povezane.

Nastala je tišina. Informacije koje iznosim teško je prihvatiti jer i najtrivijalnije sitnice dovodim u vezu s pojavama kosmičkog plana. Informacija je konstrukcija, a da bismo je prihvatili, potrebno je promeniti, tačnije, uništiti duhovnu strukturu kojom upravljamo. Ovo znači da preobimna informacija, koja nije precizno usmerena, može da uništi psihi, zdravlje i život pacijenta. Zato se trudim da odgovorim na sva pitanja koja mi pacijent postavlja, a ponekad se tretman pretvara u pravu diskusiju, kao što se dogodilo u ovom slučaju.

- U redu - osmehivao se pacijent. - Hoćete da kažete da ako osuđujem zemaljske vrednosti, tada se vezujem za Zemlju, povećava mi se agresivnost usled čega mogu da se razbolim. Možete li da osim mog navedete još neki primer?

- Sinoć mi je telefonirala jedna poznanica. Zaustavljalo joj se disanje. Nekoliko puta su pozivali lekare, ali ničim nisu mogli da joj pomognu, pa je ona, na kraju, pozvala mene. Rekao sam joj da je kod nje došlo do pojačane vezanosti za telo, kao i odnose s ljudima i da joj se zbog toga naglo pojačala agresivnost.

Nakon sat vremena ponovo me je pozvala pri čemu mi je rekla da ma koliko se trudila da otkloni sve ljutnje i zamerke na muškarce, stanje joj se ne poboljšava.

- Ponekad odlazim u posetu jednoj prijateljici; primetila sam da mi se nakon toga stanje pogoršava. Možda je to povezano s njom?

- Da li je vaša prijateljica lepa?

- Da, veoma je lepa. A zašto me to pitate?

- Stvar je u tome što se njena duša vezala za telo, telesna zadovoljstva, seks i sopstvenu lepotu. U dubini duše ona prezire sve muškarce i ispoljava mržnju prema onima koji su s njom prekinuli odnos ili su joj uzrokovali životne probleme. Osuđivali ste je zbog ružnog ponašanja prema muškarcima i vezali ste se za njene nečistoće, za njenu agresivnost. Zbog toga je potrebno da preispitate svoj život, otklonite zamerke prema muškarcima, a zatim se molite i tražite oprostaj zbog toga jer ste osuđivali prijateljicu.

- U redu, - rekao je pacijent, - pred čovekom stoje dva puta kojim ide ka Bogu: mističan, kada se iz božanske ravni spušta na Zemlju - to je

istočnjački način razmišljanja, a kada se korak po korak uspinje sa Zemlje ka duhovnom i božanskom u pitanju je zapadni način razmišljanja.

- Najprimitivniji ljudi su se vezivali za opipljiva materijalna blaga, odnosno za najniži zemaljski nivo i svoje uporište su lagano prebacivali na drugi nivo - međuljudske odnose, osećaj odgovornosti i položaj u društvu. Vremenom se energija pojačavala i oni, koji su bili duhovniji, uzdigli su se nad drugim nivoom, odnosno prestali su da ispoljavaju agresivnost ukoliko je dolazilo do uništenja drugog nivoa jer se njihova svest vezala za duhovnu suštinu višeg nivoa.

- Recite mi, a gde treba premestiti oslonac svesti kako bismo se uzvisili nad trećim nivoom i dosegli još viši?

Osmehnuo sam se.

- Najbolje je da oslonac stavite na ljubav prema Bogu. A sledeći nivo, nakon trećeg, nazivam „tačka božanske sudbine” i to je moja terminologija. Recimo da je potrebno potpuno uništiti vašu sudbinu kako biste se pročistili od te vrste vezanosti, odnosno odvojili se od svega što pripada zemaljskoj ravni. Svi imamo božanske strukture, koje praktično ni kod koga ne funkcionišu, a ukoliko dolazi do raspada sudbine i mi se vezujemo za te strukture, one oživljavaju i počinju s delovanjem.

- Izvinite, da li biste mogli da mi to objasnite normalnim ljudskim jezikom koristeći neku situaciju kao primer?

- Naravno, - složio sam se. - Ove strukture se aktiviraju onda kada čak ni pri potpunom uništenju života ne gubite veru u Boga. Kod ateista se to može ispoljiti kroz veru u razumnost i harmoničnost sveta. Ukoliko u teškim i kritičnim trenucima kažete: „Ne verujem u višu pravdu, nema pravde na svetu,” ili ako kažete: “Ne verujem u plemenitost i najuzvišenija ljudska osećanja” - onda gubite veru i odričete se svojih najviših duhovnih struktura, struktura duhovnog oca. Ovakav stav naročito obogaljuje duše potomstva.

Ponovo je nastala pauza i obojica smo ćutali izvesno vreme. Zatim me je upitao:

- Dakle, iznutra treba da budem povezan s Bogom, a na spoljašnjem planu s ljudima. Ako sam ranije težio samo zemaljskim vrednostima ili samo Bogu, sada to treba da bude istovremeni proces. Recite mi, kako su se uopšte pojavila ova dva, suprotstavljena, načina razmišljanja?

- Znanja, koja je čovečanstvo akumuliralo, sve jače su ga prikivala za Zemlju. Kada su ovi procesi dostigli određeni karmički nivo čovečanstva, bilo je neophodno da nastupi suprotni proces - odvajanje od svih materijalnih vrednosti. Ali da bi odricanje od sveg materijalnog, kao i od tela koje povezuje čoveka sa Zemljom, bilo moguće, bilo je neophodno dati telu predah, zaštitu. To je moglo da se dogodi samo na teritoriji koja je bila povezana s drugim narodima, civilizacijama, a istovremeno bezbedno izolovana od stalnih napada, ratova i katastrofa. Takvih tačaka na Zemlji je bilo nekoliko, a najvažnija je postala Indija, koja je slična flaši s grlicem, okrenuta ka Sredozemnom moru. Interakcija između stalnog raspada oblika u području Sredozemnog mora i kristalizacije sadržaja u Indiji, dalo je osnov da se pojavi filozofija koja je bila u stanju da se potpuno odrekne svega zemaljskog i da usmeri sve snage na čovekove duhovne strukture. „Uništi u sebi sve zemaljske želje, uništi sve što je zemaljsko u sebi i tada ćeš se približiti Bogu”, - tako glasi načelo istočnjačke filozofije. To ignorisanje svega povezanog s materijalnim planom u zemlji tople klime i obiljem hrane, podstaklo je duhovni razvoj velikih grupa ljudi. Akumuliran duhovni potencijal morao je da se realizuje u materijalnim strukturama i stoga je bilo neminovno da se pojavi filozofija suprotnog pravca, koja kao apsolutne prioritete postavlja zemaljske vrednosti. To je bio materijalizam.

Čovek koji prezire zemaljske vrednosti vezuje se za njih i počinje da im se klanja. Muškarac koji prezire ženu, pre ili kasnije će pred njom biti na kolenima. Dakle, pravi materijalizam mogao je da nastane samo na teritoriji Indije i Tibeta, kao posledica idealizma. Ove dve filozofije počele su međusobno da se povezuju i trebalo je da stvore nove religije, nove filozofske tokove, s kojima su na indirektan način morale da budu povezane. To su bili počeci nove životne filozofije, koja se izlivala iz „grlića flaše” u Palestinu i Sredozemlje. Iz tog potencijala, pojavile su se svetske religije, koje danas ispoveda veći deo čovečanstva. Bio je to početak buđenja, stvaranja i duhovnog objedinjenja na Zemlji. Spajanje te dve suprotstavljene tendencije na kraju drugog milenijuma nove ere, dovelo je do začetka nove teorije i koncepcije u kojoj se objedinjuju nauka i religija, materijalizam i idealizam, kosmički i zemaljski način mišljenja. Čovekov put u Kosmos i njegov opstanak u njemu nisu mogući bez usvajanja predstave o svetu koji je u skladu s tom filozofijom.

Kada smo završili razgovor, očitao sam strukture polja pacijenta i bila su primetna znatna poboljšanja. U tom danu je bilo dosta urađeno i

konsultacija je mogla da se završi. Pozdravili smo se i rastali.

* * *

U telefonskom razgovoru, jedna žena mi je isprekidanim glasom ispričala o nesreći koja ju je zadesila.

- Imamo velike porodične razdore, a moja ćerka i zet velike probleme. Odjednom se na nas svalila užasna nesreća: četvorogodišnja unuka, predivno i zdravo dete, koja skoro nikada nije bila bolesna, iznenada je dobila moždani udar, izliv krvi u mozak, i umrla. Lekari nisu mogli da shvate niti da nam objasne šta se dogodilo.

Devojčicino polje je zaista bilo zatvoreno; bio je vidljiv moćan raspad u predelu glave. Svesna i podsvesna agresivnost bila je dvostruko veća od smrtonosnog nivoa. Razlog je bio u mržnji, a u korenu mržnje je bila ljubomora. Uzrok ljubomore je isti - voljena osoba i porodica predstavljali su osnovni cilj, smisao i sreću u životu. Situacija se komplikovala činjenicom da ju je ljubomora pratila kroz nekoliko pokolenja po liniji oca i majke. Od treće do pete godine, dete se uključuje u sve zemaljske probleme, te je zbog toga detetu vezanom za materijalne stvari teže da se harmonizuje. U tom periodu, devojčicino polje se susrelo s poljem njenog budućeg muža. Program koji je prethodno bio uspavan odmah se aktivirao i došlo je do blokade. Priroda je mudra, tako da je detetu kroz smrt u ovom životu omogućila da se normalno razvija u sledećem. Ljubomora akumulirana u podsvesti može dovesti do smrtnog ishoda.

U prvoj knjizi sam pisao o tome kako roditelji vrše uticaj na decu. Ali i deca mogu da nanose štetu roditeljima, doduše, na daleko suptilnijem nivou, i zbog toga se kazna prenosi u njihov sledeći život. Na taj način svaki postupak neumitno izaziva posledičnu reakciju, a mi nemamo uvek mogućnost da primetimo niti da shvatimo kako taj mehanizam radi.

* * *

U kuhinji sam razgovarao s jednim čovekom.

- Zaista nam se sve što smo učinili vraća istom merom; osetio sam to na svojoj koži. U mladosti sam voleo jednu devojku, ali mi je nju preoteo drugi mladić. Unajmio sam grupu batinaša koja ga je premlatila. Tom prilikom su me pozvali telefonom i pitali: „A da mu nešto odrežemo?“ Uplašio sam se i zamolio ih da ni u kom slučaju to ne učine.

S devojkom sam kasnije ipak raskinuo. Međutim, pogledajte šta se meni dogodilo. - Pritom je podigao majicu te sam video dugačak šav na njegovim leđima. - Dobio sam intervertebralnu kilu, a mogle su da mi se paralizuju i noge. Međutim, Bog se smilovao na mene pa sam slučajno sreo odličnog stručnjaka, tako da sada mogu da hodam, ali normalan život još uvek ne mogu da imam.

- Sve je onako kako treba da bude - rekao sam mu, - infarkt i fraktura leđa se dešavaju ne samo zato što smo lično povređeni, već i zato što druge povređujemo. Da si dao saglasnost da osakate onog mladića, sada bi ležao u krevetu paralizovanih nogu, a u sledećoj inkarnaciji ne bi imao ni zdravlja ni sreće na ličnom planu. Neko mi je ispričao za slučaj jednog čoveka koji je, došavši kući, saznao da mu je žena neverna zbog čega ju je on ubio. Osuđen je na deset godina zatvora. Dijagnostikovao sam šta će mu se dogoditi u sledećem životu: ogromna podsvesna agresivnost koju je gajio prema ženama i koju je svojim postupkom potisnuo u podsvest, u sledećem životu će se preokrenuti, i od okrutnog i agresivnog čoveka neće ostati ni traga. Biće to skroman, snobljiv čovek, ponižavan i vređan od žena koje će ga ostavljati i varati, a on će svu agresivnost usmeravati prema sebi, ljuteći se na čitav svet, osećajući se poniženim, zbog čega će izgubiti volju za životom. Postepeno će gubiti potenciju, a verovatno će i oboleti od raka prostate, te će umreti. I tako će se dešavati tokom nekoliko života, u zavisnosti od toga u kojoj meri je ubijao ljubav u drugima i u sebi. Zemaljska sreća će mu biti omogućena tek onda kada ljubav za njega postane svetinja i kada prestane da je ubija. Međutim, ako mu ljubav prema Bogu postane cilj i smisao života, a sve što pripada zemaljskom planu - sredstvo za uvećanje te ljubavi, tada će dobiti mogućnost da doživi zemaljsku sreću u potpunosti.

* * *

Setio sam se ovog razgovora kada me je jedna majka zamolila da pregledam njenu šestogodišnju ćerku koja je ličila na anđela.

Pogledao sam njene bubrege; energija levog bubrega se teško očitavala, jer je polje oko njega bilo zagrađeno kvadratom. Desni bubreg nije bio u dobrom stanju, njegovo polje je bilo prilično deformisano. Majka me je, gledajući u oči, pitala:

- Stvari loše stoje?

- Prilično loše - odgovorio sam joj. - Odstranjen joj je levi bubreg?

- Da, - odgovorila je i nastavila:

- Već dva meseca pokušavam da zakažem pregled kod vas jer sam počela da praktikujem vaš sistem. Osetila sam da su stvari počele da se menjaju. Da li je to pozitivno uticalo na moju ćerku?

Pregledao sam u kakvom stanju je bio bubreg mesec dana pre toga. Na nivou polja bio je mrtav, a sada je živ, samo su bile prisutne određene deformacije strukture polja, koje su mogle da izazovu funkcionalne, ali ne i organske poremećaje.

- Da, - odgovorio sam. - Pozitivne promene postoje, ali u karakteru i pogledu na život vaše ćerke krije se ogromna mržnja prema muškarcima, izazvana ljubomorom. Ona već mrzi i želi smrt svom budućem mužu. Agresivnost je dostigla opasnu granicu, iza koje će ubiti ne samo jednu osobu, već čitavo čovečanstvo. Program se preokrenuo i počeo da ubija nju. Majka, odnosno vi, mrzite muža, a ćerka mrzi sebe. U meri u kojoj uspete da preispitate čitav svoj život i kroz molitvu i ispravno ponašanje promenite karakter i pogled na svet, koliko se budete molili za ćerku i potomke da im ljubav prema Bogu bude smisao života, a suprug i porodica sredstvo za dostizanje toga, toliko će vaša ćerka biti zdrava i srećna.

* * *

Posle predavanja, prišla mi je jedna žena.

- Dok ste držali predavanje, pogrešili ste u nečemu te sam odlučila da vas ispravim. Pričali ste o jednoj situaciji kada ste svojoj pacijentkinji savetovali da zamisli kako je muž vara a da se ona moli i da mu oprašta. Što češće bude ovako zamišljala, njen muž će prestati da švrlja. Grešite u tom smislu da muža treba zamišljati kao lošeg. Bavim se parapsihologijom i mojim klijentima savetujem suprotno: muža treba zamišljati kao dobrog, koji se lepo ponaša; što ga više budemo zamišljali kao dobrog, time će se on bolje ponašati. Sami ste pisali o tome da ukoliko budemo zamišljali nesreće i probleme, takve ćemo situacije i privući.

Bio sam pomalo zatečen: „A možda sam preterao u svojim savetima?” Zatim sam se povezao sa višim planom, dijagnostikovao situaciju, i tada sam shvatio.

- Stvar je u tome da nesreće privlačite ne zato što ih zamišljate, već zato što ih se plašite. Kao prvo, ne ubija stres, već pogrešan odnos prema stresu. A kao drugo, vaša duša je vezana za muža, porodične odnose i ako se ne budete molili, pročišćavali, težili uzdizanju, vaše pročišćenje će se događati prinudno. To se može dogoditi kroz vašu smrt ili smrt vašeg muža, svađe i ristanke. Ako pomoću svojih težnji ne uspete da postignete da se vaš muž lepo ponaša, tada ćete oboje pročišćavati duše kroz bolesti i smrt, s obzirom na to da ste odbili najbezbolniji oblik pročišćenja. Problemi onih koji se bave ekstrasenzorstvom i parapsihologijom jesu u tome da, razvijajući u sebi širok dijapazon delovanja na duhovne strukture, ne mogu da uključe duhovnu logiku, koja se ne preklapa sa logikom fizičkog plana. Nepravilan pristup toj oblasti, prioritet pridavan zemaljskom planu, zatim inteligenciji i razumu koji su povezani sa fizičkim telom, umesto razvoja dovodi do degradacije ne samo duhovnih, već i fizičkih struktura.

* * *

Na konsultaciji me je jedan muškarac upitao:

- Recite mi, kako se mogu iskupiti za greh? Ranije sam varao ženu, a sada verujem u Boga i shvatio sam da sam počinio greh.

- Treba proveriti da li to predstavlja kršenje viših zakona.

Dijagnostikovao sam polje njegove žene i odgovorio mu:

- Vaša žena je veoma ljubomorna. Što su stabilniji porodični odnosi, time se ona jače vezuje za njih pri čemu ispoljava agresivnost prema vama. S obzirom na to da ste harmoničan čovek, njoj se sve to vraća usled čega postoji realna opasnost da će ona umreti. U vašem slučaju, greh je da budete verni ženi.

- A zašto onda u Bibliji piše: „Ne čini preljube”?

- Merilo je u takvim situacijama toliko neuhvatljivo da je svaki slučaj strogo individualan. Stoga jedino merilo može biti samo ljubav. Ako vaše ponašanje i odnos ubijaju ljubav u vama ili u drugom čoveku, to je nedopustivo i, podrazumeva se, kažnjivo. Ne postoji ništa u Vasioni što može da opravda ubistvo ljubavi.

* * *

Pre nekoliko meseci me je pozvao pacijent, koga sam lečio dugo vremena. Rekao mi je da umire i da oseća kako neće preživeti ni predstojeći dan. Dijagnostikovao sam njegovo polje i, zaista - video sam

smrt. Bio je u braku petnaest godina, a žena mu je tokom čitavog braka, kako se kaže, „pila krv“. Upoznao je drugu ženu. Kada je njegova žena otišla na službeni put, proživio je sa ovom drugom ženom nedelju dana u miru i idili. Rekao sam mu da je neverovatno ljubomoran, jer ženu i porodicu stavlja iznad Boga. Nedelju dana je bilo dovoljno da se veže za zemaljsku sreću i u sebi se odrekne Boga do nivoa koji je za njega bio smrtonosan.

Stabilan odnos sa ženom fatalan je po vas - rekao sam mu. - Preživeli ste samo zato jer vam je Bog dao samovoljnu ženu. Molite se za to da vaša ljubav prema Bogu bude iznad ljubavi prema ženama i srećnoj porodici. Otklonite taj „lepak“ kojim ste „zalepili“ svoju dušu za zemaljske vrednosti. Tražite oprostaj od Boga zbog ljubomore, ljutnje i osuđivanja žene. I zapamtite da sreća pre svega predstavlja ogromnu ljubav i težnju prema Bogu, a kao drugo, prihvatanje svega što nam se dešava kao dato od Boga s ljubavlju i zahvalnošću, bez agresivnosti koja se usmerava na druge i sebe. A sada, molim vas, dovedite vašu ženu kako bih porazgovarao s njom.

Mlada žena je sa iščekivanjem gledala u mene.

- Zamislite sledeću situaciju - rekao sam joj. - Duša devojke spremna je da momka i porodicu postavi iznad Boga. Ona voli mladića, kao i on nju i žele da se venčaju. Što porodični odnosi budu stabilniji, time će se brže duša vezati za zemaljski plan i postajaće sve ljubomornija i agresivnija. Agresivnost može da ubije njenog muža. Ali on je harmoničan čovek, nije vezan za zemaljske vrednosti i zato umire ona. Šta joj može spasiti život? Jedino to ako neko iznenada stane na putu njihovom braku, ako se razvedu ili ako se on predomisli i oženi drugu. Njoj se tad otvara najbezbolnija opcija: posećuje mladoženju dan pre venčanja i pronalazi ga u krevetu s drugom ženom. Ona ga, i pored toga, ne osuđuje i ne pokušava da ubije svoja osećanja. Dakle, na taj način uspeva da se oslobodi vezanosti za voljenu osobu i porodicu i tada će živeti u savršenoj harmoniji i moći će da stvore stabilnu vezu. Nakon pet do sedam godina njena duša zaboravlja na proživljeni bol i ponovo počinje da se vezuje za zemaljske vrednosti, što uzrokuje bolest ili smrt. Kako joj spasiti život? Veoma jednostavno... Muž počinje da švrlja i zarazi se veneričnom bolešću. Ona ga ponovo ne osuđuje, nego se leče i pet do osam godina žive u harmoniji. A zatim njena duša ponovo postaje zavisna od porodice i muža i, jednog lepog dana, on joj kaže: „Draga, imam drugu ženu - odlazim kod nje“. Žena, ne znajući da joj time

spasava život, ne ispoljava ljubomoru i ljutnju, nego mu kaže: „Nisi ti kriv. Prihvatam sve kao dato od Boga i u mojoj duši nema povređenosti, osude i ljubomore”.

Posle nekoliko meseci, kada se njena duša konačno odvojila od Zemlje i počela da teži Bogu, muž joj se vraća i oni žive u savršenoj harmoniji. Sve ono što zavolite više od Boga, biće vam oduzeto i uništeno. Ako želite da imate muža i stabilnu porodicu, molite se da vaša ljubav prema Bogu bude jača od ljubavi prema mužu i porodici. U tom cilju otklonite i najsitnije uvrede, osude i ljubomoru. Decu stalno podsećajte na to da je iznad svega - ljubav prema Bogu.

- A kako su ljudi nekada živeli? - iznenađeno me je upitala.

- Kada se čovek često moli, njegova duša se uzdiže iznad Zemlje i pročišćuje se. Voleći drugog čoveka, on ipak voli prvo Boga, a tek zatim ovog drugog. Zapovesti su odredile kakav treba da bude naš ispravan odnos. Čovek je u principu - probavna cev koja poseduje dve bazične funkcije. Prva je - ishrana, a druga - reprodukcija, odnosno, kako se kaže „ljubav i glad vladaju svetom”. Ali odjednom se pojavio Mojsije koji je rekao: “Hrana je sekundarna; prvi osećaj radosti treba posvetiti Bogu, a ne tanjiru.” Ljudi su od tada počeli da se mole pre jela, da bi prvo osetili ljubav prema Bogu, a tek potom utolili glad. Hristos je rekao da je razmnožavanje takođe sekundarno; da je prvi osećaj ljubavi potrebno posvetiti Bogu, a tek potom voljenoj osobi. U korenu svega se nalazi osnovna funkcija - ljubav prema Bogu, a bez nje neće biti ni hrane, niti razmnožavanja. Sva živa bića su prožeta ljubavlju, duhovnošću i Najvišim jedinstvom, bez obzira na kom nivou se nalaze. Neživi svet takođe teži jedinstvu, ali to se manifestuje unekoliko drugačije.

- Ispada da ni decu ne smemo voleti više od Boga?

- Izneću vam dva primera.

Jednom je u vozu pored mene sedela mlada majka s devojčicom koja je imala pet ili šest godina. Spontano sam dijagnostikovao devojčicino polje i u njemu sam video smrt, čiji autor je bila njena majka, koja je ljubav prema ćerki postavila iznad Boga. Majci sam postavio tri pitanja:

- Znate li da čovek treba da voli Boga više od svega na Zemlji?

- Da, znam.

- A znate li da čovek treba da voli Boga više od svoje dece?

- Znam, ali mi do sada to nije uspelo.

- Da li ste znali da nam Bog oduzima ono što postavimo iznad Njega?

Ćutala je. Međutim, nakon izvesnog vremena sam uočio da se polje devojčice znatno poboljšalo i da je majka ipak nešto shvatila.

- Sada ću vam navesti drugi slučaj.

Jednom su mi postavili pitanje:

- Rekli ste da ljudi koji gaje mržnju i koji su ispunjeni zlom oboljevaju i bivaju kažnjeni. U našem komšiluku je živela jedna žena - izuzetno dobra i poštena osoba. Nikada nikome nije uputila lošu reč, a umrla je od raka u najtežim mukama.

Pogledao sam njeno i polje njene dece, i sve mi je postalo jasno. Njena duša je bila spremna da porodicu i voljenu osobu postavi iznad Boga. Osuđivala je muža, a preko njega joj je dolazilo pročišćenje, nakon čega se još jače vezala za to i svu ljubav usmerila na decu. Ljubav, koja se prvo ispoljava ka Zemlji, a tek potom prema Bogu, ubija jače od mržnje. Žena je sopstvenom ljubavlju počela da ubija svoju decu. Zbog toga je obolela od raka i umrla. Za razliku od sporog, dugotrajnog umiranja, koje pročišćava dušu i uzdiže je nad zemaljskim vrednostima, brza smrt to čini u daleko manjoj meri. Ona je umirala u mukama da u sledećem životu ne bi ubijala svoju decu posesivnom ljubavlju.

Bračni par se pozdravio sa mnom i otišao.

* * *

Ispred mene su sedele sedamnaestogodišnja devojka i njena majka, koja je s nadom i strahom gledala u mene: njena ćerka je obolela od limfogranulomatoze i predstojao joj je treći tretman hemioterapijom. Na glavi je imala periku. Bila je bolesna već tri godine i lekari su svim silama pokušavali da joj spasu život. Dijagnostikovao sam devojčicino polje i uočio u njemu jak program samouništenja. U blizini polja sam primetio konture još jedne osobe, na kojoj je bio uočljiv hijeroglif smrti - to je bio njen budući muž. Nekada sam mislio da oboljevamo zbog onog što smo učinili, a zatim sam shvatio da nas bolest upozorava na nešto što će se dogoditi: ona se razbolela da ljubomorom ne bi ubila svog budućeg muža.

- Molim vas, saslušajte me - obratio sam se devojci. - U prvoj knjizi sam pisao o tome da se kroz bolest blokira podsvesna agresivnost. Na

podsvesnom nivou smo svi jedno, i na njemu, ukoliko ubijemo jednog čoveka, isto je kao da smo ubili sve ljude. Bolest, povrede, nesreće i smrt zaustavljaju tu agresivnost. Vaša svesna agresivnost iznosi 60 jedinica, a podsvesna 20, - obratio sam se njenoj majci. Kod vaše ćerke svesna agresivnost iznosi 10 jedinica, a podsvesna 260 jedinica. Smrtonosni nivo za muškarca koga će ona voleti je - 160 jedinica. Zaključak je: bilo koji muškarac, koji nju bude oženio, umreće. I ovde nije problem roditeljska, već njena lična karma. Dakle, neophodno je da ona prvenstveno radi na sebi.

U korenu svake bolesti je agresivnost, koja je prodrla u dušu. Preostaje da se razjasni najvažnije: šta se nalazi u korenu agresivnosti i šta je izaziva? Agresivnost se javlja onda kada se duša vezuje za zemaljske vrednosti. To se dešava onda kada ljubav usmeravamo prvenstveno ka zemaljskom planu, a tek potom prema Bogu.

- Pogledajte, - podigao sam ruke. - Na prvom mestu volim Boga, a tek potom svoju vikendicu. Polomili su mi ogradu na vikendici, ali ja sam i pored toga spokojan. Vikendica je jedno, a moja duša je nešto sasvim drugo. Ako moja duša voli vikendicu više nego što je neophodno, ona se za nju vezuje, usled čega se javlja agresivnost. - Stavio sam ruke na sto i držao se za njega. - Ako su mi polomili ogradu, a mene to povređuje, zbog čega sam veoma ljut, to znači da smo vikendica i ja - jedna celina. Ali, ako je toliko neizmerno volim (pritom sam napravio izraz lica kao da sam ispunjen strahom i još snažnije sam obuhvatio sto i priljubio se uz njega), - tada me je obuzela mržnja i spreman sam da ubijem zbog polomljene ograde. Što više mrzim, zavidim i ljutim se, time se jače vezujem i time moja duša brže tamni. Znači, u narednoj inkarnaciji ili moja duša neće moći da se inkarnira ili ću biti rođen sa ozbiljnim bolestima ili telesnim povredama kako ne bih mogao da sazidam „vikendicu”, i kako se ne bih još jače vezao za nju. Najblaža opcija pročišćenja jeste gubitak vikendice zbog koje sam bio spreman da se odreknem Boga. I što brže to budem prihvatio, time ću se brže pročititi.

Duša žene može da se veže za novac i ona tada dobija muža koji ne može da zaradi, ne daje joj novac ili ga gubi. Ona može da se veže i za seksualna zadovoljstva ali tada dobija muža koji je nemoćan na tom planu, ili, pak, onog koji za to ne mari. Ako ga ne prezire i nije ogorčena na njega, tada se njena duša čisti. Duša žene se može vezati i za položaj u društvu, ali će tada dobiti muža sa niskim socijalnim položajem. Može da se veže za voljenu osobu, ali će je tada srodnici i osobe koje voli

povređivati, da bi njen prvi osećaj jedinstva i ljubavi bio posvećen Bogu, a ne Zemlji. Sve što nazivamo zemaljskom srećom žena po pravilu dobija kroz srećnu porodicu, tako da je njeno iskušenje da voljenu osobu postavi iznad Boga veoma veliko. Da bi očistila dušu, ona uopšte neće imati muža, ili će živeti u nevenčanoj zajednici, ili će joj muž piti, švrljati, odsustvovati iz kuće i imati odvratani karakter. Sposobnost da ne preziremo i ne osuđujemo prilika je da pročistimo sebe i imamo zdravo potomstvo.

Za vašu ćerku idealan će biti onaj muž koji će je s vremena na vreme vređati, varati je i odlaziti iz kuće. Neophodno je da to prihvatanje iznosi 120 jedinica, a ako bude iznosilo 2-3 jedinice, agresivnošću će ubiti muža. Zato je važno da shvati kako nema smisla da se nada srećnoj porodici. Što stabilniji budu porodični odnosi, time će njena ljubomora biti jača. Što pre žena shvati da se istinska sreća krije u ljubavi prema Bogu, a ne prema voljenoj osobi i porodici, veće su joj šanse da rodi zdravu decu. Imaće zdravo dete ako ga rodi u nevenčanoj zajednici. Ako bude želela da zasnjuje brak, bolje je da prvo rodi dete, pa da se tek onda udaje. Neophodno je da se trudi ne samo po pitanju trenutnih emocija, već da menja svoj karakter i pogled na život. Kako je razgovor odmicao, video sam da se polje devojke postepeno poboljšavalo. Najopasnije je ono što ne shvatamo, a to je da su porodica i voljena osoba sekundarni, isto kao i Zemlja i zemaljska blaga. Upravo je zbog toga najvažnija Hristova zapovest bila: „Voli Boga više od oca, majke i sina svojega”. Nije ni slučajnost što je govorio: „Došao sam da razdvojim brata i sestru, muža i ženu, da bi voleli Boga više nego jedni druge”. Veliki broj bolesti i raspad porodice u savremenom društvu izazvani su upravo time što je u našoj predstavi o svetu akcenat postavljen na zemaljske vrednosti.

A da li je potrebno da nastavimo tretmane hemioterapije? - upitala me je devojčicina majka.

- Neka o tome odluče lekari. U suštini, hemioterapija je mučenje tela, a, shodno tome, i duše, odvajanje od Zemlje. Kroz zračenje i upotrebu lekova dolazi do naglog odvajanja od zemaljskog plana za koji se duša vezala. Savetujem vam da isto to uradite dobrovoljno, menjajući svoj karakter i pogled na svet.

* * *

„Kada je ljubomoran, to znači da voli” - ovu frazu sam stalno slušao. Vlada mišljenje da čim je neko ljubomoran, to znači da je

inteligentan, da kontroliše situaciju, da neće dopustiti nikakve gluposti i da je sve dobro, ali se istovremeno odvija drugačije. U tinejdžerskom uzrastu slušao sam priče o stalnim skandalima u jednoj porodici, u kojoj je žena ispoljavala bolesnu ljubomoru. Noću, dok joj je muž spavao, ona mu je zašivala dugačke gaće za čaršav. Ujutro je proveravala da li je sve na svom mestu, i, videvši da su gaće i dalje prišivene, bacala se na njega i udarala ga po licu.

- Sve mi je jasno. Noćas si se iskrao iz gaća i odjurio kod svoje ljubavnice.

„Sigurno je luda”, - mislio sam, verujući u to da nama vladaju um i razum. Tada nisam znao da razum kontroliše naše ponašanje svega 10-15%. Bilo koji logički zaključak će se raspasti ukoliko se sudari sa našim strasnim željama. „Ti si kriv jer bih sad nešto pojeo”, - otprilike tako izgleda ova šema.

Naš razum uvek savladavaju jake emocije. Možemo da se odupremo očiglednim, mlakim emocijama, ali ćemo pratiti one koje su upletene u naš karakter i predstavu o svetu. Duša se sastoji iz dva sloja emocija: jedan je povezan sa umom i telom, koji su prepuni agresivnosti i strasti, a drugi sa duhom, sa suptilnim strukturama polja, koje nas povezuju sa čitavom Vasionom. U njima preovlađuju altruizam, jedinstvo i ljubav. Veština da telo potčinimo duhu, odnosno niže emocije višim - jeste sposobnost da budemo zdravi i srećni.

Od svoje osme godine samostalno sam pokušavao da spoznam svet koji me okružuje, bez podsticaja sa strane. Čoveku koji je ljubomoran nisu potrebni povodi, on će ih sam izmisliti. Ali šta činiti tada? Odreći se kontrole nad situacijom i pustiti da se sve uruši? To takođe nisam mogao da prihvatim. Pomiriti jedno s drugim nije bilo moguće te sam morao da izaberem samo jedno. Tada nisam znao da je ovaj zadatak rešio Isus Hristos. Kada se u borbi između dve suprotnosti uključuje treća, koja je iznad njih, tada se problemi mogu rešiti.

Ako se najdraža osoba voli ostacima ljubavi prema Bogu i ako se u njoj prvo vidi i voli Bog, tada će ljubomora iščeznuti sama od sebe. Međusobni odnos, koji je neprestano bio narušen, postaće stabilan. Sve dok između nas i onoga kog volimo ne postavimo Boga, sreća će sve vreme biti zagađena otrovom agresivnosti, mržnjom, strahom i zamerka. U mladosti sam mislio da je ljubomora herojstvo i pokazatelj muške snage, a nisam znao da je u njoj daleko više

omalovažavajućeg, nego herojskog. Ljubav je želja da se pruža, a ne da se uzima. Tada mi nije bilo poznato da do većine bolesti uglavnom dovodi ljubomora.

* * *

Jedna žena je imala izuzetno težak oblik poliartritisa. Razlog je bio u njenoj ljubomori. Ljutnja, prezir i osuda muškaraca koji su je voleli pretvorili su se u jak program samouništenja. Nedostatak volje za životom predstavlja emociju, i to emociju suptilnog nivoa. A emocija je - polje. Ova emocija ne predstavlja samo program uništenja tela, već i duhovnih struktura polja. To je posebno opasno, zato što se upravo u duhovnim strukturama našeg polja nalaze duše našeg potomstva. S obzirom na to da je agresija povezana sa interesima tela, da uništava dušu, neophodno je zaustaviti program koji uništava buduće živote i buduća pokolenja. Poliartritis je prilično uspešno blokirao ovaj program.

* * *

Razgovarao sam s jednom ženom koja je, sudeći po izjavama njenog muža, obišla sve eminentne evropske i svetske stručnjake iz oblasti medicine. Apsolutno niko nije mogao da joj pomogne.

- Sada mi je mnogo bolje - priznala je.

Patila je od benignog tumora hipofize a uzrok njene bolesti sam joj objasnio na sledeći način:

- Vi ste ljubomorna osoba, a ljubomora predstavlja mržnju koja dolazi iz glave, što znači da će priroda ograničavati vaš program uništenja voljene osobe i same sebe. Isprva, u skladu sa razvojem ljubomore, mogu se pojaviti problemi sa nosno-grkljanskom šupljinom i zubima. Zatim se istovremeno može pojaviti i mržnja prema samoj sebi. Uslediće glavobolje, traume glave, oslabljen vid i sluh, meningitis, moždani udari, tumori, psihički poremećaji. Pre godinu dana sam pregledao jednu ženu koja je imala šizofreniju u početnoj fazi.

- Svog muža neizmerno volite. Čak više i od Boga - rekao sam joj, - iako sebe ubeđujete u suprotno.

Usledila je duga pauza. Zatim mi je rekla:

- Hoćete reći da bi se moje stanje popravilo ako bih prevarila muža?

- Potpuno ste u pravu - odgovorio sam joj - ali to je nasilan, „kostolomački” metod rešavanja problema. Postoji i drugi put, daleko lepši, ali je teži: promenite svoj karakter i pogled na svet. Ako se svako

jutro budete molili i osećali da volite Boga više od muža, ako shvatite da svako ko vas je izdao i posvađao se s vama - nije krivac, da je sve što ste doživljavali kao problem - pročišćenje poslato od Boga, onda vam neće biti potrebna nasilna sredstva. Ali dobrovoljna težnja zahteva veliku duševnu snagu. Košulju, koja je srasla za telo, lakše je naglo otrgnuti, nego je kvasiti i polako odvajati, milimetar po milimetar. Lakše je otrgnuti se. Ako na početku pobeđujemo, kasnije ćemo izgubiti.

Nastavio sam da joj obrazlažem:

- Veoma ste ljubomorni, a situaciju otežava i vaša gordost. Čvrsto ste se vezali za poštenje i razum. Kada ste radili kao komsomoljka, prezirali ste osobe s manama. U tolikoj meri ste izgradili gordost da je ona svaku agresivnu emociju desetostruko pojačala. Ali to ste činili iz neznanja. U suštini, vi ste dobroćudan i pošten čovek i zbog toga vas Bog, kako se kaže - čuva. Mogli ste da obolite od raka mozga, ali zbog vaše dobre prirode, zaradili ste samo dobroćudni tumor. Da su vrsni stručnjaci medicine uspeali da vas izleče, tada bi neko od vas umro: ili vi ili vaš muž ili deca.

* * *

Skoro svaki treći pacijent koji me posećuje ima problem s vidom i sluhom. Svakom sam govorio:

- Ljubomora.

Svako treće ili četvrto dete koje dovedu kod mene u budućnosti čeka neplodnost. Razlog je isti.

U decembru 1993. godine, prijatelj me je zamolio da pregledam jednog čoveka.

- Koncentriši se na njega par trenutaka, - rekao sam mu.

Nakon toga sam očitao informaciju sa suptilnog nivoa i video da je čovek izuzetno ljubomoran. Njegova ljubomora je prešla opasnu granicu i u njemu se aktivirao program kojim je i sebi i svojoj ženi priželjkivao smrt.

- Na koji način ih to može ugroziti? - postavio mi je pitanje.

- Smrću. I njegovom i njegove žene.

- Pre nedelju dana su im postavili dijagnoze. On je oboleo od leukemije, a ona od raka rektuma.

* * *

U moj atelje je došla jedna žena. Budući da sam se posvetio istraživanjima, više nisam primao pacijente na konsultacije.

- Mogu vam pokloniti samo tri minuta - rekao sam joj. - Kakvi problemi vas muče?

- Doputovala sam s Dalekog Istoka. Moj suprug ima tumor na mozgu.

- Vaš suprug je veoma ljubomoran. Njegova podsvesna agresivnost je smrtonosna za svaku ženu za koju se veže. Da niste bili dobrodušni i duhovni, ta ljubomora bi vas ubila. Sve se to vraća njemu i nanosi mu udarac u glavu.

- Ali on uopšte nije ljubomoran, - iznenađeno je uzviknula.

- Ljubomoran je - odgovorio sam, - samo se njegova ljubomora ispoljava kroz uvredljivost.

- Da, on se lako vređa - potvrdila mi je.

- Kada se neko posvađa s nama i napusti nas, mi smo uvređeni, zavidimo, ljubomorni smo, mrzimo i tada se vezujemo za taj odnos i postajemo još ljubomorniji. Zamislite situaciju: ljubomorna žena podsvesno nanosi udarce mužu zbog čega je on stalno bolestan. Odjednom, nju izdaje ili se s njom posvađa bliska prijateljica i ona je zamrzi. Mesec dana kasnije, muž joj umire a njoj ni na kraj pameti ne pada da su ova dva događaja povezana. Međutim, na suptilnom nivou su povezani, pri čemu i veoma tesno. Prenesite mužu da zahvali Bogu za svaku situaciju kada ste ga uvredili i okrenuli mu leđa. I neka traži oproštaj od Boga za sve uvrede i osude.

Ona je tužno klimala glavom:

- On to neće uraditi. On ne veruje u Boga.

Slegnuo sam ramenima. Dobrovoljno ili prinudno, u svakom slučaju ćemo doći pred Boga. Vera u Boga otpočinje onda kada osetimo da je ojačao kontakt s Njim, a to se dešava kada je naše telo povređeno, kada je bolesno, kada umire, a zajedno s njim umiru i razum, um. Kada postoji naša težnja da uspostavimo kontakt, tada je uništenje tela nepotrebno.

Prisećao sam se kako je moje shvatanje o tome šta predstavljaju svađe i neprijatnosti sporo sazrevalo.

* * *

Posetila me je jedna žena koja je imala probleme s decom.

- Posedujete veliku gordost i ljubomoru - rekao sam joj. - Dete ste mogli da imate samo s muškarcem koji je bio u stanju da vas, svesno ili nesvesno, toga oslobodi. Samo kroz uvrede, poniženja, ljutnje, svađe i neverstvo možete da rodite zdravu decu.

- To je nemoguće izbeći?

- Govorim o prisilnom metodu, koji se uključuje onda kada nam nedostaje razumevanja, želje i snage da težimo ka Bogu. Sve dok ne prestanete da se ljutite i osuđujete muža, vašoj deci neće moći niko da pomogne.

Bilo joj je veoma teško da to učini, video sam joj na licu, ali je rekla da hoće. Kada je došla na sledeći tretman, opazio sam da su duhovne strukture njene dece bile mnogo čistije.

- Preostalo vam je da uradite još 50%, - rekao sam joj.

- Nemoguće - odlučno je odgovorila. - Oprostila sam sve: i ono što je bilo i ono što nije.

Ponovo sam dijagnostikovao njeno polje i pokušao da shvatim u čemu je problem.

- Da, u pravu ste - odgovorio sam joj, - ali ispostavilo se da nije dovoljno da samo oprostite. Potrebno je i da prihvatite i da zahvalite Bogu zato što se kroz te probleme očistila kako vaša duša, tako i duša vaše dece. Ali ono što je najvažnije sastoji se u tome da je potrebno da osećate ljubav prema svemu što se dogodilo.

Videvši izraz na njenom licu, mislio sam da ona neće biti u stanju da to učini, ali je ipak uspela.

Ljubomorni ljudi i ne slute da time unakazuju duše svoje dece, ili da ubijaju svoju još nerođenu decu. Da bi se rodilo harmonično dete potrebno je da se muškarac i žena vole. Ovaj osećaj jedinstva i neponovljivosti snažno razvija duhovne strukture koje dete čine duhovnim i talentovanim. To predstavlja veliku blagodet sve dok se ta ljubav nalazi na drugom mestu, odnosno posle ljubavi prema Bogu. Čim ovo osećanje nadjača ljubav prema Bogu, čim jedinstvo između dvoje ljudi postane jače od jedinstva s Bogom, mi gubimo dodir sa izvorom koji hrani i čuva naše duše. Da bi ih spasio, Bog raskida odnos između dvoje ljudi. I prva stvar koju je potrebno da uradimo jeste da prihvatimo raskid bez agresivnosti kako prema drugima tako i prema sebi. Kao drugo, da svu neutrošenu energiju usmerimo na ljubav prema Bogu.

Ali ukoliko se čovek opire razdvajanju od zemaljskih vrednosti, on se tada razboljeva i umire. Ako to mirno prihvati, i ne preduzima druge korake niti svoju ljubav rasipa na mnogobrojne partnere, težeći da se ne veže ni za jednog posebno, njegova duša osiromašuje. Ljubav se pretvara u seksualnu privlačnost i dolazi do degeneracije kako njegove

duše tako i duše njegovog potomstva. Ovaj proces nije toliko primetan kao u prvom slučaju, ali je zato opasniji. Ljubav prema zemaljskim vrednostima donosi svu lepotu koja nas okružuje. I što više težimo da ostvarimo zemaljske, telesne želje, time silnije moramo da težimo najvišem jedinstvu, Bogu. Tada će ljubav prema zemaljskim vrednostima donositi sreću i spokojstvo, a ne patnje i mržnju.

Što je civilizacija razvijenija, čovek ima više mogućnosti da dobije ono što nazivamo zemaljskom srećom i time se više pojavljuje iskušenje da je učini ciljem, a ne sredstvom. U detinjstvu smo bili slabi i bespomoćni, i svu zemaljsku sreću dobijali smo kroz druge ljude. Ukoliko ne budemo uvek težili ka Bogu, tada će nas povremeno, s Višeg plana, odvajati od zemaljskih vrednosti - kroz uvrede, svađe i probleme, koje će nam priređivati drugi ljudi, ili kroz njihove mane. Dakle, uništenje zemaljskih vrednosti moramo prihvatiti, s jedne strane, kao pročišćenje koje nam je poslato od Boga i, s druge strane, dobrovoljno uvećavanje ljubavi prema Njemu. Zato je Hristos govorio: „Ljubi Boga više od oca, majke i sina svoga”. Ali iznad Boga se može postaviti i duhovni otac ili neki ideal muškarca, zbog čega žena počinje da prezire svog oca ili muža, jer ne odgovaraju njenom idealu. Usled toga se njena duša, kroz agresivnost, vezuje za Zemlju. Tada otac ili muž prema njoj moraju da se ophode još gore, kako bi se njena duša pročistila. Ako to ne bude mogla da prihvati na unutrašnjem planu, njeno potomstvo će se lišiti mogućnosti da bude srećno. Jednom prilikom sam razgovarao sa ženom koja mi je ispričala kako je, u toku trudnoće s ćerkom, njen sin izbio sebi oko - na potpuno apsurdan način. Ustanovio sam da je razlog tome bio vrlo jednostavan. Sin je nasledio od majke potrebu da voljenu osobu postavi kao najvišu vrednost, što znači da je bio ljubomoran i da je mrzeo svakog onog od koga je pretila opasnost da mu je oduzme. Program ljubomore i želja da mu sestra umre, uključili su se još tokom majčine trudnoće. Mržnja se blokira slabljenjem vida, sluha, poremećajima mozga. Program je bio toliko moćan da ga je mogao zaustaviti samo gubitak oka, što se i dogodilo.

* * *

Još jedna pacijentkinja, koja mi je došla na konsultaciju, iznela je potpuno drugačiji problem. Njena ćerkica se samozadovoljavala i to nije moglo da se zaustavi ni na jedan način. Izložio sam joj suštinu svog sistema i zatim joj objasnio:

- Voljenu osobu, lične odnose i sudbinu, povezanu s njom, postavili ste iznad Boga. Ljubav, koja je usmerena ka Zemlji, stvara agresivnost prema voljenoj osobi. Ova agresija se zatim preokreće i počinje da ubija svog autora. Ispoljavali ste ljubomoru i mržnju prema ljudima, a vaša ćerka, već u ovom uzrastu, mrzi sebe zbog čega je izgubila volju za životom. Program u njenoj duši se preokrenuo i, da bi se spasila, ona pokušava da ljubav uveća kroz masturbaciju. Dakle, vi treba da se lečite. Iznova proživljavajući svoj život, treba da naučite da ne ubijate ljubav kako u drugima tako i u sebi.

* * *

Jedna žena mi je ispričala:

- Bolujem od multipla skleroze. Na jedno oko sam praktično oslepela, ali vid mi se vremenom povratio. Zatim sam ogluvela na jedno uho, ali sam se takođe oporavila. Da li je to povezano s ljubomorom?

- Naravno. Čim agresivnost prema drugim ljudima dostigne opasnu granicu, dolazi do zaokreta programa i on se pretvara u program samouništenja. Tada čoveku počinje da slabe vid, sluh i dolazi do raspada čitavog organizma.

* * *

Nedavno mi je na konsultaciji bila jedna žena, koja je imala probleme s ćerkom. Lekari su lupali glavu, pokušavajući da ustanove od čega boluje: da li multipla skleroze u početnoj formi ili od encefalitisa, zbog ujeda krpelja. Objasnio sam joj da se ljubomora, koju joj je predala majka, pretvorila u njen program samouništenja. Ako majka ne bude preispitala svoj život i ako se ne bude molila za sebe i svoju ćerku, tada će meningitisi, encefalitisi, multipla skleroza ili nešto od toga u svakom slučaju zaustaviti agresivnost.

* * *

Pre nedelju dana, razgovarao sam sa roditeljima jednog mladića, koji je pretrpeo povredu glave i nekim čudom ostao živ. Razlog je bio u ljubomori, koja se prenosila naslednim putem - od strane majke i oca.

* * *

Kod mladića je iznenada počela da se razvija rana staračka senilnost. Lekari su pokušavali da mu pročiste krvne sudove mozga. Trošili su ogromne sume novca na nove lekove, ali nije bilo potrebno lečiti njega, već njegove potomke. Naime, on je svojoj deci preneo prekomernu ljubomoru i, da bi mu se rodili unuci, odnosno da ne bi

nastradali, udarce je dobijao on. Ako je ljubomora opterećena i gordošću, tada je dvostruko opasnija.

* * *

- Razlog vaše gordosti, - objašnjavao sam jednoj ženi - sastoji se u vezanosti za sposobnosti i inteligenciju. Sada ste sami zato što ste bili ljubomorni; prezirali ste muškarce i time ste vrlo brzo nagomilali ogromnu agresivnost. Nivo agresivnosti je tako visok da počinje da vas ubija, zato ste i izgubili volju za životom. Na bilo koji problem reagujete agresivnošću protiv drugih i sebe. Kod vaše ćerke je to prešlo u program kompletnog uništenja. Jedina šansa da preživite jeste da uvećavate ljubav u svojoj duši. U onoj meri u kojoj budete mogli da prihvatite činjenicu da ste prisilno podvrgnuti pročišćenju, kao i da shvatite da zemaljska sreća predstavlja sredstvo, a da je ljubav - cilj, u toj meri će vašoj ćerki biti bolje. Prođite iznova kroz sve situacije koje ste doživeli, zadržavajući ljubav u duši, i ozdravićete, a tako isto i vaša ćerka.

* * *

Jedna žena, po zanimanju lekar, došla je kod mene s molbom:

- Molim vas, napišite knjigu - atlas bolesti različitih organa i uzroka.

- To je nemoguće. Često jedan razlog dovodi do različitih bolesti.

Ljubomora po pravilu rezultira slabljenjem vida, multipla sklerozom, traumama glave, dijabetesom, upalom zglobova. Ali, ako je propraćena i gubitkom volje za životom, tada se raspada urogenitalni sistem. Ako je agresivnost prešla na decu i unuke, slede bolovi u kolenima i propadaju sekutići, u kojima se agresivnost najviše akumulira. Na primer, ako se kod čoveka naglo pogoršalo pamćenje, to može da označava da dolazi do blokade ljubomore, poklonjenja mudrosti ili gubitka volje za životom usled brojnih problema. Ljubomora predstavlja mržnju prema drugima, a gubitak volje za životom - mržnju prema sebi. Prezir prema ljudima je specifična vrsta mržnje. Mržnja se rađa u umu i zato se blokira oboljenjima glave. Ali isti ovi programi mogu bezbedno da se blokiraju i kožnim bolestima, pri čemu je to najbezbolnija varijanta. Koža sačinjava trećinu čovekovog tela. Energetski kožni osipi nisu samo znak nesreće, već predstavljaju i moćnu zaštitu. Mesto gde se pojavljuju kožni problemi nije strogo povezano sa uzrokom, ali ipak postoji veza. Ukoliko žena poseduje veliku gordost i ljubomoru, obožava sopstveni izgled, tad joj se javljaju problemi na licu i vratu. Ukoliko je u pitanju trajan gubitak

volje za životom, tada stradaju - butine, stomak, donji deo leđa. Ako se poremećaj prenese deci i unucima - tada stradaju noge.

Ako se radi o idealizaciji ličnih sposobnosti - stradaju ruke. Evo kako na primer dolazi do nastanka raka zbog ljubomore: ukoliko čovek ima tešku narav, ljubomorne misli o drugima - onda dobija rak mozga. Česte ljutnje na druge, propraćene agresijom, izazivaju rak jetre. Ljutnja na sebe i gubitak volje za životom dovodi do raka urogenitalnog sistema. Ako se ljubomora ispoljava kroz prezir, koji se uvek pretvara u program samouništenja, sledi rak mozga ili urogenitalnog sistema, što se utvrđuje nijansama, patogenim tačkama u rodoslovnom stablu. Najopasnije je - ubistvo ljubavi kako u sebi tako i drugom čoveku zbog ljubomore. Ako se dete još nije rodilo, a suđeno mu je da bude začeto, polje se deformiše u predelu prve čakre, što znači da se može pojaviti rak creva, rak debelog creva ili teške povrede. Umesto smanjenog vida i sluha može se pojaviti epilepsija. Drugim rečima, ne postoji stroga korelacija između obolelog telesnog organa i njenog uzroka.

* * *

Moj slučajni saputnik u Moskvi, vozač „Lade”, požalio mi se da ne podnosi zatvoren prostor, kao i da ne može da se vozi metroom.

- Prestanite da u ljudima vidite samo loše strane i da ih osuđujete pa ćete bez problema putovati metroom.

Vozač je bio zaprepašćen.

- Kakve to ima veze?

- Sada ste, u mom prisustvu, sve neprestano kritikovali. Zbog toga je vaša gordost na smrtonosnom nivou. Znači da vam sledi smrt, teška povreda glave ili bolest. Ali s obzirom na to da ste ipak dobrodušan čovek, dobili ste najblažu varijantu za lečenje gordosti. Prestanite da osuđujete ljude, već molite oprostaj od Boga zbog svega onoga što ste nekada uradili i bićete zdravi.

* * *

Evo i novog primera: jedan klijent mi je ispričao kako se, zajedno sa svojim prijateljem, zabavljao s jednom damom koja je imala veneričnu bolest. Njegov prijatelj se zarazio, dok je kod njega sve bilo u redu. Lekarima je ta situacija bila neshvatljiva iako ovakvi slučajevi nisu retkost. Objasnio sam mu:

- Ti si dobrodušan prema ženama i nisi vezan za telesna zadovoljstva. Kada si imao neuspešne seksualne momente i kad si doživljavao neverstva, uvrede, oboljevao od polno prenosivih bolesti,

nikoga nisi prezirao i osuđivao i zbog toga si stekao veći imunitet. To ne pruža stoprocentnu garanciju, ali daje mogućnost da se brže izlečiš ili da se uopšte ne razboliš.

Ponekad odnos između uzroka i posledice izgleda paradoksalno. Jednom, u avionu, moj sused je priznao kako ima paničan strah od letenja iako je u detinjstvu i mladosti voleo da leti. Strah se kod njega pojavio odjednom.

- Biće vam teško da poverujete u to, ali vi nemate strah od visine niti od aviona. Vi ste u duši veoma ljubomoran čovek. Ljubomora predstavlja vezanost za odnose, a kada se oni kidaju, čovek oseća panični strah, mržnju, ili, pak, gubi volju za životom. U ovom slučaju vi osećate strah zbog raskidanja veza sa Zemljom i svim zemaljskim vrednostima, a strah se pojavio onda kada ste počeli da prvi put osećate jaku ljubomoru.

Moj sagovornik je slegnuo ramenima.

- Sve je to vrlo čudno.

- Ništa nije čudno. Kada ste se prvi put zaljubili?

- Kada sam imao devetnaest godina.

- Kada vam se pojavio strah od visine?

- Kada sam imao dvadeset godina.

- Eto, sami donesite zaključak. Upoznali ste se sa devojkom i počeli ste da osećate strah da će se vaš odnos prekinuti. Zbog toga su se kod vas razvili ljubomora i prezir, a jedan od načina da se to blokira jeste - strah od visine.

- Ispada da je za mene korisno da letim avionom?

- Ako budete radili na prevazilaženju straha, tada jeste. Ali teško da ćete sesti u kosmički brod i postati kosmonaut.

- Da li je opasno biti astronaut?

- Naravno, jer ukoliko postoji jaka vezanost za zemaljske vrednosti, psihička trauma može da pređe opasnu granicu. Ali kod onih koji su imali priliku da lete u orbiti, dolazi do razvoja viših sposobnosti. Lekari i psiholozi su primetili da se menja psiha onih koji su boravili u orbiti. Takve osobe lakše postaju vernici, imaju dar vidovitosti, razvijaju svoje sposobnosti, osećaju jedinstvo Vasiona i prioritet duhovnog u njoj. Stoga, osećaj izlaska u Kosmos, pogled na Zemlju sa strane, pokušaj da se shvati logika drugih svetova i civilizacija, aktiviraju čovekove duhovne strukture, smanjuju vezanost za zemaljske vrednosti i, shodno tome -

leče. Strast prema fantastici u mladalačkom dobu takođe je veoma korisna. Ipak, ima svakakvih fantastika. Danas je popularna ona fantastika u kojoj se sve zemaljske vrednosti lako mogu premestiti u drugu tačku Vasiona. Samo retki mogu da stvaraju dela koja se ne potčinjavaju zemaljskoj logici. Stvar je u tome što se kosmička logika veoma razlikuje od naše. Tamo je potpuno drugačiji sistem vrednosti iako su božanski zakoni isti za sve. Čovek koji je istinski posvećen fantastici neće imati potrebu da u Kosmos prenosi ašov i grablje. On može te predmete da uzme na Zemlji, ali, ispunivši ih natprirodnom logikom i uspostavivši drugačije korelacije, on može da stvori fantastičan, natprirodan svet. Stvar je u tome da se osnovna konstrukcija sveta ne određuje predmetima, već povezanostima među njima, odnosno kodiranjem struktura polja, jer se konstrukcija svakog sveta određuje njegovom duhovnom logikom. Znači, slikar koji ne slika predmete, već veze među njima, ima logiku koja se razlikuje od zemaljske. Iako je čitavog života mogao da slika mrtvu prirodu, motive s činijama i lukovicama, on sledi pravac fantastične logike. Sposobnost da se isključi zemaljska logika i da se prebaci na logiku drugih svetova definisalo je nivo čovekovih sposobnosti, bez obzira na to da li je on mag ili vidovnjak, umetnik ili biznismen. Danas, za kvalitetno vaspitanje dece, pored etike i vere u Boga, neophodni elementi treba da budu čitanje bajki, igre sa elementima transformacije, pozorišne predstave i dobri fantastični filmovi. Sve nas to očekuje u bliskoj budućnosti.

* * *

Jedna pacijentkinja je bila iskrena:

- Spremna sam da prihvatim svaki problem i svaki gubitak, svaku katastrofu, ali kako da prihvatim to da muškarac kog volim može da bude izdajnik i podlac, da me rečima tako uvredi da izgubim volju za životom. I uprkos svemu tome treba da ga volim?

Verovatno bih se pre nekoliko godina složio s njom. I meni je bilo teško da prihvatim istine do kojih sam dolazio. A sada sam joj ipak odgovorio:

- Postanite životinja i tada neće biti takvih problema.

- Zašto životinja?

- Zato što ljubav funkcioniše prema takvim principima. Ako prijanja za Zemlju, tada je obuzima agresivnost i ona počinje da propada. Da bi se ljubav pročistila od agresivnosti, one unutrašnje i neprimetne,

potrebna je spoljašnja agresivnost. Program se zaustavlja kontraprogramom. Ta spoljašnja agresivnost nam dolazi kroz katastrofe, nevolje i nesreće. Kod životinja se to dešava direktnim uništenjem fizičkog tela, a kod ljudi se isprva uključuje suptilniji mehanizam, pri čemu ne dolazi do uništavanja tela, već do struktura polja povezanog s njim, odnosno emocija. Sposobnost da se odvoje emocije povezane s telom od najviše emocije - ljubavi, koja nije povezana sa zemaljskim vrednostima - predstavlja razvoj. Sposobnost da se prihvati uništenje tela i emocija povezanih s njim, - umeće je očuvanja ljubavi u duši. Neophodno je shvatiti da unutrašnji otpor prema tome dovodi do agresivnosti koja ubija ljubav. Agresivnost je „lepak“ koji privlači formu za sadržaj, odnosno sve što je zemaljsko i materijalno - za ljubav. Zamislite sledeće: vaša duša se zaprljala agresivnošću, ali kroz neke situacije, koje povređuju vaše telo, ta agresivnost može da se otkloni. Međutim, ukoliko je zaprljanost dublja i suptilnija, često se duša ne može očistiti ni smrću, ni bolešću niti nesrećom. Neophodno je veštije i preciznije pogoditi metu a to može da učini samo neko ko nam je blizak, posredstvom koga dobijamo udarce po najosetljivijim i najosetljivijim mestima. Sposobnost da u datoj situaciji sačuvamo ljubav pročišćava dušu daleko efikasnije od desetine smrti, povreda, trauma i bolesti, odnosno, prostim jezikom rečeno - umeće da u duhovnim patnjama sačuvamo ljubav omogućuje nam da se uzdignemo na razvojnoj etapi, višoj od one na kojoj se trenutno nalazimo.

* * *

- Neverovatno, ali moj muž je prestao da pije - saopštila mi je jedna pacijentkinja.

- Naravno. Zahvaljujući tome što ste otklonili podsvesni program agresivnosti prema njemu. U ovom trenutku njega progona ljubomora, odnosno želja da voljenu osobu, porodicu i sudbinu učini smislom života. Shvatite jednu vrlo просту stvar - rođaci imaju sličnu karmu, a vezanosti muža i žene za zemaljske vrednosti takođe su slične. Što više osuđujete i prezirete supruga, time ga brže davite i tonete zajedno s njim. Što se dublje budete pročišćavali, time ćete brže spasiti i njega i sebe. Unutrašnje stanje žene u velikoj meri određuje ponašanje muškarca. Da li ste čuli za izraz: „Otmena žena se ne prepoznaje po svom ponašanju, već po tome kako se prema njoj ponašaju muškarci“ - Dakle,

taktično ponašanje muškarca određuje žena, dok strateško ponašanje žene određuje - muškarac. Spoljašnje i unutrašnje stanje u kome se nalazi porodica zavisi od oba.

* * *

Jedan muškarac mi je poverljivo rekao:

- Moj odnos s damom uopšte nije uspešan. Na početku je sve bilo u redu, a zatim - ne ide nikako. Ne mogu ni da je ostavim, jer i onda patim.

- Vi ste veoma ljubomoran čovek. Sada ste se naizgled primirili, ali ste u mladosti u svojoj duši nakupili mnogo agresivnosti. Što se više vezujete za ženu, time je jača vaša agresivnost. Samim tim se ona i kod nje povećava, uzimajući u obzir okolnost da je i vaša žena ljubomorna. Potrebno je da uradite dve stvari: kao prvo - da pročistite svoju dušu od ljubomore, a kao drugo - da ne primoravate telo da bude funkcionalno ukoliko se ono tome odupire. Nemojte se plašiti povremenog smanjenja potencije, jer se čitav život kreće po sinusoidnoj putanji. Ne primoravajte telo da radi ukoliko ne radi vaša duša. Posećujte svoju damu, komunicirajte s njom, ali isključite seksualne odnose.

- Da imamo samo platonski odnos? - upitao me je.

- Da, ali pre toga se obavezno pročistite od ljubomore.

Nekoliko dana kasnije ponovo je došao na konsultaciju.

- Dva dana sam se molio, preispitao čitav život, otklonio agresivnost i posle toga sam se sastao sa svojom damom, pri čemu sam odlučio da ništa ne preduzimam, već isključivo da se duševno naslađujem. Međutim, u meni se sve uskovitlalo.

Onda mi je postavio sledeće pitanje:

- Recite mi, ako svojom unutrašnjom agresivnošću izazivam drugu osobu da me vređa, ponižava, odnosno - ako je podstičem na greh, to znači da od Boga treba da tražim oprostaj jer svojim unutrašnjim nesavršenstvom podstičem drugog na greh?

- Da, - odgovorio sam mu.

- Znači da treba da molim oprostaj i za njega?

Posmatrao sam ga i sam bivajući u nedoumici.

- Sudeći po svemu, u pravu ste.

PRELJUBA

Ponekad se razgovori s pacijentima pretvaraju u filozofske rasprave. Da bi se čovek izlečio potrebno je da promeni svoj pogled na svet, a to je komplikovanije nego mu jednostavno opisati život i reći mu za šta treba da se pomoli.

- Vi kažete, - rekla mi je pacijentkinja - da kada je muž neveran, kada se svađa sa ženom i odsustvuje od kuće, da se on na takav način leći. Šta vi to zagovarate? Porodice se ionako raspadaju.

- Pogrešno ste me shvatili. Ako čovek ima gangrenu, noga mu se može odstraniti hirurškim putem i to treba prihvatiti kao mehanizam za spasavanje. Ali to ne znači da ja zagovaram da se svim ljudima iseku „noge“. Ja sam ekspert za „gnojne čireve“, duševne „prijavštine“ koje uzrokuju bolest. Sve ono o čemu govorim predstavlja prisilne metode za pročišćenje duše. U onoj meri u kojoj možemo da prihvatimo takvo pročišćenje, duša će se i pročistiti. Razvoj čovečanstva otpočinje od prisilnih metoda pročišćenja. Okruženje nanosi udarce, ponižava i slama čoveka. Ako on sve to prima u sebe, tada ga na napredak ne podstiče okruženje, već će on sam ići napred. Dobrovoljno pročišćenje je na prvom mestu težnja i želja da se sjedinimo s Bogom. To je težnja ka duhovnom savršenstvu, obuzdavanje telesnih želja s ciljem davanja prednosti duhu.

- Ako žena ima muža koji je impotentan i ona pronađe ljubavnika, da li time čini preljubu?

- Da bismo razmrsili ovo pitanje neophodno je da razumete moj sistem. Ukratko ću vam ga izložiti. Čovek poseduje dve osnovne funkcije - da se prehrani i reprodukuje. Čini se da je sve u redu sa ovom postavkom. Međutim, ona nije tačna, jer čovek ima tri osnovne funkcije: prva je - ljubav prema Bogu, tek potom dolaze prehrana i reprodukcija. Čovek se u prošlosti molio pre jela, povremeno se lišavao hrane i seksualnog zadovoljstva kako bi blokirao osnovne tačke vezivanja za zemaljske vrednosti. Kult hrane i tela dovodi do degeneracije duše i tela. Posebno je opasna opsesija seksualnim nasladama. Roditelji koji su se vezali za telo pljačkaju dušu svoje dece i preusmeravaju njihove težnje sa duhovnih na zemaljske potrebe. Kada to prodre u podsvest, brzo dovodi do degeneracije roda.

Do desetog veka postojao je prioritet duhovnih vrednosti nad zemaljskim. Od desetog veka hrišćanstvo se nije pridržavalo tog odnosa

snaga i otpočele su pandemije. Period renesanse, od XIV do XV veka odlikuje se time što se sve prikupljeno tokom trinaest vekova realizovalo u zemaljskim formama. Zemaljsko i božansko su se izjednačili po prioritetima. U epohi rane renesanse dominirale su biblijske priče, ushićavalo se zemaljskim vrednostima, koje su, međutim bile povezane s božanskim. Za doba kasne renesanse karakterističan je kult hrane i tela. Epoha renesanse je praćena ne samo usponom umetnosti, već i neobuzdanim moralom, zbog čega je došlo do blokade - sifilisa, uvezenog iz Amerike. Proces vezanosti za telesna zadovoljstva i želja da se ljubav prema telu postavi iznad ljubavi prema Bogu, prodirao je u podsvest duže od jednog veka. Danas je taj proces mnogo brži. Šezdesetih godina dvadesetog veka na Zapadu je otpočela seksualna revolucija i taj program je prodro u podsvest, a sredinom 70-ih godina karmičan čovečanstva se blokirala posredstvom AIDS-a i degeneracijom porodice. Ovo je, uzgred rečeno, jedan od razloga aktivizacije islama, u kome se telo tretira prilično strogo. U islamu je prisutan moćan program ponižavanja žena.

Planeta Zemlja na energetskom nivou predstavlja našu majku, a Sunce - oca. Program ponižavanja žena je program ponižavanja svih zemaljskih vrednosti. I na tom planu, islam i ostale religije istoka funkcionišu kao protivteža zapadnoj civilizaciji u kojoj je zemaljski aspekt pojačan. Taj sistem besprekorno funkcioniše. Što se zapadna civilizacija jače vezuje za zemaljske vrednosti, time mora da dođe do porasta agresivnosti prema njima i taj proces može da se završi uništenjem svega zemaljskog, a naročito - nuklearnim ratom. Bez obzira koliko to bilo čudno, situacija može da se razreši samo na jedan način, a to je da zapadna kultura ponovo kao prioritete postavi duhovne vrednosti i duhovno vaspitanje.

Uniženje ženskog principa, oličeno u zemaljskom, materijalnom aspektu, dešava se zbog idealizacije, apsolutizacije muškog, odnosno duhovnog principa. Nekada se razvoj odvijao kroz naizmenično unižavanje tih principa, a danas je amplituda toliko povećana da se može završiti smrću. Spirala mora biti zamenjena dvostrukom spiralom, odnosno ne dominacijom zemaljskog ili duhovnog aspekta, već njihovim dijalektičkim povezivanjem i dosezanjem višeg nivoa.

Video sam da me pacijentkinja ne razume baš najbolje, pa sam se zaustavio i vratio na započetu temu.

- Dozvolite mi da vam objasnim na primeru.

Obratila mi se jedna žena, s karakterističnim problemom: njena sedamnaestogodišnja ćerka se našla u problematičnoj situaciji jer se u nju nesretno zaljubio jedan mladić zbog čega želi da izvrši samoubistvo. Njena majka je bila veoma uznemirena i nije znala šta da radi.

- Recite mi, - pitao sam je, - da li je možda pokušao da siluje vašu kćerku?

Ona je bila vrlo iznenađena.

- Ništa tome nalik se nije dogodilo. Zašto pitate?

- Radi se o tome da vaša ćerka sve mladiće nesvesno programira da prema njoj osete seksualnu privlačnost. Ljubav prema muškarcima i seksualnim zadovoljstvima kod nje je daleko jača od ljubavi prema Bogu. To se blokira veoma žestoko: kroz silovanje, zatim kroz venerične i ženske bolesti, neplodnost. Taj mladić hoće da izvrši samoubistvo jer je njen program prešao opasnu granicu. Sve dok se njena emocionalna percepcija sveta ne promeni, šanse za srećan život i rođenje zdravog potomstva su joj veoma male.

- Da li se to nekako može izbeći? - upitala me je.

- Naravno. To ste joj vi predali kako u ovom tako i u prošlom životu. Pre njenog začeca posmatrajući muškarce, zamišljali ste kako s njima imate seksualne odnose. Neprestano ste kreirali program seksualnog privlačenja muškaraca. Sledeće što ste radili je da ste na unutrašnjem planu prema mužu imali očekivanja, odnosno dugo ste „okretali točak“, koji sada „okreće“ vas i vašu ćerku. Potrebno je da preispitate svoj život, molite se i tražite oprostaj za sve situacije kada ste se ljutili na svog muža, osuđivali ga, kao i zbog toga što godinama niste usmeravali svoja osećanja na duhovne, već na zemaljske vrednosti. Molite se da potreba za tim da se telesna zadovoljstva postave kao glavni cilj i radost života, bude otklonjena sa vaše dece i unučadi.

Začutao sam i posmatrao pacijentkinju, koja je sedela pored mene i kojoj sam ispričao ovu priču. Primeri daleko bolje deluju na ljude od bilo kakvog ubeđivanja.

- Vratimo se na početak vaše priče. Često mi se obraćaju muškarci kod kojih je pojavila impotencija ili je došlo do gubitka želje za intimnim odnosima sa svojom ženom. Razlog, po pravilu, nije bio u njima, već u ženi, kod koje se pojačala podsvesna vezanost za seksualna zadovoljstva, što je može koštati života ili izazvati ozbiljne bolesti. Prisilna blokada ovako izgleda: ili će joj suprug preneti polnu bolest, ili će je stalno varati

ponižavajući je kao ženu, ili će pronaći takav posao zbog čega će često odsustvovati od kuće. Ako se to ne dogodi, kod njega će se smanjiti potencija. Što ga žena bude manje osuđivala ili imala očekivanja prema njemu, veće su šanse da se kod njega sve normalizuje. I, suprotno, što je više očekivanja i ljutnji, time će muž osećati manju želju i privlačnost prema ženi. Požudne žene dobijaju impotentne muškarce, ili ih sudbina načini prostitutkama kako bi im zgadila privlačnost ka telesnim užicima. Stoga, sposobnost da se suzdržimo i da ne kudimo sudbinu ako nešto nismo dobili u očekivanoj meri i da tu, neutrošenu, energiju poklonimo duhu, kada ne postoji mogućnost da je damo telu - sposobnost je biti zdrav.

Postoji preko sedamdeset hiljada vrsta bolesti i svaka se leči na drugačiji način. Na duhovnom nivou ima manje uzroka, pa je stoga i manje lekova. Na kraju krajeva, uzrok svih bolesti je u istom - nedostatku ljubavi prema Bogu. Ljubav predstavlja potrebu da se sjedinimo s nečim i ako čovek ima uzvišenu potrebu da se sjedini s Bogom, onda je sve što se dešava, bez obzira koliko to bilo nerazumno i nečisto sa zemaljskog stajališta, uvek ispunjeno najvišim skrivenim smislom i božanskom logikom. Pri ovakvoj percepciji, duša se ne vezuje za Zemlju i tada nisu potrebne bolesti. Celokupan smisao mojih istraživanja može da se svede na sledeće: cilj života je - ljubav prema Bogu.

Ali sve je ovo već odavno poznato. Razlika je u tome što je čovečanstvo upravljalo automobilom gazeći papučicu za gas i okrećući volan, a vozač nije morao da poznaje motor. Mehaničar, koji je posedovao znanja o motoru je otišao, a vozač je ostao. Motor je pretrpeo ozbiljan kvar i da bi se popravio potrebno je poznavati njegov sklop. Smisao mog života je u proučavanju ne samo fizičke već i duhovne strukture sveta. Iz poslednjeg proizilaze svi postulati, zakoni i zapovesti ljudskog života. Nikoga ni na šta ne pozivam, već pokušavam da saznam zakonitosti sveta i iskustvo lečenja ljudi i da tu informaciju prenesem drugima.

U poslednje vreme sve češće dobijam pozive da razjasnim komplikovane i neshvatljive situacije. To radim sa zadovoljstvom. Da bi se shvatio mehanizam po kom funkcioniše Vasiona, neophodne su situacije koje prevazilaze granice uobičajene logike. Nekom prilikom,

vozio sam se automobilom s jednim lekarom koji je imao višegodišnje iskustvo i razgovarali smo o prirodi bolesti.

- Uzgred, hajde uradi dijagnostiku mog zdravlja, - obratio mi se.

- Kod tebe je sve u redu, osim jetre i pankreasa koji imaju energetska narušenja. To znači da je nagomilan prezir prema ženama.

- Nekada je tako bilo - odgovorio mi je, - ali sada toga nema.

- Sve ono što je nekada bilo, zadržalo se u nama. Ako često ispoljavamo negativan odnos prema drugima, emocije nigde ne iščezavaju nego nam postepeno nagrizaju dušu. Tek nedavno sam shvatio da je prezir mnogo opasniji od mržnje. Prezir nam se vrlo brzo vraća nazad, pretvarajući se u program samouništenja. Ispostavilo se da emocija nije opasna zbog svoje snage, već zbog dubine njenog prodiranja u dušu. Čovek često otkloni mržnju i ljutnju, ali nastavlja da prezire i osuđuje, a zatim se razboljeva i umire. Izjaviti: „Ne osećam mržnju”, i prestati mrzeti - prilično je jednostavno. Izjaviti: „Nisam ljut” i prestati se ljutiti - mnogo je teže, jer ljutnja ima moć da prodre dublje od mržnje. Prestati sa osuđivanjem čoveka koji ima mane, i koji se ponaša u suprotnosti za zemaljskom logikom, često ne uspeva ni dobro uravnoteženim pojedincima. Najteže od svega je ne odricati se ljubavi prema čoveku koji tu ljubav ne zaslužuje.

- Šta znači - ne odricati se ljubavi? A šta ako smo potpuno ravnodušni prema nekome?

- Duhovne strukture opstaju zahvaljujući ljubavi. Da bi telo opstalo u životu, potrebno je unositi hranu i razmnožavati se, dok polje neprekidno mora da uzima hranu sa prouzvora. Polje stvara materiju, a uzima hranu iz prouzvora, odnosno prvobitna informacija se realizuje kao struktura polja, a zatim - kao materija. Prouzrok, koji nas je sazdao, nastavlja to neprekidno da čini. Ideja da je Bog stvorio Vasionu stara je više od jednog veka. Duša je struktura polja, i da bi postojala, mora stalno da teži prouzvoru. Ljubav prema Bogu i jeste realizacija takvog kontakta. Osećanje ljubavi, koje preplavljuje dušu, svedoči o uzvišenoj vezi sa prouzrokom. Ovo osećanje se u ljudima neprestano povećavalo i nivo ispunjenosti ljubavlju je danas daleko veći nego pre nekoliko hiljada godina. Ali da bismo preživeli, taj nivo treba da bude još veći.

Svi mi osećamo ljubav jedni prema drugima, ali toga nismo svesni. Na primer, osećamo 90% ljubavi prema nekoj osobi, ali naša svest to prihvata kao potpunu ravnodušnost. Ako je volimo 100% - to je već ogromna ljubav, do besvesti. Ako nam je voljena osoba uradila nešto

ružno i nivo naše ljubavi se spustio do 90%, tada se nećemo razboleti, ali ako se spustio na 70-80%, to se može završiti bolešću i smrću. Da se to ne bi dogodilo, potrebno je da u svoju životnu filozofiju ugradimo jednu elementarnu istinu: bez obzira kakvu nam podlost neko učinio, nemamo pravo da se odričemo ljubavi prema njemu. Smanjenje ljubavi predstavlja odsecanje veza sa prouzročnikom, i rezultira duhovnom, a samim tim i degradacijom fizičkih struktura. Zato, u svakoj situaciji treba da deluje nepromenljiv zakon: ljubav je svetinja koja je neprikosnovena i ne smemo se ni na koji način ogrešiti o nju. Da bi se ovaj zakon lakše primenjivao potrebno je shvatiti da prezir i osuda pre svega ubijaju ljubav prema drugom čoveku.

Nastavili smo razgovor i odjednom se moj sagovornik nečega prisetio:

- Znaš, osetio sam kako je prezir veoma opasan. Jednom prilikom sam bio u teškoj situaciji jer me je poznanik faktički izdao. Osetio sam takvu mržnju prema njemu da nisam više mogao očima da ga vidim. Zatim sam shvatio da će se to loše završiti - pre svega po mene. Pokušao sam da otklonim mržnju snagom volje, ali to nije funkcionisalo. Onda sam počeo da se molim, tražeći oprost od Boga - i mržnja je nestala, ali sam iznenađeno osetio da prezirem tog čoveka. Pritom, prezir mi nije oduzimao toliko energije kao mržnja. Osećao sam se dobro, ali je u srcu postepeno počela da mi se nagomilava neka prljavština i s tim sam teško mogao da se izborim, ali sam ipak uspeo to da učinim kroz molitvu i pokajanje.

- Tvoj nagon samoodržanja je dobro razvijen. Duša se najviše zaprlja kada se odriče ljubavi i to se najbolje leči kroz teške bolesti. Bolest je lek za dušu. Ljubav je takođe lek za dušu, a kakav će lek uzeti - bira čovek.

- Za mnoge, ljubav predstavlja samo apstrakciju. Šta oni treba da učine?

- U srcu svakog čoveka se rasplamsaju varnice ljubavi. Za početak je potrebno da nauči da ih ne gasi, a to već nije malo.

Nastavili smo da razmenjujemo mišljenje o ovim pitanjima i razgovor se dotakao jednog zanimljivog slučaja. Pre nekoliko godina moj sagovornik me je zamolio da pregledam devojkicu, kojoj je povremeno, poput suza, iz očiju kapala krv. Lekari nisu bili u stanju da utvrde dijagnozu. Uradio sam distancionu dijagnostiku i rekao da njen otac treba da se leči, odnosno mora da promeni svoj pogled na život. Njeni

roditelji nisu tad došli kod mene na konsultaciju i ja sam na tu priču zaboravio.

- Znaš kako se završilo? Devojka je trebalo da ide na ispitivanje u Nemačku, i, neposredno pre toga, imao sam viziju - pričao je moj sagovornik, - u kojoj je trebalo da idem u crkvu, kupim tri srebrna krstića i da ih osveštam. Otišao sam i učinio to. Pitao sam sveštenika da li krstiće treba nositi ili ih držati u kući, a on mi je odgovorio da krstiće treba nositi, ali ne baš stalno. Iako je bio oblačan dan, kada sam izašao iz crkve, odjednom sam iznad sebe ugledao krug blistavoplavog neba u kome je sunce sijalo punim sjajem. Pet minuta kasnije, ponovo je sve bilo prekriveno oblacima. Pitao sam sveštenika šta to znači. „To se zove silazak Svetog Duha”, - objasnio mi je. Kad je otišla u Nemačku, kod devojke nisu otkrivene nikakve patologije i nakon mesec dana krvave suze su prestale.

Pogledao sam njeno polje i uočio isti onaj hijeroglif smrt kao i prvi put, ali sada je bio maglovit, ne baš toliko izražajan. Pokušao sam da procenim stepen gordosti devojke, koji je nekada bio na smrtonosnom nivou, i video da je program zaustavljen. Zatim sam pogledao polje njenog oca i sve mi je bilo jasno. Polje je bilo stisnuto i deformisano moćnim programima samouništenja.

- Anđeo čuvar sada štiti devojku, ali njen otac mora da uzme ono što joj je preneo. On ima ogromnu gordost, oholost i prezir prema ljudima i okolini. Prezir nastaje u glavi, u umu, i zbog toga na prvom mestu strada glava. Prezir prema voljenoj osobi može dovesti do slabljenja vida, gubitka sekutića, do bolova i krckanja u kolenima, deformaciji stopala, itd. Krvave suze su bile pokazatelj da je njenom organizmu pretila snažna blokada gordosti, nadmenosti i prezira prema ljudima. Kontakt sa onim što nazivamo Svetim Duhom očistio je detetovu dušu. Pošto je njena svest bila čista, nastupilo je pročišćenje njene duše i tela, a kod njenog oca nije došlo do pročišćenja pogleda na svet niti uma i zato je pročišćenje njegove duše bilo povezano sa ubrzanim raspadom onoga što ju je prljalo: telo i apsolutizacija njegovih interesa. Ono što je njen otac mogao da dobije za dvadeset do trideset godina, dobio je za dve godine, spasavajući na taj način ćerku od bolesti i smrti.

- Ispada da je brzo kažnjavanje dobro?

- Što se brže čovek kažnjava zbog lošeg ponašanja, time on postaje mudriji. Ali da bi takva osoba mogla da razvija svoju ličnost, ne treba je

kažnjavati odmah, već joj treba dati mogućnost da se samostalno pročisti. Prethodne vekove je karakterisala sloboda, što je formiralo individualnost, intelekt, civilizaciju. Danas, kada je taj potencijal iscrpljen, nastupa još jedan period spoznaje zakona Vasiona, duhovne logike i božanskog, tako da praktično svako uspeva da primeti direktnu povezanost između postupka i posledice. U svesti ljudi koji žive na Zemlji nastupa vreme prevage božanskih zakona nad zemaljskim. Što je čistija čovekova duša, time se on brže kažnjava za prestup. Ako mu je teško očistiti dušu, ako on to ne uspeva da učini, tada se kažnjava jednom, ali na duže vreme. Ali sa apsolutne tačke gledišta među njima nema razlike: svako ima svoj put koji vodi ka božanskom. Intelekt, razum i sposobnosti vezuju dušu za Zemlju i opterećuju karmu. Što ih je više, time je i više zemaljskih blaga. Mogu se prevazići prestankom oslanjanja na intelekt i zemaljske vrednosti. Ali što je više ljubavi prema Bogu u čovekovoju duši, time on dobija više razuma, sposobnosti i zemaljskih blaga. Što je povezanost s Bogom jača, time dobijamo više sposobnosti i mogućnosti, više zemaljske sreće, čvršće se vezujemo za zemaljske vrednosti čime opterećujemo karmu. Da bi se to prevazišlo, potrebno je neprestano težiti ka Bogu. Zbog toga se samo na zemaljskom planu ljudi koji imaju čistu dušu razlikuju od onih čija je duša zaprljana. Na božanskom planu, oni se jednostavno samo nalaze na različitim etapama težnje ka Bogu. Svi oni koji su u prethodnim životima posedovali velike sposobnosti, izrazit talenat, materijalno bogatstvo, za šta su se vezali odričući se ljubavi prema ljudima i prezirući ih, žanju letinu nesreća i bolesti u ovom životu. Među njima prežive samo oni koji se više brinu o svojoj duši, nego o telu.

- A šta se dešava ako čovek voli samo jednu osobu, a sve ostale mrzi?

- Ljubav je želja da se sjedinimo sa onim što volimo, a sve ono što nas okružuje - sredstvo je za ispoljavanje ljubavi. Ako volimo Boga, tada ćemo voleti sve oko sebe i ni za šta se nećemo vezivati. Ljubav prema čitavom svetu i ljudima je znak da volimo Boga više od svega. Ali ako smo prema svemu ravnodušni, sve preziremo, a volimo samo jednu osobu - to je znak da je postavljamo iznad Boga. Vezanost za voljenu osobu donosi brojne probleme i bolesti. Sve dok čovek u svom umu apsolutizuje seks - to nije samo po sebi opasno, ali čim prodre u dušu i u podsvest, dolazi - ili do uključivanja mehanizma neplodnosti, ili veneričkih bolesti - kao blokade tog programa. Zašto se sifilis lečio

gladovanjem? Jestiti, piti i razmnožavati se - bazične su funkcije tela. Apsolutizacija ovih funkcija stvara teškoće u njihovom izlječenju. Dakle, povremeno uzdržavanje od seksualnih odnosa, obilne hrane i alkohola ne samo što je lekovito, već je i profilaktična mera protiv mnogih bolesti, uključujući i venerične.

Moj sagovornik se zamislio.

- Evo jednog primera koji je teško objašnjiv, a takvi slučajevi su sve češća pojava: od moje žene je uzet bris i svi nalazi su bili uredni. U toku trudnoće, otkrivena je neka infekcija, poput trihomonijaze, ali lečenje nije moglo da se sprovede. Nakon porođaja, ponovo je od nje uzet bris, ali su analize bile negativne, odnosno infekcije više nije bilo. Pitanje glasi: gde se skrivala infekcija?

Osmehnuo sam se jer sam već proučavao sličan slučaj i mogao sam da objasnim u čemu je problem.

- Na konsultaciji mi je bila jedna dama koja mi je ispričala čudnu priču. Pre nego što joj je muž uhapšen i odveden u zatvor, rekao joj je: „Ako budeš s nekim spavala, dobićeš gonoreju”. Posle njenog prvog seksualnog kontakta, kod nje je otkrivena gonoreja, dok je kod njenog partnera sve bilo uredno. Drugi put - opet se dogodila ista priča. Treći put - opet isto. A ono što je zanimljivo u ovoj priči jeste to da kod njenog partnera ništa nisu mogli da pronađu, dok je ona svaki put morala da se leči.

Dijagnostikovao sam šta se dešava na suptilnom nivou: infekcija se krila u oblasti jajnika i jajovoda, kao program koji joj je muž predao i koji se aktivirao u određenim periodima. Tada sam to analizirao na sledeći način: nekada, davno, ona je bolovala od infekcije, koja je prodrila u tkivo i tamo se ukorenila, a muževljeva kletva ju je aktivirala. Sećam se kako sam saosećao s njom jer posle toliko tretmana lečenja, infekcija je ipak opstala, i najverovatnije se nikada neće u potpunosti izlečiti. Tada nisam znao ono najvažnije, a to je da je infekcija koristila organizmu, da ju je na taj način organizam skrivao i štiti od lekova. Svaku infekciju organizam može vrlo brzo da izbaciti, bez bilo kakvih lekova, ali ako je on ne uništava, znači da mu koristi u određene svrhe. Kada program apsolutizacije seksualnih zadovoljstava prodre u podsvest, on deformiše duhovne strukture i naročito jako oštećuje duše buduće dece. Ukoliko dođe do pada duhovnog potencijala deteta, ono ne može da se rodi, a novorođenče može imati toliko dušu vezanu za Zemlju, da otpočinje degeneracija. Da bi se rodilo dete priroda vrši blokade na različite

načine: ili dobrovoljne, kada u toku trudnoće dolazi do ograničavanja seksualnih odnosa muža i žene, pri čemu se muž preusmerava na duhovne ili prisilne strukture - uvrede, svađe, neverstva, bolesti. Ako trudnica nije u stanju da se pročisti kroz uvrede, svađe ili kada muž nema takvu narav da bi joj to osigurao, organizam u skrovištu čuva - infekciju, koja, pojavljujući se u toku trudnoće, blokira podsvesni program apsolutizacije seksualnih užitaka i omogućava da se sačuvaju duhovne strukture, a time i detetov život. Da li će dete rođenjem dobiti infekciju ili neće, određuje se u odnosu na emocije roditelja i njegovu ličnu karmu. Ako mu je duša čista i nije vezana za telesna zadovoljstva, dete će biti zdravo u svakom pogledu. S obzirom na to da majčinom organizmu infekcija više nije potrebna, on je pohranjuje u isto skrovište. Na osnovu toga se može pretpostaviti da će lekovi narednih godina gubiti na svom uticaju, a infekcije će biti sve otpornije jer su neophodne organizmu, pošto bez njih degradacija duhovnih struktura može da dostigne opasnu granicu i da se pretvori u fizičku degeneraciju potomstva. Prema tome, najvažnije napore nauka ne treba da usmerava na upotrebu lekova, već na istraživanja i razvoj duhovnih struktura, kao osnovnog faktora za opstanak čovečanstva.

ONKOLOŠKA BOLEST

Ljudi pokušavaju da reše svoje probleme polazeći od moje prve knjige, a ja sam odavno otišao napred. Da bi se izlečila ozbiljna bolest, potrebno je pet do šest tretmana, a najtežih slučajeva se prihvatam i zadržavam ih na dužem lečenju. Ukoliko je situacija teška, s pacijentima svakog dana razgovaram telefonom. Pet do osam telefonskih konsultacija u večernjim satima smatram uobičajenim, ali ako se pojavi ozbiljan slučaj, kada se, bez obzira na moje napore situacija pogoršava, tada sam izložen prekomernim preopterećenjima. Jedini izlaz je u pronalaženju novih rešenja problema.

Trenutno prolazim kroz takvu situaciju, kada me roditelji ili ne shvataju ili je nešto drugo u pitanju, ali zdravlje njihovog deteta se pogoršava. Detetu je veoma teško da otkloni ljutnju na druge ljude, posebno na roditelje, a poznato je da osude i prezir prema roditeljima predstavljaju najopasnije karike.

- Shvatite da ne možete oprostiti čoveku ako smatrate da je on kriv, da je autor uvrede. Kada budete ne samo shvatili, već i osetili da je autor uvrede Bog i da je voljena osoba - samo instrument za vaše pročišćenje, tada se nećete ljutiti čak i ako to želite. Vaše dete je obolelo od raka a jedan od glavnih uzroka koji pothranjuju gordost je želja da se sopstvena mudrost postavi iznad Boga. Gordost je nedostatak želje da se prihvati traumatična situacija. Uništenje zemaljskih vrednosti pojačava vezu s božanskim planom i tada se oslonac sa zemaljskih vrednosti premešta na ljubav prema Bogu. Odbijanje pročišćenja, koje se dešava kroz agresivnost drugih ljudi prema vama i poklanjanje velike pažnje telu, predstavljaju gordost. Čelija je dužna da brine o sebi i radi za sebe, ali ako je to jedino što radi, tada postaje kancerogena. Pošto se osnovna informacija ćelije nalazi u strukturi polja, čim nivo samozabrinutosti pređe opasnu granicu - potrebno ga je zaustaviti uništenjem onoga što je postalo izvor opasnosti, to jest fizičke membrane ćelije. Ili će, pak, ćelija na neko vreme prestati da brine za sebe i početi da radi isključivo za dobrobit organizma. Da bi se dete izlečilo, potrebno je da promenite svoj pogled na svet. Kada preispitate svoj život i kada ono što ste smatrali problemom i nesrećom prihvatite kao pročišćenje koje vam je poslato od Boga, kada budete zbog toga zahvalni Bogu, vaša zemaljska logika će se isključiti i vi ćete se prebaciti na režim zdrave ćelije. Kada kroz pokajanje otklonite svoju agresivnost, premotavajući život kao na

filmskoj traci, kada u molitvi budete ispovedali ljubav prema Bogu, tada ćete pročistiti dušu. Potrebno je da to radite stalno. Upravo vas um, koji dovodi do neprekidnog procenjivanja i kritički se postavlja prema situaciji, potpuno vezuje za Zemlju i stvara agresivnost. Zato je neophodno da isključite zemaljsku logiku i zaustavite um. Pre svega, prestanite da procenjujete situaciju i da pokušavate da je shvatite. Sve što se dogodilo znači da je po Božjoj volji i da se proces procenjivanja na tome završava.

Um teži diskontinuitetu, destrukciji i zato ga odlikuje agresivnost. Podsvest teži jedinstvu, odnosno ljubavi. Ljubav je najviša forma jedinstva i zato, što veću ljubav budete osećali prema Bogu i svemu što vas okružuje, time će se detetova duša aktivnije usmeravati prema Vasioni i bolest vam neće biti neophodna. Mogu se koristiti sve pomoćne tehnike za zaustavljanje uma i sve su one povezane sa ograničavanjem potreba tela: post, gladovanje, osamljivanje i molitva. Pomoću njih se isključuje logika tela i aktivira logika duha. Zamislite sledeću situaciju: čovek konzumira alkohol, puši i normalno se oseća, ali kada prestane da pije, odjednom se razboli i umire od raka. Zašto? Zato što alkohol, pušenje i narkotici blokiraju rad uma, isključuju zemaljsku logiku. Ali isto to, ali daleko efikasnije, pružaju pravilan pogled na svet, osamljivanje, post, gladovanje, pokajanje i molitva. Ranije uopšte nisam mogao da shvatim zbog čega jogini prave rez u korenu jezika i smotaju ga tokom meditacije. Ispostavilo se da svaka misao nagoni vrh jezika da treperi, jer je misao povezana sa rečju. Onesposobljavanje jezika dovodi do zaustavljanja procesa misli, odnosno uma. Dolazi do naglog premeštanja energije s telesnih potreba na potrebe duha. Kada je jogin satima usredsređen na jednu tačku, boravi u ledenoj vodi ili zaustavlja disanje koje je najviše povezano s potrebama tela, dešava se isti taj proces. Ali sve su to tehnike nižeg nivoa. Isključivanje površinskih slojeva uma se dešava onda kada osećamo ljubav prema Onome Ko nas je stvorio i kada težimo da pojačamo vezu s Njim. Zbog toga je najvažnije znati na šta treba da usmerite svoju energiju, a to je ljubav prema Bogu, Njegovu višu volju i logiku u svemu onome što se dešava. Molitva je potrebna da bi ljubav prema Bogu bila veća od ljubavi prema svim zemaljskim vrednostima i da bi se prenela na potomstvo.

Onkološka bolest predstavlja čovekov karakter. Malo je verovatno da će osoba koja je prepuna pozitivne energije oboleti od raka. Teške,

neizlečive bolesti nastupaju onda kada dolazi do konflikta između čovekovog životnog usmerenja i volje čitave Vasion. Odlučno neprihvatanje situacije na unutrašnjem planu predstavlja začetak buduće teške bolesti. U prvoj knjizi sam pisao o preokretu koji se dogodio u mom pogledu na svet. Imao sam jednog pacijenta koji je oboleo od ozbiljne angine pektoris. Šest puta nedeljno je dolazila „hitna pomoć“, a nikakvi lekovi, pa čak ni ekstrasenzorna delovanja nisu bili od pomoći. A radilo se samo o kajanju zbog prošlosti, unutrašnjem neprihvatanju situacije koje je bilo potisnuto. Potpuno izlečenje je nastupilo nakon što je promenio svoj odnos prema onome što se dešavalo.

Svi mi učestvujemo u realnim fizičkim događajima i navikli smo da na njih treba da utičemo tako što ćemo potčinjavati sredinu svom programu i svojoj volji. Tako funkcioniše zemaljska logika. Ali jedan isti program, prenesen na podsvesni nivo, ima različit efekat. Ispostavlja se da na suptilnom planu možemo da promenimo svet koji nas okružuje isključivo menjajući sebe i svoj odnos prema svetu. Kajanje i neprihvatanje prošlosti znači pokušaj da se ona promeni, da se na nju utiče s pozicije zemaljske logike i takvo ponašanje često dovodi do kardiovaskularnih i onkoloških bolesti. Razlog iznenadnih bolesti tokom proteklih vekova objašnjava se veoma jednostavno. Od XVII veka čovek je apsolutizovao razum i intelekt. Došlo je do postepenog udaljavanja od percipiranja sveta kao bića, koje je obdareno daleko višim razumom nego što je naš. Ako naš um nije mogao da objasni ono što se dešavalo, dolazilo je do sudara. Logički način razmišljanja zahtevao je sve više energije na štetu emocija, odnosno um je podređivao sebi emocije. Znači, bilo je potrebno zaustaviti um. Psihičke i fizičke bolesti ozbiljno ograničavaju sposobnosti fizičkog tela, a one su neraskidivo povezane sa umom i intelektom. Shodno tome, periodična ograničenja ishrane, seksualnog uživanja i svega drugog što je povezano sa telom i razumom, predstavljaju odličnu profilaktiku. I, ono što je najvažnije - ispravno ponašanje i ispravan pogled na svet. Manjkava filozofija, pogled na svet, ponašanje i ishrana stvaraju manjkav karakter. Iz svega toga proishodi bolest. Nisam mogao ni da zamislim da je najbolji lek protiv raka promena pogleda na svet, kao i promena sopstvenog karaktera.

Takva prilika mi se pružila u leto 1991. godine. Oholost i prezir prema ljudima dovode do gubitka volje za životom i njegovog smisla. Iz prethodnih života sam u svoje detinjstvo doneo osećaj svoje izuzetnosti,

nadmenost i prezir prema drugima. Već sa jedanaest godina mi se pojavila blokada - sve veća želja za samoubistvom. Veliki broj povreda, bolesti i problema koje sam doživeo u detinjstvu uravnotežili su me na neko vreme, ne dopuštajući mi da se vežem za zemaljske vrednosti. Počev od jedanaeste godine, kod mene je došlo do snažnog razvoja tela, a u skladu s tim i inteligencije, koja je u prethodnim životima bila povezana s prezirom prema ljudima. Traume i bolesti su mi malo koristili, što je značilo da je bilo potrebno primeniti druge mere: ili slomiti psihu, ili pothranjivati konstantu želju za samoubistvom, što znači oduzeti smisao životu - čime bih raskinuo vezanost za zemaljske vrednosti; dakle, ići u pravcu postepenog uništenja i smrti, ili pronaći novi smisao života kroz težnju ka Tvorcu.

Mukotrpnim i sporim koracima sam stremio ka vrhu, ne znajući gde i prema kome idem. Za mene je to bila težnja ka uzvišenoj duhovnosti, ljubavi i dobroti. Osećanja su mi se umrtvila i izgubila oštrinu, ali me to nije uplašilo, jer sam pronašao drugi oslonac. Težnja ka duhovnom razvoju za mene je tada bila nesvesno stremljenje prema Bogu. Nekoliko decenija sam bio učauren i iz perspektive običnog čoveka, težeg mučenja od ovog nije moglo biti. Međutim, snažno sam osećao da ukoliko budem razmišljao na taj način, neću preživeti i zato sam sve svoje snage usmerio ka vrhu. Što je težnja za Svetim Duhom bila jača, čaura je postajala sve suptilnija i izolovala me je od Zemlje. Nakon dvadeset i pet godina, u meni su ponovo počela da se pojavljuju živa osećanja. Sve više sam upravljao tzv. zemaljskim strategijama. Čovek koji je dobrodušan na unutrašnjem planu ne može da se veže za Zemlju, a kod mene dobrodušnosti nije bilo ni na vidiku. Ipak, najopasnije bilo je to što se moj život od 1990. godine stabilizovao - doživljavao sam sve manje neprijatnosti i nesreća. Čitavog života su mi ponavljali da ništa nisam postigao uprkos tome što sam talentovan. Godine 1990. godine, kada sam uspeo da dosegнем karmičke strukture i kada sam sproveo istraživanja, shvatio sam da ću biti poznat i imati novac da sebi obezbedim bar normalnu ishranu. To je moju dušu i definitivno prikovalo za Zemlju. Žudno sam pohrlio ka zemaljskim zadovoljstvima, stalno maštajući o novcu, o tome da ću kupiti stan i vikendicu, a ti snovi su dosegli vrhunac u proleće 1991. godine, kada sam primetio tamnu fleku na butini. To se dogodilo pre mog putovanja u Soči, gde je trebalo da

idem na porodični odmor i gde su živeli moja majka i brat. Za svaki slučaj, obratio sam se poznanici, lekaru-terapeutu.

- To je hematom, verovatno si se negde uštinuo - rekla mi je.

Kada sam bratu-lekaru pokazao tu fleku, njegova reakcija je bila drugačija.

- Mislim da bi to trebalo što pre operisati.

I sâm je nekada imao pigmentnu fleku na nozi, koju je za svaki slučaj operisao. Moja sestra - bliznakinja umrla je od raka 1988. godine. Sudeći po svemu, došao je red na mene. U blizini Sočija moja baka je imala kućicu pa sam otišao tamo na odmor, dok je moj brat organizovao sve po pitanju operacije. Kada se telo priprema za smrt, treba razmišljati o duši. Uzeo sam Bibliju i ponovo sam je čitao na sasvim nov način, kao lek za dušu. Sve vreme sam pokušavao da ustanovim da li imam rak. Odlučio sam da napravim eksperiment. Otišao sam na plažu i proveo sat vremena na vrelom suncu. Zatim sam nacrtao svoje polje, i, videvši karakteristične, snažne deformacije, shvatio da ipak imam rak. Stigavši u Soči, počeo sam da se pripremam za operaciju. Trebalo je proći analize, uključujući i onu na AIDS.

- Uzgred, biće smešno ako mi osim raka otkriju i AIDS.

Moj brat se počeošao po glavi:

- Da, teško je izabrati. Verovatno je bolje imati rak, ako već mora da se bira.

Operacija je obavljena veoma brzo. Pet centimetara kožnog uzorka koji je odstranjen poslat je u laboratoriju i za tri dana su histološke analize trebalo da budu gotove. Kada sam dobio papir s potpisom i pečatom, pisalo je da imam melanom drugog stepena invazije. Shvatio sam da je došlo do metastaza. Otišao sam sa bratom na roštilj gde smo naručili ražnjiće i vino.

- Da li postoje neke šanse da preživim? - pitao sam ga.

- Ne. Ostalo ti je maksimalno godinu - godinu i po dana života.

Tada nisam znao da sa melanomom može da se živi i dve godine, pa čak i deset, petnaest, i da mnogo zavisi od samog čoveka. A da se i najteža onkološka bolest može pobediti i izlečiti nisam čak ni pretpostavljao. Tada takođe nisam znao najvažnije, naime da je rak bolest duše, a ne tela, i da je potrebno lečiti dušu.

Ta dijagnoza mi je veoma pomogla. Da mi je brat rekao kako postoji šansa da preživim, ja bih se čvrsto vezao za telo. Ovako, brzo sam se isključio iz svih zemaljskih vezanosti, a za to mi je bilo potrebno tri

dana. Najmučnije je bilo to što sam se osećao kao jagnje koje vode na klanje, potpuno vezanih ruku. To je ono što se tiče tela. A što se tiče duše, na tom planu se moglo učiniti veoma mnogo. Sagledao sam sve opcije i zaustavio se na jednoj: potrebno je da isključim emocije koje su povezane sa zemaljskim vrednostima i da vreme koje mi je dato iskoristim za prosvetljenje i pročišćenje duše. „Na kraju krajeva, - razmišljao sam, mogao je odjednom da me pregazi automobil, a sada bar sigurno znam da ću se provući još godinu dana.

Moje stanje se promenilo na krajnje zanimljiv način. Vratile su mi se sve emocije, ali to su bile emocije radosti. Kajanje, ljubomora i strah su počeli brzo da se tope.

Pre nego što sam otputovao, moj brat, njegov prijatelj i ja smo svratili u pivnicu, razmestili smo na sto krigle s pivom i deverike. Kada smo ispili, moj brat je počeo da jadikuje kako nema sreće u životu i kako ga u poslednje vreme snalazi mnogo problema.

- Zar su to neprijatnosti, - nije se složio njegov prijatelj. - Evo, ja baš nemam sreće. Malo je nedostajalo da izgubim posao, a vodili su me i u stanicu za trežnjenje.

Počeli su da se prepiru. Zaustavio sam ih.

- Momci, ja sam onaj koji zaista nema sreće: imam rak i uskoro ću umreti.

Složili su se klimajući glavom.

- Da, u pravu si.

Kada sam se vratio u Peterburg, odneo sam histološke uzorke na staklenim pločicama i lekarski nalaz u onkološki Institut u Pjesočnoj ulici. Doneo sam odluku da se ne lečim, jer sam smatrao da je to beskorisno. Išao sam s namerom da mi postave dijagnozu i da mi kažu koliko mi je još preostalo da živim, jer je trebalo da završim započete poslove. Postepeno, sloj po sloj, otklanjao sam sve što me je vezivalo za Zemlju. Sećam se kako sam pre operacije boravio sa ženom i decom u selu, gde smo odmarali. Sedeli smo za stolom u dvorištu; od sunca nas je štitila vinova loza. Žena je sipala boršč u tanjire, a ćerka i šestogodišnji sin su postavljali kašike. Odjednom se moj sin zagnjurio ispod stola i tamo počeo nešto da traži. Zatim sam osetio kako mi prstom dodiruje crnu fleku na nozi. Ispuzao je ispod stola i rekao mi: „Tata, meni je tebe tako žao!” Sva ova sećanja su mi izazivala ogroman bol u duši, ali s obzirom na to da su moji interesi bili usmereni ka duhovnim sferama, zemaljski slojevi su polagano nestajali a na mesto njih mi se pojavio osećaj

spokojne svetlosti u duši. Nisam mogao da odgovorim samo na jedno pitanje: zašto mi je bilo dozvoljeno da doznam informaciju koja je mogla da pomogne mnogim ljudima? I zašto moram da umrem baš sada, kada sam ta znanja počeo da ugrađujem u sistem? Da sam uspeo da napišem knjigu a zatim umro, to bi bilo razumljivo, ali zašto treba da umrem iako moja knjiga još nije završena? Postojale su samo dve opcije: ili sam baš toliko prepun mana da mi nije bilo dozvoljeno da ljudima pružam informacije, ili, suprotno tome - da moram da se pročistim kako bi moja knjiga bila još bolja. Suviše sam se vezao za Zemlju i na ovaj način se odvajam od nje. Ali ja sam čitavog života radio na prikupljanju i obradi informacija i osećao sam da su one potrebne ljudima. Umreti baš sada bilo je suviše apsurdno. Međutim, s takvom dijagnozom teško da bi knjiga mogla da bude dobra. Razmišljajući o svemu tome, nesvesno sam slegnuo ramenima. Preživeću samo ukoliko se dogodi neko čudo. Morali bi da se promene rezultati analiza na staklenim pločicama koje sam doneo sa sobom. Pitao sam se kakav mi je scenario namenjen. Nakon nekoliko dana sedeo sam ispred lekara u Institutu.

Ljupka, crnokosa žena je dugo prevrtala istorije bolesti i na kraju je pronašla moju.

- Obavili smo detaljno histološko ispitivanje. Prethodna dijagnoza nije potvrđena.

Bio sam potpuno zbunjen.

- Konzilijum od osam lekara u Sočiju je ispitivao te uzorke. Hoćete da kažete da su pogrešili?

- Nezadovoljni ste? - upitala me je.

Ne. Bio sam potpuno zadovoljan. A kasnije sam dugo razmišljao: „Ko je pogrešio?” - i shvatio sam da niko nije pogrešio. Čini mi se da je čovekovo duhovno stanje povezano čak i sa histološkim analizama.

Setio sam se ruske narodne bajke, kada je glavni junak rekao roditeljima: „Ako se na mojoj košulji pojavi krv, znači da sam poginuo”. U bajci je izraženo nešto što je bilo realno, ali što nije moglo da se objasni uobičajenom logikom. Biće da se slična bajka dogodila i meni.

Izašao sam iz zgrade instituta i zelenom alejom se uputio ka stanici. Pola sata sam osećao radost, koja ni sa čim nije mogla da se uporedi. Ali je ona potom ustupila mesto tuzi i ogromnoj potištenosti.

Tri dana sam hodao kao slomljen i razmišljao o tome da treba da završim izgradnju parne saune i završim neke neodložne poslove.

Moja duša se već bila otrgla od zemaljskih vrednosti i ispunila se lakoćom i srećom, a njeno ponovno uranjanje u zemaljski plan bilo je mučno. Iskustvo pripreme za smrt znatno je doprinelo mom duhovnom razvoju. Shvatio sam da čovek treba neprestano da oseća kao da će se uskoro rastati od života, jer ga tada ljubav prema zemaljskim vrednostima neće vezivati za Zemlju.

Tokom protekla dva meseca susreo sam se sa četiri pacijenta obolela od raka, a uzrok bolesti je bio isti: gordost i ljubomora. Međutim, u zavisnosti od mentalnog sklopa, svako od njih je bolovao na svoj način. Prva dva pacijenta sam pregledao u Njujorku. Prvi je imao rak pankreasa - koža i beonjače su mu bile žute. Već je bio umrtvljen sedativima protiv bolova i bilo mu je teško da me sasluša. Objasnio sam mu da su se njegova ljubomora, osude i uvrede, uz ogromnu gordost, koja je sve to pojačavala, pretvorili u program samouništenja. Od toga u kojoj meri će preispitati svoj život zavisi ne samo njegova, već i sudbina njegovog sina. Nakon tretmana, prišao mi je njegov sin.

- Sledeće nedelje moj otac bi trebalo da putuje u Indiju. Pružila nam se prilika da zakažemo pregled kod jednog čuvenog indijskog iscelitelja. Da li će mu to štetiti?

- Mislim da neće. Na kraju krajeva, mi govorimo o istim stvarima. Međutim, teško da će mu iscelitelj pomoći. Potrebno je, pre svega, da se lečite vi, a ne vaš otac. Uskoro ćete se sresti sa vašom budućom ženom i majkom vaše dece. Sa takvim teretom, koji vam je predao otac, pitanje je da li ćete moći da izdržite iskušenja, što može dovesti do smrti kako vaše, tako i vaše dece. Sva agresivnost i odbacivanje Boga koje vam je otac predao moraju da mu se vrate nazad - kako biste preživeli vi i vaša deca. S obzirom na to da se vaše polje već susrelo s poljem vaše buduće žene, došlo je do snažne blokade izvora negativnosti, odnosno vašeg oca. Onoliko koliko budete u stanju da se molite za sebe i svoje potomke, i da to objasnite ocu, toliko će se povećati njegove šanse da preživi.

Sutradan sam ih pozvao telefonom.

- Da li ste se molili? - pitao sam njegovog oca.

- Ne, nisam se molio.

- Zašto?

- Zato što se nikada u životu nisam molio.

- Ali nikada u životu niste imali rak.

On je ćutao.

- U tom slućaju, ne mogu vam pomoći, - rekao sam mu.

Nakon dva dana pozvao me je prijatelj tog pacijenta, koji ga je uputio na mene, i rekao mi da se oseća vrlo loše.

- Osećate se loše zato što ste osudili svog prijatelja jer je odbio da se leći.

- Kako to da shvatim? - zbunio se. - Možda da mi je spasao život odbijajući da se leći?

- Navikao sam da se ne povlaćim do poslednjeg trenutka ukoliko sam nešto započeo. Zato svaki težak slućaj, ćijem nivou nisam dorastao, za mene predstavlja opasnost. Mnogo toga ne mogu da objasnim, ali shvatite da u ponašanju svakog ćoveka postoji viša logika, koju ne možemo da objasnimo, i zbog toga je potrebno da prestanete sa osudama.

Oćitao sam informaciju o strukturama polja mog sagovornika i video da su se poboljšale. Znaći da je sve shvatio, a za mene je to bila još jedna lekcija. Svaka negativna emocija prema meni ili odbijanje pacijenta da se sretne sa mnom, uzrokovani su mojim nedostacima.

U prvom slućaju se radilo o snažnom programu uništenja zbog ljubomore. Snažno izražena ljubomora vratila se nazad i pogodila pankreas, jer on vrlo osetljivo reaguje na odnose i prilikom ljubomore oslobađa agresivnost.

U drugom slućaju, ćovjek se ponašao blaže. Zbog vezanosti za lićne odnose, on se stalno ljutio na ženu i decu, a zbog gubitka volje za životom, sve se to pretvorilo u teške uninije i depresiju. Na kraju je došlo do raka prostate. Kost i pluća su mu već bili zahvaćeni metastazama. On je zapravo kod mene došao s bolovima u nogama i donjem delu leđa. Pošto su se bolovi u nogama objašnjavali metastazama, da bi se ublažio bol trebalo je odstraniti kancer. Rekao sam mu da je potrebno da preispita ćitav svoj život i da moli Boga za oproštaj zbog ljutnje na ženu, sebe i sudbinu, kao i zbog toga jer je osećao uninije, odnosno izgubio volju za životom. Pozvao sam ga posle nekoliko dana. Bilo mu je potrebno pet minuta da bi došao do telefona i podigao slućalicu.

- Kako se osećate?

- Jako loše. Ćitavo telo me boli.

- Čestitam vam, vaše polje je mnogo bolje. Nastavite da radite na sebi.

Posle nekoliko dana sam ga ponovo pozvao.

- Osećam se još gore.

- Gde vam je najstarija ćerka?

- U Bostonu.

- Pozovite je da dođe. Ne mogu vas spasiti bez nje. Molite se, tražite oprostaj zbog toga što niste prihvatili životne situacije, ljutili ste se, osuđivali, izgubili ste volju za životom i to ste predali deci i unucima. Molite se za to i dan i noć.

Tri dana kasnije on i njegova deca su sedeli ispred mene. Objasnio sam starijoj ćerki da je očeva bolest zapravo štiti, jer zadržava iste one procese koji se mogu pojaviti i u njoj. Od toga kako će preispitati svoj život i pročistiti dušu kroz pokajanje i molitvu zavisi kako njen život tako i život njenog oca. Žena me je gledala i na njenom licu se jasno videlo kako se u njoj odvija spor i bolan proces premišljanja. Nakon nedelju dana, njen otac je došao na tretman malo vedriji. Pozvao sam ga posle dva meseca.

- Hvala Bogu, bolovi su prestali i osećam se dobro.

* * *

Kada sam bio na Krimu, zamolili su me da pregledam jednog mladića. U pitanju je bio rak urogenitalnog sistema. Razlog je bio u tome što je voljenu osobu, porodicu i sudbinu postavio iznad Boga. Otac mu je bio dobroćudan, saosećajan čovek, ali njegova duša je porodicu i ženu postavila iznad Boga. Kada mu je stiglo pročišćenje kroz traume i svađe, svu agresivnost je usmeravao prema sebi, dok mu je kod sina program bio nekoliko puta jači. Između ostalog, već tri puta je pokušao da oduzme sebi život.

- Potrebno je da shvatiš najvažnije - rekao sam mu. - Tvoja duša je čvrsto srasla za zemaljske vrednosti, a može se pročistiti samo ukoliko te one više ne budu privlačile. To znači da upravo žene i srodnici moraju da te povređuju i stvaraju ti probleme. Ali ono jedino što može da te spase ti doživljavaš kao nesreću i katastrofu. Iz tog razloga mrziš žene ali i sebe samog. Takođe je jako loše što sve potiskuješ u sebi. Psuj, viči, plači, govori da si ljut, ali nemoj da potiskuješ u sebi uvređenost i nedostatak volje za životom. Zahvali Bogu za svaku situaciju u kojoj su ti bliski ljudi priredili probleme. To je tvoja jedina šansa da preživiš. I moli se, kako za sebe tako i za sedamnaest generacija svojih potomaka. Moli se za to jer

si zemaljsku sreću postavio iznad ljubavi prema Bogu a nisi prihvatao pročišćenje koje je dolazilo kroz duševni bol. Oslonac ne može da bude na materijalnim dobrima, novcu i položaju u društvu. Oslonac ne sme da se stavlja ni na voljenu osobu, lične odnose ili srećnu porodicu, sposobnosti i mudrost. Sve će nam to biti oduzeto i uništeno. Što se jače na to oslonimo, time će ono brže propasti. Oslonac može da bude samo na ljubavi prema Bogu. Ukoliko to budeš mogao da osetiš i ako se budeš molio da tako žive tvoji potomci, tada ćeš i ti biti zdrav.

Nakon mesec dana mladić je umro. Njegova duša nije bila spremna da to prihvati. Njegova inercija da ubije ljubav bila je isuviše jaka, a ja nisam mogao da mu prenesem osećaj da je ljubav prema Bogu - najveća sreća na svetu.

* * *

Sećam se kako me je jedna žena na konsultaciji pitala:

- Kažete da su gnev, poniženja, uvrede - dobri. Šta ste vi? „Pevač koji veliča poniženje”?

- Ja sam - „pevač koji veliča duhovno zdravlje.” Ako ga čovek ne bude podržavao svojevolejno, činiće to prinudno: kroz uvrede, poniženja, neprijatnosti i bolesti. Ako se ne potrudite da budete duhovno zdravi, tada će se vaša duša razboleti a vi ćete morati da pijete gorak i gadan lek, koji stiže kroz gubitke, neprijatnosti i bolesti. Ako ste se namrštili, iskrivili lice, ali ste ga ipak ispili s radošću - dobićete još jednu kašiku. Ako ste se namrštili, gušili, popili bez volje - naliće vam punu čašu. Ako ste ga ispljunuli - sipaće vam puno vedro. Sposobnost da probleme prihvatite kao pročišćenje duše dato od Boga - jeste sposobnost da ih se oslobodite.

* * *

U Njujorku sam imao jedan zanimljiv slučaj. Devojka je obolela od sarkoma i četiri godine pre toga je bila operisana u Moskvi. Zatim je neko vreme kontrolisala svoje stanje i sve je bilo u redu. U poslednje vreme počele su da je muče migrirajući bolovi i roditelji su pomislili da je potrebno opet ići na ispitivanja.

Objasnio sam joj da su zdravstveni problemi povezani s njenom neverovatnom gordošću.

- Poseduješ ogromnu gordost i prezir prema ljudima. Smatraš da si inteligentnija, mudrija i srećnija od drugih. Svoju gordost i duševne kvalitete si postavila iznad Boga. Sve što u ovom životu pretpostaviš Bogu, možeš da dobiješ, a sve što postaviš iznad Njega, moraš da izgubiš.

Najbolje ćeš se pročistiti kroz blisku, voljenu osobu, najverovatnije - preko muža. Da bi se pročistila tvoja duša, kao i duše tvoje dece, muž mora da ti nanosi udarce po bolnim tačkama. Znači, za tebe je idealan onaj muž koji će te vređati, ponižavati, govoriti da si bezvredna i podla, stalno te optuživati za nepoštenje, a sam se nepošteno prema tebi odnositi. Da bi se očistila od vezanosti za mudrost, potrebno je da te vara, dovodi u idiotske situacije, naziva glupačom i svim sredstvima ti zagorčava život, inače ćeš se vezati za srećnu sudbinu.

Posmatrala me je užasnuto, kao da sam čudovište. Možda će u stvarnom životu sve ovo biti blaže, ali sam joj dao potpunu informaciju da bi shvatila u kakvoj se ozbiljnoj situaciji nalazi.

- Da bi rodila zdravu decu, potrebno je da izdržiš uvrede i poniženja najmanje 50%, a ti ne želiš da podneseš ni 1%. S obzirom na to da tvoja duša ne želi da prihvati pročišćenje koje ti od Boga stiže preko drugog čoveka, čistićeš se kroz bolest.

Još dugo sam joj objašnjavao njene probleme, a zatim smo se rastali. Posle tri dana sam distanciono pogledao njeno polje, ali nisam primetio naročita poboljšanja. Pozvao sam telefonom njenog oca da zajedno dođu kod mene. Na konsultaciji otac me je odveo u stranu i izvinjavajućim glasom mi rekao:

- Ona ne veruje ni u šta od onog što ste joj rekli.

- Da li shvatate šta znače ponovni bolovi? Lekari su odstranili tumor, ali nisu otklonili uzrok. Ako želite, ja ću s njom porazgovarati nasamo, ali moram biti vrlo strog.

Njen otac se složio. Ušao sam u prostoriju, seo pored devojke i počeo da joj objašnjavam, ali sam video da je ona iznutra potpuno zatvorena.

- U redu, slušaj me pažljivo. Možda naslućuješ kakva ti je dijagnoza. Šanse da preživiš su male, ali ipak postoje. I u onoj meri u kojoj budeš preispitala svoj život, promenila svoj pogled na svet i samu sebe, toliko će ti se povećati šanse da preživiš. Dvadeset četiri sata dnevno neguj u sebi ljubav prema Bogu, moli se i unapred zahvalno prihvataj sve što ti je dato od Njega da bi pročistila dušu.

Devojka je počela nekontrolisano da rida. Ušao je njen otac i zabrinuto sve posmatrao. Istinom se čovek može slomiti, ali se može i spasiti. Ovde je veoma važno pridržavati se zlatne sredine, a ja sam verovatno malo preterao, iako druge načine da je spasem nisam video.

- Moli se za sebe i svoju decu, za potomke do sedamnaestog kolena, da vole Boga više od onoga što za njih predstavlja sreću na Zemlji i da sve prihvataju sa zahvalnošću. Po liniji oca i majke kod tebe postoji težnja da porodicu postaviš iznad Boga; osim toga, poseduješ i ogromnu ljubomoru. Najveća sreća koju možemo da osetimo na Zemlji je ljubav prema Bogu. Potrebno je da to osetiš i tada će sve biti u redu.

Mesec dana kasnije sam ih pozvao. Rekli su mi da je njeno stanje dobro. Pozvao sam ih i juče. Devojka se javila na telefon; pitao sam je kako se oseća.

- Dobro sam, - odgovorila je. - Hoću li živeti?

- Hoćeš, samo manje razmišljaj o telu, a više o duši, koju si svojim ambicijama zaprljala. Da li veruješ u Boga?

- Verujem - odgovorila je.

- Zašto se onda plašiš? Kada čovek veruje u Boga, onda ne može da se plaši budućnosti, ali svojim kukavičlukom možeš naškoditi dušama svoje buduće dece. Moli oproštaj i za to i bićeš zdrava.

* * *

U osam sati ujutro zazvonio mi je telefon. Bila je to devojka iz San Franciska.

- Jednom prilikom ste dozvolili mojoj majci da vam se obrati. Želela bih da vam iznesem našu situaciju. Moja majka je teško bolesna, ali odbija da se leči. Neki ekstrasens joj je obećao da će je izlečiti od raka narodnim sredstvima, međutim njeno stanje se sve više pogoršava. Lekari su rekli da je ranije trebalo da otpočne terapiju i da bi u tom slučaju verovatno preživela. Ali ona uporno odbija da se leči. Molim vas da je ubedite da joj je lečenje neophodno.

- Naravno, potrudiću se. Ali najpre vi treba da shvatite zašto ona tako postupa. Da li ste čuli za Hristovu zapovest: „Voli Boga više od oca i majke svoje”? Vaša majka je porodicu i voljenu osobu postavila iznad ljubavi prema Bogu i zato su njoj bliski ljudi morali da je vređaju i da se s njom svađaju. A ona, umesto da oseti Božju volju u svakoj situaciji, videla je samo one koje su je povređivali. Prvo se ljutila na njih, zatim na sebe a potom je izgubila volju za životom. To je jedan od razloga njene bolesti. Glavni uzrok je u tome što je sve to prenela svojoj ćerki, odnosno vama. Ona boluje da bi pročistila vašu dušu; intuitivno izbegava efikasno lečenje da bi vama spasila život. Zato, onoliko koliko vi budete težili ljubavi prema Bogu, u kojoj meri budete preispitali svoj život, u toj meri zavisi da li će vaša majka preživeti. Ako čovek boluje od raka,

potrebno je lečiti duše njegove dece i unučadi, zatim bližnjih, a tek onda njega samog. Kada čovek razmišlja o spasenju svog tela, tada - što se više fokusira na to, njegova duša postaje zaprljanija i time je on spremniji da izda druge. Kada čovek spasava svoju dušu, on spasava i one s kojima je povezan, zato što je u dubini naše duše - sve jedna celina.

Kompleksnost lečenja pacijenata obolelih od raka je povezana s tim da se mi često razboljevamo kako bismo spasili svoju decu i unuke. U decembru 1993. godine obratio mi se čovek čija je majka obolela od raka koji je metastazirao. Objasnio sam mu da je ona u prošlom životu novac i srećnu sudbinu postavila iznad Boga, u ovom životu morala je bez ikakvog vidljivog razloga da bude osujećena po pitanju novca i gordosti. S obzirom na to da nije shvatila u čemu je problem, osuđivala je ljude, ljutila se i mrzela. Rekao sam joj da je neophodno da preispita svoj život, otklanjajući uvrede i osude kroz pokajanje i molitvu. Stanje joj se poboljšalo, ali je zatim došlo do stagnacije. Kada sam pregledao karmu njenog rodoslova, shvatio sam u čemu je problem. Svoj pogrešan pogled na svet prenela je na sina i unuka. U polju unuka već se nalazila smrt, a ona je, bolujući i mučeći se, čistila duše sina i unuka. Na taj način je unuku spasavala život. Kada je počela da traži oprostaj od Boga za sve što im je predala i počela da se moli da se agresivnost ukloni iz njihovih duša, tek nakon toga joj se zdravlje značajno poboljšalo. Još jednom sam se uverio zašto je medicina bila nemoćna. Kada otplaćujemo za sebe - izvor bolesti je u nama, i medicina u tom slučaju može da pomogne, ali ako otplaćujemo za ono što smo predali svom potomstvu, - koliko god da se lečimo neće biti koristi. Što su veći naši prestupi, time je zaprljanija naša duša i duše našeg potomstva, a time nam se smanjuju šanse da pomognemo telu. Talas neplodnosti, koji kruži svetom, kao i nove bolesti, uzrokovane su činjenicom da smo previše zaprljali svoje duše.

* * *

U to, da naše mane, koje smo predali potomstvu, mogu biti glavni razlog koji ne dozvoljava izlečenje, uverio sam se u Njujorku, aprila 1994. godine. Slučaj je bio jedinstven. Na telefonski broj kancelarije, u kojoj sam primao pacijente, pozvao je jedan muškarac i zamolio da pomognem njegovoj majci.

- Od čega boluje vaša majka?
- Ima rak mozga s metastazama na plućima i drugim organima.

- Koliko ima godina?

- Sedamdeset i pet.

- U kakvom je stanju?

- Bez svesti je.

- Da bih lečio čoveka, neophodno je da komuniciram s njim. U ovom slučaju, teško da vam mogu biti od pomoći.

- Ona je za mene najdraži čovek na svetu i možda ipak možete nekako da joj pomognete?

- Potrebno je da vi radite na sebi. Ona umire jer je delimično na vas i vaše potomke prenela osudu i prezir prema ljudima, kao i unutrašnju nadmenost. Kod vas se to spolja ne primećuje, ali u deci i budućim potomcima se pojačava. Takođe se nalazite blizu tačke sa koje nema povratka, jer je vaša majka jako puno osuđivala mnoge ljude. Onoliko koliko budete uspeli da pročistite svoju dušu, kao i duše vaše buduće dece i potomaka, povećavaće se i njene šanse da preživi. Potrebno je da u potpunosti preispitate svoj odnos prema drugim ljudima. Isuviše prezirete i osuđujete pokvarene ljude i nitkove, što vam stvara gordost koja je blizu smrtonosne granice. Vaša duša može da se pročisti samo smrću, teškom bolešću ili podlim postupcima drugih prema vama. Ako budete prestali da osuđujete i mrzite, vezanost će se smanjiti i vaša duša će se pročistiti. Majčina težnja da svoju mudrost, duhovne vrednosti i sposobnosti, a samim tim i svoju gordost postavi iznad Boga, dovela ju je do toga da neprestano osuđuje i kritikuje druge. Zahvaljujući činjenici da je iz prošlih života, kao i od svojih roditelja dobila zalihe dobre karme i unutrašnju dobrodušnost, ove negativne osobine su sporo prodirale u njenu podsvest - i to joj je sačuvalo život. Ali vi ste se sada približili tački s koje nema povratka. Ona se razbolela da bi vama sačuvala život.

Tri nedelje sam pratio situaciju i dva puta sam odlazio u kliniku na Menhetnu, gde je pacijentkinja ležala. Onako kako se njen sin molio i menjao sebe poboljšavalo se i njeno stanje. Isprva je počela da dolazi svesti, a zatim je počela da govori na nekom nerazumljivom jeziku. Posle dve nedelje je došla sebi i počela normalno da priča.

- Sada ima dobar apetit, razgovara telefonom, ali ponekad meša situacije, jer joj s pamćenjem nije sve u najboljem redu.

Jednog dana njen sin i ja smo joj otišli u kućnu posetu. Objasnio sam njemu i negovateljici, da su rupe u pamćenju povezane s potrebom duše da prekine s mržnjom, koju je ona nakupila prema drugim ljudima i

sebi. Mržnja nastaje u glavi i blokira se glavoboljama, slabljenjem vida, sluha i bolestima velikog mozga.

- Ponavljajte joj uporno da je potrebno da se moli, kao i da preispita svoj odnos prema ljudima. To je najvažniji uslov da bi preživela.

Starica je zurila u mene i mumlala:

- Sve to je istinito koliko i vaškin kašalj.

- O, mami je bolje! - radovao se njen sin.

Potom smo razgovarali i tom prilikom mi je rekao vrlo zanimljivu novost:

- Rekli ste da se moja duša vezala za mudrost i duhovne kvalitete i da sam sklon mržnji prema podlacima i onima koji me varaju. Vlasnik sam malog privatnog preduzeća i kod mene je bio zaposlen jedan momak, na koga sam se sažalio i plaćao mu čak i onda kad nije bilo posla, sve iz želje da bih mu pomogao. Pre nekoliko meseci je pronašao bolje plaćeni posao i napustio moju firmu. Međutim, uskoro je i tamo ostao bez posla. Mogao sam da poradim na tome da odmagli iz Njujorka, ali iz nekog razloga to nisam učinio. Da budem iskren, verovatno sam se uplašio Boga. Juče sam ga pozvao i ponudio mu da se vrati na posao.

Dva meseca kasnije, njegova majka je umrla. On se pročistio, ali ona nije uspjela da promeni svoj karakter. Dobila je drugu šansu, ali njena duša nije bila spremna da svesno oseti ljubav prema Bogu. Preneli su mi reči njenog sina: „On nije uradio ništa za moju majku, ali je mnogo učinio za mene.”

* * *

Jedna žena, koja me je zamolila za pomoć, doputovala je iz druge republike.

- Spremna sam da sačekam koliko god je potrebno, samo mi pomozite. Imam fibromiom i potrebno je da donesem odluku hoću li se operisati.

Njeno polje je bilo u vrlo lošem stanju. Ipak, bilo je najvažnije to što je i njena ćerka imala male šanse da ostane zdrava. Kod njena tri unuka je situacija bila još gora; njihovo polje je bilo izobličeno silovitim deformacijama, karakterističnim za suicid. Odveo sam je u susednu prostoriju i uključio video- snimak svog nastupa u Moskvi.

- Dobro razmislite o onome što ćete sada čuti.

Dva sata kasnije pozvao sam je i dijagnostikovao njeno polje koje se u priličnoj meri poboljšalo. To, da informacija deluje i bez mog

direktnog angažovanja, bio je vrlo važan pokazatelj. Snimak na kaseti je bio samo deo informacije iz druge knjige. Znači, kada je ljudi pročitaju, mnogima neće biti potrebno da mi se obraćaju.

- Da li ste identifikovali svoje slabe tačke? - upitao sam je.

- Čini mi se da jesam.

- Žene u vašoj lozi su sebe smatrale pametnijim, sposobnijim i plemenitijim od drugih ljudi. Biti nadmen i prezirati drugog - znači gaziti ga na energetskom planu. Sve to mora da se vrati autoru, da on bude gažen na fizičkom planu. Snažna negativna osećanja prema drugima na emocionalnom planu vraćaju se kroz analogna negativna ponašanja prema nama na fizičkom planu. Program se isključuje kontraprogramom. Vi ste prvo prezirali i osuđivali ljude, a zatim ste izgubili volju za životom. Kod vaših ćerki, naročito kod one starije, povećana je agresivnost, kao i zamerke prema ljudima, a kod unuka je sve to već pokrenuto na unutrašnjem planu, pri čemu se uključio program samouništenja. Potrebno je da još mnogo puta uradite ono što ste uradili danas, odnosno da iznova proživite život i da na nivou osećanja promenite svoj odnos prema svakoj situaciji. Molite se za ćerke i unuke, i to desetostruko više nego što činite za sebe.

- Recite mi, zašto mislite da moji unuci nemaju volju za životom? Oni su veseli i raspoloženi.

- Mi posedujemo nekoliko slojeva emocija. Postoje površinske emocije, povezane sa umom, a postoji i dublji sloj, koji um ne može da registruje. Ovaj sloj u daleko većoj meri upravlja našim fizičkim stanjem i sudbinom. Ako je čovek nekada dugo bio fokusiran na mržnju prema ljudima, onda se ovaj program polako okretao i vraćao nazad do petog-sedmog kolena i njegov rod je izumirao. Danas se situacija promenila. Pre svega u poslednja tri veka, zbog apsolutizacije zemaljskih vrednosti, ljudi su u sve većoj meri počeli da preziru i mrze jedni druge, a duhovne strukture čovečanstva su se ispunile zlom. Zbog toga se ono što se nekada praštalo sada još surovije kažnjava. Kao drugo, tok procesa je naglo ubrzan, tako da se sada kod svih ljudi, posebno omladine, pojačava program samouništenja. Pritom, ne samo što se pogoršavaju stare, već se pojavljuju nove bolesti, zbog slabljenja imuniteta. To doprinosi porastu broja samoubistava, uključujući i masovna, kao i rasprostranjene neplodnosti kod žena. Stvar je u tome što tek deo programa samouništenja pogađa samog autora, a veći deo se izbacuje u budućnost, gde se nalaze naša deca i njihovi potomci. Samoubistvo ne

zadaje toliko jak udarac autoru, koliko njegovoj deci i unucima; šanse da se oni pojave na svet naglo se smanjuju.

- Zašto se događa takva nepravda? Zašto moraju da ispaštaju naša deca i unuci?

- Znae, Sveti Avgustin je govorio: „Ništa se ne događa suprotno prirodi. Događa se samo suprotno našim znanjima o prirodi”. Mi nanosimo štetu ne samo svojoj deci, već i svom potomstvu, a zatim žanjemo ono što smo posejali.

- Pa, ako postoji Najviša pravednost, odnosno Bog, zašto On odmah ne kažnjava? Zašto dopušta da se duša zaprlja?

- Zamislite sledeću situaciju: dete tek počinje da hoda. Neophodno je da ga pridržavate, ali ako je makar malo osetilo samostalnost, treba ga pustiti. Ono može da načini nekoliko koraka i da padne, i tad ga opet treba pridržavati. Ali da bi naučilo da hoda, mora samo da korača i bude odgovorno za sebe, s obzirom na to da na čvrstoj uzdi malo šta možemo naučiti, usled čega se naša svest neće razviti. Čovek, zaboravljajući na Boga, počinje da stvara okruženje u skladu sa sopstvenim idejama. Potrebno mu je dati vreme kako bi mogao samostalno da deluje. Ali ako mu se oprostite svi prestupi, on neće imati potrebu da teži razumevanju božanskog, kao i Viših zakona, zato što povremeno mora da se zaustavlja i preispituje zemaljski život iz božanske perspektive.

Kada se duša i svest harmonizuju sa božanskom logikom, to omogućava da nam se pročisti ne samo prošlost, već i budućnost. Tada nam se odgađa vraćanje dugova i ukoliko se budemo ispravno ponašali, dugovi će nam se poništiti. Razbojnik na krstu mora da prihvati ne samo mučeničku smrt, već i kaznu u sledećem životu. Preispitivanjem prošlosti i promenom odnosa prema njoj, on nije promenio sadašnjost, ali je promenio budućnost. To mu je rekao Isus Hristos. Ljudi mogu da menjaju sadašnjost samo onda kada su pre njih postojali oni koji su promenili budućnost. Mi menjamo svet, utičemo na njega, ali realizujemo samo onaj duhovni program koji su pre nas stvorili ljudi uzvišenog duha. Prvo jedan duhovan čovek, svojim novim pristupom, pomoću snažnog duhovnog skoka, doseže božanska znanja menjajući budućnost, a onda, u tim okvirima, ideju otelotvoruju drugi ljudi. Menjajući percepciju sveta, mi menjamo sebe.

Dođite opet sutra - rekao sam joj, - da bismo videli šta ste uspjeli da uradite.

Kada je došla sledećeg jutra, njeno polje, kao i polje njene ćerke bilo je čisto. I polje unuka takođe. Istina, kod jedne unuke je polje i dalje bilo deformisano zbog arogancije i prezira prema ljudima, što je moglo da dovede do velikih zdravstvenih problema. Međutim, za to je bila kriva majka, a ne baka.

- Recite mi - pitala me je žena, - juče sam sa suprugom i ćerkama razgovarala telefonom. Bili su potpuno drugačije raspoloženi i glas im je zvučao drugačije. Da li se takve stvari dešavaju?

- Da, dešavaju se - umirio sam je. - Vi ste na suptilnom nivou povezani sa suprugom i decom. Kada se pročišćavate vi, to se dešava i s njima. Odnosno, rodbina je povezana, pa promena kod jednih, utiče i na promenu kod drugih.

* * *

- U braku smo nekoliko godina, ali nemamo dece. Da li postoji mogućnost da ih imamo?

Dijagnostikovao sam strukture polja pacijentkinje.

- Mogućnost postoji, ali je realizacija vrlo komplikovana, s obzirom na to da je vaša duša isuviše vezana za Zemlju. Mudrost, inteligencija, srećna sudbina, porodica i voljena osoba za vas su postali životni cilj, a ne sredstvo sjedinjenja s Bogom. Vaša gordost se pojačava, a ljubav koja vas povezuje s Tvorcem se smanjuje. Kod dece bi taj proces bio nekoliko puta jači a priroda se štiti od nesavršene dece, na taj način što im ne dozvoljava da se rode.

- Od čega da počnem?

- Pre svega smanjite svoju nadmenost.

- A šta da radim po pitanju gordosti?

- Gordost je nespремnost da se potčinimo drugoj osobi, a nadmenost je protivljenje da se potčinimo Bogu. Čelija ne mora da se potčinjava susednoj ćeliji, ali je u obavezi da se potčinjava čitavom organizmu. Uvek postoje dvoje onih koji vas vređaju: Bog, koji posredstvom određene osobe čisti vašu dušu, i sam čovek, njegovo svesno ponašanje, koje sačinjava ukupno 15%. Sve što vam se dešava - određeno je Bogom. Naučite da to osećate svakog trenutka i tada ćete biti zdravi i imati decu.

- Dogodila mi se sledeća situacija - odjednom je neočekivano započela da mi priča žena. - Pre nekoliko godina sam zadržana u Onkološkom centru zbog mastopatije i počela sam da se molim: „Gospode, hvala ti za iskušenje koje si mi dao”. Nedelju dana kasnije,

nakon kontrolnih pregleda, sve je bilo u redu iako su prvi testovi bili vrlo loši.

Dijagnostikovao sam njeno polje vraćajući se u to vreme. Nisu bile u pitanju samo loše analize - bio je to zaista rak. Mi i ne slutimo kako često u našem telu otpočinju procesi koji vode ka onkološkim bolestima, i kako se brzo tumor rastvara ukoliko mi pojačamo vezu sa Tvorcem i negujemo ljubav u duši. Rak se leči ljubavlju koja ne zavisi od zemaljskih vrednosti. Ranije sam pokušao da utvrdim uzrok kancerogenih bolesti, ali prema svim parametrima s kojima sam operisao, do precizne dijagnostike nije moglo da se dođe. Konačno, pronašao sam dva parametra, prema kojima je praktično na nepogrešiv način bilo moguće odrediti onkološku bolest, a to su - nadmenost, odnosno, neprihvatanje traumatične situacije koja stvara recipročnu agresivnost protiv drugih ili protiv sebe, i, najvažniji parametar - ispunjenost ljubavlju. Ljubav koja teži ka Bogu pročišćava dušu i telo. Ako je ljubav prvo usmerena ka Bogu, a zatim prema Zemlji, ona raste. Ljubav koja je isprva usmerena ka zemaljskim vrednostima, koju osećamo u našoj svesti, vezuje dušu za Zemlju. Usled toga naša duša i unutrašnja ispunjenost počinju da nestaju, iako osećaj ljubavi u svesti ne mora da bude smanjen, već, naprotiv, može čak da se poveća.

Ukoliko smo preplavljeni mržnjom i ljutnjom, ljubav će nam dugo ostati u duši. Međutim, ukoliko osuđujemo i preziremo, ljubav će početi da umire. Prezir neprimetno ubija ljubav. Ako mržnja otkida lišće i povija krošnju, ako uvreda kida granje, a osuda obara stablo, tada prezir tiho, ali istrajno potkopava koren. Svaki čovek koji se pomoli i preispita svoj život može da otkloni mržnju, gnev i osudu iz duše. Veoma je teško prihvatiti činjenicu da ne smemo prezirati osobu s manama, kao ni odricati se ljubavi prema njoj, jer je teško osetiti božansko unutar takve osobe. Na unutrašnjem planu ona je savršena; na tom planu smo svi jednaki.

Pomenutog jutra sam sve to objašnjavao ovoj ženi, koja se trudila da me shvati. Ali često je daleko teže prihvatiti duševnu patnju, nego biti bolestan i umirati.

- Čovek sam bira svoj put - rekao sam joj. - Ako pristaje da prihvati duhovnu patnju, nepravdu i zemaljsku nečistoću kao način pročišćenja duše, tada mu fizičke patnje nisu potrebne. Jedina vaša šansa da se

izlečite jeste da otklonite prezir iz duše i prestanete da se odričete ljubavi prema ljudima koji su vas uvredili.

- Ali ja sam odavno oprostila onima koji su me nekada uvredili, i ne zadržavam zlo u duši prema njima.

- Hvala Bogu - odgovorio sam joj - i to je vrlo dobro. Ali kada oprostite drugima, očistili ste samo um. Ako je ubistvo ljubavi prodrlo u dušu kroz osude i prezir prema drugim ljudima, ono se tamo i zadržalo. Nije dovoljno oprostiti čoveku, potrebno je moliti Boga za oprostaj zbog agresivnosti prema drugima i zbog neprihvatanja pročišćenja. Tek tada se pročišćava i duša, a ne samo um. Postoji još jedna stvar: kada ste u mladosti osuđivali i prezirali, vi ste to seme posejali u duše svojih unuka i praunuka, i danas, da oni ne bi umrli, vi žanjete njegove plodove. Zbog toga je potrebno da se molite ne samo za sebe, već i za svoje potomstvo, da se iz njihovih duša ukloni otpor prema pročišćenju kroz ljubomoru, mržnju i osudu.

Žena je ćutala, a ja sam nastavio:

- Roditelji su stvorili naše telo i mi treba da volimo i poštujemo svoje roditelje. Bog je stvorio našu dušu. Ona je neuporedivo važnija od tela i samim tim je naš pravi otac Bog. Iskušenje da se vežemo za roditelje i za voljenu osobu veoma je snažno i tome su posebno sklone žene. Ovde postoji jedan paradoks, koji se teško prihvata: što je pored nas podliji i zaprljaniji čovek, time se manje vezujemo za zemaljske vrednosti, one tada postaju „bljutave“, a naša duša jače teži ka Bogu pročišćavajući se. Što je čovek bolji, uzvišeniji i časniji, time je veće iskušenje da se žena veže za njega i učini ga svojim krajnjim ciljem, a, posledično tome, da se okrene od Boga i pomrači svoju dušu. Duša se ne čisti savršenstvom zemaljskih vrednosti, već zemaljskim nečistoćama: nesrećama, bolestima i smrću.

- Veoma mi je teško da to prihvatim - iskreno mi je odgovorila.

- Da, veoma je teško, ali je ipak jedina šansa. Izlečenje nije u tome da sačuvate fizičko telo, već prvenstveno da kroz molitvu, pokajanje, preispitivanje čitavog života - pročistite dušu.

- Pokušaću - odgovorila mi je.

- Najvažnije je napredovati, čak i malim koracima, ali - ići - rekao sam joj.

Rak je lek za spasenje duše i ova bolest se pojavljuje kada se smanjuje ljubav u duši. Zašto baš ljubav? Zašto je toliko opasno

potiskivati to osećanje? Odgovor na ovo pitanje sam saznavao postepeno i bolno, ali sam ga na kraju pronašao. Sve je prolazno: vremenom propada kuća, materijalno bogatstvo, odeća biva iznošena. Takođe se vremenom raspada porodica, menja nam se socijalni status i posao. Naša osećanja žive duže od jednog života, ali i ona su takođe propadljiva. Nestaju naše sposobnosti, mudrost i sve ono što je povezano s našim životima. Posle hiljadu ili dve hiljade inkarnacija propašće sve ono što nam pruža zemaljsku sreću. Uništenju nije podložno samo jedno, a to je - ljubav. To je jedini kapital koji možemo da spasemo. Zbog toga se napad na ljubav zaustavlja surovo i efikasno.

Naučnici iz čitavog sveta ulažu ogromna sredstva na pronalaženje uzroka pojave onkoloških bolesti. U Americi će podići zlatni spomenik onome ko pronađe lek, kao i način lečenja bolesti. Ali i uzrok i lečenje su nam poznati više od hiljadu godina, a zlatni spomenik treba podići onome ko je u Bibliji rekao: „Ohlade ljubav mnogih zbog umnoženja bezakonja”. U poslednje vreme naša duša se previše navikla na zemaljske vrednosti. Zemaljsko savršenstvo nam je postalo glavni cilj a naša duša tamni i gubi ljubav. Da ne bi nastradala duša, umire telo. Ako čovek ne ume i ne želi da neguje ljubav u svojoj duši, već pokušava da je ubije osudom i prezirom, trujući svoju dušu i dušu svog potomstva, tada, da bi se ona sačuvala, uništava se telo.

Čovekova suština je dijalektična i sastoji se od dve suprotnosti: materije i polja. Materija teži nezavisnosti i usavršavanju forme, odnosno daljoj diferencijaciji, a polje teži da se ujedini i uspostavi vezu sa Praizvorom. Da bi materija postojala, odnosno da bi postojalo naše telo, ono mora da se hrani i razmnožava. A polje, odnosno naša duša, slično je tekućoj vodi, koja, da bi postojala, mora stalno da dobija hranu iz izvora. Taj izvor je prauzrok, koji mi nazivamo Bogom. Duša neprestano teži tome da se ujedini s Bogom, zato što je to uslov njenog opstanka. Najviši nivo jedinstva je ljubav. Dakle, uslov postojanja duše je ljubav prema Bogu. S obzirom na činjenicu da se telo periodično odbacuje, kao odeća, i da je njegov značaj daleko manji u odnosu na dušu, prvi osećaj ljubavi mora biti posvećen Bogu, a ne Zemlji. Kad se duša prekomerno veže za Zemlju, njena ljubav prema Bogu može biti nedovoljna zbog čega će se ona raspasti i umreti. Čovek, u bukvalnom smislu te reči - predstavlja polje, a fizički omotač je njegov - sićušan deo. Znači, uslov čovekovog postojanja je - ljubav. Ljubav koja se rasplamsa u našoj svesti prodire nam u dušu i odlazi sve dublje i dublje, večno

postojeći. Jedino što nije podložno uništenju jeste ljubav - ona je besmrtna i sjedinjuje nas s Bogom.

* * *

Nakon predavanja prišao mi je jedan čovek:

- Rekli ste da tumor nastaje usled nedostatka ljubavi u duši, a da se leči sabiranjem ljubavi. Imao sam iskustvo kao što je vaše: bolovao sam od raka na mozgu i tumor je bio prilično velik. Moji prijatelji i ja smo se okupljali i zajedno usmeravali na njega svetlost i ljubav. Na kasnijem pregledu ništa mi nisu pronašli. Lekari su bili zadivljeni. „U poslednjih petnaest godina nije bilo ovakvog slučaja u Burdjenko Institutu”, - rekli su mi.

- I vi ste, kao i ja, intuitivno izabrali ispravan put - odgovorio sam mu. - U principu, tako se može izlečiti svaka onkološka bolest. Umnogome to zavisi od težine prestupa koji smo načinili u prošlosti, zatim od stepena deformacije karaktera i pogleda na svet, kao i od toga koliko smo preneli deci i u budućnost. A ono što je najvažnije jeste - koliko naša duša teži ka Bogu, koliko će duboko blagotvorne promene prodreti u nju uz neprestani trud.

NOVAC

„Bogataš - budala, ne može da spava noću, a siromašan, go kao pištolj - peva i raduje se”.

U detinjstvu sam slušao priče i pošalice o tome kako je bogataš uvek glup, nepošten i okrutan, a siromašan - duhovan i dobar čovek. Ali zašto je siromašan ako je pametniji i pošteniji od bogatog? Zato što ga je opljačkao i prevario bogataš. Sve teškoće, bede i nesreće dešavaju se zbog toga što bogati teže ka vlasti i novcu. Znači, ako im se otme ta vlast i podeli se na ravne delove, svi će biti srećni. Dve hiljade godina Biblija je govorila: „Pre će kamila proći kroz iglene uši, nego bogataš ući raj”, „...ako hoćeš da budeš srećan, podeli bogatstvo i imovinu siromašnima”, a ipak se broj bogatih nije smanjio. Zapravo, da bi se dobilo i sačuvalo bogatstvo, potrebno je imati visoku inteligenciju i velike sposobnosti. Ali prvenstveno - moralni potencijal, akumuliran u prošlim životima. Ako je ovaj potencijal nizak, tada bogatstvo kvari, a ne razvija čoveka. Pogrešan stav prema novcu i vlasti čine dušu okrutnom i grubom. Znači - bogatstvo nije samo zemaljska sreća, već i određena opasnost. U skladu s mojim istraživanjima na suptilnom planu, jaka težnja ka duhovnosti je u X veku polako popustila pred orijentacijom ka zemaljskim vrednostima. Ovaj proces je otpočeo ranije, ali do X veka je već postao realnost. S jedne strane razvio se sistem zemaljskih vrednosti, a s druge, došlo je do pokušaja da se ožive duhovne vrednosti. U skladu s tim ove tendencije su prouzrokovale stvaranje dve suprotstavljene ideje društvenog poretka. U kapitalizmu prioritet je stavljen na materijalno - novac i privatno bogatstvo, a ekonomija i politika su dominirale nad moralom. Ideja komunizma je nastala kao potreba da se duhovni prioriteti postave iznad telesnih, ali i kao prilika da se ujedine svi ljudi koji će se boriti za te vrednosti - odnosno oni koji su protiv individualne svesti, nemoralnog ponašanja i privatnog vlasništva. Lično bogaćenje je proglašeno zlom, sve dragocenosti su oduzete od pojedinaca kako bi bile podružljene, a ekonomija i politika su strogo potčinjene teorijskim konstrukcijama. Iz toga je proizašlo zakonomerno kršenje prava i zaštićenosti privatnog vlasnika u njegovom moralnom, intelektualnom i materijalnom životu. Učinjen je pokušaj da se moral i ideologija proglaše uzrokom, a ekonomija i politika - posledicom, odnosno učinjen je pokušaj apsolutizovanja duhovnih struktura.

Komunizam je nastao kao ideja, duša, a kapitalizam je kao telo koje na unutrašnjem planu zavisi od ideje i spolja utiče na nju.

Prema zakonima dijalektike, nemoguće je postojanje jedne suprotnosti - u njoj će uvek postojati element suprotnog plana. Zbog toga je komunizam u svom čistom obliku bio apsolutno neodrživ. Uključivanje elemenata kapitalizma u strukturu komunizma omogućilo mu je da preživi, ali nije bilo prihvaćeno teorijski, jer tada idealno ne bi moglo da bude povezano s materijalnim u okviru jedne koncepcije. Prinudno usvajanje elemenata kapitalizma, odnosno priznanje da ideologija ne može u potpunosti da određuje ekonomiju, moralo je da se dogodi. Ova stihijska sinteza je nazvana socijalizmom i definisana je kao prelazni oblik kapitalizma ka komunizmu, koja je morala da odumre i preraste u komunizam. Međutim, socijalizam nije težio ka komunizmu, već komunizam ka socijalizmu. Isto tako, da bi realan kapitalizam opstao, morao je da usvoji elemente komunizma. Uprkos tome, i socijalizam i kapitalizam su sačuvali svoje značajne ideološke razlike.

Na taj način su socijalizam i kapitalizam nastali kao dve polovine jedne celine na suptilnom planu, dok su se istorijski razvijali u svojim formama kao dijalektičke suprotnosti, stvarajući uzajamnu protivtežu i održavajući globalnu ravnotežu.

U skladu sa principima uzajamnog dijalektičkog povezivanja suprotnosti, što se one više razlikuju po formi, time više teže ka jedinstvu u sadržaju. Osnovni podsvesni princip u socijalizmu jeste briga o duhovnom razvoju čoveka, a u kapitalizmu - briga o telu i onome što je s njim povezano. Na taj način socijalizam i kapitalizam, povećavajući nivo konfrontacije, formirali su osnovu novih ekonomskih odnosa, odnosno novog društva u celini.

U današnje vreme istorijsko takmičenje dva sistema se privodi kraju u korist kapitalizma na zemaljskom planu. Na suptilnom nivou - situacija je obrnuta, ali, ipak, ravnoteža je na svakom planu poremećena.

Nagli zaokret prema ideologiji kapitalizma automatski stvara jaku unutrašnju protivtežu, koja se manifestuje kroz apsolutizaciju duhovnosti i prezir prema zemaljskim vrednostima. Emocionalno se to ispoljava kroz potrebu da se čitavo čovečanstvo i sve zemaljsko uništi i na fizičkom nivou se manifestuje kroz različite ideološke tokove i sekte. Na raznim delovima planete se na nivou polja utemeljuju i razvijaju programi uništenja čovečanstva, koji treba da se uključe u slučaju da ideologija kapitalizma ne bude prevaziđena stvaranjem novih formi

moralna i ideologija. Da bi čovečanstvo preživelo, potrebna mu je potpuno nova filozofija. Ali objediniti dve nerazvijene suprotnosti - znači uništiti ih. Oni prvo moraju da se stvore, ojačaju, prođu kroz određeni ciklus razvoja uzajamno se hraneći, i tek potom da se objedine u nešto potpuno novo, međusobno se ne uništavajući. Ovo i predstavlja filozofiju čovečanstva budućnosti. Socijalizam, večno siromašan, morao je da usvoji zapadnu tehnologiju i poslovne sposobnosti, jer bi se u suprotnom razvoj zaustavio. Kapitalizam je morao da prihvati socijalističke ideje i da ih implementira u svoj sistem, inače bi se i njegov razvoj takođe zaustavio. Kompletan posleratna američka ekonomija temeljila se na objedinjenju principa kapitalizma i socijalizma, odnosno povezivanju tržišta, s pojačanim naglaskom na princip planiranja, osmišljeno vođenje privrede. Iste ove principe Amerika je ugradila u ekonomiju Italije, Nemačke, Japana, kao i u druge zemlje. Socijalizam je u posleratnim godinama morao da teži tržišnim načelima. Ni u socijalizmu, niti u kapitalizmu nije bilo jedinstva oko tih načela, jer nije bilo filozofije, koncepcije koja miri ove ideologije. Zato se u kapitalizmu razvijalo društvo, zakoni, ekonomija. Međutim, osiromašile su i degradirale suptilne duhovne strukture. U socijalizmu se lošije razvijala ekonomija, uništavali su se ljudi, dolazilo je do degradacije socijalnih i pravnih normi, ali se istovremeno akumulirao potencijal na suptilnom, duhovnom planu. Njihovo međusobno nadopunjavanje i borba trebalo je da se okončaju stvaranjem novog koncepta pogleda na svet, u kome duhovni princip ne pokušava da uništi materijalno, kao u idealizmu, i u kome materijalno ne pokušava da uništi duhovno, kao u materijalizmu. Posledično, krah socijalizma je istovremeno i krah kapitalizma. Ako danas kapitalizam ne bude usmerio sve snage na duhovne prioritete, krah će se dogoditi i na fizičkom nivou. Otpočinju nagle i veoma negativne promene u karmi čovečanstva.

Potrebno je da se pojavi novi poredak, u kome se na prirodan način spajaju principi komunizma i kapitalizma. Ali ovaj poredak nije moguć bez nove koncepcije. Ta koncepcija mora pre svega da definiše svoj odnos prema novcu, odnosno čovek mora da shvati da novac, kao personifikacija zemaljskih vrednosti, istovremeno predstavlja dobro i zlo. Za jednu osobu je opasno da ima mnogo novca, i ona treba da razmišlja samo o duhovnim stvarima, dok druga treba da ima više novca kako bi se povezala sa Zemljom. U sledećem životu one će promeniti uloge. Bogati ljudi su nekada mislili samo na materijalna bogatstva i sve su više

prijanjal za Zemlju, a siromašni, zbog odsustva materijalnog, morali su da misle na Boga i svoju dušu. Međutim, siromašni su sanjali o bogatstvu, a bogati - o duhovnosti. Danas i jedni i drugi moraju da razmišljaju na isti način.

* * *

Iznosio sam svoje stavove tokom susreta s čitaocima u Moskvi.

- Da li naplaćujete lečenje? - upitao me je neko iz publike. - Kako to da u knjizi pišete jedno, a radite potpuno suprotno?

- Novac je dozvoljeno imati ukoliko se prema njemu ispravno postavimo. Ukoliko iscelitelj dobija određene sume novca, ali on za njega ima sporedni značaj, tada mu je dozvoljeno da ga uzima.

Pročitavši moju knjigu, ljudi o meni stvaraju stereotip sveca, odnosno sedokosog čoveka, s produhovljenim crtama lica koji pomaže a ne uzima novac za to. Prilikom susreta sa mnogim kod nekih ljudi se javilo razočaranje kada su saznali da moraju da plate za moju pomoć. To i jeste način na koji razmišlja čovek današnjeg doba, koji sve ljude deli na svece i biznismene, i koji ne može da izmiri ove suprotnosti. Svetaca je sve manje, a biznismena sve više. Zbog toga su ratovi, bolesti, degeneracija, ekonomski raspad i uništenje zemaljskih vrednosti prinudan mehanizam pročišćenja.

Svaki čovek treba da bude svetac i biznismen istovremeno. Ali za to je potrebna promena načina razmišljanja, a čoveku je najčešće daleko lakše da umre, nego da se promeni. Sada ću vam ispričati na koji se način on prinudno pročišćava.

* * *

Razgovarao sam s mladim bračnim parom čije dete je bilo ozbiljno bolesno. U prošlom životu su sanjali samo o novcu, zavideli su onima koji su ga imali više i mrzeli one koji su ga imali manje. U ovaj život su doneli potrebu da im ljubav prema novcu bude preča od ljubavi prema Bogu, što je dovelo do odricanja od svega što je sveto i na kraju i - degradacije. Zbog toga je bilo potrebno da preispitaju svoj odnos prema novcu i otklone iz duše sve negativne emocije prema drugim ljudima.

- Ali kako da se ne ljutimo - uzviknula je žena, - ako su nas najbolji prijatelji prevarili za pet hiljada dolara. Zamislite koliko je samo godina potrebno da vratimo te dugove?

- Ako su vaši prijatelji prekršili Više zakone, oni će za to odgovarati. Sada ćemo pogledati zašto se to dogodilo.

Zahvalite Bogu što se to dogodilo. Vaše telo je osujećeno, ali vam je zato duša pročišćena. Da li znate zašto je Mojsije govorio: „Ne pravi sebi idola”? Idol je cilj kome težimo. Ako se viši ciljevi ograničavaju samo na zemaljske vrednosti, tada duša umire, dolazi do raskoraka između suprotnosti, a duh se postepeno odvaja od tela i razvoj se zaustavlja. Zbog toga, ništa što pripada zemaljskom planu ne može biti cilj. Najviši cilj uvek treba da bude ispred interesa našeg tela, ličnih interesa i interesa društva i čovečanstva.

Dakle, iz prethodnog života ste doneli ogromnu ljubav prema novcu, i on je za vas postao cilj, a ne sredstvo. Zbog toga je vaše dete moglo da umre, a vi teško obolite. Sada će vam novac duže vreme biti sredstvo pomoću koga ćete vraćati dugove, a ne cilj. Pre nego što padne zid, na čoveka prvo se obrušavaju kamenčići koji ga udaraju prilično bolno. Ako se skloni u stranu, proći će neozleđeno, a što više besni i ljuti se, time će se zid brže obrušiti na njega. Razvoj ljubavi prema Bogu se odvija kroz razvoj ljubavi prema Zemlji. Ali, dok ljubav prema Bogu može da bude bezgranična, ljubav prema zemaljskim vrednostima ima određenu granicu. Najvažniji uslov jeste da duša prvenstveno mora težiti Bogu, a ne zemaljskim vrednostima. Zato, u ovom životu, pristup novcu se dopušta samo onome ko ga u prošlom životu nije imao niti je o njemu razmišljao.

* * *

Jednom prilikom sam upoznao vrlo bogatog mladog čoveka koji mi je rekao da razbacuje novac na sve strane, ali da mu se on svejedno opet vraća. Zainteresovao sam se da saznam u čemu je stvar? Pogledao sam njegovo polje i video snažnu povezanost s božanskim planom. Razlog tome je bio u njegovom prošlom životu, u kome je bio monahinja i čitav život mu je bio posvećen molitvi. Zato se sada, bez obzira koliko imao novca, njegova duša neće vezivati za zemaljske vrednosti. Dozvoljeno je da imamo onoliko zemaljskih dobara koliko naša duša može da podnese. Što je jača povezanost duše s božanskim, time se više zemaljskih blaga daje čoveku. Distanciono analizirajući bogate ljude, shvatio sam na koji način funkcioniše mehanizam evolucije. Kada živo biće ima teritoriju koju štiti i kontroliše, tada je to korak napretka u razvoju. Prva takva teritorija je sopstveno telo. Sa razvojem svesti koja je usmerena na interese tela, pojavljuje se pojam kontrole teritorije koja okružuje telo. Što je veća površina teritorije, time, prilikom kontrole, dolazi do veće povezanosti i bržeg razvoja intelekta i svesti. Što je čovek bogatiji, time

se u njegovoj podsvesti pojavljuje više veza koje ga spajaju sa svim zemaljskim vrednostima. One stimulišu razvoj svesti i intelekta. Međutim, s obzirom na to da prioriteti ostaju vezani za Zemlju, dolazi do trošenja duhovnih struktura i zato u sledećem životu čovek biva oslobođen od briga o zemaljskim pitanjima. I tada postaje apsolutni gubitnik, siromašan i bolestan. Što je više neuspeha, time on svoju dušu više usmerava ka duhovnom, a ne ka zemaljskom planu. Hrišćanstvo je usađivalo siromašnima misao da njihovo siromaštvo nije slučajno, da ga je potrebno prihvatiti kao Božju volju i da se prema bogatima ne sme osećati mržnja i zavist. Sposobnost da se to prihvati omogućilo je procvat duhovnih struktura. Ne vezujući se za svoju osujećenost negativnim emocijama, čovek se neće vezati ni za svoju uzdizanje.

To je dovelo do sve veće težnje bogatih ljudi ka duhovnosti i negovanju sve većeg altruizma u sebi. Osoba za koju je duhovno bogatstvo apsolutni prioritet uvek može biti bogata. U skladu s tim, ukoliko se pojave i razviju sistemi uverenja koji omogućavaju prioritet duhovnog razvoja i stalno prevazilaženje ljubavi prema zemaljskim vrednostima, moguć je nastanak društva kome nije potrebna socijalna ravnopravnost.

Ukoliko je nekada postojao Zapad, gde se duša brže vezivala za Zemlju, i Istok, gde se ona polako pročišćavala, sada, kada svuda preovlađuje Zapad, unutar svih nas mora da preovlađuje Istok.

Nekada se jedno nalazilo u podsvesti, a drugo u svesti, a danas materijalizam i idealizam moraju da se objedine u svesti na nivou koncepcije, odnosno svest mora postati dijalektična. U početku nisam razumeo zašto neko, ko je dve inkarnacije živeo u Americi, više ne može tamo da živi, da mu tamo pretila smrtna opasnost, i nisam shvatao zašto Amerika, u kojoj dominira filozofija apsolutnog konzumerizma, savršeno postoji takva kakva jeste. To sam shvatio tek kada sam video da Amerika podstiče čitavo čovečanstvo, jer isključiva orijentacija samo na materijalna bogatstva civilizacije i na ono što je u vezi s telom, a bez duhovne hrane, ne može opstati. Taj period je danas završen. Bez suštinske promene prema onome što predstavlja ekonomiju, ekologiju i novac, ne može se razviti nijedno društvo.

* * *

Moj prijatelj je u Njujorku imao rođaka koji je posedovao sopstveni neboder. „Milijarder, - pomislio sam - verovatno mu je duša neverovatno zaprljana”. - Ali kada sam pogledao njegovo polje, bio sam zapanjen

koliko je bilo čisto i sjajno. I više od toga - u njegovom polju su sijale dve još čistije čaure - polja njegovih sinova.

- Polje tvog rođaka - začuđeno sam rekao poznaniku, - veoma je pozitivno; on je čestit čovek.

- Tačno - potvrdio je.

- Razlog se nalazi u njegova tri prethodna života. Živeo je u Indiji, bio je veoma pobožan čovek i često se molio.

- On je i sada pobožan čovek i često se moli - rekao mi je.

Kada se dešavaju neke nevolje i mi izgubimo novac, ili nam ga oduzmu, vrlo je teško da sem običnog, zemaljskog uniženja vidimo u tome i viši smisao, ali on uvek postoji. Upravo on, a ne zdrav smisao i ovozemaljska logika, određuju situaciju.

* * *

Jednom prilikom mi se obratio poznanik.

- Rođak me je zamolio da mu prodam nakit, koji je vredeo više od hiljadu dolara. Dao sam ga momcima, koji su mi obično pomagali u takvim situacijama. Ali ovaj put oni su nestali i ne mogu da uspostavim kontakt s njima. Nemam novca da vratim dug, pa sve da me ubiju.

- Moraš shvatiti, - objasnio sam mu - da je svaka situacija koja ti se dešava određena od Boga. Čim ti se nešto dogodilo, znači da u tome postoji viši smisao. Ako nešto ugrožava interese tvog tela, tada nešto nije u redu s tvojom dušom. Po očevoj liniji stekao si vezanost za materijalna dobra i prezrenje prema onima koji ih ne poseduju, kao i mržnju prema onima koji ih krađu, a kada ih se sam lišavaš, tada gubiš volju za životom.

- Znači, nemoguće je nešto popraviti? - upitao me je beznadežno.

- Situacija još nije gotova, imaš još šanse.

- Šta mogu da uradim?

- Promeni svoj odnos prema svemu što je povezano s materijalnim bogatstvom. Priseti se čitavog svog života i zahvali se Bogu za situacije kada si bio udaljavan od njega. Moli oprostaj za svaku uvredu, mržnju i zavist koje si osećao u vezi s materijalnim bogatstvom.

- Da li će mi nakon toga vratiti nakit?

- Volja čoveka u svakoj situaciji prisutna je oko 10%. Dakle, kada komuniciraš s ljudima, ne komuniciraš s njima, već s Bogom. Sam iz toga izvuci zaključke.

Nekoliko dana kasnije, došao je u moj atelje. Razgovarali smo o nečemu i odjednom sam se setio nakita.

- Uzgred, kako kod tebe stoje stvari?

- Vratili su mi nakit. Pritom, kada su ga vratili, rekli su mi: „Hteli smo da te prevarimo, a onda smo se sažalili“. „Zašto?“ „Ni sami ne znamo“ - odgovorili su.

Dokle god budemo težili da razloge svojih problema pronalazimo u drugim ljudima i da ih krivimo, ili da mrzimo i krivimo sebe; sve dok ne budemo osetili da osim zemaljskih zakona i logike postoji i božanska logika i božanski zakoni koji su prioritetni; sve dok ne budemo shvatili da izvor naše povređenosti - nisu loši ljudi, već naše mane i da krivci ne postoje; dotle ćemo gorki lek, koji pokušavamo da ispljunemo, dobijati u još većim dozama.

* * *

Jedan vozač koji je sedeo pored mene mi je postavio pitanje:

- Bio sam na vašem predavanju kada ste govorili o tome da je vezanost za novac nešto jako loše. Imam četvoročlanu porodicu i moram da zarađujem novac. Šta da radim?

- Vi pokušavate jednoznačno da razjasnite ovaj problem: ili levo ili desno. Ako sanjate o novcu, ako stalno razmišljate o njemu - to je loše, i treba potpuno dići ruke od njega. Upravljanje zemaljskim vrednostima razvija čoveka, kao i čitavu civilizaciju. Samo je potrebno shvatiti da je zemaljska sreća sekundarna i da predstavlja sredstvo, a ne cilj. Novac treba imati, ali ne smemo drugima zavideti zbog njega, žaliti što ga nema u dovoljnoj količini i ispoljavati agresivnost u vezi s tim.

* * *

Jednoj pacijentkinji sam objašnjavao uzroke problema koje ima njena ćerka:

- Niste želeli da prihvatite probleme i uvrede koji su vam dolazili od drugih, a vaša ćerka to ne može da učini. Dakle, sada se njeno pročišćenje neće odvijati kroz ljude, već kroz bolest. Iza vas već stoje bolest i smrt. Odricanje od ljubavi, osuda i prezir postali su deo vašeg karaktera. Ako promenite svoj pogled na svet i karakter, nećete biti bolesni.

U njenim očima sam video da počinje da shvata u čemu je problem.

- Žena-ekstrasens je rekla mom mužu da će uskoro umreti i da će mu smrt biti veoma okrutna. Da li je to tačno?

- Čini mi se da jeste - rekao sam joj očitavajući strukture polja njenog supruga.

- Da li se to nekako može popraviti?

- Vaš muž previše voli novac. U duši je spreman da ubije svakoga zbog novca i zato on mora biti ubijen.

- Da, od majke je nasledio ljubav prema novcu.

- Čovek prvenstveno zavisi od lične karme i u skladu s njom i dobija roditelje. U prošlom životu njegova spremnost da izda, opljačka i mrzi zbog novca toliko je vezala njegovu dušu za novac, da je u ovom životu dovoljno da načini nekoliko grešaka i - mehanizam će proraditi. Potrebno je da poklanja novac, brine o drugima, ne razmišlja loše o ljudima i tada će preživeti.

- On u to ne veruje i kaže: „Ne dosađuj mi s tim besmislicama”.

Slegnuo sam ramenima:

- Za svakog čoveka postoji metod ubeđivanja.

- To znači da mu se ne može pomoći? - bespomoćno me je posmatrala.

- Potrebno je da pročistite sebe. Onoliko koliko je vaša duša spremna da napreduje toliko će ljudi u vašoj okolini takođe biti ispunjeni time.

* * *

Jedan moj prijatelj mi je ponudio da kupim „Ladu” za pet hiljada rubalja.

- To je jedan dolar? - zainteresovao sam se.

- Da. Zamisli, prodaje ga jedan mornar. Auto je potpuno nov. Desio se čudan slučaj, jer je on nekoliko godina sanjao o automobilu i na kraju ga je kupio. Dovezao ga je pred kuću i svima ga pokazao. Zatim je pozvao suprugu da se provozaju i ona je sela u automobil. Iznenada, on je osetio udarac usled čega mu je odmah oteklo desno oko. Uz jauke, napao je ženu, misleći da ga je ona udarila. Žena mu je uplašeno odgovorila da ga ni prstom nije takla. Rekao joj je da izađe iz auta. Potom je izašao i on. Malo se prošetao naokolo, a onda je oprezno seo za volan. Ponovo je osetio udarac, ovaj put mu je oteklo levo oko iako u autu nije bilo nikoga. Izleteo je iz automobila potpuno obeznanjen a oko njega se okupila gomila ljudi. Ponudio je jednom prijatelju da se provozu i ovaj je seo za volan, načinio krug po dvorištu, zaustavio se i izašao potpuno

neozleđen. Obradovan, vlasnik je ponovo seo za volan i odjednom je dobio udarac po zubima. U glavi je začuo glas: „Moraš prodati auto za pet hiljada rubalja”. - „Ali ja sam ga kupio za pet hiljada dolara!” - urlao je nezadovoljan. Ali nešto je počelo nepodnošljivo da ga pritiska u glavi i on je shvatio da se sve može jako loše završiti. Otišao je na pijacu i već nedelju dana pokušava da proda automobil. Kupci se cenjkaju, ubeđuju ga da mu auto ne vredi pet hiljada dolara, već daleko manje, ali kad saznaju za koju cenu ga on prodaje, svi ga čudno pogledaju i odlaze.

- Da li je prodao auto? - interesovao sam se.

- Ne. Još uvek nije.

- Taj automobil treba hitno kupiti - rekao sam mu. - Odmah pozovi tog mornara.

Međutim, ispostavilo se da je vlasnik automobila otišao u plovidbu. Kako se kaže - udaljen je. Shvatio sam zašto ga je udarao njegov sopstveni dvojnik. Stalno je sanjao o automobilu, i dušom se toliko vezao za njega da je postalo smrtno opasno da poseduje automobil. Najverovatnije bi nastradao u saobraćajnoj nesreći, odnosno - morao je da izgubi ili automobil ili zdravlje ili život. Dobio je najbezbolniji, premda čudan izlaz iz situacije.

* * *

U nekom društvu, pozvao me je na stranu jedan poznanik i poverljivim glasom pitao:

- Imam u planu jedan poslovni projekat. Da li ću uspeti u tome?

- Najbolje je da se za takva pitanja obratiš astrolozima.

- A ti ne možeš da mi kažeš? - zabrinuto me je pitao.

- Mogu. U tebi se događa porast podsvesne agresije. Počeo si da maštaš o novcu i uspehu. Tri su načina na koji se možeš zaustaviti: ili da projekat koji pokrećeš pretrpi neuspeh, ili da izgubiš ruke i noge, teško oboliš ili da umreš. Zaboravljaš da se situacijom upravlja prvo unutrašnjim stanjem, a zatim spoljašnjim delovanjem. Ako agresivnost pređe opasnu granicu, što uspešniji bude tvoj projekat, time ćeš brže izgubiti ruke, noge ili glavu. Shvati jednostavnu stvar: na Zapadu biznismen poseduje zalihu karme koju je stekao u prethodnim životima rodivši se u Rusiji ili na Istoku. Ruski biznismen poseduje manje zalihe karme. Biznis je uvek povezan s rizikom. Ali ako na Zapadu biznismen hoda po dasci iznad provalije, u Rusiji hoda po žici, i to bodljikavoj. Kada osetiš da tvoja etika stoji ispred novca, tada neće biti potrebe da se konsultuješ sa stručnjacima.

Nekoliko sati kasnije, razgovarao sam sa drugim biznismenom. Video sam uznemirenost na njegovom licu i upitao ga u čemu je problem.

- Izgubio sam nekoliko stotina hiljada dolara na potpuno besmislen način.

- Sećate li se da sam vam nedavno rekao da možete da izgubite novac ili život?

- Sećam se - utučeno je odgovorio.

- Ali niste pridavali pažnju mojim rečima? - upitao sam ga.

Klimnuo je glavom.

- Pre mesec dana sam vam rekao da situacija nije smrtonosna, ali da vezanost za novac i blagostanje nije uklonjena.

Ponovo je klimnuo glavom.

- Duše vaše buduće dece su zaprljane ljubavlju prema novcu i blagostanju. Što više budete radili na sebi, manje će biti takvih neprijatnosti.

Na licu mu se odražavala uznemirenost pa sam pokušao da mu pomognem na drugi način.

- Znete li šta je pobeda? - neočekivano sam ga upitao. Kao odgovor na njegov zainteresovan pogled, rekao sam mu: „To je ispravan stav prema porazu”.

Prvi put sam video osmeh na njegovom licu pa sam mu ispričao o tome kako sam nedavno otvorio firmu da bih objavljivao svoje knjige. Pre nekoliko dana saradnica me je pitala:

- Sergeju Nikolajeviču, vi istražujete zakone karme, a nas stalno obmanjuju. Sve vreme jedva sastavljamo kraj s krajem. Šta je s karmom i vašim metodom? Gde su njihove prednosti?

- Prednost mog metoda i moje karme sastoji se u tome da za ovih šest meseci nikoga nismo prevarili - odgovorio sam joj. - Najveća sreća nije u onome što imamo, već kako se prema tome odnosimo. U konceptu sreće primarno je unutrašnje stanje, a spoljašnje blagostanje je sekundarno. Moj metod mi pomaže da prevaziđem unutrašnje nesavršenstvo.

Pogledao sam biznismena, koji je sedeo ispred mene. To je već bio drugi čovek. Izgleda da je jedno od najvećih zadovoljstava učiniti drugog srećnim.

VINARSTVO

U knjigama su opisani brojni primeri ljudi koji ne uzimaju hranu tokom dužeg perioda a osećaju se odlično. Danas više nije tako teško shvatiti da čovek ne dobija osnovnu energiju iz hrane. Hrana je faktor razvoja. Obezbeđivanje hrane, odeće i izgradnja stambenog prostora unapređuje civilizaciju. Nekada su ljudi nakon brodoloma umirali od gladi već posle tri dana, a obdukcijom je bilo utvrđeno da je smrt nastupila od fizičke iscrpljenosti, dok u današnje vreme praktično svako može da gladije mesec dana, a da mu se pritom stanje poboljšava. Što su duhovne strukture ugroženije agresivnim emocijama, strahom, ljutnjom, žaljenjem, time čovek dobija manje energije iz osnovnog izvora i, posledično tome, telu je potrebno više hrane. Zato se gladovanje, čiji je smisao jačanje veza s duhovnim strukturama i dobijanje energije, naročito tokom dužeg vremenskog perioda, mora praktikovati u odvojenosti od svega zemaljskog, u osamljenosti i molitvi. Upravo ono što je u pustinji radio Isus Hristos. Tek tada gladovanje neće iscrpljivati fizičke strukture, nego će ih očistiti.

Kada sam na suptilnom nivou dijagnostikovao energiju Zemlje, bio sam iznenađen činjenicom da je pre deset hiljada godina, iz drugih svetova, na Zemlju stigao program klanjanja zemaljskim vrednostima. Da bi se prevazišla jaka vezanost za Zemlju, ljudskim dušama je bila potrebna nova filozofija, koja u potpunosti isključuje zemaljske vrednosti. Istovremeno, time je dat podsticaj razvoju civilizacije i materijalnih dobara. Zemaljske strasti udaljavaju čoveka od duhovnog plana, ali podstiču razvoj materijalnih struktura. Zato se sav smisao zemaljskog razvoja sadrži u očuvanju zemaljskih strasti, ali i u njihovom sprečavanju da prodru u duhovno jezgro. Zbog toga je hrana potrebna da bi se civilizacija razvijala; ona je nužni pokretač čovekovog delatnog ponašanja.

Međutim, ispostavilo se da postoji još nešto. S obzirom na to da je čovek rođen kao probavna cev i da osnovnu informaciju dobija preko crevnog trakta, hrana nije samo izvor raznovrsnih informacija, već i pokretač promena duhovno - informacionih struktura. U tome je smisao lečenja biljem i prirodne medicine, pri čemu naročito važnu ulogu imaju biljke. Što je biljka bliža zemlji, snažnije je njeno stremljenje ka visinama, ka kosmosu. Informacije koje su oslobađale od zemaljskog aspekta,

uravnoteživale su duhovne čovekove strukture, blokirale vezivanje duše za zemaljske vrednosti i dovodile do fizičkog ozdravljenja. Ali ovde imamo još jedan važan momenat. Biljke, kao najbolji lek, ne utiču samo na čovekovo fizičko telo, već i na njegove duhovne strukture. Kada je čovekova duša vezana za prvi ili drugi nivo zemaljskih vrednosti, tada je izlečenje moguće. Biljke ne mogu da blokiraju vezanost za treći nivo, odnosno za sposobnosti, duhovne kvalitete i sudbinu, kao ni bolesti koje ih blokiraju, odnosno rak, epilepsiju, multipla sklerozu, Parkinsonovu bolest, psorijazu, astmu. U ovom slučaju mogu biti od pomoći duhovne čovekove strukture, nevezane za zemaljske vrednosti, koje u dodiru s dušama drugih ljudi vode čoveka ka Bogu.

Informacije se ne prenose samo putem komunikacije, već i putem hrane i tečnosti. Voda je savršen upijač informacija, ali još veću sposobnost da zadrži informaciju ima ljudska krv. Postoji još jedna tečnost, koja ne zaostaje za krvlju, a to je - vino. Smisao pričešća hlebom i vinom sastoji se u čovekovom povezivanju sa duhovnim strukturama Hrista. Već sam naveo primer kako je četrnaestogodišnji dečak umalo umro od trovanja, a razlog tome je bio u podsvesnoj agresivnosti prema ocu, koju mu je prenela majka. Kasnije sam razmišljao o tome zašto se hrana pretvorila u otrov? Pogledao sam na suptilnom nivou i shvatio da je dečak uneo hranu koju je pripremila kuvarica opterećena sličnim problemima. Zato, kada se čovek moli pre jela i zahvaljuje Bogu na hrani, on je na taj način prihvata od Boga i negativni programi se u velikoj meri isključuju. Ali veoma je važno šta čovek jede i ko je pripremio hranu.

Ne tako davno shvatio sam šta određuje kvalitet vina: to nije samo sirovina i precizna tehnika pripreme, već i duša onoga ko je povezan s njegovom proizvodnjom. Ova tema je za mene postala aktuelna pre nekoliko godina. Često putujem na Krim, gde imam prijatelje. Jednom prilikom smo posetili vinariju koja proizvodi „Šeri” vino. Direktorka je bila dobrodušna i prijatna žena, koja nam je rado pokazala fabriku.

- Pogledajte: sva burad su međusobno povezana. Ovde se nalazi nekoliko desetina hiljada litara suvog vina, na čijoj površini plivaju kvasne gljivice. Posle nekoliko godina, one menjaju strukturu i energiju vina i nastaje ono što nazivamo - „šeri”. U bioenergiju sam poverovala posle jednog događaja. Fabriku često posećuju ekskurzije i tim prigodama posetiocima pokazujemo proces proizvodnje vina. Jednom prilikom došao nam je proizvođač vina iz Srednje Azije. Pogledao je u

otvor bačve i rekao kako je gljivica prilično tamne boje. Kada su svi otišli, odlučila sam da proverim to što je rekao i videla sam da je bila crna, praktično beživotna. Mislila sam da je uništena i u drugim bačvama pa sam pozvala radnike kako bismo sve proverili. Veoma smo se iznenadili. Ispostavilo se da je u ostalim bačvama sve bilo u redu. Tada sam shvatila da je na tu gljivicu bačen urok.

Jednom prilikom su mi zaposleni rekli da udaljim izvesnu ženu, zato što se događa, čim ona uđe u podrum, da se proces fermentacije prekida. Proverila sam i ispostavilo se da je zaista tako. Verovatno vam nije poznato da kada se vino transportuje u cisternama, ono se umara i nakon transporta mora da se bistri mesec dana, odnosno da se odmori, kako bi moglo da se sipa u flaše, inače mu opada kvalitet.

Kada sam sledeći put posetio ovu fabriku, dočekali su me kao starog prijatelja. Direktorka mi je pružila dve iskrivljene metalne žice.

- Nedavno su nam pukle vodovodne cevi pa smo tražili mesto kvara. Da li biste mogli da nam otkrijete mesta s negativnom energijom?

- Hajde da probamo, ali nećemo ispitivati teritoriju fabrike, već samo ono što je povezano s vinom.

Ušli smo u prostoriju gde je stajala burad. Na jednom mestu energija se iznenada pogoršala. Nekoliko puta sam proverio i zaključio isto.

- Ovde je energija negativna i to je povezano s ljudima, a ne geopatogenom zonom. - U blizini tog mesta sam primetio nekoliko stolica. - Budući da je povezano s ljudima, one osobe koje obično sede na ovim stolicama izgleda da su pogoršale energiju prostorije.

- Izvinite, - rekla mi je - stolice sam donela pre pola sata i na njima još niko nije sedeo.

Bilo mi je neprijatno. Videvši to, ona je pokušala da mi pomogne:

- Vidite, pored stolica se nalazi bure u kome je vino. Možda ono nekako deluje? To nije „šeri“, već vino iz druge fabrike.

Pogledao sam vino, i sve je postalo jasno.

- Energija je negativna; ona potiče od direktora fabrike u kojoj je vino napravljeno. On je zavidna osoba. Takvo vino može da naškodi zdravlju.

Direktorka je bila zapanjena.

- Potpuno ste u pravu što se tiče tog direktora.

Uputio sam joj kompliment:

- A vi ste energetski uravnoteženi i „šeri” iz Jalte ne sadrži negativne programe, nego je visokog kvaliteta.

Pošao sam se u obilazak fabrike. Rašlje su svuda pokazivale visoku energiju i odličan kvalitet vina. Ali u blizini jedne bačve smo se zaustavili. Rašlje su pokazivale pogoršani kvalitet.

- Ovde je kvalitet lošiji - rekao sam iznenađeno.

Ona se odmah dosetila.

- Kada su u to bure sipali vino, radnici su bili pijani. Sve su radili aljkavo i ja sam se ljutila na njih. Da li je moguće da moje emocije tako utiču na kvalitet vina?

- I te kako utiču. Direktor fabrike predstavlja oca, u ovom slučaju - majku podređenih i njegovo polje utiče na njihove karmičke programe, odnosno na emocionalno stanje. Karma direktora fabrike, odnosno rukovodstva određuje da li će vino blagotvorno uticati na čoveka ili će mu škoditi.

Nakon nedelju dana, posetio sam drugu vinariju. Vodič ekskurzije bio je jedan od zaposlenih u fabrici. Odveo nas je u skladište gde su se čuvale flaše višegodišnjeg vina. Odlučio sam da dijagnostikom polja proverim kvalitet vina iz svake godine. Mrmljao sam sebi u bradu - „...ovo je bolje, ovo je veoma dobro, ovo je loše” - što su mogli da čuju i svi turisti.

Vodič, koji je išao ispred nas, osluškivao je šta mrmljam.

- Proverite ovo vino, - zamolio me je.

- Vino je odlično - odgovorio sam.

- A ovo?

- Vrlo je dobro.

Kada sam dijagnostikovao vino u flašama, primetio sam zanimljivu činjenicu. Dobro je bilo vino različitih sorti iz 1963. godine. Tad sam shvatio da emocionalno društveno stanje takođe određuje kvalitet vina. Čim program prodre u podsvest društva, menja se i energija vina proizvedenog u toj zemlji.

Posle obilaska otišli smo u salu za degustaciju. Na drvenom pladnju stajalo je dvanaest bokala različitih sorti vina.

- Izvinite, da li mogu da obavim dijagnostiku? - upitao sam ga.

- Samo izvolite.

- Rekli ste da kvalitet vina nije visok, a specijalisti tvrde da je veoma dobar. - Proverio sam. - Ne, kvalitet je loš.

- Ali degustatori su rekli da je visok.

- Pogrešili su - uzvratilo sam mu.

Sa strane je sve to izgledalo komično. Ali šta da se radi, verovao sam u svoju dijagnostiku.

- Recite mi - pitala me je jedna dama, koja je sedela preko puta mene. - A šta utiče na kvalitet vina?

- Karakter direktora fabrike - odgovorio sam joj.

Dama se nasmešila, misleći da se šalim.

- Ako želite, na osnovu vina mogu da odredim karakter direktora, - rekao sam joj i počeo da pričam.

- U ovu fabriku se doprema vino različitih sorti koje se bistri taloženjem u bačvama. I, dok vino sazreva, ono preuzima energiju ljudi, koji su povezani s proizvodnjom. Na energiju i sastav vina utiče veliki broj faktora, do te mere da je važno i da li ga gnječe nogama ili pomoću specijalnih mašina.

Posle deset dana, posetio sam fabriku penušavih vina. Devojka-vodič mi je objašnjavala:

- Naše penušavo vino je napravljeno od nekoliko sorti grožđa: „Aligote“, „Rizling“, „Pinot Gris“. U bačvama je sada „Aligote“.

Dijagnostikovao sam vino i rekao joj:

- Da li znate da je rizling boljeg kvaliteta? Više odgovara penušavom vinu.

- Tako je - odgovorila mi je. - A kako znate?

Nastavili smo obilazak i došli do pogona gde se penušavo vino sipalo u flaše.

Devojka mi je rekla kako je „Brut“ - apsolutno čisto penušavo vino, a suvo, polusuvo i poluslatko se dobija dodavanjem grožđanog sirupa.

- Moja dijagnostika kaže da dodavanje sirupa smanjuje kvalitet vina - iznenađeno sam primetio.

- Da - prostodušno je odgovorila. - U našoj fabrici svi, od direktora do utovarivača, piju samo „Brut“. A u drugim fabrikama dodaju sirup, da bi prikrili nedostatke vina.

- Kada se u vino dodaje sirup - objasnio sam joj, - kidaju se veze i informaciona struktura vina. Zato, ako je reč o kvalitetnom vinu, bolje je piti „Brut“, a ukoliko je energija loša, bolje je piti poluslatko vino. Šećer ublažava negativne programe u vinu.

Radnici fabrike su slušali naš razgovor.

- Recite, a kakvog je kvaliteta vino koje se proizvodi u našoj vinariji? - pitala me je jedna žena.

- Na žalost, lošeg - odgovorio sam joj. - Vaša vina su agresivna, a, osim toga, u njima postoji program vezanosti za gordost, novac, srećnu sudbinu i zato, ako ga čovek stalno konzumira, vezaće se za to što će ga dovesti do gubitka novca i nastanka zle sudbine.

- Generalno ste u pravu.

- Recite - upitala me je druga žena - zašto se vinu pogoršao kvalitet?

- U vašoj fabrici je bilo mnogo svađa i zaposleni su jedni drugima mnogo šta zamerali. Direktor fabrike, koji najviše određuje energiju vina, nedavno je izgubio emocionalnu ravnotežu. Sve to utiče na kvalitet vina.

Nekoliko meseci kasnije pozvao me je jedan poznanik s Krima.

- Sećate li se fabrike gde ste testirali flaše u podrumu?

- Naravno.

- Nedavno sam sreo radnika te fabrike koji je vodio ekskurziju.

Rekao mi je: „Neka nas Sergej Nikolajevič poseti kad god poželi.”

Zatim je nastavio:

- Pitao sam ga koliko je bila precizna vaša dijagnostika a on mi je odgovorio - više od 90%.

Zatim sam, više iz zabave, u prodavnicama ispitivao kvalitet vina i primetio da su čovekove duhovne strukture povezane sa onim što proizvodi.

Nekada sam kvalitet alkoholnih pića određivao putem tri faktora: jačine, ukusa i toga kako se osećam sledećeg jutra, nakon konzumacije. Ukus je često bio na poslednjem mestu. Počevši da se ozbiljno bavim bioenergijom, promenio sam svoj odnos prema vinu. Da vino nije samo opojno sredstvo i alkoholno piće, već nešto drugo, shvatio sam prvi put početkom 70-tih godina u Sočiju, gde sam radio kao turistički vodič. Mnoge ekskurzije maršrute su prolazile kroz Abhaziju i ponekad sam degustirao prelepa abhaska vina „Absni”, „Lihva”, „Anakopija”, „Soo” čiji ukus i danas pamtim. S obzirom na to da su se duž puta nizali brojni vinogradi, trebalo je turistima nešto ispričati o vinarstvu. Istražujući literaturu, bio sam iznenađen otkrićem da vino sadrži veliki broj hemijskih jedinjenja koja blagotvorno utiču na čovekov organizam. U suvom vinu se sadrži više od pet stotina takvih jedinjenja. Ona poseduju ogroman broj informacija i, samim tim, razvijaju čoveka kao informacioni sistem. U obogaćenom vinu takvih jedinjenja je mnogo manje, pa ukoliko se ne ispoštuje tehnologija, informacija može da postane agresivna i da

naškodi. Nekada sam mislio da što je vino slađe i jače, da je time i bolje, da je to napitak sa određenim stepenom alkoholne jačine. Međutim, ispostavilo se da ono uzima energiju od Sunca i Zemlje i da se sva ta informacija čuva u njemu. Na taj način, postepeno sam shvatio da vino može da ima i pozitivno, ali i negativno dejstvo na čoveka, u zavisnosti od karakteristika samog napitka.

Na nivou polja, kao i na fizičkom planu, najvažnija informacija se preuzima kroz creva i zbog toga ishrana, iako sekundarna, takođe ima snažno dejstvo na čovekove fizičke, nervne i duševne strukture. A vino, koje akumulira informaciju od Sunca i Zemlje, ima snažan uticaj na čoveka. Međutim, najvažniju informaciju vino ne uzima od Sunca i Zemlje, već od ljudi koji ga proizvode. To sam otkrio zahvaljujući bioenergiji, što mi je, uzgred, omogućilo da promenim odnos prema količini i kvalitetu vina koje pijem.

ŽIVOTINJE

U poslednje vreme naši duhovni nedostaci prouzrokuju sve teže posledice. Kada je zaprljana duša, čovek ne oboljeva odmah, niti odmah nastupaju nesreće. Kada se oglasi „prvo zvono“, čovek može, menjajući sebe, da promeni situaciju. Delovanjem na spoljašnjem planu on deluje taktički i može da promeni trenutnu situaciju, ali prava kontrola nad situacijom je moguća samo unutrašnjim delovanjem, odnosno radom na svom okruženju i sebi.

Nedavno sam imao zanimljiv telefonski poziv.

- Da li biste prihvatili da lečite moju mačku? - čuo sam ženski glas. - Otkazali su joj bubrezi. Ne može da stoji na nogama i faktički umire.

Moja prva reakcija je bila - razdraženost. Nisam imao vremena da primam ni teško obolele pacijente, a ispada da treba da budem stručnjak za mačke. Međutim, odmah sam se zaustavio. Mačka je umirala, a u njenom polju sam video da nije preostalo mnogo života ni njenoj vlasnici. Dakle, ako se izleči mačka, spasiće se život vlasnice. Ako je životinja bolesna ili umire, to znači da će se slično dogoditi i vlasniku. Sledećeg dana žena je došla kod mene u atelje, ali apsolutno nisam imao vremena da joj se posvetim.

- Na raspolaganju imamo samo pet minuta. Da li ste prezirali svog oca?

- Da, ali u čemu se radi?

- Objasniću vam. Kada se duša vezuje za Zemlju, postaje gorda i agresivna. To se može utvrditi na osnovu nadmenosti, prezira, ljutnje i mržnje. Postoji prvi nivo zemaljskih vrednosti - ali to je samo ono što je opipljivo: hrana, automobil, vikendica, itd. Postoji drugi nivo, a to su - porodica, voljena osoba, položaj u društvu i za taj plan se duša jače vezuje. Ove vrednosti su višeg nivoa i bliže su Svetom Duhu. Postoji i treći nivo - sposobnosti, duševni kvaliteti i mudrost. Mudrost predstavlja kapital kojim možemo da raspolažemo tokom mnogih života. Zbog toga je i vezivanje za nju - veliko, a samim tim je i agresivnost najveća. Danas se čovečanstvo približilo opasnoj granici, i agresivnost, koja se akumulirala iz mudrosti, blokira se snažnije nego nekada. Kod vaše mačke je blokirano polje glave i predeo bubrega. Vezanost za mudrost donosi prezir, koji nastaje u glavi i zato se i blokira polje u predelu glave. Ali prezir se vrlo brzo okreće protiv sebe samog i deformiše polje u oblasti bubrega, čime se pogoršava njihova funkcija. Samoubistvo, koje

se javlja kao posledica prezira prema drugima, isprva zadaje udarac glavi, a zatim urogenitalnom sistemu. Stvar je u tome što je vaše polje isto kao i polje vaše mačke. Kod vas se dešava snažan raspad u oblasti glave, usled čega otpočinje uništenje bubrega, za sada na suptilnom nivou. Sudeći po polju, nije vam ostalo još dugo da živite, iako se prividno dobro osećate.

- Da li nekako može da se pomogne mački? - upitala me je.

- Vama preči smrtna opasnost. Ukoliko preispitate svoj život, ako kroz molitvu i pokajanje budete pročistili sebe, time ćete automatski spasiti i mačku. Ženama u vašem rodu voljena osoba i njena mudrost bili su preči od ljubavi prema Bogu. Da bi se pročistile, očevi i muževi moraju glupo da se ponašaju ili ponižavaju sebe, ili da vređaju i ponižavaju ženu i decu. Da ne preziru i ne osuđuju, njihove duše bi se pročistile. Kod vas se dešavalo suprotno.

- U redu, shvatila sam sve - rekla je. - Više puta sam preispitala svoj život i promenila svoj odnos prema svemu što se dogodilo, kao i prema ljudima. Ali kako da znam da li mi je bolje? Postoje li šanse da preživim? U čitavom mom rodoslovu, po ženskoj liniji su umirali od bubrežnih bolesti.

- Vaš indikator se nalazi u kući - a to je vaša mačka. Zapamtite: molitve i pokajanje. Svratite za nekoliko dana da bih vam pogledao polje. Došla je posle dva dana i naš susret je trajao deset sekundi.

- Vaše polje je čisto - rekao sam joj. - Ostajte mi zdravo.

- Zna li - rekla mi je osmehujući se, - kada sam se vratila kući, mačka me je dočekala na vratima i bubrezi su joj proradili sledećeg dana.

Raširio sam ruke.

- Sve je u redu. Idite i potrudite se da mačka ubuduće bude zdrava.

* * *

Kada je već reč o životinjama, navešću još dva slučaja. Za pomoć mi se obratila jedna žena:

- Iz nekog razloga moji poznanici umiru. Osećam da i kod mene otpočinju problemi. Ali to je samo pola zla. Moj muž tvrdi da je zdrav, ali ja osećam da je jako loše. Već smo dobili predznak nesreće: našeg psa je pregazio automobil.

Dijagnostikovao sam polje životinje. Sudeći po svemu - bio je muškog pola, što znači da su vlasniku mogli da prete ozbiljni problemi.

- Mužjak?

- Da.

U polju njenog muža se nalazila smrt, koja mu je predstojala u narednih godinu - godinu i po dana. Na fizičkom planu je sve bilo odlično. Prema tome, biće to povreda ili bolest.

Nakon nekog vremena zajedno su došli kod mene. Objasnio sam njenom mužu situaciju u kojoj se nalazi:

- U prošlim životima ste bili obdareni mnogim sposobnostima pa ste druge prezirali zbog njihovih mana. Ali sada vam se sreća i uspeh uskraćuju, a vi ste počeli da prezirete sebe. Čovekova vitalnost zavisi od zaliha ljubavi koje ima u duši. Onoliko, koliko je snažna veza ćelije sa organizmom, toliko je ona vitalna. Nivo ljubavi u duši svakog čoveka je ujedno njegov nivo kontakta s Tvorcem koji nas je sazdao. Ako se ovaj nivo smanji da bi se spasila duša, naše telo je osuđeno na smrt. Toliko ste prezirali sebe i potiskivali ljubav prema sebi i čitavom svetu da je to dostiglo opasnu granicu. Samoprezir se pretvara u program samouništenja. U uobičajenoj situaciji, trebalo bi da obolite od raka, ali vaš organizam je uravnotežen, tako da će doći do povrede i postupne smrti. Zamerke koje imate prema sebi ili prema drugima nikada nemojte potiskivati. Ono što se nalazi u vama, ne pripada vama. Nemojte potiskivati ni svoje lične probleme. Nikada ne zaboravite jednu stvar: ljubav ne pripada nama i mi nemamo pravo da je prisvajamo ili njome upravljamo. Mi smo samo deo ljubavi, koja je deo celine, a deo nema pravo da pretenduje na celinu. Ljubav je sveta i neprikosnovena. Mi služimo njoj, a ne ona nama. Nemate pravo da ubijate ljubav prema drugim ljudima, ali ni prema sebi - to je kažnjivo. Ukoliko to prihvatite i osetite u sebi, tada nećete imati probleme.

Nekada sam mislio da životinje preuzimaju na sebe karmu vlasnika, međutim one poseduju visoku intuiciju. Zašto to rade? Polje životinja se prožima s poljem vlasnika i dobija njegovu zaštitu. Recimo, ako se u osnovi nekog duhovnog pravca nalazi ličnost sveca, tada će taj put živeti i razvijati se, ali ukoliko je na čelu nesavršen čovek, taj put će brzo propasti. Analizirajući ove situacije, shvatio sam zašto su ljudima toliko bitne religije i ličnosti koje se nalaze na njihovom izvoru. Uspostavljajući kontakt s poljem i duhovnošću njenog osnivača, sledbenici dobijaju pročišćenje i zaštitu. Međutim, stotruko se

pojačavaju i nedostaci. Zato nivo povezanosti osnivača religije s Bogom određuje sudbinu njegovih duhovnih potomaka.

* * *

Poglavlje o životinjama zaključicu slučajem koji sadrži više humora. Na konsultaciju mi je došla pacijentkinja s netipičnim problemom.

- Naš mačak ima buve - rekla mi je. - Koristili smo sva sredstva, između ostalog i najkvalitetnija, uvozna, ali ništa nije pomoglo. Svakog dana vadimo po 40-60 buva.

- Stvar je u tome što ne shvatate da problemi i neprijatnosti rade za vas i da vas pročišćavaju, jer vaše uninije, depresija i kajanje se pretvaraju u jak program samouništenja. Kod vas dolazi do naglog pada imuniteta, a samim tim i kod vašeg mačka. Kod smanjenog imuniteta, buve se energetske hrane preko mačka i njihova vitalnost se pojačava nekoliko puta. Kada je u osnovi sve povoljno, program samouništenja se razvija daleko brže nego kada postoje brojne sitne neprijatnosti. Dakle, buve su mnogobrojne neprijatnosti. One blokiraju gubitak volje za životom na podsvesnom nivou. Što znači - da biste se izbacili od buva, menjajte svoj pogled na svet. Da li ste me shvatili?

Devojka me je zapanjeno posmatrala.

- Shvatila sam vas.

Nekoliko dana kasnije svratila je do mene.

- Sada svakog dana vadimo samo po dve-tri buve. Mačak se mnogo bolje oseća.

- Tražite oproštaj za to jer ste nedostatak volje za životom predali svom potomstvu.

Zatim smo se rastali.

POZORIŠTE I UMETNOST

Susreo sam se sa vlasnikom male slikarske galerije u Peterburgu. Iznosio je slike iz depoa i slagao ih duž zidova.

- Recite mi koje slike vam se dopadaju, a koje vam se ne dopadaju?

Osim subjektivnog osećaja, proveravao sam slike i po pitanju njihove energije. Ako slika poseduje visoku podsvesnu agresivnost, onda je loša i bolje je da se ne izlaže.

- A kakve veze s tim ima agresivnost? - pitao me je galerista.

- Slika može da poseduje minimalnu podsvesnu, a istovremeno izuzetno snažnu svesnu agresivnost. Ljudi ne shvataju zašto slikari uglavnom konzumiraju alkohol, jure za ženama, obično vole novac - iako im sve to uopšte nije potrebno. U korenu umetnosti nalazi se religija. Da bi neko u ovom životu bio dobar slikar, u prošlom životu je morao da bude pustinjač. Čovek prvo teži ka Bogu, odriče se svih zemaljskih vrednosti i nije zainteresovan za slikarstvo jer zemaljske preokupacije doživljava kao degradaciju. Međutim, kada duhovni aspekt ojača, ustali se, potrebna mu je njegova suprotnost - materijalni aspekt. Tada se može pojaviti slikar, koji je na spoljašnjem planu čvrsto vezan za Zemlju i za sva zemaljska dobra, ali je na unutrašnjem planu potpuno oslobođen. Odsustvo podsvesne agresivnosti znak je da duša slikara teži ka Bogu i da se nije vezala za zemaljske vrednosti. Što je veći potencijal materijalnog, koje je predstavljeno na slici, odnosno težnja zemaljskom planu kroz formu, i što je jača težnja prema Bogu na unutrašnjem planu, i slikarstvo je kvalitetnije.

U prvim godinama sovjetske vlasti na sve strane su bile ruševine i glad, ali kada je reč o umetnosti, sve je bilo drugačije. Pojavile su se nove ideje i tokovi, stvorili su se novi oblici percepcije sveta.

U maloj sali je sedeo jedan od prvaka pozorišne umetnosti - Vahtangov. Postavljala se predstava „Princeza Turandot“. Glumci su morali da komuniciraju sa publikom, razmenjuju replike i da u istom trenutku, zanemarujući trenutnu energiju, na potpuno prirodan način odglume svoje likove. Vahtangov je neprestano insistirao na tome da se u sebi ne smeju brkati glumac i lik, ali sve je bilo uzaludno. Glumci su nadvladavali likove koje glume, što na pozornici nije rezultiralo realnim emocijama. Iz sve snage su se trudili, znajući da će režiser uskoro umreti,

i želeli su da mu pričine zadovoljstvo, ali je sve bilo uzalud. Vahtangov je tada ustao i krenuo prema izlazu.

- Nemojte ići - molećivo je uzviknula glumica.

On se okrenuo i podigao ruku:

- A sada, sa istom intonacijom, ponovite repliku svom junaku.

Ponovo je seo u fotelju i proba se nastavila.

Kakva je uloga i značaj sovjetske umetnosti 20-ih godina? U tome, jer je u ogromnoj meri uticala na čitavo čovečanstvo? Bio je to još jedan pokušaj stvaranja novog pogleda na svet.

„Pozorište se rađa, živi i umire”, - pisao je Piter Bruk. Sve počinje od primitivnog pozorišta u kome su likovi imali minimalan značaj. Glumac se direktno obraćao publici, zabavljao je, kontaktirao s njom. Zatim je pozorište sazrelo, doživelo procvat. Nastavio se blizak kontakt s publikom, ali se više pažnje posvećivalo umetnosti glume. A zatim je pozorište umrlo. Publika je bila razdvojena strogom pregradom i glumac je mogao da ne razmišlja o njoj, mogao je da se preusmeri i posveti samo svom liku i ništa specijalno nije moglo da se dogodi. U svakom pozorištu ove tendencije postoje u različitoj meri.

U razdobljima procvata čovečanstva, tokom dužih vremenskih perioda raštrkana pozorišta su se objedinjavala. To je bilo moguće samo pod jednim uslovom: glumac nije smeo da se stapa sa svojim likom. U periodu procvata drevne Grčke, ovo pravilo se strogo poštovalo. Gledaoci su najviše voleli tragedije, i u njima se osećala najviša amplituda osećanja glumca i lika u predstavi. Kada bi publika videla da glumac plače pravim suzama, gađali su ga trulim jajima. Lik je mogao da plače, ali je glumac morao da se raduje. On je morao da brine samo o publici u sali, a lik o onome što se odvijalo na pozornici.

U renesansi se sve ponovilo. U poslednjem, završnom periodu umetnosti XX veka, sve se očiglednije ispoljavao nov način razmišljanja. Duh se otelotvorivao u telu i isprva je bio snažan, a telo slabo i bespomoćno. Telo se razvijalo, a duh je slabio. Nastupio je period prosperiteta, kada su se oni izjednačili, a zatim je telo postajalo sve jače a duh sve - slabiji. Kada telo umre, duhovne strukture se posle smrti rasplamsavaju, oslobođene ljubavlju i svetlošću, i ponovo se vraćaju svom Tvorcu. Duh slabi, jer se tokom života previše vezao za telo. Ako se to ne bi dogodilo, razvoj bi se odvijao po dvostrukoj spirali. Umetnost 20-ih godina bila je povezana sa idejama socijalizma. Bio je to nesvestan pokušaj da se skladno povežu nauka i religija, materijalizam i idealizam,

telo i duh. Na žalost, ovaj pokušaj se nije završio stvaranjem nove filozofije, odnosno novog sistema razmišljanja. Zaboravljeni Vahtangovljev sistem obnovio je Bertolt Breht. Ali, u Rusiji je već otpočeo proces promene svesti i težnja ka novoj filozofiji.

U 60-im godinama dogodio se još jedan bljesak novih tendencija: pokušaj da se stihijski elementi spoje s planskim načelom, pokušaj ekonomskih reformi i istovremeni procvat umetnosti. Pojavljuju se Teatar na Taganki, pesnici, slikari i pisci u čijoj umetnosti je sve više prisutan uzlet duha i pokušaj da se spoje materijalno i idealno. Ipak, s obzirom na to da ni ovaj pokušaj nije bio ojačan filozofskom koncepcijom, pre ili kasnije morao je da propadne. Bila je to naredna etapa pripreme novog nivoa svesti. Tek u današnje vreme stvorili su se svi uslovi za to da nekada neosveščeno, nespojivo u svesti jedinstvo apsolutnih suprotnosti bude razumljivo i učvrščeno novim koncepcijama.

Bez obzira koliko to bilo čudno, stvaranje novog načina razmišljanja direktno vodi u bolesti. Energetski nivo se toliko povećavao da pogrešan emocionalni odnos prema životu uzrokuje snažnu podsvesnu agresivnost i blokira se bolestima. U liku Bogorodice zrače istovremena najuzvišenija patnja i sreća. Patnja prožima zemaljski omotač Bogorodice, koja zna da će joj dete umreti. Njene duhovne strukture su preplavljene srećom, jer na suptilnom nivou ona zna da je Njegova misija spasavanje ljudi, a da je telo samo odeća. Manji deo duše Bogorodice okrenut je ka Zemlji, a veći - ka Bogu.

Čovečanstvo je u svojim filozofskim traganjima prolazilo kroz sve faze razvoja živog organizma. Naš život na Zemlji je lik u predstavi, a glumac je naš najvažniji entitet koji se nalazi izvan granica jednog života. Sve počinje od primitivnog pozorišta, odnosno filozofije Istoka, kada glumac praktično nije razmišljao o liku, odnosno o svom životu na Zemlji. Zatim je počela da se razvija umetnost glume na sceni i pojavilo se ono što nazivamo zapadnom civilizacijom. Savremeno čovečanstvo je danas - umiruće pozorište, koje brine o tome kako da što bolje odglumi na sceni, ali zaboravljajući na svoju ulogu. Zbog toga sve više osnažuju tendencije da se radi na glumcu, a ne na liku. Potrebno je stalno imati na umu da ne živimo jedan život i da je naša najvažnija suština - izvan granica našeg života. Svoj zemaljski život moramo što briljantnije da odglumimo, kao jednu od uloga, maksimalno autentično, ali da ni na trenutak ne zaboravimo da je to ipak samo naša uloga. Glumci se vrlo

često potpuno prebace na emocije lika, zatim se razboljevaju i umiru, ponavljajući sudbinu svojih junaka, i ne shvatajući šta im se dogodilo.

Tome pogotovo snažno doprinose film i televizija. U filmu nema glumaca, postoje samo likovi. Kada se pojavila filmska umetnost, svi su govorili da je pozorište osuđeno na propast, ali ono ne samo što nije umrlo, već je počelo snažno da se razvija. Kada u pozorištu vidimo glumce i likove, koji se ne stapaju međusobno, tada dosežemo novu percepciju sveta. Cilj kinematografije je unekoliko drugačiji.

Kada je Avicena, koji je živeo pre mnogo vekova, zavezao za jedan stub vuka, a za drugi ovcu, nakon tri dana je ovca uginula. To su bile prve predstave o stresu. Da li će čoveka stres ubiti ili će ga ojačati, zavisi od njegovog odnosa prema situaciji. Film nam pruža mogućnost da se apstrahujemo od životne realnosti. Širokim spektrom sredstava kojima raspolaže, kinematografija teži da čoveka maksimalno uključi u ono što se dešava. Isprva, čovek kao da se prebacuje u neki drugi svet i u druge sisteme razmišljanja, odnosno isključuje se iz svakodnevnih problema, koji ga vezuju za zemaljski plan. Kada izađe iz bioskopske sale, nakon što je neko vreme proveo u koži lika, postaje glumac i to klatno omogućava da se uravnoteži onaj koji nema snage da prihvati radnju u predstavi. Kao što glumac u sebi neguje veštinu da se ne stapa sa likom, tako i svaki čovek treba u sebi da neguje veštinu da odvoji život od onoga što je iznad njega. Ukoliko glumac dopusti da emocija lika, koja izađe na površinu, prodre duboko u njega, u njegovu dušu, tada pozorište umire. A zatim se razboljeva i umire i sam glumac.

Ako emocije, koje su u sprezi sa interesima našeg tela, odnosno sa jednim našim životom, pustimo u dubinu svoje duše, u one strukture koje obuhvataju mnogo života, mi se isto tako, kao i loši glumci, razboljevamo i umiremo.

Uskoro će svako od nas, da bi ostao na sceni, morati da nauči da bude istovremeno i glumac i lik.

Pozorišna umetnost istražuje dušu. U svakodnevnom životu nam se dešavaju realni događaji kojima se naša duša prilagođava, doživljavajući sebe primarnom, a događaje - sekundarnim. Iako se zapravo događaji na duhovnom planu dešavaju ranije. Ono što se primarno dešava u našim dušama, kasnije će se dogoditi i u našem okruženju. Sve što se dešava na pozornici je drugostepeno. Primarni su osećanja i ideja koje su stvorile pozorišni komad, a tek onda - predstava. Glavni zadatak pozorišne umetnosti je da stvara nevidljivo, ali daleko

realnije od fizičkih dešavanja na sceni. Ako režiser nije osetio prvobitnu ideju, ako događaj i informaciju o predstavi nije bio u stanju da sažme u prvobitno seme, iz kog je nikla predstava, tada glumci ne žive na pozornici, već izgovaraju ulogu. Veoma mnogo zavisi od dramaturga, jer svaka radnja i događaj u predstavi moraju da budu usklađeni sa prvobitnim semenom. Na tom planu je bio jedinstven Šekspir, ali nisam ni slutio koliko je duboko u tajne ljudske duše pronikao Čehov. Tek posle dvadesetogodišnjih filozofskih traganja i petnaest godina pokušaja rada sa duhovnim strukturama polja, ponovo sam otkrio Čehova. I pomalo maglovita, nelogična i nedokučiva predstava „Galeb”, iznenada je zablistala kao brilijant. Ne mogu da se suzdržim od želje da čitaocu iznesem svoj pokušaj analize ove pozorišne predstave.

Da bi bilo koji organizam postojao, neophodno je da svaki njegov deo bude povezan s centrom. Da bi delić mogao uspešno da radi za celinu, njegovi programi moraju da se sastoje iz dve matrice. Prva je matrica celine, s kojom on sebe identifikuje, dakle unutrašnji sadržaj. I, naravno, matrica, odnosno forma. One su dijalektički suprotstavljene i, jednostavno rečeno, deo mora da sadrži informaciju o celini - holografski princip. Čovek se može posmatrati kao informacioni sistem, koji je deo Vasiona, a njegov razvoj je povezan sa primanjem i obradom informacija koje dolaze iz Vasiona. Primanje nove informacije se odvija kroz uništenje starih odnosa i struktura i stvaranje novih, na daleko višem nivou. Razaranje može biti nekontrolisano, i tada će informacija početi da uništava organizam. Dakle, da bi čovek mogao uspešno da prihvati novu informaciju, potreban mu je destabilišući faktor, povremeno uništenje uspostavljenih veza. To može biti kroz samostalne, ciljane programe koji su povezani sa stvaralaštvom, istraživanjem, rizikom. Postoje još objektivniji faktori, koji rade neprekidno - to su neprijatnosti, traume, bolesti i smrt. Na uništenje veza, koje odgovaraju telesnom omotaču, organizam odgovara pojačavanjem veze na duhovnom nivou, osnovnom nosiocu informacije. Jednostavno rečeno, uništavanjem tela i ograničavanjem njegovih sposobnosti jača duh. Pritom, ogromnu ulogu igraju čovekove psihičke sklonosti. Ukoliko čovek shvata da svaki problem, nesreća, bolest - predstavljaju novu informaciju, koju nije uspeo pravilno da prihvati, tada će uložiti sve snage da se bolje adaptira, pa teret bolesti, trauma i nesreća kao destabilišućih faktora može biti znatno smanjen. Nesreće ojačavaju dušu i čine čoveka mudrim, što je

odavno uočeno, ali samo ukoliko čovek na unutrašnjem planu ume da ih prihvati kao neophodne. Ukoliko pokušava da im se suprotstavi, to znači da pokušava da zatvori svoj informacijski sistem, što vodi ka degradaciji i smrti. S obzirom na to da se najvažnija informacija nalazi na nivou polja, destabilizacija tela obogaćuje duhovne strukture.

Iz svega rečenog sledi jednostavan zaključak: ono što nazivamo „sposobnostima“ i „talentom“ čoveka, uslovljeno je brojem problema, bolesti i povreda. U Bibliji je rečeno: „Bolest ne dopušta ljudima da počine greh“. Odnosno, odavno je poznato da telesna bolest blagotvorno utiče na dušu. Sposobnost da emotivno prihvatimo nesreću kao da nam dolazi s Višeg plana, u hrišćanstvu se naziva poniznost. Neprihvatanje traumatične situacije je gordost. U istočnjačkim tehnikama i filozofiji, sposobnost da se ograniči telo i podvrgne teškim iskušenjima, oduvek se smatralo važnim uslovom za razvoj duha, što je obuhvatalo razvoj sposobnosti i onoga što nazivamo talentom.

Zapitajmo se zašto se Čehovljeva predstava naziva „Galeb“? Zašto je Moskovski hudožestveni teatar (Mhat) za svoj amblem izabrao galeba? Zašto dva glavna lika u predstavi imaju prezimena, u kojima se lako prepoznaje aluzija: Trigorin - tri gore, neuništivost, i drugi - jednostavno Trepljev (Brbljivac)? Zašto likovi treba da se ponašaju na određeni način i dođu do takvog kraja? Zašto Trepljev ubija galeba i puca u sebe na kraju predstave? Zašto predstava ima žanr komedije iako jedan od glavnih likova na kraju okončava život samoubistvom?

Odgovor na ovo pitanje je jednostavan ukoliko shvatimo da je smisao predstave analiza procesa nastanka talenta. Osoba koja ne poseduje sposobnosti, ali udarce sudbine prihvata kao dobrobit, postać talentovana - to je Nina. Ali postoji jedna razlika: stvaranje talenta se odvija tokom nekoliko života. Zbog toga je ljudima teško da uvide vezu između poniznosti i talenta. U jednom životu ona ne dolazi jasno do izražaja iako je među asketama i svecima bilo dosta primera toga. Ako čovek ima sposobnosti, ali izbegava patnju i odgovara na probleme prezirom, osujećenošću, zavišću i ljutnjom, on će te sposobnosti izgubiti, a izgubiće ih i njegovi potomci. Reč je o Trepljevu.

Zašto komad počinje predstavom koju režira Trepljev? Ovde nije važna sama predstava, već motiv njenog stvaranja. Trepljev je bio osujećen na planu novca, sposobnosti, sudbine, a od majke je nasledio izričito neprihvatanje traumatičnih situacija, pa je zato i napisao pozorišni komad. On pre svega predstavlja njegovu potrebu da se osveti,

obračuna i uzvisi nad drugima. Za njega je potraga za novim formama - težnja da sebi potčini druge ljude. Trepljev nema dubinu, on je informaciono zatvoren sistem, i zato su njegovi komadi prazni i bezdušni. I to primećuje Nina. Upravo zato se zaljubljuje u Trigorina, koji je potpuno drugačiji. On je ravnodušan prema formi i spreman je da prihvati svaku situaciju bez drame, zamerki i osude.

Postoji pojam kao što je - „dovesti do apsurdna”. Kod Trepljeva se odbijanje da prihvati traumatičnu situaciju pretvara u potrebu da ubije drugoga ili sebe. Upravo zbog toga on, želeći da ubije Trigorina, ubija galeba. Ali iza ubistva galeba se krije drugi smisao. Predstava ne dostiže kulminaciju samoubistvom Trepljeva, već ubistvom galeba i rečima Nine, koja se upoređuje sa galebom i pokazuje spremnost da prihvati muke i patnju zarad pročišćenja i prosvetljenja svoje duše. Za nju je to izraženo u želji da bude glumica. S obzirom na to da je glumačka profesija zasenjena zemaljskim činocima - slavom i imidžom, kod nje neće sve ići glatko, ali u njenoj izjavi je najvažnije to što želi da interese duha postavi iznad interesa tela. Trepljev ne želi da patnjom i poniznošću pročisti svoju dušu. On odgovara osudom, prezirom, mržnjom i čin ubistva galeba znači da je u svojoj duši ubio želju da sačuva prioritet duhovnih vrednosti. Nakon nekog vremena njegova duša postaje sve praznija, dok nije ostao samo fizički omotač. Ubijajući galeba, Trepljev se odrekao razvoja, i zato je osuđen na fizičku propast. On bi izvršio samoubistvo i da nije sreo Ninu. Za to nije imao potrebe za samoubistvom, zato što bi jednostavno oboleo a ne bi se lečio. Nina oseća da se njegova unutrašnja praznina pojačala i zato, čak i napuštena od Trigorina, u nevolji, ona odbija Trepljeva. Prihvatiti Trepljeva značilo bi ubiti svoju dušu, a ona to ne želi. U principu, junaci svakog pozorišnog komada rešavaju jedno pitanje: „Biti ili ne biti?” Da, najvažnije je - „Biti ili ne biti.” To znači odgovoriti na večno pitanje - šta je važnije: telo ili duša? I u predstavi „Hamlet”, svaki lik u svakom trenutku, u svakom postupku i u svakoj frazi rešava šta je za njega značajnije - poštenje ili komad hleba. Junakinja „Galeba” rešava to pitanje isto kao i Hamlet.

Samoubistvo Trepljeva nije tragedija jer je on od početka odabrao telo. Postupci čoveka koji je „izgubio život zbog svog kaputa,” više liče na komediju, nego na tragediju. Naše telo je isti taj kaput i zato predstava „Galeb” - ne može biti drama ili tragedija, već samo komedija. Ako govorimo o tragičnom aspektu pozorišnog komada - to je ubistvo galeba. Čovek ubija dušu zbog svojih ambicija, pridavanju preterane

važnosti svom fizičkom telu. Kako na ubistvo ptice može da odreaguje čovek kao što je Trepljev? Ubicu ptice bi prezirao, nazvao bi ga podlacom i nitkovom. Prosečan čovek bi u svakom slučaju osudio takav čin. Ubistvom galeba Trepljev je pokušao drugima da nanese psihičku traumu. Kako tu psihičku traumu doživljava Trigorin? Nikako. „Lepa ptica”, - rekao je. Na zlo ne smemo da odgovaramo unutrašnjom mržnjom i osuđivanjem. Ono što je napisano u svetim knjigama, kod Trigorina se potvrđuje u praksi. Upravo zato je on talentovan. Polazeći od ovoga možemo da napravimo predstavu, ali ona neće biti potpuna. „Ceo svet je pozorište, a ljudi u njemu glumci” - rekao je Šekspir. Ako se kod publike pojavi osećaj da je Trigorin dobar, a Trepljev loš - predstava će biti neuspešna. Ali ukoliko publika oseti da i svetac, nitkov, genije i glup čovek rade isto - izvršavaju božansku volju, ukoliko oseti da se pomoću slabosti jednoga vaspitava snaga drugog, da Trepljev i Trigorin nisu autori komedije koja se zove život, i da su najvažniji problemi i uporište - izvan granica našeg života, kod publike će se pojaviti osećaj podjednake ljubavi prema Trepljevu i Trigorinu, kao i drugim junacima, i tada je predstava uspeła. Možda je to još jedan razlog zašto se ovaj pozorišni komad svrstava u žanr komedije?

Duša svakog čoveka se razvija kroz oscilacijski proces, odnosno kroz ljubav prema čitavoj Vasioni, kroz ljubav prema njenom Tvorcu, kroz jačanje duhovnih struktura i kroz ljubav prema zemaljskim vrednostima, uz realizaciju akumuliranog. Ako je duša opterećena zemaljskim vrednostima, ona se sve dublje spušta u njih, zagađuje se i deformiše, usled čega nastupaju - bolest i smrt tela. Onaj koji želi da spase svoju dušu, odupire se njenom prljanju i spreman je na telesne patnje. To spasava ne samo dušu, već i telo.

Čehovljev „Galeb” je simbol ispravnog izbora. Interesi duše su iznad interesa tela. Oni koji su galeba uzeli za simbol Moskovskog hudožestvenog teatra, ispravno su shvatili izbor koji je načinila junakinja predstave.

Kod mornara postoji sujeverje da se duše umrlih sele u galebove. Trepljev nije ubio bilo koju pticu, već upravo galeba. Ubivši galeba, ubio je ljubav u svojoj duši. Postavlja se pitanje zašto je to uradio? Njegove ambicije u vezi sa značajem koje je pridavao fizičkom telu, koncentrisane još pre nego što su nastupili realni događaji u predstavi, nadjačavale su ljubav. To je „smeh kroz suze”, upravo ono što radi klovn na sceni. On stvara upadljive pokrete, pravi se važan, odnosno naglašava značaj

oblika, izmišlja neke konflikte... Tema je isprazna, ali se publika grohotom smeje. Trepljev je isti taj klovn i logika njegovog ponašanja je upravo takva. Na sceni klovn izvlači pištolj i puca u sebe iz potpuno besmislenog razloga - i to je smešno. Ljubav ne pripada Zemlji i ne podleže upravljanju. Što je čovek duhovniji, time je u njemu manja želja da ubija taj osećaj. Ubijajući druge i sebe, Trepljev pre svega ubija svoju ljubav.

Postoji još jedna verzija komedije. Klovn oblači kraljevsku odeću, i odjednom počinje da pada u njoj, zapliće se i publika se i ovaj put smeje. Ljubav koju je Trepljev dobio sa Višeg plana - to je kraljevska odeća, u koju se zapleo i počeo da pada. I opet je to smeh kroz suze.

Šta predstavljaju humor i smeh? To je spajanje suprotnosti, neočekivana promena oblika, koja izaziva snažan bljesak duhovnih struktura. Humor je sredstvo čovekove adaptacije na spoljašnji svet. Trepljev apsolutno ne prihvata razaranje forme, za njega je forma - apsolutna vrednost. Zbog toga njegova duhovnost degradira, a život za njega predstavlja konstantnu tragediju.

Treća verzija komedije je sledeća: klovn plače i lije suze jer mu se probušio balon i publika se grohotom smeje. Prenaglašene tragične emocije Trepljeva zbog napumpanih balona njegovog imidža i nadmenosti prema prijateljima, nezasite ambicije, u principu su smešni. U svakoj komediji postoji glavni lik komedije. U „Galebu” je to - Trepljev. Ali on je glavni lik i tragedije. Ako bismo istakli samo u komediju - bilo bi apsurdno, ako samo tragediju - bilo bi još apsurdnije. Ako bismo ih neuspešno povezali, tada bi se međusobno uništile i nastala bi bljutava i neukusna „čorba”. U svakom trenutku sjediniti komediju i tragediju - ne može da pođe za rukom svakom režiseru. Do sada je to pošlo za rukom samo jednom - Onom koji nas je stvorio po liku i obličju Svom. Tako i mi, pokušavajući da na pozornici ostvarimo život, moramo naučiti da spajamo suprotnosti.

RAD SA GRUPAMA

Naše duhovne strukture imaju ogromnu inerciju. Um je točkić koji se okreće napred i nazad, a podsvest je ogroman i masivan točak. Ako se mali točak dugo okreće u jednom pravcu, postepeno počinje da ga prati veliki točak. Isprva mi okrećemo točak, a zatim on okreće nas. On se može pokrenuti ravnomernim i neprekidnim naporom, ali ukoliko to pokušamo da učinimo naglo, rezultat će biti ništavan. Zato je bolest lakše izlečiti na početku, ako preusmerimo točak, nego kada je duša dostigla punu brzinu. Situacija se mora kontrolisati pre nego što se pojavi. Kada se bolest pojavi, potrebno je neuporedivo više napora da bi se otklonila. Osetio sam koliko je to teško kada sam pokušao da uravnotežim jednu vrlo neobičnu situaciju.

Pozvala me je telefonom jedna prijateljica i rekla mi da je neka žena zamolila da prespava kod nje iako nije izgledala kao prosjakinja. Primila ju je, ni sama ne znajući zašto. Pogledao sam polje te žene - bilo je harmonično i pitao sam se da li ona narušava zakone? - Ne, ne narušava. „Sve je u redu,“ - rekao sam joj. Ali neki osećaj nemira me nije napuštao i odlučio sam da pogledam još jednom. Jer, i dželat može da ima harmonično polje, a da ne krši zakone. Dijagnostikujući polje pridošlice u širem opsegu, video sam da ima vrlo visoku podsvesnu agresivnost. Bila je neverovatno vezana za novac i materijalna dobra. Daljim istraživanjem video sam program uništenja dece - zbog materijalnih dobara. Sudeći po crtežu, žena je mogla da ubije dvoje dece svoje gostoprimilice i opljačka joj stan. Prva misao mi je bila da pozovem policiju, ali je odjednom počela jako da me boli glava i došlo je do snažnog remećenja polja. Shvatio sam da nemam pravo da se mešam u tu situaciju. Bio sam izgubljen. Neko može da ubije decu, a ja nemam pravo čak ni da upozorim na to.

„U redu, - pomislio sam - ukoliko ipak kažem, kako će se završiti?“

Podsvest mi je odmah dala odgovor, koji je na crtežu izgledao još gore, - smrt oba deteta i njihovih roditelja za nekoliko dana u saobraćajnoj nesreći. Pokušao sam da uđem u polje dece i njihove majke, ali je ono postajalo elastično pri čemu me je odbacivalo od sebe. Prvi put sam se suočio s takvom situacijom. Bio sam u ulozi vidovnjaka, kome su s Višeg plana zabranjivali da prenese poruku pod pretnjom smrtne kazne. Samo petnaest minuta kasnije shvatio sam da situaciju

pokušavam da uravnotežim u skladu sa zakonima zemaljske logike, a mogla je da se ispravi samo iznutra. Ako deca moraju da nastradaju, znači da su imali slične programe: apsolutizacija sposobnosti, srećne sudbine i novca. Programi se isključuju antiprogramima. Slično privlači slično. Pozvao sam majku dece i rekao joj da je situacija veoma ozbiljna i da deca treba da mole za oprostaj jer su osuđivala svog oca. To je najopasniji program, koji najviše udaljava čoveka od Boga. Isto je trebalo da učini i njihova majka: da otkloni osude prema mužu.

- A zašto zbog osude? - upitala me je.

- Pogledajte: kada žena na unutrašnjem planu oseća ljutnju na muža i počne da ga osuđuje - time i sebe i decu vezuje za sposobnosti. Ako se ljuti zbog novca - vezala je svoju dušu za novac. Ako se ljuti jer je doživela sudbinske neprijatnosti - dolazi do vezivanja za zemaljsku sreću. Vi ste razmišljali na sledeći način: „Kakav je to život!? Ne možemo da zaradimo ni za goli opstanak!” Godinu-dve dana žena potiskuje ogorčenost i nastavlja to da čini i tokom trudnoće - i duše dece su već obogaljene, a takve duše se leče obogaljenim telom. Vidite, uz tešku muku kontrolišem situaciju, i ukoliko vi i vaša deca kroz pokajanje ne budete pročistili svoje duše, neću moći da vam pomognem. Situacija se ne ograničava samo na ženu-zlikovca, koja se nalazi u vašoj kući. Vama pretilo kažnjavanje s Višeg plana, i to veoma ozbiljno. Sada uzmite i sklonite noževe iz kuhinje, a nju pozovite na telefon da porazgovaramo. Nastavite da molitvama otklanjate osude prema mužu.

Razgovarao sam sa ženom koja je upala u njihovu kuću i osetio sam da ima još vremena. Njeno psihičko stanje je bilo nestabilno, a podsvesna agresivnost visoka. Posle razgovora sa mnom, kako mi je rečeno, kod nje je došlo do čudne promene. Nevin pogled i smiren ton su iščezli, a na licu se odražavala mržnja. Jagnjeća koža, odevena na vuka, raspala se za nekoliko minuta. Kada je devojkica videla tu ženu, pozlilo joj je, a dečak se sakrio u drugu sobu. Zvao sam ih telefonom svakih 15 minuta i objašnjavao im da je najvažniji uslov - molitva i pokajanje. Situacija još nije mogla da se uravnoteži na spoljašnjem planu. Četrdeset minuta kasnije, osetio sam da je došlo do preokreta.

Kada sam pokušao da uravnotežim situaciju pomoću ovozemaljske logike, polje me je odbacivalo. Shvatio sam da može da se završi nesrećno po mene. Međutim, uz pomoć božanske logike, sve je prošlo lako i elegantno. Čim je u dušama dece došlo do određenog poboljšanja,

njihov otac, koji se u to vreme nalazio u gradu, „dobio” je dozvolu da se može vratiti kući. Obuzeo ga je čudan nemir; osetio je da se nešto događa kod kuće. Kada je došao, preostalo mu je da dovrši sitnice, odnosno pozove policiju da uhapsu tu čudnu ženu. Istina, umesto policije došla je ekipa s psihijatrije. Kada su je odvodili, priznala je kako je došla s namerom da nekoga ubije.

Posle tog slučaja shvatio sam da nemam pravo da se uplićem u situaciju ako ne mogu iznutra da je uravnotežim. Ako pacijent ne pokazuje jaku želju da se promeni, ja ću odgovarati za to, jer nemam pravo da čoveku prenosim informaciju koja može da mu spase život ako njegova duša ne želi da se pročisti. Zato moj metod ima ograničenja. Čovek koji je na unutrašnjem planu nepošten, po meni je neizlečiv i ako se sretne sa mnom, može samo da mu se pogorša stanje.

Jednom mi se dogodila još teža situacija nego ona koju sam upravo naveo, ali je vezana za korekciju grupe ljudi.

U peterburškom brodarstvu sam imao prijatelje pa su mi često mornari dolazili na konsultacije. Nekom prilikom sam razgovarao s jednim kapetanom i razgovor se poveo o njegovom poznaniku, takođe kapetanu. Spontano sam pristupio njegovom polju i video jake deformacije koje su mogle da prouzrokuju velike probleme, čak i sa smrtonosnim ishodom. Za dve nedelje je trebalo da s posadom isplovi na more.

- Recite mi kako se zove njegov brod? - upitao sam ga i distanciono pogledao polje broda. Dijagnostikovao sam situaciju i video da je polje rascepljeno u području kapetanove kabine. Situacija je bila prilično loša.

- Da li poznajete nekoga od brodske posade? - upitao sam ga ponovo.

- Da, pomoćnika kapetana.

- Molim vas, recite mi njegovo prezime.

Proverio sam njegovo polje i uočio poznati hijeroglif smrti.

- Da li znate još nekoga?

- Kuvara.

Pogledao sam polje i tog čoveka i opet uočio isto.

Svoju knjigu sam nazvao „Dijagnostika karme”. Reč „karma” je istočnjačkog porekla, a „dijagnostika” - zapadnjačkog. Čim je reč o „dijagnostici”, znači da je njome obuhvaćeno istraživanje, analiza, ali da postoji i mogućnost greške. Jasno sam video predstojeće stradanje

broda i posade, ali to još nije značilo da će ishod biti stoprocentno takav. Vidim ono što može da se promeni, u suprotnom bi se sve pretvorilo u apsolutni fatalizam i ja bih izgubio interes za istraživanjem. Ali u ovom slučaju sve je bilo isuviše tipično. Uravnoteženje situacije posredstvom brodske posade davalo je 20% šansi za preživljavanje, a posredstvom kapetana - 80%. Nisam ni slutio koliko je karma posade povezana s karmom kapetana i koliko zavisi od njega. Preko poznanika predao sam kapetanu poruku gde sam naveo da bi bilo dobro da se sretnemo, ali me je presekla pomisao: „A šta ako ne bude želeo?” Ako bih pokušao da uravnotežim situaciju na spoljašnjem planu, odnosno da javim posadi šta se može dogoditi, da ih bar nekako pripremim, ja i moja deca bismo mogli zbog toga da budemo kažnjeni.

Ako se dogodi neka železnička ili avionska nesreća, putnici su već odabrani davno pre toga. Mučila me je pomisao da će isploviti posada koja je imala malo šanse da preživi. Kako se kaže: „Ako od tebe to niko ne traži, ne nameći se”. Niko mi nije tražio da obavim dijagnostiku i sada ću zbog toga biti kažnjen.

Međutim, imao sam sreću jer je kapetan ipak došao. Doći u neki prljavi atelje, u deo grada koji je više ličio na siromašno predgrađe, i slušati zastrašivanja nekog „čarobnjaka-ekstrasensa”, bilo je veoma teško za zdravu i samouverenu osobu. To nije bio tretman, već po svoj prilici - borba mišljenja. Pritom, ukoliko bih sebi dopustio i najmanju ambiciju ili ljutnju, situacija bi se odmah blokirala. I meni, kao i njemu, borba sa samim sobom je teško pala. Osećao sam da mi ne veruje. Čak se i pridigao, s namerom da ode.

- Pomislite na posadu koju vodite sa sobom.

Kapetan se vratio i borba se nastavila. Primetio sam jednu karakteristiku, koja se sastojala u sledećem: što teže nešto dopire do čoveka, time duže u njemu ostaje ono što je shvatio. Na kraju razgovora nešto se promenilo, to sam uočio ne samo po polju, već i na spoljašnjem planu. A zatim sam situaciju nadgledao distanciono. Pre samog polaska broda neočekivano se promenio sastav posade. Plovidba je prošla dobro. Polje kapetana i posade bilo je usklađeno. Posle pola godine pogledao sam njegovo polje, bilo je čisto i sve je bilo u redu, nisu ostali nikakvi tragovi onoga što je postojalo ranije.

Da bi se videla budućnost, potrebno je umeti raditi s prošlošću. Svaki događaj je zabeležen na suptilnom nivou, i zato se svaka postojeća

situacija može analizirati laganim odmotavanjem u vremenu. Iskustva iz prošlosti omogućavaju rad s budućnošću.

Godine 1993. godine, teretni brod Baltijske pomorske kompanije pretrpeo je havariju i preživela je samo jedna osoba. Iznova i iznova posmatrao sam događaj na suptilnom nivou i video jednu te istu deformaciju polja oko broda i iste uzroke koji su doveli do smrti posade. Ako sada uočim slične deformacije kod bilo kog drugog broda, to već svedoči da se mogu pojaviti budući problemi. Mogućnost da se situacija proceni i promeni pre nego što se dogodi na fizičkom planu, ne samo što može spasiti živote, već može sprečiti kvarove i finansijske gubitke.

U jesen 1993. godine, s prijateljem sam razgovarao o problemima koji su se pojavili u peterburškom brodarstvu.

- Već nekoliko meseci ne dobijaju plate - rekao mi je. - Porodice mornara su u teškoj situaciji.

U polušali sam informaciju o brodarstvu dijagnostikovao i uočio da su njegovi sudbinski parametri bili smrtonosni. I, što je najvažnije, uzroci su se u potpunosti poklapali sa uzrocima stradanja broda. To je značilo da je energija brodarstva umnogome određivala sudbinu brodova. Želeći da pomognem mornarima, odlučio sam da se sretnem sa njihovim rukovodiocima.

- Znaš - rekao sam prijatelju, - ako se ne sretnem sa rukovodstvom kompanije, situacija neće moći da se promeni.

- U redu. Otići ću i dogovoriću se s njima - rekao mi je.

Najčudnije od svega je to što se posle nekoliko dana odigrao susret i da je sve što sam rekao bilo ozbiljno shvaćeno. Takođe je sklopljen ugovor o tome da dijagnostikujem posadu i brodove pre svakog isplovljavanja na more. I, tamo sam se suočio sa onim što se zove „inercija ljudskog načina razmišljanja”. Ispostavilo se da sam tim ljudima, kako bi me shvatili, morao da objasnim svoj sistem. U najboljem slučaju doživljavali su me kao šarlatana. Navikao sam da radim s pacijentima koji su žudno gutali svaku moju reč, a ovde je trebalo da radim sa zdravim ljudima, koji su bili skeptično raspoloženi. Svi moji pokušaji da im nešto objasnim nisu imali nikakvog efekta. Vremenom mi je sve dosadilo. Stari ugovor je istekao, novi nije obnovljen, i, shvatajući da je priča završena, odlučio sam da na to zaboravim. Ali onda se dogodilo nešto neočekivano: pojavili su mi se jaki želudačni grčevi. Uzrok nije bio u meni, već u nečijoj ljutnji na mene. Nakon nekog vremena otkrio sam uzrok. Bilo je u pitanju neko društvo.

„Kakvo je to društvo moglo da se naljuti na mene?“ - lupao sam glavu. - Na koji način sam mogao da naudim grupi ljudi?“

Ubrzo sam shvatio da je u pitanju bila grupa ljudi izvesne brodske kompanije. Ispostavilo se da su oni, koji na spoljašnjem planu nisu bili međusobno povezani, reagovali na moje emocije kao jedan živ organizam. Polje ove brodske kompanije se opiralo mojoj odluci da se s njima rastanem, već su delovali na mene kada sam odlučio da više ne razmišljam o njihovim problemima. Priča još nije bila završena i predstojalo mi je da se pozabavim tim problemima, što se kasnije i dogodilo. Rukovodilac ove kompanije bio je vrlo intuitivan čovek pa mi je ponudio da izradim prognoze. Ručno sam crtao grafike, a kasnije sam ih dešifrovao. Moje prognoze po pitanju bezbednosti brodova i finansijsko-ekonomskog stanja brodske kompanije počele su da se potvrđuju. Pozivali su me na susrete s kapetanima kojima sam na maksimalno jednostavan i razumljiv način objašnjavao koliko su duboke podsvesne emocije povezane s čovekovim zdravljem i sudbinom i koliko je percepcija kapetana povezana sa situacijama koje se dešavaju na brodu i oko njega. Tako se i odmotalo ono od čega je zapravo sve i trebalo da počne.

Sedeo sam u kabinetu jednog rukovodioca kompanije i on je proveravao moju kompetentnost na vrlo jednostavan način. Izgovarao je prezimena kapetana i nazive brodova na kojima je trebalo da plove.

Ovaj broj ima vrlo loše parametre - rekao sam mu. - Njegovo polje je prilično loše. Da li je ranije imao probleme?

- Na brodu je izbio požar i prouzrokovana je šteta od milion dolara. Naveo je prezime sledećeg kapetana i naziv broda.

- U ovom slučaju je sve u redu - saopštio sam mu. - Zašto pitate? Da li postoje neki problemi?

- Nema problema - odgovorio je rukovodilac.

Izgovorio je novo prezime i ja sam uočio probleme, jer je taj kapetan posedovao gordost koja je bila na smrtonosnom nivou. Podsvesna agresivnost mu je bila vrlo visoka, što se blokiralo ili bolešću ili nesrećom. Dakle, izgledi za nesreću se time naglo povećavaju.

- Znae, - rekao sam rukovodiocu, - psihološko stanje kapetana je prilično loše i s njim je potrebno porazgovarati.

- Njega smo i opozvali pre nekoliko dana da bismo popričali - osmehivao se moj sagovornik.

Iz letimičnog pregleda brodova i kapetana pokazalo se da nisam nijednom pogrešio, čime je rukovodstvo bilo ohrabreno da u mene ima veće poverenje.

Posle nekoliko dana moja kompetentnost se potvrdila u još jednoj situaciji. Konsultovao sam jednog radnika kompanije u vezi s nekim pitanjem. Rekao mi je da se tog dana dogodio sudar dva broda i pitao me je da li mogu da odredim uzrok.

Uzrok je u kapetanu drugog broda - odgovorio sam mu, - ali to nije u vezi sa njegovom profesionalnošću.

- Kako možete da odredite da je kriv upravo taj kapetan?

- Prvi kapetan poseduje minimalni nivo gordosti i podsvesne agresivnosti, a kod drugog je suprotno: on je na ivici opasne granice. Dakle, drugom kapetanu, bez obzira na njegov intelekt i sposobnosti, dešavaće se neprijatnosti koje mu blokiraju podsvesnu agresivnost.

Informacija je posle nekog vremena proverena i ispostavila se kao tačna. Bilo je važno to što radnik kompanije nije znao ništa o toj situaciji, odnosno informacija nije mogla podsvesno da se očita. Posle nekoliko dana sreo sam se kapetanom tog broda.

- Generalno, najslabije tačke kod kapetana su vezanost za posao i imidž. Što više prezirete i osuđujete onog ko loše radi ili ne ispunjava naredbe, time više na sebe privlačite nesreću. Ako ne promenite svoju reakciju na događaje, problema će biti još više.

- Ako vas udare po jednom obrazu, okrenite mu i drugi? - ironično me je upitao.

- Apsolutno. Situaciju morate u potpunosti da prihvatite na unutrašnjem planu.

- Znači, dozvoljeno je da na mom brodu vlada haos, da se sve raspadne, a ja treba to mirno da prihvatim?

- Na spoljašnjem planu potrebno je da komunicirate s ljudima i da kontrolišete situaciju, ali na unutrašnjem planu vi komunicirate s Bogom i imate pravo samo da prihvatite situaciju a ne da ispoljavate agresivnost na suptilnom nivou. Agresivnost prema bilo kom čoveku predstavlja agresivnost prema Bogu koji njime upravlja.

Spolja kapetan nije pokazivao nikakvu reakciju i mislio sam da su pokušaji da mu nešto objasnim uzaludni. Ali na suptilnom planu neočekivano sam video suprotnu sliku. Petominutni razgovor je bio dovoljan da potpuno uravnoteži i normalizuje sve parametre. Najvažnije je bilo to što se uravnoteženost zadržala i u narednih nekoliko meseci.

Da bi se razmrsila komplikovana situacija potrebno je bilo pronaći nova rešenja. Svaki takav pronalazak značajno olakšava rad s pacijentima. Pokušavajući da ubedim kapetana, neočekivano sam pronašao kariku koja mi je kasnije pomogla u radu s ljudima obolelim od raka. Kapetan je bio dobroćudan i smiren čovek, ali u polju mu se nalazio snažan program samouništenja. Dakle, njegova duša je privlačila nesreće. Pokušao sam da mu objasnim da osuđivanje drugih, ljutnja na druge, kao i na sebe, na kraju uzrokuju program samouništenja.

- Izgubili ste volju za životom iako i ne slutite da je tako.

- Ni slučajno - odgovorio mi je. - Niti se ljutim na sebe, niti sam izgubio volju za životom.

- Dobro. Pokušaću da vam to objasnim na drugi način. Dve stvari radite pogrešno: kao prvo, svaku zamerku i ljutnju pokušavate da prikrijete, odnosno potiskujete ih u sebi, što je vrlo opasno. Agresivnost je najštetnija kada je zakopana unutar nas. Kao drugo, kapetan mora spolja da kontroliše situaciju. - Nacrtao sam mu skalu. - Situaciju morate da kontrolišete 100%, a vi se trudite 95%. Svaka situacija na unutrašnjem planu je deo Vasiona. Iznutra možete da je kontrolišete maksimalno oko 5-10%, a vi pokušavate 120%. Ispada da na suptilnom nivou pokušavate da slomite, pregazite Vasionu, a to samo može da prouzrokuje da vas ona brže slomi. Zapamtite za sva vremena da na unutrašnjem planu situaciju ne smete da kontrolišete emocijama.

Kapetan me je konačno shvatio. Zatim, da bih procenio koliko je teško oboleo, na skali sam mu pokazao u kojoj meri je njegova podsvesna težnja da kontroliše situaciju bila veća od normale. Umesto 5-8% podsvesne kontrole, u teškim slučajevima ta brojka je dostizala 250-300%.

Tokom nekoliko meseci komunikacije sa zaposlenima u kompaniji primetio sam da se karma čitave organizacije poboljšala. Konsultovao sam radnike u vezi zdravlja, a s obzirom na to da je sve međusobno povezano, njihovo energetske čišćenje je uticalo na sudbinu celokupne organizacije.

Postepeno se odnos prema meni promenio nabolje. Najviše me je interesovalo da li se velika kompanija može izvući iz teške situacije koristeći moj metod i uverio sam se da je to moguće.

* * *

Sećam se trenutka kada sam prvi put uočio povezanost karme rukovodioca sa sudbinom njegove organizacije. U vezi nekih pitanja

telefonom me je pozvala knjigovođa jedne privatne firme.

- Kako ste? Kako ide posao? - pitao sam je kurtoazno.

- Trenutno ne radim, naša firma je izgorela.

- Kako to mislite - izgorela?

- Izgorela je i u bukvalnom i u prenesenom smislu. Izgorela je i zgrada, a i firma.

- Nešto je tu previše žestoko - pogledaću uzroke. Iznenađen, pogledavši situaciju na suptilnom planu, shvatio sam da je uzrok bio u direktoru firme koji se previše vezao za novac, počeo da mrzi ljude i da ih programira na uništenje - zbog novca. Čitava firma i svi radnici su počeli da se vezuju za novac usled čega ih je preplavila agresivnost. Na taj način je firma postala agresivni organizam i morala je da bankrotira.

Baltička brodska kompanija je imala iste ove probleme. Perestrojka nije donela samo slobodu, već i svesnu težnju za novcem i blagostanjem koja je zbog poremećene ravnoteže počela da uništava nove strukture. Kada se formira pogled na svet koji dopušta odricanje od duhovnih vrednosti zarad materijalnih dobara, tada materijalna dobra moraju da budu uništena.

Rusija će sopstvenu ekonomiju moći da oživi samo ako kultura i duhovne vrednosti postanu prioritetne. Brodarstvo u kome je bilo zaposleno oko dvadeset pet hiljada ljudi, razvijalo se po istim tim zakonima kao i čitava zemlja. Želja za lakom zaradom i novcem nakon perioda perestrojke postali su tako dominantni da se uključio mehanizam blokade. Kao posledica naizgled slučajnih i nepromišljenih postupaka rukovodstva, kompanija je počela da gubi na desetina miliona dolara. Ona je morala da bude pokradena, opljačkana, i da na kraju propadne. Takođe je na raspolaganju bila druga opcija, koja bi joj obezbedila da preživi, a to je da promeni svoj pogled na svet i odnos prema novcu. Ali da bi se to dogodilo bilo je neophodno da se sastajem s radnicima, da ih dijagnostikujem i da im držim predavanja, a da bi se to ostvarilo, predstojalo mi je da nagovorim rukovodstvo kompanije na taj korak. S prethodnim rukovodiocima tako nešto nije bilo moguće, stoga sam sa svojim predlozima nastupio onda kada je najveći broj viših činovnika bio smenjen. Novi predsednik firme, od koga je dosta toga zavisilo, bio je uravnotežen čovek. To je kompaniji davalo prilične šanse za opstanak.

Danas, kada pišem ove redove, kompanija prolazi kroz težak period, ali vidim ono što je najvažnije, a to je da su duhovne strukture

svih zaposlenih, kao jednog živog organizma, postale mnogo čistije i svetlije. Na suptilnom nivou organizacija je preživela i više neće privlačiti havarije, nesreće i finansijske gubitke.

RUSIJA I ČOVEČANSTVO

- Recite mi, - bio je radoznao moj pacijent, inače državni funkcioner, - kako se može objasniti ovaj sadašnji idiotizam u Rusiji, ovaj ekonomski raspad? Donose se zakoni, a ne postoje mehanizmi za njihovo sprovođenje, odnosno ne postoje podzakonski akti. Ako se planira neki događaj, a on na kraju pretrpi neuspeh, donose se apsolutno nepromišljene odluke. Da li se može otkriti uzrok sa parapsihološke tačke gledišta?

- Uzroci su vrlo jednostavni. Da li znate zašto je u Bibliji napisano da je Eva nastala od Adamovog rebra? Muškarac je duh, odnosno struktura polja, a žena je telo. Prevedeno na naučni jezik to znači da polje proizvodi materiju. Naučnici govore da se na početku pojavila informaciona struktura polja Vasiona, a iz nje se zatim izdvojila materijalna. Verovatno ste čuli za virtuelne čestice, ili, prostije rečeno, da je duh taj koji stvara telo. Ova dva suprotna principa sveukupno dovode do onog što nazivamo Apsolutom, odnosno - božanskim. Dakle, osnovni genetski program Vasiona zapisan je u strukturama polja, to jest proces koji se dešava na nivou polja kasnije se realizuje na fizičkom planu. Samim tim, bilo koji ekonomski ili socijalni događaji određeni su duhovnim strukturama polja tog društva. U korenu svake formacije se nalazi duhovni program. Svaki narod i svaka zemlja imaju unutrašnju filozofiju i pogled na svet koji se razlikuju od drugih naroda i zemalja.

U osnovi svake tehnologije sadržana je filozofska koncepcija, odnosno duhovni program. Zašto se u Rusiji i danas čine apsurdni i nepromišljeni postupci na državnom nivou? Zato što je koncepcija komunizma isključivala mogućnost predviđanja budućnosti. Prognoza budućnosti je pre svega sistem samozaštite, otkrivanja i procenjivanja neželjenih situacija. Koncepcija predviđanja negativnih situacija sukobila se sa koncepcijom srećne budućnosti i uništena je zajedno s njenim osnivačima. Potom se postavlja pitanje: zašto se to događalo? Zato što sama koncepcija komunizma u svojoj srži nije bila dijalektička, a to se posebno jasno ispoljavalo u odnosu prema budućnosti. Za jedne je budućnost bila samo ono što je dobro, a za druge - loše. Svaki proces u Vasioni je dijalektičan, to jest sastoji se iz dve suprotnosti. Ukoliko bi se u duhovnoj koncepciji Rusije pojavilo razumevanje činjenice da se razvoj dešava kroz patologiju, kada se negativno pretvara u pozitivno, onda bi se stvorila dobra škola za predviđanje. Da bi se to postiglo, nauku i

religiju, idealizam i materijalizam je trebalo spojiti u seme komunističkog učenja. Budući da tada nisu postojali uslovi za tako nešto, do tog ujedinjenja je došlo na spoljašnjem planu, odnosno - kada je reč o sadašnjosti, vladao je materijalizam, a po pitanju budućnosti - idealizam. Takva koncepcija nije bila održiva i završila je pobedom idealizma, odnosno potpunim odricanjem od zemaljske logike u ekonomiji, politici i jurisprudenciji.

Mnogi filozofi i dalje lupaju glavu nad pitanjima zašto je dopušteno da se dogodi takvo divljaštvo i apsurd. Zašto se izgubio zdrav razum? Odgovor je vrlo jednostavan - to se dogodilo zarad spasenja čovečanstva, s obzirom na to da se civilizacija na Zemlji razvijala po principu dvostruke spirale. Apsolutna pobeda racionalnog, materijalističkog principa u duhovnom programu Amerike morala je da se blokira apsolutnom pobedom iracionalnog, religiozno-mističnog pogleda na svet kakav je imao Sovjetski Savez. Zbog toga je slom socijalizma, ma kako to čudno izgledalo, najbolniji udarac naneo Americi, poremetivši ravnotežu snaga. Krajem 80-ih godina, u duhovnim strukturama američkog društva došlo je do jačanja negativnih procesa. Zato, ma koliko to paradoksalno zvučalo, zemlja koja je stvorila američki stil života i koja je pokušala da ga usadi čitavom svetu, morala je prva da ga se odrekne kada je počela da osvaja čitav svet. U suprotnom, negativni procesi koji se događaju u karmičkim strukturama, od Sjedinjenih Američkih Država bi napravili prvo duhovnog, a zatim i fizičkog bogalja. U bliskoj budućnosti u Americi treba da nastupi moćno jačanje tendencije tipične za socijalističke ideale: trzaj altruizma koji se ispoljava prema nemoćnim slojevima stanovništva, pojačano interesovanje za razvoj duhovnosti i humanističko vaspitavanje svih slojeva društva. Međutim, daleko je teže menjati sebe nego okruženje i zato će Rusiji, pre nego Americi, biti lakše da stvori jaču ekonomiju - jake slojeve duhovne kulture.

Glavni uslov za opstanak Rusije predstavlja stvaranje duhovnog programa, nove filozofske koncepcije, novog načina razmišljanja u kojima će se materijalizam i idealizam spojiti u osnovi, odnosno ne prema formi, već po sadržaju, što će zemlju učiniti životno održivom. Da bi se sprečila dominacija kriminalnih struktura i organizacioni raspad, neophodno je efikasno funkcionisanje ekonomije, a to nije moguće bez osmišljenih zakona i njihovog sprovođenja. Bez ispravne filozofske koncepcije neće biti ispravnih akata, niti zakona. Ta filozofija mora biti

dijalektičnija od svih prethodnih koje su postojale u istoriji čovečanstva. Ma kako čudno izgledalo, socijalizam je bio usklađen sa tom filozofskom koncepcijom jer je, putem stroge blokade svega onog što predstavlja temelj zemaljske sreće, doveo do aktiviranja duhovnih struktura. Rusija je postala nalik čoveku koji je strogo postio, dok su drugi bezbrižno jeli. Ukoliko je čovečanstvo nekada posedovalo ogroman broj koncepcija, ali nije posedovalo mehanizme za njihovu realizaciju, danas je situacija obrnuta: mehanizmi postoje, ali nema ideja. Organizuju se kongresi, donose se programi, stvaraju fondovi, vrše se ogromna izdvajanja, a rezultat je skroman. U takvoj situaciji, idealističke koncepcije Rusije, osnažene socijalizmom, omogućiće ruskim filozofima da stvaraju ideje koje efikasno rade na spasenju čovečanstva.

S moje tačke gledišta najvažnije je sledeće: najveću opasnost za čovečanstvo ne predstavljaju nuklearni rat i ekološke katastrofe, već pogrešan način razmišljanja. Nuklearni rat i ekološke katastrofe mogu da unište stanovništvo Zemlje, ali s obzirom na to da naš nepravilan pogled na svet predstavlja sveukupnost struktura polja koje na suptilnom nivou obuhvataju čitavu Vasionu, tada to označava daleko veću opasnost. S nuklearnim raketama i uništenom ekologijom imamo šanse da dočekamo sutrašnji dan, a s pogrešnim načinom razmišljanja - nemamo.

* * *

- Da li možete da mi objasnite nešto? - pitala me je jedna pacijentkinja. - Rusi su uvek pili, a vi kažete da će spasenje doći iz Rusije?

- Čovek prvenstveno razmišlja kroz polje, a zatim mozgom, odnosno naše duhovne strukture mogu da se nazovu - nadrazumom. Kada čovek apsolutizuje svoje rasuđivanje i intelekt, odriče se viših nivoa razuma. Povremeno isključivanje zemaljske logike neophodno je za naš razum. Naša svest samo vari informaciju koju dobija iz podsvesti, sa daleko suptilnijih duhovnih struktura. Zbog toga, da bi dobili informacije, paganski sveštenici i članovi različitih sekta su koristili opojne i omamljujuće napitke, kao na primer somu u Indiji, u koju su dodavali crvenu muharu. Omamljen intelekt osujećuje našu mudrost, isključuje razum i omogućava doseganje novih informacionih kanala. Odatle i potiče poznata izreka: „U vinu je istina”.

Ako čovekova zemaljska logika povređuje božansku, ili, drugačije rečeno, kada mu se duša vezuje za mudrost, a da ne bi oboleo od šizofrenije ili epilepsije, kao i da bi mu se blokirala ogorčenost duše - čovek počinje da se opija. U Rusiji je uvek postojala sklonost da se ideja

postavi iznad telesnih potreba. Težnja za najvišom duhovnošću i filozofskim osmišljavanjem sveta uvek je bila dominantna. Duhovan čovek se poštovao više od bogataša, a duhovnost više od novca, pa je zato iskušenje vezivanja za mudrost bilo veće i pijanstvo je bilo jedan od načina prisilne blokade.

Alkohol odvaja čoveka od zemaljskih vrednosti a efekti su mu isti kao i prilikom kratkotrajnog gladovanja. Ali ako čovek neprekidno bude gladovao, njegovo telo će se iscrpeti i on će umreti. Takođe i neprekidno pijanstvo dovodi do čovekove mentalne degradacije i degeneracije. Civilizacija je povezana sa intelektom, razumom, a razvoj intelekta je direktno proporcionalan razvoju zemaljskih vrednosti. Ipak, da bi se zemaljske vrednosti uspešnije razvijale, treba ih ponekad osujećivati i razarati. Povremeno ometanje razuma posredstvom alkohola i narkotika omogućilo bi kratkotrajno aktiviranje tog mehanizma. Čovečanstvo se danas približilo trenutku kada umesto ograničavanja tela, odnosno prinudnog mehanizma, može da se prebaci na uzdizanje duha, odnosno na dobrovoljni mehanizam.

Neprestana težnja ka duhovnom razvoju, osnažena državnim zakonima, omogućiće izbegavanje sve veće degradacije našeg razuma. Čovečanstvo se previše vezalo za intelekt i razum, pri čemu apsolutizuje vrednosti civilizacije, i zbog toga se sve aktivnije uključuju prinudni metodi blokade, a to su alkoholizam i, naročito, narkomanija. To se dobro vidi na primeru najvećeg potrošača narkotika - Amerike, u kojoj su intelekt i razum postali apsolutne vrednosti. Sputavanje Rusije ne samo zloupotrebom alkohola, već i apsurdnim situacijama u periodu socijalizma, spasilo ju je od vezanosti za mudrost i intelekt, a čak se višak prelio i na drugu stranu: glupo i nerazumno ponašanje političara i državnih funkcionera postalo je pravilo, a ne izuzetak. Ma kako to čudno izgledalo, kidanje direktnih logičkih veza, stalno razbijanje stereotipa, doveli su Rusiju u takvu situaciju da je ona daleko lakše i brže od bilo koje druge zemlje spremnija da prihvati nove ideje i nov način razmišljanja bez kojih čovečanstvo neće dočekati sutrašnji dan.

* * *

Jedan čovek mi je nekom prilikom rekao:

- Na Zapadu su ljudi radili i stvarali materijalne vrednosti, a u Rusiji su se odavali pijanstvu u lenčarenju. Ta lenjost je i danas prisutna u njima i zbog toga se Rusija neće izvući iz svoje jame.

- Znae, - odgovorio sam mu, - negde sam pročitao sledeće: da bi neko meditirao, potrebno je da neko drugi ore i seje. Ali ako pogledamo istini u oči: da bi neko orao i sejao, neko mora i da meditira. U osnovi svakog ekonomskog dostignuća stoji određeni duhovni nivo, a u osnovi svakog dostignuća nalazi se ideja.

„Otmii od drugog i bićeš srećan”, - tako su govorili boljševici.

- Ljudi su ionako otimali jedni od drugih tokom celog života, nadajući se da će biti srećniji. Ekonomski uspon je uvek bio rezultat prethodnog duhovnog uzleta. Onaj koji ne ulaže fizički napor i čiji plodovi truda nisu vidljivi, ne radi za sadašnjost, koja može da se dodirne i opipa, već za budućnost.

- Dobro, ali ko će graditi tu budućnost? Lenčuge?

- Lenjost je majka svih poroka, ali i sestra svih vrlina. U nemačkoj vojsci čini mi se da je postojala podela oficira na četiri kategorije:

Prvi: tupi i energični - najopasniji ljudi, koje je odmah trebalo otpustiti;

drugi; tupi i lenji - niži oficirski kadar, koji nisu radili ništa ukoliko nije postojala posebna potreba;

treći: pametni i energični - srednji oficirski kadar i radnici u štabovima;

četvrti: pametni i lenji - elita, najviši kadar rukovodstva.

U određenoj meri, lenjost je ekonomična i stimuliše duhovni napredak. Da bi se čovek normalno razvijao on danas mora da bude i pametan i glup istovremeno, što znači da pametan čovek ima pravo da postupa nelogično, glupo i nepromišljeno. Čovek koji energično radi mora da shvati da su periodi lenjosti i neaktivnosti - promena radnog ritma koja je jednostavno neophodna kako bi organizam mogao normalno da funkcioniše. Dolazi vreme kada će se u svakom čoveku spojiti ono što je nekada bilo razbacano i funkcionisalo samo kao rezultat rada grupe. Sada će u duši svakog čoveka doći do povezivanja, bez stapanja, onih suprotnosti čije spajanje nekada ne bi mogao da izdrži. A to će doći kroz novo viđenje sveta.

* * *

Imao sam zanimljiv razgovor s jednim Belgijancem, koji mi je rekao:

- Na barjaku francuske revolucije je pisalo: „Sloboda. Ravnopravnost. Bratstvo”. Ali sloboda isključuje ravnopravnost, a ravnopravnost isključuje slobodu. Za vreme socijalizma pokušali su da

sprovedu ravnopravnost, zbog čega je nestala sloboda. Zbog toga je i došlo do kršenja ljudskih prava.

- Površna ravnopravnost isključuje slobodu, - odgovorio sam mu. Za vreme socijalizma čovek nije imao nikakva prava. Ali zašto je baš ta parola bila napisana na barjacima? Zašto su ljudi težili naizgled nemogućem: slobodi i ravnopravnosti? Zato što je sloboda bila oličenje zemaljske sreće i zemaljskih bogatstava, a ravnopravnost i bratstvo - duhovnih. Ljudi su uvek težili dostizanju oba. Ali zemaljske vrednosti su se razvijale kroz zaštitu i jačanje zemaljskog, a duhovne - kroz ograničavanje i uništenje zemaljskih vrednosti. Zato su postojali despotski sistemi na istoku, u kojima se pravo ličnosti nemilosrdno ograničavalo. Ograničeno nije bilo samo telo, već i um, povezan s telesnim potrebama. Izraz „ispiranje mozga” potekao je iz Kine, gde su čoveku koji bi rekao neku buntovnu misao sipali vodu u nos sve dok ne bi poludeo. Postojale su i demokratije na zapadu, u kojima su zakoni imali svrhu da zaštite čovekovu ličnost, njegovu teritoriju, imovinsko i intelektualno vlasništvo. Tokom svog razvoja, mnoge zemlje su naizmenično upadale ili u ograničavanje ličnih sloboda kroz diktaturu ili su težile demokratiji. Da bi se Zapad normalno razvijao morao je da postoji Istok. Da bi postojale demokratske države, negde su morale da postoje despotske i diktatorske. Pokušaj da se spoje demokratija i despotizam nije mogao da dovede do uspeha. Te dve suprotnosti su na povezivanje reagovalе neutralizacijom ili je, pak, pobeđivala jedna od njih: diktatura ili demokratija.

Socijalistički sistem je od demokratskih tendencija prelazio na diktatorske stege i obrnuto. Demokratija je štitila čovekovu teritoriju, njegovu materijalnu i duhovnu imovinu, samu ličnost i sva njena prava. To je dovelo do snažnog razvoja civilizacije, čovekove ličnosti, kao i njegovog intelekta. Međutim, ovo je slabilo duhovne strukture i, prekoračivši opasnu granicu, moglo je da dovede društvo do propasti. Glavni cilj socijalizma je duhovni razvoj čoveka i ta ideja je uvek bila ispred telesnih potreba. Zbog toga je došlo do ograničavanja svih čovekovih prava, ali je to izazvalo snažan duhovni rast. Pokušaj da se socijalizam preuredi sastojao se u tome da se spoje zapadna ekonomska produktivnost i duhovne težnje Istoka. Ali mehaničko spajanje suprotnosti moralo je da dovede ili do reakcije neutralizacije, odnosno do pobeđe despotizma ili demokratije, ili, pak, do kombinovanja jednog s drugim. Zašto suprotnosti nisu mogle da se spoje? U skladu sa

zakonom borbe i jedinstva, na nekoj etapi su morale da se pomire, odnosno sjedine, ne uništavajući jedna drugu. Stvar je u tome da to spajanje mora da se dogodi u unutrašnjem sadržaju, a ne u spoljašnjoj formi. Kada dolazi do spajanja na suptilnom nivou, onda dve suprotnosti, koje smatraju da je svaka od njih celina, počinju da shvataju da su obe zapravo dve polovine jednog, i tada konflikt nestaje, suprotnosti se mire.

Demokratija i despotizam su nespojivi jer demokratija postepeno dovodi do haosa, duhovne degradacije, odricanja od Boga. Despotizam vodi ka ekonomskoj degradaciji i degeneraciji društva i ličnosti u celini. Suština demokratije i zapadnog načina razmišljanja je u zaštiti i obezbeđivanju zemaljskih vrednosti. Suština istočnjačkog načina razmišljanja i despotskih sistema je u omogućavanju duhovnog razvoja. Dakle, ne treba spajati demokratiju i despotizam, već istovremeno razvijati duhovne i zemaljske strukture. To može da se realizuje zahvaljujući zakonima, koji ljudima omogućavaju da se razvijaju u atmosferi duhovnosti i demokratije, bez međusobnih ograničavanja prava. Ali takvi zakoni se mogu pojaviti samo onda kada nastane filozofska koncepcija u kojoj se materijalno i duhovno neće međusobno sputavati, kada se materijalno i duhovno, kao i nauka i religija, spoje u okvirima jedne filozofske koncepcije.

Potrebno je da nauka prizna da bez moralnog i religioznog principa ona ubija čovečanstvo. Religija mora da shvati da će bez neprekidnih preispitivanja sopstvenih načela, koja pristižu kroz naučna istraživanja, postati sve dogmatičnija i agresivnija prema neistomišljenicima kojih će biti sve više. Nauka mora da bude moralno-religiozna, a religija - naučna. Rusija će se još neko vreme mučiti između anarhije, bezakonja, izliva fašizma i pokušaja restauracije socijalizma i komunizma.

U Rusiji je nastupio period kada je došlo do reakcije neutralizacije. Godine 1985. započela je perestrojka. Ono što je prvenstveno bilo potrebno da se učini - jeste da se ljudima objasni šta su socijalizam i komunizam, zašto su prouzrokovali desetine miliona žrtava i zašto je uprkos tome čovečanstvo težilo tim idealima. Zatim je trebalo doneti zakone koji štite čovekovu slobodu i sve vrste njegove privatne delatnosti, sve oblike njegovog vlasništva i ličnost. Istovremeno je bilo neophodno stvaranje zakona koji imaju za cilj razvoj i zaštitu čovekove duhovnosti.

Neophodni uslovi za razvoj lične nezavisnosti, koju prate centrifugalne tendencije i duhovno objedinjenje, pre ili kasnije će se u Rusiji spojiti na pravi način. Takvog shvatanja nije bilo 1985. godine, kao ni kasnije. Rusija je kročila u demokratiju, ali nije imala demokratske zakone, niti poimanje toga šta su socijalizam i komunizam. Demokratija se zato pretvorila u anarhiju i razuzdanost, što je zemlju podsticalo na fašizam, diktaturu i vanredne mere. Što brže čelnici shvate da stvaranje nove filozofije, nove ideologije, a samim tim i novih zakona predstavlja jedini izlaz za Rusiju, time će manje bola i patnji zemlja doživeti prolazeći kroz tu fazu.

Danas se čovečanstvo približilo granici iza koje će za fizički opstanak biti potrebno nekoliko puta više napora da bi se usavršila i pročistila duša. Primetio sam da se 1987. godine naglo pojačala agresivnost čovečanstva, ali to nisam mogao ni sa čim da povežem. Mislio sam da se agresivnost jednostavno nagomilala i da je došlo do skoka. Zatim sam primetio još jedan skok agresivnosti krajem 1993. godine. Najsnažniji će, najverovatnije, biti u jesen 1995. godine, kada će se vratiti i pretvoriti u program samouništenja čovečanstva. Nedavno sam shvatio sa čim je to moglo da bude povezano. Karakteristično za sovjetsku vlast je bilo to što je suzbijala i najmanju kritiku, blokirala preispitivanje situacije, čime je stvarala agresivnost. Od 1985. godine, kada je počela perestrojka, naglo je otpočelo i kritikovanje prošlosti, socijalizma, kao i osuđivanje Rusije od strane drugih republika. Najjača osuda i prezir kroz kritiku ispoljavao se u Ukrajini. Podsvesna agresivnost ove republike je doživela nagli porast i blokirala se eksplozijom u Černobiljskoj nuklearnoj elektrani. Ono što je najvažnije sadrži se u tome da je opozicija dve sile - socijalizma i kapitalizma, počev od jeseni 1985. godine, počela da nestaje, pri čemu je došlo do naglog zaokreta prema materijalnim vrednostima, a posle dve godine je došlo do izbijanja agresivnosti u podsvesnim strukturama čitavog čovečanstva.

Sovjetski Savez se raspao 1991. godine, a posle dve godine je došlo do još jačeg izbijanja agresivnosti. Početkom 1993. godine, naglo su povećani gordost, vezanost za imidž i prosperitet zemlje. S obzirom na to da je posle pada socijalizma energetska uticaj Amerike počeo da jača u čitavom svetu, posle dve godine, prodrevši u podsvest čovečanstva, program poklonjenja blagostanju doneo je još veću

materijalizaciju, a samim tim i eksploziju agresivnosti u odnosu na to kako se blokada približavala.

ZAŠTITA DUHOVNIH I MATERIJALNIH VREDNOSTI

- Kažete da je Rusija zemlja koja će spasiti svet, - nekom prilikom mi je rekao jedan sagovornik, - a ja vidim potpuno suprotno.

- To ne govorim ja, već su rekli proroci. Prema mojim istraživanjima Rusija je idealan poligon za nastanak novog načina razmišljanja i novih odnosa. Tvrdnja da „spasenje dolazi iz Rusije” pre svega ukazuje na duhovne mogućnosti spasenja.

- U redu, - rekao je moj sagovornik. - Hajde da smireno analiziramo situaciju. Nijedna država ne može da postoji bez zakona, a neracionalni zakoni dovode do njene propasti. Da bi država opstala mora da prikuplja poreze i zbog toga su joj potrebni oni od kojih će te poreze da ubire. U ličnost građanina spadaju: njegova privatna svojina, koja se razvija time što on nešto proizvodi, i njegova duhovna, intelektualna svojina, što je preduslov za blagostanje i opstanak svake države. U Rusiji je sve to bilo uništeno. Šta se danas dešava? Koji su prvi, očigledni, materijalni znaci civilizacije? To su putevi, komunikacija, njihov kvalitet i trajnost. U Rusiji je sve to u očajnom stanju. Novac odlazi na sve strane, samo ne na razvoj životno neophodnih temelja civilizacije. Isto kao i u sovjetsko doba, tako se i danas u Rusiji zakoni neprestano menjaju.

Ti zakoni međusobno protivreče jedan drugom, stvarajući apsurd. Dalje...ljudska svest se razvija kroz kontrolu situacije, koja se sastoji u kontroli teritorije, što znači da je zakon o privatnom vlasništvu nad zemljom preduslov za razvoj svesti, ljudskog mentaliteta. Neophodno je da se štiti ne samo imovina, već i duhovna prava čoveka. Bez zaštite prava na intelektualnu svojinu normalan čovekov razvoj nije moguć. Zašto bismo imali potrebe da nešto smišljamo, da stvaramo, da generišemo ideje - ako bi one mogle da nas koštaju života, ili će nam ih neko ukrasti ili oteti? Ne isplati se raditi za budućnost, a razvoj intelekta je moguć upravo kroz strateško razmišljanje. Dakle, ovde može da postoji samo jedna filozofija - ugrabiti plen danas. Pri takvom odnosu, ekonomija neće dugo opstati. Pre ili kasnije pašće u ruke onih koji su zaštićeni zakonom. Da li se bilo šta preduzima za spasenje zemlje? Uprkos desetinama obećanja, konferencijama i kongresima, u Rusiji ni do danas nisu doneti zakoni o intelektualnoj svojini i pravu privatnog vlasništva nad zemljom. Prema tome, čovek nije zaštićen, i svako onaj koji nema perspektivu da ostvari sebe, mora da napusti Rusiju. Ranije su nas zadržavale granice, komunistička ideologija, zatim su se pojavile

određene perspektive i nade u civilizovan život. Danas nas ništa ne zadržava. Shodno tome, za nekoliko godina Rusija će izgubiti svoju jedinu šansu za opstanak. Šta se dešava u osnovi svega toga?

Mi ni do danas nismo usvojili normalne građanske i krivične zakone. Država funkcioniše bez zakona. Piramida se ni na šta ne oslanja, postoje samo kružići, koji su naslagani jedan na drugi. Ustav takođe ne postoji, a prethodni su bili falsifikati. Svaki novi zakon dolazi nam iz „senke”, bez, ili uz minimalno obrazloženje. Ne postoje stručnjaci za predviđanje. A čini se da ne postoji ništa lakše nego pozvati stručnjake i reći im: „Planiramo da uradimo to, to i to, dajte nam prognozu” i odabrati neke od njih, koji su uspeali da ispravno predvide budućnost, pa zatim takve ljude okupiti u grupu i tako kontrolisati situaciju. Ali, toga uopšte nema. Ranije nije bilo potrebe da se gleda u budućnost, jer je ona bila „nacrtana”, a danas je ne treba gledati, jer za nju uopšte ne marimo. Zemlja bez budućnosti neće dugo opstati. Dakle, ako koristimo vašu terminologiju, na suptilnom nivou je Rusija već leš.

Pogledajte samo šta se danas dešava.

Činovnici vrše presiju na bankare zbog čega se odvija opasan ekonomski proces. Objasniću vam zašto: socijalizam je imao jednu jaku stranu - planiranje ekonomije. Teodor Ruzvelt je znao da je stihijski proces u ekonomiji opasan isto kao i potpuno planiranje. Ali kombinacija ova dva sistema je davala odlične rezultate. Novi sistem se posle rata razvio u tri države koje su imale uništenu ekonomiju. Fašizam i socijalizam su imali strog planski princip sa određenim specifičnostima. U posleratnim godinama kombinacija tržišnih odnosa i principa planiranja doveli su do naglog ekonomskog uspona tih država, što je i stvorilo novu ekonomiju. U osnovi takve ekonomije nalazilo se spajanje ideje socijalizma i kapitalizma. I u Rusiji, nakon pada socijalizma, pojavili su se uslovi za realizaciju planske privrede i stihijskog tržišta. Bio je to snažan pomak. Ali budući da privatne preduzetnike nije štitio zakon, sve je počelo da se raspada. Za njih su banke predstavljale najveću opasnost, jer su imale realnu moć. Dakle, s jedne strane, trebalo ih je ugušiti porezima, s druge strane, donositi zakone koji guše slobodnu inicijativu, a ne donositi zakone koji omogućavaju njihov razvoj. Ili: od banaka uzimati državni kredit za likvidnost preduzeća i onda ga uopšte ne vraćati, ili odugovlačiti sa isplata. I sve se to masovno radilo. Zbog toga je svaki razuman bankar shvatio da mora da blefira i obmanjuje, pre svega - državu, a zatim - narod, i da sav kapital prebacuje u zapadne

banke i priprema porodično iseljenje na Zapad. I što je bankar talentovaniji, time će veću sumu prebaciti na Zapad. Ovde nijedan od „najdrakonskijih” zakona više neće biti od pomoći. Ako za čoveka nije povoljno da drži novac u nekoj zemlji, on ga neće ni držati. Potencijal poslovne osobe ili one, nadarene umetnošću, u Rusiji je i danas, u proseku, nekoliko puta veći nego na Zapadu. I tamo će uskoro shvatiti koliko je za njih isplativo da prihvate najbolje umove i snagu Rusije.

Nove zakone stvaraju novi ljudi i nove ideologije. „Da li u Rusiji postoji ideologija?” - postavljamo sebi pitanje. Ne postoji. Komunistička se raspala, a religiozna se nije ukorenila. Danas bi religiozna država bila maska, a ne lice. S obzirom na to da nema ideologije - neće biti ni zakona. Pogledajte ko sedi u Dumi i vladi. Da li ti ljudi mogu da osmisle novu ideologiju i novu ekonomiju? Većina su bivši partijski činovnici sa jednodimenzionalnim načinom razmišljanja i željom da danas ugrabe plen, jer sutra neće imati priliku. I vi mislite da takva zemlja može da pomogne svetu, a da ne pominjemo njegovo spasenje?

- Krenimo redom. Jednom prilikom su naučnici sproveli sledeći eksperiment: izabrali su životinjsku vrstu koja brzo daje potomstvo i počeli su da ukrštaju njene najslabije, najbolesnije i najgore jedinke. Verovalo se da bolesti, degeneracija vrste - predstavljaju prikupljene defekte, greške u genetskom kodu, i da prilikom ukrštanja takvih jedinki treba da dođe do odumiranja vrste, ali se dogodilo nešto sasvim suprotno. Pojavljivalo se potpuno zdravo potomstvo sa odličnim fizičkim karakteristikama. Mehanizam ove regeneracije naučnici nisu mogli da objasne, ali su shvatili da fizički hendikep, ispoljen u bilo kakvom obliku, često predstavlja fazu novog nivoa savršenstva. Sa te tačke gledišta, čovečanstvo je sada veoma defektno. Čini nam se da je u dobrom stanju, ali mi vidimo samo toplu toaletu, bogate police u prodavnicama i lepe automobile. Ali ako pogledamo iz više perspektive, čovečanstvo je teško obolelo i veoma je osakaćeno. Ideologija kako zapadnih zemalja, tako i istočnih, bazira se na religiji.

Ovo im je omogućilo da stvore određene etičke i pravne norme i dostignu visok nivo ekonomskog, naučnog i kulturnog razvoja, ali ni taj nivo ipak nije dovoljan da bi se danas opstalo. Filozofija, etika i zakonodavstvo civilizovanih zemalja ne mogu da zaustave procese koji uništavaju čovečanstvo, odnosno - pogoršanje ekologije, fizičkog i duhovnog zdravlja ljudi. Osim toga, nikakvi naponi - konferencije, simpozijumi - ne menjaju situaciju iz korena. Potrebni su zakoni, koji

rade na spasenju čovečanstva, i organizacije - koje sprovode ove zakone. Ali oni ne postoje. Danas se čitav svet nalazi u istoj situaciji kao i Rusija. Zašto čovečanstvo ne može da osmisli zakone koji će ga spasiti od propasti? Zato što ne postoji ideologija koja objedinjuje čitavo čovečanstvo, podeljeno na religiozne i nacionalne karakteristike. A najveća podela se dešava na religioznoj osnovi. Nemoguće je mehanički spajati religije ili osnovati novu, koja bi ih sve objedinila. Ali bez jedne koncepcije, bez nove filozofije i morala, čovečanstvo neće osmisliti nove zakone i odnose zbog čega je osuđeno na propast. Da li postoje šanse da se čovečanstvo objedini? Postoje. Nova ideologija koja ima moć da ujedini i spasi svet je ona ideologija u kojoj se kombinuju idealizam i materijalizam, nauka i religija. Kada se religija i nauka ujedine, sva religiozna učenja koja danas postoje biće tačke uporišta, i proces udruživanja čovečanstva neće proticati nasilno, kroz smrt ili degradaciju, već svesno, po sadržaju, a ne po formi.

Zašto je Rusija danas u takvom haosu? Zato što u njoj ne postoji stvaralačka ideologija, koja oblikuje harmoniju. Ako bi u Rusiji danas dominiralo bankarstvo i civilizovan oblik ekonomije, ona bi procvetala, ali bi čitav svet propao. Zbog toga divlja, i iz perspektive zemaljskih zakona apsurdna situacija u Rusiji - jednostavna je i jasna kada se pogleda iz perspektive Viših zakona. Rusiji sa Višeg plana neće biti dopušteno da normalno razvija ekonomiju ukoliko ne budu postojali novi zakoni i nove ideologije. Sa ove tačke gledišta, šta znači nepostojanje zakona o privatnom posedovanju zemljišta? To je faktor duhovnog objedinjenja ljudi i njihovog duhovnog razvoja. Prema zakonima materijalizma, privatno vlasništvo razjedinjuje ljude, stvara mržnju i zlobu, siromaštvo i unižavanje jednih, a bogatstvo i duhovno propadanje drugih. Društvena svojina zbližava ljude ne samo fizički, već i duhovno. Međutim, duhovnost nije doživljavala rast samo u socijalizmu. Svaki asketa, koji se odrekao materijalnog bogatstva, bio je visoko duhovan. Odsustvo prava na privatno vlasništvo nad zemljom u Rusiji nastavlja da radi u korist duhovnosti. Komunistička ideologija nije videla nikakve druge mogućnosti za duhovni razvoj i zajedništvo ljudi sem mehaničkog odvajanja od zemaljskih vrednosti, odnosno njihovog uništenja. Komunizam nije mogao da prihvati religiju zato što je i sam bio religija povezana s naukom, samo su mu bogovi bili zemaljski. Ako se danas u Rusiji pronađu drugi putevi za razvoj duhovnosti, osim nasilnog odvajanja od zemaljskih vrednosti, kao i novi oblici zajedništva ljudi, to

će biti od koristi za spasenje čitavog čovečanstva. A to je moguće ako se zemlja moralno pročisti, jer moralnost se izgrađuje onda kada postoji religiozno-filozofsko shvatanje sveta. To je ono što Rusiji predstoji da uradi.

SAVREMENI METODI DELOVANJA NA ČOVEKA

Dalekovidni ljudi shvataju da je nauka bez moralnosti - mehanizam za uništenje čovečanstva.

Moralnost u nauci je vozač koji dobrom vožnjom donosi dobrobit. Automobil bez ikakve kontrole predstavlja zlo. Sve češće čujemo kako nauka treba da se spoji s moralnošću, ali se to iz nekog razloga ne događa. Mi već znamo šta je to nauka i možemo da je procenimo prema nivou koji je dostigla civilizacija, kao i na osnovu tužnih činjenica koje se dešavaju u poslednje vreme. Nauka sve češće radi protiv čoveka, a ne za njegovu dobrobit. Taj proces je nemoralan i može da se završi samouništenjem čovečanstva. U osnovi svake delatnosti, pronalaska ili otkrića, mora da postoji detaljna analiza mogućih posledica, a pre svega - negativnih. „Sedam puta izmeri, jednom preseci“, glasi poslovice. Do danas često nismo merili nijednom. Dakle, upravo je moralnost ta koja ne meri jednom, već sedam puta, a to je povezano s činjenicom da su etika i moralnost pojave strateškog reda. Moralni čovek razmišlja o interesima ljudi koji ga okružuju, a tek zatim o svojim. U svakom slučaju, interese drugih ljudi on postavlja malo iznad svojih. Moralni naučnik prvo razmišlja o tome kakvu štetu može da prouzrokuje njegov pronalazak, a tek onda o sopstvenoj koristi. Ako svako od nas bude o drugima mislio bar koliko misli na sebe, takvo društvo će biti životno održivo.

Moralnom čoveku negativne posledice, koje će stići sledećeg dana, neće dozvoliti da danas zgrabi slatko parče, to jest, on je skloniji planiranju i predviđanju. Zašto je onda Hristos govorio: „Ne razmišljajte o sutrašnjem danu, već živite kao ptice“?

Radi se o tome da Hristove zapovesti nisu upućene formi, već sadržaju, odnosno našim emocijama. Ako su nas udarili po levom obrazu, a mi im okrenemo i desni - to ne predstavlja negiranje fizičke odbrane, već znači da iznutra ne treba da odgovorimo agresivnošću. Sutrašnji dan određuju Bog i karma Vasione i zato je emocionalna vezanost za budućnost nepotrebna - ona predstavlja nanošenje štete budućnosti, to je pokušaj da se program ćelije pretpostavi programu organizma. Čovek nije mogao direktno da izvršava Hristove zapovesti. Život nas primorava da se ponašamo drugačije: da se suprotstavimo onome ko nas omalovažava, kao i da brinemo o sutrašnjem danu. Zato

je čovek pohranjivao zapovesti unutar sebe, u svoj sadržaj, što se i zahtevalo od njega.

Primetio sam jednu paradoksalnu činjenicu, a zatim sam je kasnije shvatio i objasnio: što čovek više prihvata situaciju iznutra, time aktivnije može da joj se suprotstavi spolja. To znači da što više iznutra priznamo da su sutrašnji dan, kao i budući dani određeni Bogom, time ćemo više snage da uštedimo za planiranje sutrašnjeg dana i da ga promenimo na fizičkom planu. Sve to podseća na sledeću sliku: riba pliva niz vodenu struju. Ako ne bude shvatila da glavna pokretačka sila nije ona, već strujni tok, ona će se praćakati, uzaludno trošiti snagu i neće uopšte moći da kontroliše situaciju. Međutim, ukoliko bude shvatila da je glavni put određen strujnim tokom, uštedeće snagu i počće da je usklađuje sa njime čime će naglo pojačati svoju aktivnost i slobodu kretanja, a, konačno, i - kontrolu nad situacijom.

Primetio sam još jednu činjenicu. Ako čovek pokuša da kontroliše situaciju više od 30 do 40%, naglo se pojačava naprezanje i rezultat je slabiji. Ukoliko pokuša da je kontroliše 100%, to je već opasno po život jer dolazi do naglog pojačavanja razdražljivosti i agresivnosti, odnosno pokušaja da se upravlja situacijom, što rezultira propašću situacije i bolestima. Prihvatanje situacije na unutrašnjem planu, u sadašnjosti, predstavlja umeće da se njome upravlja u budućnosti. Osoba koja je vernik, s poniznošću i dobrotom se ophodi prema okruženju. S obzirom na to da duša poseduje ogromnu inerciju, ona to prenosi u sledeće živote, i tada, kroz unutrašnje prihvatanje, vernik može da kontroliše budućnost, a kroz spoljašnje neprihvatanje i potčinjavanje situacije sebi - da kontroliše situaciju u sadašnjosti. Takvi ljudi su postajali carevi, vojskovođe, bankari i pokretali su civilizaciju napred, sve dok se u njima nije ugasio vernik iz prošlog života.

Postavlja se pitanje zašto moralan čovek više razmišlja o drugima, nego o sebi, a egoista obrnuto? Stvar je u tome da su interesi egoiste prvenstveno povezani s njegovim telom i umom. Um je povezan s telesnom evolucijom. Hipertrofična zemaljska logika i pojačana briga o telu dovodi do slabljenja duhovnih struktura polja. Um i materija su po svojoj prirodi isprekidani i teže ka diferencijaciji. Širenje Vasiona, stvaranje novih oblika materije, prostora i vremena, adekvatno je razvoju uma i ljudske civilizacije. Polje teži ka jedinstvu i širenjem Vasiona to jedinstvo se pojačava. Ne postoji levo, bez desnog. Ukoliko se

Vasiona širi, istovremeno mora i da se sažima. Sažimanje i jeste težnja za jačanjem jedinstva.

Kada se čovekovi interesi pomere van granica njegovog tela, a to može da se dogodi kada telo propada, kada je ograničeno zbog bolesti, nemaštine, trauma i nesreća, kao i od dobrote i ljubavi prema Bogu, dolazi do aktivacije čovekovih duhovnih struktura polja. Kada čovek dosegne taj nivo, ispunjava ga ljubav i jedinstvo s celim svetom. On odjednom oseća da su svi jedno i da je on neodvojiv deo nečeg Najvišeg. Dušu mu ispunjava osećaj neopisive lepote i on počinje da doseže Najviše istine, koje su nedostupne egoističnom čoveku. To se događa zato što se osnovna informacija Vasiona nalazi na nivou polja, a na tom istom nivou se pohranjuje informacija o budućnosti. Zato moralan čovek počinje da vidi i oseća budućnost mnogo brže od nemoralnog. Ponekad se potreba društva za predviđanjem budućnosti u kritičnoj situaciji naglo povećava, a budućnost je jasnija što je veće premeštanje uporišta sa fizičkih struktura na duhovne, strukture polja. Zbog toga se povećava broj ljudi koji su fizički ograničeni: bolesni, osakaćeni, jurodivi; pojavljuju se oni koji svojim ponašanjem uništavaju sopstvena tela: alkoholičari, narkomani. Osujećenje tela, ograničavanje njegovih potreba za hranom, komunikacijom, kretanjem, kao i alkohol i narkotici - usporavaju rad uma, koji je neraskidivo povezan s telom. Tada se aktivnije razvijaju novi oblici razmišljanja u kojima je svest sputana i ograničena usled čega ne sprečava podsvest da aktivno radi i dobija novu informaciju. To je religiozna svest. U religioznoj svesti najvažnija je vera. Vera je nekritička percepcija istine i bez religije ne može da postoji.

Religiozna svest ograničava razum strogim okvirima i zbog toga se mogu dobiti informacije koje su neophodne za dalji razvoj. Religija je ta koja je stvarala moralnost i predviđala budućnost. Svaka nova informacija predstavlja novu logičku konstrukciju. Ona razara, odnosno obnavlja logiku svesti i može po nju da predstavlja opasnost. Zbog toga se um agresivno ophodi prema informacijama koje dolaze iz podsvesti. I sve dok nova informacija ne ojača, um je potrebno okovati, odnosno ograditi ga od nje.

Postoji jedan metod mozgalica, „bura mozgova”, čiji je tvorac intuitivno shvatio kakvi su uslovi potrebni za dobijanje novih informacija: u grupi od petnaest-šesnaest osoba dozvoljeno je da se iznesu i najbesmislenije ideje, pri čemu ne podležu nikakvoj kritici ili proceni. Na kraju sledi njihova analiza. Po istom principu, samo daleko slabije,

funkcionišu savetovališta i konferencije. Broj od petnaest-šesnaest osoba je optimalan zato što je lični značaj svakog pojedinca znatno umanjen, a osećaj jedinstva grupe je ipak sačuvan. Um funkcioniše onda kada se bavi upoređivanjem, procenjivanjem, kada se kritički odnosi i tačno pridržava već utvrđene uzročno-posledične veze. Ukoliko toga nema, on se povlači i izoluje. Aktiviraju se još suptilnije duhovne strukture polja i iz podsvesti izvlače bitno novu informaciju, koja ne može odmah da bude proverena. Zato čovekova spremnost da je prihvati zdravo za gotovo - znači spremnost da je usvoji. Samim tim, najviše istine, koje nauka ne može da dosegne, može da otkrije samo religija. U osnovi nove tehničke ideje nalazi se moralno-etički napredak. S obzirom na to da moralnost u svom višem smislu stvara upravo religija, nemoguće je spojiti nauku i moralnost u jedan pogled na svet ako ne dođe do spajanja nauke i religije. Spajanje ljubavi i vere, uz kritički i precizan proračun, koji će se pojaviti kao rezultat novog pogleda na svet, dovešće do daljeg razvoja čovečanstva.

* * *

Jednom prilikom su me zamolili da proverim novi uređaj predviđen za lečenje pacijenata. Posetili su me pronalazač i lekarka, koja je, primenjujući taj uređaj, postigla dobre rezultate.

- Ustanovili smo da delovanje na polje destabilizacijom, u cilju otklanjanja negativnih programa, nema perspektivu. I slažemo se s vama da uticaj na čoveka bez povratne sprege može da donese još veće probleme. Pokušali smo da napravimo tu povratnu spregu. U osnovi metoda se nalazi refleksoterapija. Ako se uravnoteže energija organizma i njegove frekvencije, nestaće i bolest. Svaki objekat u Vasioni predstavlja skup oscilatornih procesa. Zdrav organizam stvara jedne vibracije, a bolestan organizam - druge i dolazi do umetanja šuma. Pomoću kompjutera mi otklanjamo te vibracije, razdvajamo zaprljanu pozadinu i u antirezonanci se zaprljane vibracije šuma međusobno poništavaju. Pojavljuje se zdrav i harmoničan talas vibracija koji beležimo na specijalnim lopticama, koje pacijent treba da proguta i na takav način podešava svoj organizam na zdrave vibracije. S obzirom na to da je sve u skladu sa idejama akupunktura, negativnih efekata verovatno ne bi trebalo da bude.

Dijagnostikovao sam polje pronalazača i lekarke. Kod oboje se u radu s pacijentima primećivala deformacija polja. Pokušao sam da im objasnim situaciju.

- Karakteristike medicine Istoka sadrže se u tome da je najvažniji faktor za izlečenje - ličnost lekara, a tek zatim tehničke procedure. Igla je provodnik kroz koji se dešava interakcija između polja iscelitelja i pacijenta. Dva različita lekara mogu da prepisuju iste tablete, a da rezultati budu različiti. Ispostavilo se da se u receptu, koji napiše lekar, već sadrži informacija, koja dopunjava sastav tablete. U refleksoterapiji je taj efekat još izraženiji.

Distanciono sam pogledao polje jednog kineskog iscelitelja koji je, sudeći po pričama, postizao briljantne rezultate. Polje mu je bilo predivno i čisto. Prethodno se pripremio kroz tri prethodna života koja je proživio na Istoku. Počeo je da leči u prošlom životu, kada se njegov talenat i ispoljio. U sledećem životu talenat će mu se zatvoriti i on će verovatno odrađivati to što je u njegovom lečenju bilo prisutno više tehnike nego razumevanja. Poništavanje mana kod pacijenata dogodiće se u budućim životima, počev od trećeg, što će biti prilično veliko odlaganje. Ukoliko ga pacijent iskoristi i posveti se duhovnom usavršavanju, možda će uspeti da se oslobodi nečistoća, koje su mu prenete u budućnost. Ali stvar je u tome da pacijent nestanak bolesti posmatra kao izlečenje, a ne kao odlaganje. Medicina ne leči, već pomaže da se pacijentu olakša patnja i odgađa njegove probleme kako bi on mogao duhovno da ojača. Lečenje je vaspitavanje ljubavi, dobrote i jedinstva s Tvorcem u duši. I svaki čovek koji na tom putu može da pomogne drugome, kvalitetno leči.

- Videvši kako radi vaš aparat, još jednom sam se uverio da i najsavršeniji uticaj na čoveka predstavlja samo kupovinu vremena ukoliko ne poboljšava njegov karakter i pogled na svet. Što je uređaj savršeniji, veće je iskušenje da se poveruje u to da se bolest može izlečiti lekovima i delovanjem na čovekovo telo, a ne na njegovu dušu.

Sada ću reći nešto na temu odlaganja. Nabrojali ste mi nekoliko prezimena saradnika koji treba da rade s tim uređajem. Među njima su dvojica, za koje je bolje da s njim ne rade, jer su im zaprljane duhovne strukture i zbog toga nisu zaštićeni od nečistoća pacijenata, a samim tim mogu da im naškode. U odnosu na to kako se pojačava uticaj na čovekovo telo, značajno se povećava i uloga lekara i stanje njegovih duhovnih struktura. Stvar je u tome da prilikom uticaja na telo, u određenom stepenu dolazi do uticaja i na strukture polja, odnosno na dušu. U poslednje vreme medicina sve jače deluje upravo na strukture polja. Hemijskim, talasnim i ekstrsenzornim delovanjem moguće je

promeniti čovekove strukture polja, kao i fizičke, i na taj način pokušati stvoriti idealnog čoveka. Ali duša ne može da se sazda samo iz tela. Postoji granica prodiranja u strukture polja, čiji prelazak uključuje program samouništenja kod onih koji su to odlučili da urade. Zato, delovanje pomoću lekova i uređaja mora da usledi nakon duhovnog pročišćenja, a ne pre njega. Pre nego što delujete na pacijenta trebalo bi da ga smestite u zasebnu prostoriju i da mu omogućite da očisti dušu time što ćete mu pokazati ispravan put. Kroz molitvu i pokajanje treba da očisti dušu od agresivnosti i oseti da je ljubav prema Tvorcu izvor sreće na Zemlji. Kada se duša ispravno usmeri, tada joj se može pomoći fizičkim delovanjem. Isto to treba da uradi i lekar, koji radi sa uređajem da bi blokirao svoje polje za nečistoće pacijenta, kao i da mu ne bi naškodilo. Očuvanje duhovnih prioriteta omogućiće medicini da ne škodi ljudskim dušama, već da im pomaže.

O psihogeneratorima ništa nisam znao, i sada samo nagađam, međutim kada dijagnostikujem živ objekat, u stanju sam da procenim rezultat njihovog delovanja. Nekom prilikom sam se sreo s jednim stručnjakom iz te oblasti, koji mi je održao kratko predavanje o tehničkom uticaju na strukture polja živih objekata. Da bi se uticalo na genetski kod uobičajeno delovanje nije dovoljno, već je neophodno da postoji i određena frekvencija impulsa.

- Ulaženje u strukture polja koje su povezane sa informacionim kodom - isto je što i prolazak kroz vrata s digitalnim kodom, - precizirao sam.

- Da, otprilike tako, - složio se on.

- Da li znate, - nastavio sam, - krajem 90-ih godina mi se dogodila čudna priča. Na prijemnom odeljenju Prvog medicinskog instituta jedan čovek je ispričao kako je imao viziju posle koje je shvatio da će se Sovjetski Savez uskoro raspasti.

Vizija je izgledala ovako: „Dva viteza su se posle dugotrajnog okršaja srušili od iznemoglosti. Jedan od njih je spolja bio topao, a iznutra hladan. On verovatno neće preživeti. Drugi je bio spolja hladan i ukočen, a iznutra topao. On će preživeti”. Sledeća vizija je bila o našoj zemlji: „Prema provaliji je trčalo krdo jelena, ali jedan jelen se izdvojio i sve odveo na drugu stranu. Svi jeleni su se razbežali, a neki glas je rekao da ih ne treba okupljati, jer će se kasnije sami okupiti”.

Dijagnostikovao sam polje tog čoveka. Psihički je bio normalan, ali postojale su deformacije polja karakteristične za medijume. Distanciono sam već posmatrao ljude koji su tvrdili da imaju kontakt s vanzemaljskim civilizacijama, i njihovo polje je često posedovalo karakteristične deformacije, što znači da je dolazilo do kršenja Viših zakona. Ispostavilo se da su direktan kontakt i prenos informacija opasni za našu civilizaciju i da mogu dovesti do njene propasti, ali će pritom biti kažnjena i civilizacija koja je stupila s njom u kontakt.

Čovek se iznenada setio šta mu je još rekao taj glas:

- Zaboravio sam najvažnije. Video sam kako negde ispod zemlje, u divljini, postoji laboratorija u kojoj naučnici sprovode eksperimente s ćelijskim jedrom. Ako im eksperiment uspe, naša civilizacija će propasti. Dogodiće joj se isto što i civilizaciji sazvežđa Sirijus.

- Ali, Sirijus je zvezda, a ne sazvežđe, - rekao sam mu.

Slegnuo je ramenima:

- U viziji je to bilo sazvežđe.

Kasnije sam saznao da je Sirijus dvostruka zvezda. Tu priču sam isprva prihvatio vrlo ozbiljno, a kasnije mi je bilo čak i smešno kada bih je se setio. Međutim, Sovjetski Savez se zaista raspao. Možda je i informacija o delovanju na ćelijsko jedro tačna? Postavio sam to pitanje stručnjaku iz oblasti psihotronih uređaja.

- U poslednje vreme povećala se smrtnost ljudi koji se bave delovanjem na dubinske strukture polja.

Odmah sam predložio sprovođenje eksperimenta:

- Izgovarajte mi imena umrlih osoba, a ja ću razjasniti uzroke njihove smrti. Nadam se da razumete da su upala pluća, povrede, onkološke bolesti - sekundarne dijagnoze.

- Da, - složio se, - naravno.

- Dok je izgovarao prezimena, video sam jednu te istu sliku.

Najvažniji informacioni centar u čovekovom fizičkom telu je prva čakra i nisu uzalud tu locirani reproduktivni organi, kao ni to što baš ona pruža informaciju o stanju fizičkog tela. Čakra je informaciono-energetska tvorevina, karika koja povezuje fizički omotač sa omotačem polja. Dakle, u svim slučajevima se primećivalo potpuno informaciono zatvaranje čakre. Polje se pokretalo oko objekta, prestajala je njegova interakcija s Vasionom i objekat je umirao.

- U redu, - odgovorio je moj sagovornik, - a zašto su neki istraživači ipak živi?

- Zaista, to je interesantno. Hajde da pogledamo u čemu je stvar.

Dijagnostikovao sam polje jednog istraživača, koji je radio na Dalekom Istoku. Njegovo polje je bilo zaštićeno od grupe ljudi koja se nalazila na Tibetu. Na neki način, on je s njima energetski i informaciono bio povezan. Napad nije išao samo na njega, već na celu grupu, odnosno kažnjavanje je otpočelo, ali se odvijalo sporije nego kod drugih. Proverio sam da li postoje još neke slične grupe na Zemlji. Bilo ih je u Južnoj Africi, području Brazila, Severne Amerike (Kalifornija) i Australije. Proučavao sam situaciju još deset minuta i sve mi je bilo jasno. Na Zemlji postoje centri u kojima ljudi imaju pojačane moći delovanja na okolinu. Postoje dve takve oblasti: rejon Himalaja i Južna Amerika. Oni koji su u prošlim životima živeli na tim mestima imaju pojačane sposobnosti za magiju. Iza njih slede još dva centra: Severna Amerika i Australija, a postoje i drugi, slični podcentri. Danas su na energetskom planu maksimalno aktivna dva centra: područje Tibeta i Kalifornije.

- Imam objašnjenje zašto je u pitanju Kalifornija, - rekao je moj sagovornik. - Tamo se veliki broj ljudi bavi tim problemima na amaterskom i profesionalnom nivou.

- U bližoj budućnosti, nastavio sam - na Tibetu i u Kaliforniji su moguće genetske mutacije i umiranja ljudi, s obzirom na to da delovanje na strukture polja utiče i na genotip polja. Dolazi do povratnog udara i autora uticaja može da zadesi smrt ili da mu se deformiše lični genotip. Ono što je najvažnije sadrži se u tome da slična sudbina očekuje i sve one koji su s njim povezani.

- A kako na čoveka utiče članstvo u nekoj organizaciji? - pitao me je sagovornik.

- Zamislite da je čovek prekršio Viši zakon. On će za to i odgovarati. Ali ako je izvršavao volju organizacije s kojom je povezan, onda će biti kažnjena cela organizacija. Odnosno, neće biti selektovan samo jedan, već čitava grupa ljudi. To neće uslediti odmah, ali je neizbežno. Ako zamislimo manju grupu koja pokušava da prodre u dubinske strukture polja, članovi te grupe će početi da se razboljevaju i umiru, ali oni to mogu da zaustave tako što će shvatiti da je njihov rad opasan. Međutim, ako zamislimo istu ovu laboratoriju koja izvršava neku vojnu porudžbinu, znači da iza njih stoje desetine hiljada ljudi. Proces će proticati sporo, ali ga je teže zaustaviti. Etičnost i dalekovidost grupe ljudi mora biti mnogo veća od etike pojedinca. Samim tim, sve dok rade pojedinci, postoje šanse da se greške uopšte ne dogode, da se modeluje ono u šta

prodiremo, da istražimo zakone polja i uslove za ulazak u njega. Pojedinačni prodori u polje mogu dati iskustvo koje će omogućiti opstanak mnogih. Nepromišljeno prodiranje u polje na nivou državnih programa vodi civilizaciju u propast. Danas se s podsvešću, odnosno sa strukturama polja, događa isto što i sa ekologijom. Isprva se čovek plašio prirodnih pojava; potpuno je zavisio od prirode. Zatim je pokušavao da nekako upravlja njome kako bi preživeo, pa ju je pokoravao, a sada je uništava. Počevši da je uništava, čovek je spoznao da je njen neraskidivi deo i da će nastradati zajedno s njom. Da su se organizacije za kontrolu ekologije, kao i zakoni za zaštitu životne sredine pojavili ranije, sačuvalo bi se mnogo toga što je bespovratno izgubljeno. Čovek daleko više zavisi od podsvesti, nego od okruženja. Čovečanstvo se danas nalazi u stadijumu pokoravanja podsvesti pri čemu se pojavljuje sve više načina za upliv i delovanje na nju. Niko ne razmišlja o stvaranju sistema zaštite i kontrole, a negativne promene u duhovnoj ekologiji polja već su otpočele, i to na nivou čitavog čovečanstva.

Ponovo sam se obratio svom sagovorniku.

- Sada možemo da proverimo neke grupe koje se bave problematikom uticaja na genetski kod žive ćelije.

Nabrojao mi je nekoliko osoba iz porodice koja je nasledila ekstrasenzorne sposobnosti. Oni su delovali na gene živih ćelija. Ispostavilo se da se pri njihovom uticaju u ćelijama menjao sastav hromozoma, odnosno da su mogli snagom volje da ubace program u genotip žive ćelije i stvore mutante. Samim tim, prilikom lečenja, snaga uticaja je bila još moćnija. Međutim, odustali su da eksperimentišu sa uticajima na ćelijsko jedro. U polju jednog ekstrasensa video sam karakteristične deformacije tipične za onkološku bolest. U podsvesti je imao suicid, gubitak volje za životom, program samouništenja. Sudeći po svemu, na vreme su se zaustavili. Vasiona se veoma prosto obračunava sa onima koji remete dubinske procese samoregulacije. Čoveku ili grupi ljudi se tada ubaci program samouništenja. Međutim, oni su još imali šanse da prežive. Prilikom dubljeg i snažnijeg uticaja, izgledi za preživljavanje se zatvaraju.

- Molim vas, nabrojte mi još neke grupe koje rade s genetskim kodom.

- Izvolite, - osmehivao se moj sagovornik. - Istina, kada sam ih poslednji put posetio, instalacija je faktički bila rasklopljena. Direktor je vikao: „Neću da mi izrastu rogov! Prekidamo sa eksperimentima!”

Dogodilo se sledeće: jedan od istraživača je pronašao način kako da uđe u polje. Definisao je da je genotip polja najvažniji i da se može nazvati - duša. Utičući na njega, moguće je promeniti sastav hromozoma, iza čega sledi promena genotipa na fizičkom nivou. Da bi se to učinilo, potrebno je rešiti dva zadatka: ući u strukturu polja genoma i napisati program koji može da se menja na zahtev naručioca. On je to uspeo da uradi: koncentrisao se na neku emociju, a zatim joj je intuitivno odabrao frekvenciju. Eksperiment je vršio sa veslonogim račićima. „Neka umesto sedam dlačica na nožicama-veslima budu dve dlačice”. I, uspelo je. Zatim je usledila sledeća direktiva: „Neka na jednoj nožici bude dvostruko više dlačica, a na drugoj nijedna”. I, to je takođe uspelo.

U tim eksperimentima postojala je jedna bitna okolnost: ukoliko želimo da na fizičkom nivou promenimo genotip ukrštajući različite vrste i menjajući različite uslove življenja, tada ćemo deformacije polja primećivati samo kod potomaka. Ukoliko, pak, budemo delovali na genotip polja, rezultat delovanja možemo da dobijemo za vrlo kratko vreme. Svakog trenutka u živom organizmu polje se pretače u materiju, odnosno svakog trenutka genotipi polja u interakciji sa hromozomskim genotipom obnavljaju naša tela. Što je dublji nivo delovanja, time su brže promene. Postoji još jedan faktor: ukoliko se veliko narušavanje zakona događa kod jedne osobe, može da nastrada ne samo ona, već i čitav njen rod. Proučavajući strukture polja, shvatio sam da se genotip polja razlikuje od fizičkog genotipa prvenstveno visokim stepenom jedinstva. Dakle, postoje strukture polja koje upravljaju svešću, sudbinom i životom jednog čoveka i grupama ljudi, odnosno možemo govoriti o genotipu polja rođaka, naroda, o genotipu koji objedinjuje različite civilizacije i sve što je živo, na kraju krajeva. Ukoliko hirurrg zaseče u čovekovo telo i pogreši, nastradaće jedan čovek. Međutim, ukoliko se prilikom lečenja prodre u strukture polja, može da se naškodi velikim grupama ljudi. U principu, genotip čoveka i životinje može da se pomeša, a na posledice je strašno i pomisliti.

Kada sam pokušao da organizujem kurseve obuke za moj metod, dogodila mi se zanimljiva situacija. Trebalo je da kod mene u atelje dođe petnaestoro ljudi da bi posmatrali kako dijagnostikujem. Pre predavanja, u različitim predelima glave sam počeo da osećam tup bol, a to je značilo da je pristizala neka važna poruka za mene. Počeo sam da očitavam tekst: „Budi oprezniji u radu s grupom. Tačka. Budi oprezniji u

radu s grupom. Tačka. Budi oprezniji u radu s grupom. Uzvičnik”. Ništa nisam razumeo, pa nisam ni obratio pažnju na njega. Započeo sam predavanje i objašnjavao: „Sada ću dijagnostikovati jednog od vas i ući u sve suptilnije slojeve polja. Posmatrajte i potrudite se da zapamtite šta radim”. Kada sam počeo, osetio sam veliku opasnost. Očitao sam informaciju na suptilnom nivou i uočio kako polja ljudi, prisutnih u prostoriji, počinju da se prepliću. Bez odlaganja sam prekinuo dijagnostiku i rekao da moj metod, sudeći po svemu, nije namenjen masovnoj upotrebi.

Naša polja se nalaze u neprestanoj interakciji i mogu da se prepliću, uključujući i polja biljaka, životinja i nežive prirode. Budući da se taj proces sporo odvija, a u svakom organizmu postoji sopstveni mehanizam samoočuvanja; on se odupire uticaju polja drugih objekata. Organizam se razvija ukoliko novu informaciju dobija postepeno i u malim porcijama. Međutim, ako informacija stiže u vidu lavine, organizam može da nastrada. Ako se na suptilnom nivou upličemo u genotip nekoga čoveka, tada može da nastrada čitavo čovečanstvo. Nemoguće je zaustaviti čovekovu invaziju na prirodu i eksploataciju prirodnih bogatstava jer to razvija i održava civilizaciju. Međutim, radi se o tome što bi taj proces morao da bude razuman i siguran. Isto tako se ne može zaustaviti proces upliva u podsvest jer ima puno prednosti koje on pruža. Sugestijom, hipnozom i autogenim treningom danas možemo vrlo brzo da dostignemo ono za šta su nam ranije bile potrebne decenije. Tehnike za razvijanje moći prilično su jednostavne. Međutim, moći su kao zidovi koje svi mogu da vide, a temelj je razumevanje sveta i njegovih zakona. Ispod zidova, koje je podiglo čovečanstvo, treba staviti čvršći temelj. Ako građevinari ne budu razmišljali o temelju, zidovi koje su sazidali će ih srušiti sa zemljom.

Bioenergija ni do danas nije postala nauka. Da bi se to dogodilo, potrebne su koncepcije i povezujuće činjenice. Neophodno je da postoji baza podataka o svim uspešnim i neuspešnim delovanjima na podsvest i čovekovu psihu. Nažalost, ukoliko je reč o sistematskom pristupu, on danas postoji samo u vojnim strukturama, a vojna mašinerija ima još jednu slabost: u njoj se najmanje razmišlja o posledicama. Prvo se ovaploćuje ideja uništavanja, a zatim preživljavanja. Kada čovek na fizičkom nivou ubije neprijatelja, on preživi, ali kada to učini na suptilnom nivou, on ubija i sebe.

U poslednje vreme su vojnici, lekari, inženjeri, pedagozi, psiholozi i osobe koje se bave umetnošću došli do zaključka da bez aktivnog rada s podsvešću ne mogu da reše svoje probleme. Razgovarao sam s jednim pedagogom, koji je kroz situacije igre kod dece razvijao određene sposobnosti. Interesovalo ga je da li se kod dece, s kojom planira da radi, mogu aktivirati viši nivoi podsvesne percepcije sveta. Kod psihologa Leontjeva postoje radovi o razvoju novih vrsta osetljivosti, kada se, na primer, kroz kožu doživljavaju svetlosni talasi. Pedagog je sproveo eksperiment s ciljem razvijanja osetljivosti na elektromagnetna polja. Ukoliko je kod Leontjeva ispitanik bio izložen strujnom udaru zbog greške, ovde je dete dobijalo bombonu ako je bilo u stanju da tačno odredi gde se nalazi magnet, koji je bio iza pregrade. Nakon nekog vremena kod dece je počeo da se menja karakter - pojavile su im se vidovnjačke sposobnosti. „U nekom trenutku sam prekinuo eksperiment, - ispričao je pedagog, - jer sam se uplašio da vodim decu na put s kog možda nema povratka”.

To me je zainteresovalo, pa sam dijagnostikovao polja dece koja su učestvovala u eksperimentu. U predelu prve čakre kod nekih sam uočio znak zatvaranja u informacionom polju. Ovde nije bilo reči o životnoj opasnosti, već o blokiranju mogućnosti za rođenje dece. Njihove sposobnosti su se naglo povećavale, ali svest i pogled na svet nisu bili spremni za to. Nekonrolisane sposobnosti kod dece su još mogle da se pojačaju, i priroda je počela da ih štiti.

* * *

Nedavno su mi se obratili istraživači koji se bave elektromagnetnim poljima.

- Konstruisali smo uređaje koji deluju na čovekovo informaciono polje. Pomoću njih može da se očitava informacija o budućem čovekovom fizičkom stanju. Recimo ovako: ono što samo retki mogu da vide, odnosno ono što se zove „aura”, naši senzori registruju. Ali, mi smo shvatili da je opasno prodirati u genetske ćelijske strukture pa smo odlučili da se time ne bavimo. Radimo isključivo dijagnostiku i lečenje, ali ipak strahujemo da ne dođe do većih problema.

- Da li u timu imate nekoga ko se bavio delovanjem na ćelijsko jedro? - pitao sam ga.

- Poznavali smo neke, ali su oni otišli u Kaliforniju. Jedan od njih je ovde, ali ne radi na istraživanjima zbog nedostatka novca.

- Veoma mu se posrećilo, - rekao sam, dijagnostikujući njegovo polje. - Malo je nedostajalo da umre isto kao i oni koji su otišli dalje nego što je trebalo. Polje se oko njega već obmotalo, prekrivajući četiri petine informacionih kanala. Ako pokuša ponovo da radi nešto slično, može da nastrada. Uzgred da pitam, s čim je eksperimentisao?

- Pretpostavljajući da se najvažnija genetska informacija nalazi na nivou polja, on je pokušao da na taj nivo ubaci svoj program. Stavio je psihogenerator pored žabljih jajašaca, a zatim je menjao frekvencije obrađujući jajašca elektromagnetnim zračenjima, s ciljem da stvori superžabu. Žabu je uspeo da dobije, ali sa šest nogu i bez očiju. Ponovljeni eksperiment nije bio uspešan.

- Znači da nije mogao da pronađe ključ za ulazak u strukture polja?
- precizirao sam.

- Da. Način ulaska u strukture polja i kako bi trebalo da izgleda taj program, još nikome nije poznat.

Smeškao sam se.

- Odgonetka postoji. Kada se čovek fizički dislocira, ostaje njegov dvojnik, zabeležen u elektromagnetnim poljima. Ali, ako čovek ima razvijene ekstrasenzorne sposobnosti, njegov dvojnik živi mnogo duže. Ukoliko se čovek svesno koncentriše da sačuva dvojnika, onda se već radi o otpornoj tvorevini. Potrebno je očitati najvažnije karakteristike sa tog dvojnika i tada imate već spreman program za ulazanje u polje. Da biste znali kôd ulaska u polje, potrebno je da saznate i kôd izlaska jer oni nisu isti. Razlikuju se po tome što kôd izlaska može da se otkrije. Uzmite žabu i stavite je u uslove koji nalikuju uslovima smrti organizma. Upravo u tom trenutku informacije o fizičkom telu se naglo premeštaju na nivo polja. Recimo to ovako: živo biće koje umire naglo aktivira matrice polja koje su povezane s fizičkom konstrukcijom. One mogu da se zabeleže - a to i jeste kôd izlaska. Zatim treba pronaći slične karike u oba programa i u jajašca žabe ubaciti informaciju uzetu iz čovekovog dvojnika. Pogledajmo šta će se pritom dogoditi. Učesnici eksperimenta će nastradati, a protok informacija će se zatvoriti. Zaključak je sledeći: s mogućnostima koje imamo i obrnuto proporcionalnom etikom, već smo se približili fatalnoj granici.

- Mi i nismo nameravali da radimo u tom pravcu, - rekao je moj sagovornik.

- Ali stvar je u tome da i u vašim dubinskim strukturama otpočinju opasni procesi: pokušavate da lečite ljude, destabilizacijom slojeva polja

na dubinskom nivou, pomoću elektromagnetnog delovanja. Međutim, vi ne lečite, već prebacujete prljavštinu u strukture budućnosti.

- Ali, - rekla je žena, koja je učestvovala u našem razgovoru, - pomoću tog uređaja sam devojčicu, koja je imala samo četrnaest godina, spasila od narkomanije. Da li želite da kažete kako nije trebalo da je lečim?

- Spasili ste devojčicu, ali ste ubili njenu buduću decu. Zbog vezanosti za zemaljske vrednosti, njena gordost je bila na smrtonosnom nivou, a narkotici su je udaljavali od njih. Kroz unižavanje i mučenje ona je uzdizala svoju dušu i duše potomaka, a sada joj praktično nisu ostale šanse da ima potomstvo. Vi me pitate da li imate pravo da kao lekar ne pomognete čoveku, a ja vas pitam: da li imate pravo da pomažete čoveku ubijajući njegovu buduću decu? Dakle, nije reč o tome treba li pomoći ili ne pomoći. Treba pomagati, to je neupitno, ali to treba raditi pravilno da ne bismo, ispravljajući današnji dan, pljačkali sutrašnji, zato što sve ono što je povezano sa uticajem na čovekovu dušu mora da se proveriti mnogo pažljivije nego kada je reč o delovanju na telo.

- I, šta na kraju ispada? - pitao je moj prvi sagovornik. - Da se uopšte ne sme delovati na čoveka?

- Da bi se delovalo, potrebno je imati koncepciju i razumevanje, ili barem težiti tome. Shvatite, bolest nije nečistoća koju treba ukloniti. Bolest je mehanizam pomoći. Međutim, vi, kao i drugi ekstrasensi, pokušavate da je iščistite i izbacite.

- Uzgred, - prisetio se moj sagovornik, - primetio sam jednu čudnu karakteristiku: pomoću naše aparature možemo da odredimo poremećaje u elektromagnetnom spektru koji svedoče o onkološkim bolestima. Kada smo pregledali ekstrasense koji su radili na projektu, primetili smo da se, usled pojačavanja uticaja, u njihovom polju pojavljuju poremećaji koji su karakteristični za onkološke bolesti. Kako se to može objasniti?

- Reč je o tome da je ekstrasenzorika u razvoju i trenutno je njen osnovni koncept - jačina uticaja napumpavanjem energije. Što je jači upliv kojim se poboljšava fizičko stanje, a ne duhovno, time je opasnije. Samim tim, odmah se uključuje blokada.

- Ali zar se elektromagnetno delovanje može primenjivati bazirajući se i na drugim pozicijama? - nastavio sam. - Pogledajte: nekada čovek nije imao šta da jede nego je umirao od gladi. Gladovanje je bio sinonim smrti i ljudi su umirali od iscrpljenosti ukoliko ne bi ništa

jeli dan-dva. A danas se gladovanjem veoma uspešno leče mnoge bolesti. Zaključak je da dozirana opasnost leči. Nekada je čovek, bivajući u kritičnim situacijama, aktivirao sve zaštitne sile svog organizma, ali je često stradao, a zatim, kada je preopterećenje odvojio od smrti, pojavio se sport. Nekada je čovek, boraveći na hladnoći, umirao od prehlade. Odeća i topla kuća postali su jedan od simbola civilizacije, ali povremeno smrzavanje, kao što je polivanje hladnom vodom, osigurava zdravlje. Ako se dešavaju samo nepovoljna delovanja - to predstavlja smrt, a ukoliko samo povoljna - takođe smrt, samo sporiju. Ali ako se dešava sinusoidno, tada to predstavlja život i razvoj. Dakle, naše duhovne strukture mogu da se razvijaju po istom principu: ograničavanje tela omogućava organizovanje duhovnih struktura. Situacije koje se graniče sa smrtnom opasnošću donose snažnu eksploziju aktivnosti polja.

Čitao sam o jednom eksperimentu koji su sprovedli naučnici. Kada su u komoru, koja je bila potpuno izolovana od elektromagnetnih polja, stavili životinju, ona je nakon deset dana uginula. Pritom, prvo je umiralo polje, njegovi gušći slojevi, a tek zatim - fizički omotač. Taj eksperiment je dokazao da su strukture polja primarne i, bez obzira na to što se živi objekat odlično oseća, ako su mu uništene strukture polja, on nije životno održiv, a to se dešava tokom dugotrajne izolacije. Međutim, posle kraćeg boravka u takvoj komori, dešavalo se suprotno: poboljšavalo se stanje polja i fizičko stanje. Naučnici su sprovedli ovaj eksperiment na sebi i zapazili su da se pri kratkotrajnom boravku u komori poboljšavaju sposobnosti, pamćenje i još dosta toga. Kada se raspadaju čvrste strukture polja, aktiviraju se i nastavljaju da žive one najvažnije, informacione. Samim tim su negativni uticaji na fizičke i niže strukture polja neophodan uslov razvoja. Sve do danas osnovna paradigma se sastojala u tome da je potrebno lečiti čoveka, oslobađati ga od nečistoća i ušuškavati ga u toplu sobu. Međutim, ako analiziramo razvoj čoveka kroz različite mistične sekte i škole, videćemo obrnuto: najsofisticiraniji načini delovanja na njega obično dovode do uništenja, eliminišući poslednji faktor - smrt. Smrt razlaže fizičko telo, ali ga približavanje ka smrti - razvija. Ovde je najvažnije pravilno doziranje. Zbog toga su izuzetno teške prakse u mističnim školama mogli da izdrže samo pojedinci, pri čemu je procenat smrtnosti bio visok. S obzirom na to da aparatura, koja je namenjena uticaju na podsvest, psihu i čovekovu dušu prouzrokuje daleko agresivniju situaciju u poređenju s bilo kakvim fizičkim uticajem, ukoliko bude postojao pravilan koncept i neprestana,

precizna analiza svih situacija, uz očuvanje najvažnijeg elementa u istraživanju, a to je etika, psihotronika može postati važan pokretač u oblikovanju čoveka budućnosti.

* * *

- Da li ste nekada probali lečenje Herbalajfom? - pitala me jedna pacijentkinja.

- Čovek je istovremeno mineral, biljka i životinja. Informacija koja se sadrži u biljkama utiče na čovekove dubinske podsvesne strukture, budući da sav živi svet potiče od biljaka. Mesto na kome raste biljka, vreme berbe, način pripreme odvara i režim korišćenja, dovodi do odstupanja u informacionom uticaju. I to je omogućilo čoveku da bez mnogo muke menja informacionu strukturu. Biljka poseduje moć blokade njegove podsvesne agresivnosti tako što ga povezuje s drugim informacionim planovima i menja mu podsvesnu emocionalnu orijentaciju. Ako čovekovo moralno-emocionalno usmerenje nije u velikom sukobu sa Najvišim zakonima, tada biljke imaju lekoviti efekat. Ali, ako čovek čak ni u najmanjoj meri ne menja svoj karakter i pogled na svet, nikakvi lekovi mu neće biti od pomoći. Lekovi na bazi bilja mogu da budu usmereni na harmonizaciju duhovnih struktura, a, takođe, što se uglavnom i dešava - samo na jačanje fizičkog tela, što pruža brži spoljašnji efekat, ali zatim stvara velike probleme. Po svemu sudeći, Herbalajf spada u poslednje.

U nekom društvu su mi ispričali kako je jedan mlad bračni par koristio Herbalajf i da su nakon toga kod žene otpočeli ginekološki problemi, a kod muža kožni osipi. Žena do tada nije ispoljavala ljubomoru, ali je ona odjednom izbila. Program ljubomore mogao je da ubije njenog muža i zato se jedan deo vratio ženi i pretvorio se u program samouništenja. Takođe, gubitak volje za životom napada urogenitalni sistem. Preostali deo ljubomore je pogodio njenog muža, a agresivnost se blokirala kožnim bolestima. Preostalo je da se razjasni zašto se nakon uzimanja Herbalajfa tako snažno aktivirala ljubomora? Budući da ljubomora predstavlja vezanost za lične odnose, za telesnu bliskost, samim tim je lek na neki način pojačao vezanost za zemaljske vrednosti, a to se, po svemu sudeći, dogodilo zato što se na fizičkom planu osećala bolje.

Ispostavlja se da nas povremene telesne slabosti i bolovi odvajaju od zemaljskih vrednosti, blokiraju našu agresivnost i ozbiljnije bolesti. Ako čovek ukloni deset sitnih problema, tada u zamenu dobije jedan, ali krupan. Dakle, ako čovek ne bude istrajno radio na tome da pročisti svoju dušu tako što će težiti ka Bogu, tada obolelo i malaksalo telo - postaje za njega uobičajeno stanje. Bavljenje fizičkim aspektom, ako u njegovoj osnovi ne leži duhovnost, nema perspektivu. Duhovnost je sjedinjenje s Bogom i manifestuje se ljubavlju koja nije direktno povezana ni sa čim što pripada zemaljskoj ravni. Ona nastavlja da traje čak i kada nam se osujete sve želje. Osećaj ljubavi, kada dolazi do uništenja zemaljskih vrednosti, stvara religiju, koja rađa kulturu i umetnost, a kasnije se manifestuje kroz civilizacijska dobra. Ljubav nastaje u dodiru sa zemaljskom srećom. To je sladak lek, budući da ljubav leči dušu. Zatim dolazi do uništenja zemaljskih vrednosti, da se ljubav ne bi vezala za Zemlju, a to je gorak lek. Neprijatnosti, bolesti i gubici koji nam osujećuju fizičku sreću i predstavljaju taj lek. Ako budemo negovali ljubav u sebi i povremeno dobrovoljno uskraćivali telo, svesno ćemo raditi ono što radi i Priroda. Dakle, povremena fizička preopterećenja, stresovi i ekstremne situacije neophodni su našem telu i predstavljaju odlično sredstvo koje pomaže razvoju duše. Na tome se, na primer, zasniva mehanizam urinoterapije. Kada je duša isuviše vezana za zemaljske vrednosti, kod čoveka se povećava agresivnost koja se preokreće protiv njega i nanosi mu udarce po organima za izlučivanje. Kada čovek pije sopstveni urin, zemaljske vrednosti za njega postaju gorke i odvratne a njegova duša tad stremi ka visinama, dok mu se fizičko stanje popravlja. Naravno, na taj način on ne može da se potpuno duhovno pročisti, ali mu ta praksa pomaže u duševnom stremljenju ka visinama. Dakle, ukusna delikatesna hrana poživotinjuje čoveka i može da ga dovede do bolesti, a jednolična, jednostavna hrana, kao što su kaše i povrće, blagotvorno utiče na našu dušu. Što je hrana raznovrsnija, više energije je potrebno za njeno varenje.

* * *

Nedavno sam razgovarao s jednim talentovanim lekarom-psihoaterapeutom, koji je objavio nekoliko knjiga na temu mentalnih problema. Po meni, psihoaterapeuti se dele na dve kategorije: „snagatore” i „informatičare”. Prvi razmišljaju samo o načinima uticaja, a drugi razumevanje postavljaju iznad uticaja. U principu, na sličan način

razmišljaju svi iscelitelji i lekari. I ja i moj sagovornik smo bili skloniji obradi informacija, pa smo se lako razumeli.

- Znae, - rekao mi je poverljivo, - kada sam itao vašu knjigu u rukopisu, bio sam veoma kritičan. Međutim, kada je objavljena, kao običan čitalac, sa zadovoljstvom je čitam. Ali, sada bih želeo da porazgovaramo o mojoj knjizi. Čini mi se da je u njoj mnogo zanimljivih zapažanja i da je vredi pročitati. Generalno, osećam da je ona veća od mene, da u njoj ima više sadržaja nego što ga ima u meni, odnosno kao da knjigu nisam pisao ja, već da ju je pisalo nešto - kroz mene.

- Da, i ja imam isti osećaj, - podržao sam ga. - Onoliko koliko je knjiga deo autora, toliko je i autor deo knjige. To što osećamo, potvrđuju moja istraživanja. Kada sam čitao predizdanje moje knjige, primetio sam jednu zapanjujuću karakteristiku: ona je na mene delovala isto kao na bilo kog čitaoca pri čemu sam osećao snažan energetski uticaj - posebno na creva.

- Pripremljen materijal za knjigu sam već imao, ali je nedostajalo nešto najvažnije. I odjednom mi je sinulo da je u pitanju tanko i debelo crevo, jer odatle proizilazi kompletna somatika. Sve bolesti su samo posledica, a njihov uzrok se nalazi u crevima. Jer, sve reakcije idu kroz creva. Pritom, tanko crevo reaguje agresivno, a debelo - obrnuto, popuštajući i potčinjavajući se, izazivajući depresiju i plašljivost.

- Ispada, - postavio sam mu pitanje, - ako čovek ne može da izdrži stres i ako se slomi, onda mu oboljeva debelo crevo, a ukoliko je ozlojeđen i nagomilava se agresivnost, tada oboljeva tanko crevo?

- Upravo tako. Tanko crevo oboljeva kada je agresivnost već suzbijena. Postoji i druga varijanta, kada agresivnost nije usmerena ni prema unutra, ni ka spolja, već se otklonila rešavanjem problema koji je izazvao stres.

- To je tačno. S moje tačke gledišta, psihoterapeuti se dele na one koji suzbijaju probleme i one koji pokušavaju da rešenje pronađu kroz razumevanje. U takvom slučaju, osnova za izlečenje je u težnji prema Bogu kroz zapovesti.

- Da, u pravu ste, - složio se.

Bio sam prijatno iznenađen sjajnom intuicijom mog sagovornika.

- Istraživanja koja sam sproveo poklapaju se s vašim zaključcima. Kada sam ustanovio da se prilikom smanjenog kontakta s božanskim planom prvenstveno narušava rad creva, nisam mogao da shvatim uzroke. Na koji način su creva povezana s Kosmosom više nego mozak?

Prilikom analize, setio sam se da joga savetuje da bolesti treba lečiti počevši od želudačno-crevnog trakta. Budući da u mladosti „nisam bio sa ovog sveta”, kada je majka pokušavala da me spusti na zemlju, govorila mi je: „Shvati da je čovek samo usavršena probavna cev”. I zaista, sve što je živo, nastalo je od najprostijih organizama koji su se uglavnom sastojali iz probavne cevi; stoga se glavni kontakt s Kosmosom odvijao kroz creva.

- Potpuno tačno, - složio se moj sagovornik.

- Kada sam počeo da radim sa strukturama polja, došao sam do još čudnijih zaključaka. Pokazalo se da se informacija prvenstveno usvaja crevima, koja imaju najvažniju ulogu u njenoj primarnoj preradi.

Lekar mi je stegnuo ruku.

- Saopštili ste mi nešto novo, što sam dugo naslućivao, ali sam se plašio čak i da razmišljam o tome. Uzgred, vaša knjiga je postigla veliki uspeh.

Odustao sam od toga da mu objašnjavam kako mi se pozitivan osećaj pojavio tek godinu i po dana kasnije, nakon što sam pročistio karmu u procesu stvaranja knjige.

BUDUĆNOST BIOENERGETIKE

Šta razlikuje mistiku i religiju? Razlika ponekad može da bude neuhvatljiva iako je zapravo principijelna. Religija u osnovi pruža razumevanje sveta i uglavnom je usmerena na strategiju. Zato ona pozitivno oblikuje duhovne strukture svakog čoveka. Mistika i okultizam nastaju iz pragmatičnih razloga i za njih je veoma važan rezultat. One ne aktiviraju najviše strateške strukture, već kompaktnije, koje su orijentisane na interese tela. Dobra strana religije je u tome što je u stanju da uspostavi snažnu vezu sa Prauzrokom. Samim tim, ona ima optimalne perspektive za budući razvoj. Njena slabost je u tome što je takav napredak dostupan samo pojedincima, osnivačima religije.

Jaka strana mistike je u tome što je ona, zbog svog pragmatizma, nosilac racionalnog principa. U njoj postoje elementi nauke, ali s obzirom na to da ne poseduje sistematski pristup, nije nauka. Ovde postoji jedan važan faktor - um je sam po sebi ateističan. On obezbeđuje telesne potrebe i sve što je povezano s telom. Nauka, isto kao i um, uvek je bila strogo zatvorena za podsvest, informacioni nivo polja. Budući da je krajnje pragmatična, nije obogaljivala duše naučnika. U interesu uma i tela potrebno je više pažnje posvetiti problemima tela, što dovodi do razvoja civilizacije. Istovremeno, strukture polja, ono što nazivamo podsvešću i nadsvešću, imaju potpuno drugačiju logiku, suprotnu interesima tela. Čim se manifestuju interesi tela, odnosno prevagne pragmatizam, dolazi do degradacije duhovnih struktura. Zato su se brojne mistične sekte, koje su isprva veoma mnogo radile na spoznaji sveta, brzo degenerisale i iščezavale. Ako su u mističnom pravcu dominirale religiozne tendencije, to je davalo šansu za opstanak i dalji razvoj, a ukoliko naučne - dolazilo je do degradacije duše i fizičke smrti.

Došlo je do sukoba između dve suprotnosti: naučni pristup je omogućavao generalizaciju i prenošenje iskustva, zatim otkrivanje novih koncepcija i stalno razvijanje znanja o svetu, ali je dovodio do duhovne degradacije, dok je religiozna predstava sveta uvek bila dogmatična i neverovatno teško je prihvatila nove ideje. Budući da je nauka povezana sa zemaljskim vrednostima, konstantno uništenje forme je čini demokratskom i prijemčivom za inovacije. Svaka religija je u svojoj osnovi veoma konzervativna, pa se nova informacija ili žustro odbacuje ili dovodi do stvaranja druge religije. Mistika, sjedinjujući se s naukom,

krila je u sebi ogromnu opasnost, pa se zato tokom čitave istorije trudila da tu tendenciju prevaziđe. Trijumf nauke u XVII veku, nastanak jake racionalnosti, poljuljali su snagu religije. Mistični pogled na svet počeo je brzo da se razvija, dajući podstrek razvoju nauke i umetnosti. Svaki naučnik koji bi došao u kontakt s tom temom, osećao je da se susreće s pojavama, koje su izvan granica tela i razuma i to je dobilo svoj naziv - „nesvesno”, i ne sluteći da su u pitanju strukture polja. Počelo je istraživanje podsvesti; činjeni su pokušaji nauke da dopre u oblast koja obećava, koja ima vrlo velike perspektive. Ispostavilo se da su povećanje čovekovih sposobnosti i proširenje mogućnosti neizostavno povezani sa onim što nazivamo podsvešću. Ali čudna činjenica sadrži se u tome što bioenergija nije postala nauka. Nije slučajno što se na nivou čovečanstva nije pojavila jedinstvena naučna koncepcija. Da se to kojim slučajem dogodilo, duhovna degradacija bi prešla crtu iza koje nema povratka, jer bi smrt i degeneracija pretili čitavom čovečanstvu, a ne samo pojedinačnoj sekti. S druge strane, pokušaj da se sva naučna dostignuća povežu u okvir neke religije, doveo bi do okoštavanja te religije i zaustavljanja istraživanja. Dakle, s jedne strane moglo je da dođe do zaustavljanja razvoja i religioznog fanatizma, a s druge strane - razvoja sve pragmatičnijeg, naučnog pristupa duhovnim strukturama polja, što bi za posledicu imalo neizbežnu degradaciju i uništenje čovečanstva.

Izlaz iz novonastale situacije i opstanak su mogući samo ukoliko se dalja istraživanja struktura biopolja i svega što nazivamo duhovnim razvojem čoveka, budu realizovali u okviru koncepcije koja povezuje religiju i nauku, idealizam i materijalizam. Šta danas vidimo? Haotičan i nesistematski upliv u podsvest pomoću aparature, koji pruža određeno iskustvo i izgrađuje naučni pogled na svet. Ali možda nećemo uspeti da to pravilno sagledamo i procenimo. Mnogi ekstrasensi, magovi i čarobnjaci se bave opasnim zanatom, bez ikakve kontrole, pre svega - moralne. To jača tendenciju da sve mora biti pod kontrolom lekara. Ali kompletna oficijelna medicina i tendencija njenog razvoja usmereni su na čovekovo telo i poboljšanje njegovog fizičkog stanja. To je glavni cilj savremene medicine. Dakle, bioenergija potčinjena oficijelnoj medicini, ukoliko je usmerena samo na interese fizičkog tela, ubijaće brzo i u velikom broju. U principu, danas se to već događa. Samim tim, bioenergija ima budućnost samo ako se oforme organizacije i škole sa razvijenim religioznim pogledom na svet, u kojima će duhovno usmerenje biti prioritetno, kontrolisano od strane onih koji su

napredovali u duhovnom razvoju. Neophodno je stvaranje ekspertnih grupa, u koje bi pre svega ulazili stručnjaci za dijagnostiku suptilnih struktura polja. Jer, nijedan lekar ili stručnjak iz oblasti delovanja na strukture polja pomoću savremenih aparata neće prestići onog, koji je sve svoje snage usmerio na moralno i duhovno usavršavanje. Zato je bioenergija sutrašnjeg dana nemoguća bez stvaranja novog pogleda na svet, u kome će nauka i religija biti povezani u jednu celinu.

NAJNOVIJE INFORMACIJE

Činjenica da gubitak smisla postojanja, volje za životom, kao i program samouništenja nastaju zbog prezira prema drugim ljudima, bila mi je jasna posle pregleda jedne pacijentkinje u Njujorku. Međutim, nisam ni slutio da je prezir prema nekoj zajednici ljudi daleko opasniji i ta spoznaja je za mene bila iznenađujuća.

To se dogodilo kada sam ponovo bio odbijen za američku vizu. Devojka iza staklene pregrade me je ubeđivala da maštam o tome da ostanem u Americi i da zbog toga neću dobiti vizu. Iste te večeri imao sam nastup u Moskvi, na kome sam objašnjavao da apsolutizacija zemaljskih vrednosti pretila da degeneriše i uništi čovečanstvo. Ako je Istok bio duša i mozak čovečanstva, onda je Zapad predstavljao njegove mišiće, i Amerika, kao liderska zapadna zemlja, uvek je imala snažno izraženu mišićnu psihologiju. Čovek je oduvek imao mnogo ideja, ali su nedostajala tehnička sredstva za njihovu realizaciju. Upravo je na tom planu mišićna psihologija dala veoma mnogo. Međutim, živom biću bi bilo veoma teško da se razvija ukoliko bi bilo sastavljeno samo od mozga, a još teže - samo od mišića. Bez konstantnog duhovnog podsticaja, otpočinje degradacija duhovnih, a zatim i fizičkih struktura.

Setio sam se kako su me, godinu dana pre toga, u američkom konzulatu odbili za vizu. Službenica je tromo listala moje dokumente, a zatim me je pitala:

- Da li ste autor metoda dijagnostike karme ili autor knjige?
- I jednog i drugog.
- Da li možete da mi donesete knjigu?
- U redu, - rekao sam. - Ali kako ću se vratiti nazad?
- Napisaću napomenu na ceduljici da vas puste unutra.

Otrčao sam po knjigu i nakon sat vremena sam bio ispred vrata konzulata. Međutim, uzalud sam pokazivao cedulju. Nisu me puštali unutra.

- Pozovite telefonom, - posavetovao me je čovek iz obezbeđenja. Pozvao sam telefonom i objasnio:

- Izašao sam na kratko. Unutra su mi ostali dokumenti i moram da se vratim.

- Šta je trebalo da donesete? - pitao me je muški glas.
- Knjigu, koju sam napisao.

- Sačekajte minut.

Čekao sam minut, dva, pet minuta. Već mi je zvonilo u ušima, ali se na telefon niko nije javljao. Iza mene su stajali ljudi koji su takođe želeli da telefoniraju. Spustio sam slušalicu i ustupio im mesto. Posle nekog vremena sam ponovo pozvao.

- Halo, prezivam se Lazarev, izašao sam na kratko i moram se vratiti da uzmem dokumente.

- Šta je trebalo da donesete? - opet me je pitao muški glas.

- Poslali su me po knjigu koju sam napisao.

- Sačekajte minut - i ja sam ponovo čekao minut, dva, sedam minuta.

Spustio sam slušalicu jer sam shvatio da mi je čekanje uzaludno. Pre toga sam oko sat i po vremena stajao u redu na hladnoći i noge su mi se ukočile.

Tapkanje još pola sata ispred zatvorenih vrata me je potpuno iscrpelo. Pokušao sam i treći put.

- Halo, prezivam se Lazarev, izašao sam na kratko i želeo bih da se vratim i uzmem dokumente.

- Šta je trebalo da donesete? - ponovo me je pitao muški glas.

S tugom sam shvatio da ću čekati pet do deset minuta i da me neće pustiti. Iznenada mi je sinulo da se nalazim pred vratima američkog konzulata, pa sam odvalio:

- Izašao sam da uzmem novac.

- Okej, prođite, - odmah je usledio odgovor.

Predao sam knjigu devojci koja je sedela za stolom. Pozvala je nekoga i zatim su zajedno listali knjigu. Smejali su se i komentarisali na engleskom pokazujući prstom na stranice. Zatim je devojka pogledala kroz mene i rekla mi da mi viza nije odobrena.

Ovaj slučaj sam ispričao publici, objašnjavajući im zašto je Mojsije ubijao one koji su se klanjali zlatnom teletu. Kada se čovek vezuje za Zemlju i zemaljske vrednosti učini svojim ciljem, duša tada gubi energiju i kontakt s Bogom, od koga dobija snagu i duhovnu energiju. Duhovne strukture čoveka počinju da propadaju, a samim tim se raspada i telo. Ako forma pokuša da se učini svrhom, tada sadržaj nestaje. Pojačan pragmatičan pristup moguć je samo ukoliko postoji snažno duhovno punjenje. Ukoliko toga nema, priroda uključuje mehanizam fizičke degeneracije. Naveo sam podatke američke statistike iz leta 1944. godine. Na prvom mestu u statistici uzroka dečje smrtnosti bila je smrt

tokom sna, bez ikakvih vidljivih uzroka. Količina semene tečnosti kod muškaraca našeg vremena je dvostruko manja u odnosu na kraj 30-ih godina. Svako drugo dete se rađa sa psihičkim problemima, a apsolutno zdravo dete je jedno na deset hiljada rođenih. U senci sve većeg prosperiteta otpočinje degeneracija društva.

Nastup je dobro prošao, ali sledećeg jutra sam dobio jaku kijavicu. Pogledao sam stanje svog polja i sa iznenađenjem uočio snažan program samouništenja. Pitao sam se: kako je nastao? U korenu programa nalazio se prezir prema nekoj zajednici, koja se nalazila u Severnoj Americi. Shvatio sam da je u pitanju Amerika i da sam dozvolio emociju prezira. Prezir prema pojedincu koji poseduje mane je opasan jer su i zemaljska čistoća, ali i prljavština uslovljeni Bogom. Osuđivanje i prezir ma kog društva kod potomaka može da prouzrokuje najteže bolesti. Ponovo sam se apsolutno uverio u to da nesavršeno društvo i okruženje treba promeniti i poboljšati, a ne prezirati i osuđivati. Konflikt sa svetom koji nas okružuje neophodan je spolja, ali je nedopustiv iznutra. Ako je čovek prvenstveno izvršilac, a tek zatim kreator nekog postupka, šta onda reći o društvu? Da bi Amerika opstala, u bliskoj budućnosti mora stostruko više da teži duhovnosti, što će biti od koristi čitavom čovečanstvu. Bolesnom, slabom i osakaćenom potrebno je mnogo više snage da napreduje nego zdravom čoveku. I, ukoliko, vezujući se za fizički plan, zemaljske vrednosti, zaboravljamo na dušu, tada će pre ili kasnije pred nama biti surov izbor: ili fizička smrt i degeneracija, ili premeštanje vrednosnih orijentira na oblast duhovnog razvoja.

* * *

Jedna mlađa žena mi je poverila svoje muke.

- Imam astmatične napade i uopšte ne mogu da se vozim metroom. Da li možete da mi pomognete?

- Vaša duša i duša vaše dece preplavljene su prezirom i odbacivanjem ljubavi. Ispričajte mi šta vam se dogodilo i kada.

- Glavni problem je nastao pre nego što sam se udala. Veoma sam volela jednog čoveka, ali između nas se nije ništa dogodilo, pa sam se zato, kako se kaže, udala za dobrog čoveka. Zatim sam ih stalno upoređivala, ali to nikad nije bilo u korist mog muža. Možda je to imalo neki uticaj?

- Naravno da jeste, i to mnogo. Možda ćete se iznenaditi, ali probajte da shvatite, ali i da osetite ono što ću vam reći. Emocija je sabijena misao i ako vas misao neprekidno podseća da su zemaljske

vrednosti primarne, vremenom ćete emocionalno prihvatati svet u tom kontekstu. Ispravna misao proizilazi iz ispravnog razumevanja sveta, pravilne slike o njemu. Ljubav je najviša vrednost koja nam je data od Boga i ona nije ovozemaljskog porekla. Zbog toga često ulazi u nesklad sa svim zemaljskim vrednostima. Ako se prekomerno vežemo za zemaljske vrednosti, ako ih postavimo iznad ljubavi, tada ona umire. Misao se veoma sporo pretvara u emociju, karakter i pogled na svet. Roditelji otpočinju taj opasan proces, deca ga nastavljaju i razboljevaju se, a unuci već umiru. Kada se pogrešna misao često ponavlja, ona obogaljuje emocije. Primera radi, roditelji mogu biti ljubazni i dobri spolja, ali da u mislima mrze i preziru. Kada ih deca iz nekog razloga ubiju, nikome nije jasno o čemu je reč. Takođe, roditelji se odriču ljubavi, gaze je u sebi i drugima, a deca im se rađaju sa onkološkom bolešću. Ako su duše buduće dece i potomstva čiste, tada se prljavština, nekada prenetu u budućnost, vraća nazad, njihovim roditeljima, dedama i babama.

Vi nikada niste voleli tog čoveka i pravu ljubav ste osećali samo prema mužu. Istinska ljubav ne podleže zemaljskim objašnjenjima. Ukoliko ga volite zato što je lep ili bogat, sposoban, čestit i pametan, to nije ljubav, već falsifikat. U pitanju je ista razlika kao između zadovoljstva posle dobrog i ukusnog obroka i sreće koja vas preplavljuje kada volite. Hrana je neophodna, ali ako postane apsolutna vrednost, duhovne strukture će prestati da se razvijaju. Sjajno je to kada je voljena osoba sposobna, poštena i pametna, ali ako je to glavni razlog ljubavi, onda duhovne strukture degradiraju. Ništa što je zemaljske prirode ne može da bude temelj ljubavi, jer se njen temelj nalazi na Nebu. Vi ste voleli njegove sposobnosti, njegovu mudrost i to je bila nesvesna, na koristi zasnovana ljubav. A zatim, upoređujući i prezirući, ubijali ste u sebi ljubav, postavljajući zemaljske vrednosti iznad božanskih. Kod dece je to još jače izraženo i zato sada patite da biste spasili njihove duše. Ukoliko uspete da svojoj deci objasnite da se ljubav ne može potčiniti nikakvoj strogoj kontroli, da nismo mi oni koji upravljamo ljubavlju, već ona nama, i ako pritom ponovo proživite čitav svoj život, prolazeći kroz svaku situaciju, a zadržavajući ljubav i moleći se da to bude preneto potomstvu, tada više neće biti potrebne fizičke patnje da bi se vaše duše očistile.

* * *

Razgovarao sam s roditeljima devojčice koja je imala komplikovanu bolest: autizam, mentalno otežan razvoj. Objasnio sam im to na prilično jednostavan način: kod oboje je postojala vezanost za mudrost. Njihovo emocionalno stanje uoči začeća i stanje žene tokom trudnoće odredili su zdravlje devojčice.

- Ali mi imamo još jedno dete, koje je potpuno zdravo. Verovatno je u njenom slučaju u pitanju lična karma?

- Da, teret lične karme je ovde veliki i zato će se teško izlečiti. Prvom detetu najčešće pripadne više porodičnih karmičkih nečistoća. Premda se može dogoditi da se, ukoliko se ne prođu iskušenja koja nastupe posle rođenja prvog deteta, drugom detetu naškodi više nego prvom.

- Recite mi, - pitala me je, - ako se potpuno pročistimo, da li možemo biti sigurni da će dete ozdraviti?

- U ovoj situaciji će to biti teško. Na suptilnom nivou ste povezani sa detetom i pročišćujući sebe, pročišćavate i dete. Ali sve zavisi od dubine vašeg pročišćenja. Nakon izvesnog vremena vi ćete se u potpunosti pročistiti i, s moje tačke gledišta, bićete zdravi. Ali, to je jedna petina onoga što je potrebno da se uradi. Što je pročišćenje dublje time se ono dalje proteže na prošlost i budućnost.

- Da li je devojčica kriva za nešto što mi ne možemo da otklonimo?

- Na suptilnom nivou ne postoji ničija krivica, odnosno - teorijski se može pročistiti. Šta su rekli lekari po pitanju njene ishrane i vaspitanja?

- Da je potrebna redovna ishrana i nega.

- Nadam se da vidite da je odnos lekara uslovljen koncepcijom koja se nalazi u osnovi savremene medicine. Oni leče telo ne razmišljajući o duši. Ukoliko se čovek loše hrani, njegov organizam se iscrpljuje, ali ako ponekad ne jede, to je za njega blagotvorno. U prošlom životu vaša ćerka je želela ljudima smrt jer su joj bile unižene gordost i mudrost. Upravo se jaka uvređenost, mržnja i osuda pretvaraju u podsvesnu želju za smrću drugih. To je devojčicu toliko čvrsto vezalo za Zemlju da u ovom životu neće izdržati pročišćenje koje će joj doći kroz uniženje od druge osobe, i na energetskom nivou će ubiti ili sebe ili nju. Lečenje kroz drugu osobu predstavlja snažno i kratkotrajno odvajanje od zemaljskog plana, i takvo lečenje se može izbeći. Međutim, lečenje kroz bolest, putem malih i konstantnih porcija - ne može. Ovde mnogo zavisi od nivoa agresivnosti. Ukoliko se zbog novca rodila zavist ili ljutnja, onda ćemo i mi i naša deca u sledećem životu imati probleme s novcem. Ako smo

prezirali, mrzeli i bili utučeni zbog izgubljenog novca, ako smo ga učinili svrhom svog života, tada se to prenosi na tri do četiri pokolenja naših potomaka i budućih života. Naravno, i pročišćenje će tada biti surovije. Ukoliko smo nekome dugo želeli smrt, odnosno ako smo u duši gajili gnev i osudu, ili smo ubili nekoga zbog novca, tada je zahvaćeno sedam i više pokolenja. Onda će i nas i našu decu i praunuke varati, pljačkati i ubijati zbog novca.

Vaša ćerka nije bila dovoljno spremna da prihvati uniženje svoje oholosti i mudrosti i zato jer je njen um snažno fokusiran na Zemlju, što je dovelo do njegovog zatvaranja. Ako u prošlom životu nije prihvatila stresnu situaciju, u ovom životu će joj to biti još teže. Duhovne strukture polja poseduju veliku inerciju kako u dobrim, tako i u lošim osećanjima. Zato su za devojčicu korisne sve vrste stresa, odnosno isključivanje zemaljskih vrednosti na bezbedan način. U magiji je, na primer, za postizanje savršenstva glavni uslov zaustavljanje uma, odnosno aktiviranje duhovnih struktura. Um se zaustavlja i zatvara kada se pojavi smrtonosna situacija, kada je vrlo mnogo ili vrlo malo informacija, kada dođe do ograničavanja potreba tela. To su prisilni načini, ali postoje i dobrovoljni, a to su: vera u Boga i apsolutno očuvanje ljubavi. Ako nisu imali dovoljno snage za to, ljudi su primenjivali dobrovoljno-prinudne metode: usporavanje disanja, osamljivanje i molitve, a ukoliko se ni to nije praktikovalo, tada su se događale nesreće i sudbinska osujećivanja. U nekim trenucima meditacija na klataći sjajni predmet ili nepomičnu tačku, dovodilo je do zaustavljanja uma.

Lekari, videvši da je detetova svest zaustavljena, da se ne razvija, dali su preporuke na koji način da se otvara. Ali što je svest otvorenija, više je vezana za Zemlju, izloženija stresu i time se brže dešava degradacija. Zato devojčicu treba naviknuti na stres i povremeno joj sužavati svest. Nekada, kada je dete bilo bolesno i imalo povišenu temperaturu, odbijalo je hranu. Lekari su se trudili da mu snize temperaturu i savetovali da se dobro hrani. Međutim, temperaturu nije bilo potrebno snižavati, a hranu je trebalo davati samo u krajnjem slučaju. Organizam je sve tačno izračunao. Ako je devojčicina svest zaustavljena, znači da to predstavlja zaštitu i lečenje. Boriti se s tim procesom znači boriti se sa sistemom zaštite duhovnih struktura. Da bi se svest otvorila, pre svega je potrebno preusmeriti je sa zemaljskih vrednosti na božanske. Zato su korisne sve igre koje su usmerene na podsvest, a ne na svest. To je igra žmurke s povezom preko očiju,

skokovi, penjanje po konopcu, švedske merdevine, igre s loptom. Ako dete padne i povredi se - to nije strašno. Šok usled bola i pravilan odnos prema bolu takođe su neophodni. S obzirom na to da se čovekova svest ograničava nepostojanošću zemaljskih vrednosti, korisno je ljuljanje na ljuljašci, hodanje po nestabilnim površinama. Nije strašno ako dete ne želi da jede. Dečji organizam je dobro uravnotežen i zna šta mu je potrebno. Samim tim, ako ono u toku bolesti odbija hranu, bolje mu je dati laganu hranu od povrća ili kašu. S obzirom na to da smo potekli iz vode, zagnjurivanje u vodu ima isti efekat. Odličan efekat u usporavanju svesti imaju kupanje, ronjenje, zadržavanje daha pod vodom.

Odlične rezultate pruža i polivanje vodom iz vedra. Korisna je muzika, ali ona koja je usmerena na podsvest, odnosno bez vokala ili s naglašenim ritmom, kao i klasična muzika. Nije isključeno hemijsko delovanje pomoću lekova ili bilja u kojima postoji program uništenja gordosti i mudrosti. Indija i Tibet su oblasti u kojima je bila vrlo snažna težnja prema mudrosti. Dakle, tamo moraju da rastu i biljke koje u određenoj meri blokiraju vezanost za mudrost i zemaljske vrednosti. Šizofrenija, epilepsija, mentalna zaostalost, gubitak pamćenja i drugi psihički poremećaji po pravilu se zasnivaju na apsolutizaciji mudrosti i zato su korisne igre u kojima dete biva prevareno, u kojima mu ništa ne uspeva i sve se raspada. U hrišćanstvu poniznost, odnosno sposobnost da se iznutra prihvati uništenje zemaljskih vrednosti, predstavlja najvišu vrlinu. Pasijans, igra u kojoj se slažu karte, u prevodu s francuskog označava poniznost. Pravljenje kula od kockica koje se ruše, pravljenje cvetnih aranžmana, imitacija stresova koji su opasni po zdravlje i život, potrebni su svakom detetu.

- Da li elektrošok može imati neki efekat?

- Elektrošok, insulinski šok i druge vrste šokova, koji se koriste u lečenju bolesti, imaju efekat kada postoji određena unutrašnja priprema. Ako se čovek prodrma putem stresa, a zatim odmah umiri, na taj način će se, odvajajući ga od zemaljskog plana, omogućiti pozitivan efekat. Svi načini delovanja na dete, koje sam pomenuo, korisni su za svakog čoveka, pa zato i vama mogu pomoći da se promenite.

Setio sam se kako su pred smrt ljudi oboleli od teških oblika psihičkih poremećaja dolazili sebi i jasno razaznavali šta se događa oko njih. Smrt uništava telo i svest koja je s njim povezana, odstranjujući samo prvi sloj. Ispod njega se nalazi drugi sloj svesti, koji nije povezan samo s jednim životom. Odnosno, mi posedujemo mnogo slojeva svesti i

apsolutizacija prve, najgrublje svesti, koja je u vezi s fizičkim telom, isključuje druge. Njihovo pročišćenje pre svega je uslovljeno preorijentacijom zemaljskih vrednosti ka božanskim.

- Hteo bih da vam postavim dva pitanja u vezi s našim detetom: da li se ona muči u takvom stanju, i drugo: da li je potrebno da je izvlačimo iz njega? - pitao je otac devojčice.

- Njena svest spava, ali se duša muči. Preciznije rečeno, muči se njena druga svest, koja ne obuhvata samo jedan život. Detetova duša pre začeca, dolazeći iz zagrobnog sveta ili nama suprotnih svetova, vidi svoju budućnost i pati. Kada se rodi, muke se nastavljaju i odvija se proces pročišćenja duhovnih struktura. Zato, što duže takvo dete živi i muči se, time se više pročišćava njegova duša. Kada bi sada počeli da pijete alkohol ili da uzimate narkotike, vaša svest bi se usporila i manje biste patili. Međutim, da li je potrebno izbavljati vas od narkotika i alkohola koji vas osakaćuju? Mislim da je potrebno. Dakle, ne treba se oslobađati od muka, već se uzvisiti nad njima, nadvladati ih. Kada detetova svest bude probuđena, biće više muka, ali sve će to pročišćavati dušu. Stvar je u tome da duševni bol i patnje nastaju kada vršimo upoređivanja. Da bismo mogli da osetimo šta je dobro, moramo znati šta je loše. Što se više razvija naša svest, time više jača sistem procenjivanja i poređenja, dakle, čovek će imati sve više muka i patnji. Evo zašto je u hrišćanstvu rečeno: „Znanje umnožava patnju”. Razvoj intelekta ne donosi samo patnju, nego i nasladu. Samim tim, onoliko koliko se pri buđenju svesti pojačavaju muke, povećava se i sreća usled njihovog prevazilaženja.

Ovde postoji još jedna stvar: zašto ste dobili takvo dete? U prošlim životima ste posedovali veliku mudrost, visok društveni položaj i imali ste srećnu sudbinu. Šta je srećna sudbina? To je upravo ono što se u očima okoline smatra merilom sreće, i, najvažnije, mogućnošću realizacije onog za šta smo predodređeni. Što je čovek mudriji, time mu je lakše da kontroliše situaciju oko sebe, ostvari svoje želje i ostvari srećnu sudbinu. U tome se krije velika opasnost: što se bolje kontroliše situacija, time imamo jači osećaj da je potpuno kontrolišemo, to jest - ćelija neprimetno počinje da nameće svoju volju organizmu, polazeći od ličnih potreba i ciljeva. Otpočinje degradacija duhovnih struktura i, da bi se čovek spasio, treba razoriti situaciju koja ga okružuje. Moraju da otpočnu neobjašnjive i nelogične stvari, koje će ukazati čoveku da je izgubio kontrolu nad situacijom. Ukoliko zbog svoje vezanosti ne biste

mogli da izdržite fizičko osujećenje, prevare i sudbinske neprijatnosti od drugih ljudi, tada biste osuđivanjem i prezirom „premlatili” druge ljude i sebe. Ali s obzirom na to da ste vi duhovne i dobrodušne osobe, trebalo vas je sačuvati, bez obzira na vaš pogrešan pogled na svet. S obzirom na to da niste prihvatili pojedinačne bolne udarce, našli ste se u situaciji, koju, s jedne strane ne možete da odbijete, i koja, s druge strane, proizvodi traumu.

Lekari-stručnjaci, prilikom pregleda deteta, ne vide nikakva odstupanja, ali je svest, praktično, ipak zaustavljena. Lekari ne mogu da objasne uzrok bolesti, a takođe ne mogu da daju ni bilo kakve konkretne preporuke. To znači da vas s Višeg plana neprestano podsećaju na to da je kontrola nad situacijom, odnosno ostvarenje vaših želja, uvek sekundarno. I bez obzira na to koliko okruženje zavisilo od vas, da biste preživeli, morate da osećate kako ste zavisni od volje Vasiona i njenog Tvorca. Što veću vlast dobijete nad ljudima, time vas Bog više unižava. Kraljevi nisu uzalud imali dvorske lude, koji su ismevali njihove nedostatke. Kontrola nad situacijom kod svake osobe se povećava u odnosu na to koliko ona sprovodi volju Tvorca. Na neko vreme potrebno je da isključite zemaljsku logiku i kontrolu nad situacijom. U Rusiji su osobe, koje su stalno ulazile u takvo stanje, nazivali jurodivima. U taj proces nije obavezno da se uključujete po formi, ali po sadržaju jeste. U svemu što se događa potrebno je da vidite i osećate božansku logiku i sve ljudsko u nama mora na neki način da iščezne. Ako su vas uvredili ili prevarili, prva potreba koja se javi u vama mora biti opravdanje te osobe. Prvi signal da božanska logika za vas postaje prioritetna jeste ljubav prema celom svetu, koja neće izbledeti u nekoj situaciji, nego će se samo povećavati. Ako u sebi to prepoznate, smatrajte da pružate najbolji lek svom detetu.

* * *

Pre dve godine u Petrogradskoj oblasti počeo sam sa zidanjem parne saune, odnosno kućice za parenje i odmor. Podigli smo zidove i krov, ali sve je tako i ostalo do današnjeg dana. Sve vreme sam radio na knjizi. Sada je početak marta, u gradu ima malo snega i on se postepeno topi i na poljima izvan grada. S jednim poznanikom sam se uputio da pogledam šta je ostalo od moje saune. Rukopis je bio završen, ali tema razgovora je ostala ista.

- Jedan moj poznanik, mornar, odlazi na plovidbu, ali oseća nesigurnost. Pogledaj da li može da ima problema? - zamolio me je moj

saputnik.

- Da, - odgovorio sam mu. - Polje je prilično loše. Kod njega se naglo pojačala gordost zbog vezivanja za sposobnosti i srećnu sudbinu. Pritom, postoji još jedna interesantna stvar: obično se duša vezuje za zemaljske vrednosti i postaje gorda zbog agresivnosti prema drugim ljudima ili sebi. Agresivnost prema drugima predstavlja: zavist, mržnju, prezir i osudu, dok je agresivnost prema sebi gubitak volje za životom i uninije. Ali ovde se agresivnost prema sebi ispoljava kao nasilje nad sobom.

U ovom slučaju, žena mornara vrši nasilje nad njim, a on joj se pokorava. Ona mu savetuje kako da nešto uradi, uči ga kako da sredi svoj život i to se po njega može loše završiti. Informacija se može ponuditi, ali se ne sme uporno nametati. Na spoljašnjem planu možemo da popuštamo i da se potčinjavamo, ali iznutra se možemo pokoravati samo Bogu. Odbijanje da se nekome potčinimo naziva se gordost i predstavlja zaštitu duhovnih struktura od nasrtaja. Ukoliko se od toga ne štitimo upornom težnjom prema Bogu, tada će za nas Bog postati osoba koja nam daje informaciju, što može dovesti do žalosnih posledica.

Jednom mi je na konsultaciji bio komandant vojne jedinice. Došao je s celom porodicom. Dijagnostikovao sam njihove strukture polja i rekao im da je na njihov rodoslov bačeno prokletstvo. Za to je kriva glava porodice jer je svoj pogled na svet preneo na rođake. Pre pola godine ga je proklela jedna žena i prokletstvo je palo na sve. Ispričao mi je kako su u njegovoj jedinici poginula dva vojnika u saobraćajnoj nesreći i da ga je zbog toga proklela majka jednog od poginulih. Posećivao je ekstrasense, ali oni nisu mogli da mu pomognu. Rekli su mu: „Idi u crkvu i moli se”.

- Prokletstvo spasava čitav vaš rod od smrti. Počeli ste da komandujete potčinjenima ne samo spolja, već i na unutrašnjem planu i njihove duše ste potčinjavali sebi. U automobilu su bila dva čoveka: jednom je bila karma da pogine, ali ne i drugom. Ali vi ste, potčinivši njegove duhovne strukture sebi, razbili njegovu zaštitu zbog čega je i on takođe poginuo. To je vrlo opasan prestup zbog kog sledi stradanje celog roda, ili njegovo prokletstvo, koje pruža šanse za preživljavanje.

Kroz prozor automobila promicala su snegom prekrivena polja sa ostrvcima prolećne zemlje.

- Znaš, rekao mi je saputnik, - nedavno mi je sin postavio interesantno pitanje: „Kako se može pobediti đavo?” Odgovorio sam mu: „Ne razmišljaj loše o ljudima i nemoj da ih prezireš”. A sin mi je

odgovorio: „Ne, tata. Đavo se može pobediti ljubavlju”. Nisam čak ni znao šta da mu odgovorim.

- A koliko godina ima dečak?

- Šest.

Danas generalno ima vrlo mnogo talentovane i duhovno nadarene dece i to je neophodno da bi čovečanstvo zakoračilo u sutrašnji dan. Država mora pomoći razvoju te duhovnosti.

Uzged budi rečeno, opet o đavolu: obratite pažnju kako o njemu govori Hristos: „Izbavi nas od lukavog”, - bez naznaka o mržnji i preziru. Ove reči podrazumevaju da se iskušenja i zlo nalaze u nama i mi molimo Boga da nam pomogne da ih prevaziđemo, odnosno da prevaziđemo naše mane. Kada se kaže da đavo iskušava ljude, to znači da ljude iskušavaju njihove sopstvene vezanosti, navike i karakter. Adam i Eva nisu poslušali pa su pali u greh; okusili su plod spoznaje, što znači da je spoznaja, odnosno seksualni užitak - greh. Ali bez tog greha čovečanstvo ne bi ni nastalo. Samim tim, sve ono što predstavlja čoveka, zemaljska dobra, civilizaciju i razvoj jeste - greh. Ali zašto se onda taj greh ne otkloni, ne uništi? Čini se da je to moguće, a istovremeno i nije. O čemu je reč? Zašto je nastala tako čudna situacija? Zapravo je sve prilično jednostavno. Ako se zemaljske vrednosti ne bi proglasile grešnim, tada bi seksualna zadovoljstva, probrana hrana i druge zemaljske naslade koje omogućavaju razvoj razuma, odnosno spoznaju, mogle da postanu cilj i čovekova svest bi se vezala za zemaljsku ravan, usled čega bi se zaustavio razvoj i civilizacija bi propala. Zbog toga su date informacije o tome da najvažnije vrednosti nisu povezane sa zemaljskim planom, što je sprečavalo čoveka da apsolutizuje čulne naslade. Zbog toga je začec Bogorodice moralo da bude bezgrešno. Božansko ne može da nastane iz zemaljskog, već zemaljsko nastaje iz božanskog.

* * *

Jedna žena mi je rekla: „Za svoje probleme sam uvek tražila krivce i zato sam prezirala, osuđivala i loše mislila o drugima. A sada ne mogu da se suzdržim od samoprezira i samoosuđivanja”.

- To će proći, - smirio sam je. - Vremenom se predstave o dobru i zlu menjaju. Ako čovek sedi i neće da ustane, da bi se naterao da ustane potrebno ga je, s jedne strane udarati bičem, a s druge strane ga pridržavati i pomoći mu da brže ustane. Onoga koji će ga pridržavati on će smatrati Bogom, a onoga koji ga bičuje, đavolom, a pridržava ga i

udara jedan te isti, samo što on to ne shvata. Đavo je naša pogrešna predstava o Bogu, ograničenost naše predstave o svetu. Zašto čovek sedi i ne ustaje? Zato što ne vidi i ne shvata ono što se dešava oko njega. Zato ga treba udariti bičem. Ali ako se njegov pogled na svet proširi, on će sam ustati. Prinudni razvoj postaje dobrovoljan. Razvoj je premeštanje spoljašnjih izvora razumevanja sveta na unutrašnji plan. Dakle, đavo se pojavljuje onda kada razvoj postane prinudan, kada slabi želja za dobrovoljnim. Kada čovek sam sebi bude nanosio duševni bol s ciljem unutrašnjeg rasta, tada neće biti potreban spoljašnji. Đavola ne treba uništavati i isterivati iz duše, već ga treba stalno prevazilaziti i pobeđivati. A pobediti se može ljubavlju. Nakon određenog vremena shvatićemo da loše ne postoji, da postoji samo nesavršeno. Ono nastaje zbog ograničenog razumevanja, koje se javlja kada nemamo dovoljno ljubavi. Zato je ljubav, koja nam je data, glavni izvor preobražaja sveta, kao i naša potreba da je uvećamo.

* * *

Mladom čoveku, koji je sedeo ispred mene, objašnjavao sam da je vezan za sposobnosti i mudrost.

- Preporučujem vam da ponekad sami sebi pokvarite uspeh, da se ponašate budalasto, dozvolite sebi da varate i nekoga povređujete.

Bio je iznenađen.

- Ali to nije prirodno.

- Ako posedujete novac i duša vam se previše vezala za njega, savetujem vam da deo poklonite u dobrotvorne svrhe, ili crkvi i siromašnima. Da li je to u redu?

- Jeste, - složio se.

- Ako budete davali deo onoga što imate, neće vam biti oduzeto sve. Pre nego što čovek dobije veliko bogatstvo, Bog mu često oduzima po malo. Onaj koji ispravno prihvati mali gubitak, dostojan je velikog poklona. Ako umemo da izgubimo u malim stvarima, znači da umemo da pobedimo u velikim. Da li se slažete sa mnom?

- Da.

- Ako ste u stanju da poklonite deo novca da ne biste zaprljali dušu prekomernom ljubavlju prema njemu, naučite da poklanjate i sposobnosti i mudrost. Ali nikada nemojte davati ljubav prema Bogu, odnosno nemojte je gubiti i odbacivati od sebe.

- Zašto je u Bibliji rečeno da samo jednom živimo?

- Reč je o tome da mi zaista živimo samo jednom. Mi smo spoj tela i duhovnih struktura. Kada umrem, takav, kao što sam ja, više neće postojati, to će već biti drugo telo i duša će se takođe unekoliko promeniti. Zato je smrt, kao i svako uništenje zemaljskog - dualna, odnosno istovremeno ima apsolutni i relativni karakter.

Objasnio sam mu da kada čovek nešto gubi, kada ga vređaju i ponižavaju, odnosno kada mu se uništavaju zemaljske vrednosti, on ne sme da oseća patnju, agresivnost i žal. Apsolutizacija toga je patološka i dovodi do bolesti i smrti. Ali je i apsolutizacija radosti takođe patološka. Umeće da istovremeno osećamo te dve suprotstavljene emocije - neophodan je uslov duhovnog razvoja. Ali s obzirom na to da je čovek ranije bio slab i da nije mogao da doživi suprotna osećanja, te emocije su mu dolazile naizmenično. Zato su neki ljudi govorili da je najveća radost i sreća posedovanje zemaljskih blaga i uživanje, a drugi da je to odricanje od njih. U pravu su bili i jedni i drugi. Kada je čovek na samrti, on se pati i muči, a zatim dobija najveće zadovoljstvo i smirenje i ne želi da se vraća nazad, bilo kakvim zemaljskim vrednostima. Zato su se posmrtna iskustva bezbedno čuvala od onih koji su živi. Čovek se uvek borio sa dva iskušenja. S jedne strane - prezir prema zemaljskom i odricanje od njega je značilo prevazilaženje đavolizma, a s druge strane - divljenje prema zemaljskom, veličanje zemaljskih vrednosti - značilo je materijalizam. Oba toka su realno postojala, ali nisu mogla da se spoje u svesti jednog čoveka. Ali danas to postaje moguće.

* * *

- Kada mi je sin bio mali, počeo je da „pozajmljuje“ razne stvari, odnosno da pomalo kraducka. Sećam se kako sam ga u parku odvela u stranu i rekla mu: „Zadaviću te sopstvenim rukama ako to budeš radio“. Da li je to moglo da proizvede probleme?

- Da. Neophodno je da shvatite sledeće: nasilnim pritiskom nikada se ne može rešiti nijedan problem. Ako pokušate da ugušite jednu emociju, pojaviće se druga. Kada čovek krade, on narušava imidž drugih ljudi, srećnu sudbinu i materijalna dobra. Roditelju nije ni na kraj pameti da se bavi krađom, ali prezire one koji su mu narušili imidž i sudbinu, ili se nadmeno ponaša prema ljudima koji su na nižem društvenom stupnju od njega. Međutim, njegova deca iz nekog razloga krađu. Oni jednostavno ostvaruju roditeljsku unutrašnju želju da ponižavaju druge

mislima i rečima zbog apsolutizacije sopstvenog blagostanja. Kada ste ga žestoko pritislili, kod deteta ste blokirali vezanost za imidž, srećnu sudbinu i želju da zbog toga krade, a sva vezanost je prešla na odnose. Agresivnost protiv sebe samog je na višem nivou nego agresivnost prema drugima, ali problemi svejedno ostaju. Zato će daleko efikasnije biti da preispitate svoj život, proživite ga iznova i molite se za potomstvo nego da strogim zabranama i kaznama pokušavate da druge promenite nabolje.

* * *

Majka je držala na rukama devojčicu obolelu od diencefalnog sindroma. Dijagnostikovao sam da postoji podsvesna agresivnost prema muškarcima koja je prešla smrtonosnu granicu i samim tim je došlo do blokade.

- Bile smo kod vas na konsultaciji pre pola godine, - rekla mi je. - Devojčici je bolje, ali nije potpuno ozdravila.

- Kod vaše ćerke je gordost iznad smrtonosnog nivoa, a uzrok je u vama. Vi stalno vršite duhovno nasilje nad mužem, pokušavate da ga promenite. U prošlim životima je posedovao ogromne sposobnosti i inteligenciju. Međutim, vi ste njegovu mudrost i njegovo zemaljsko telo učinili ciljem i smislom života. U ovom životu mu je dopušteno da realizuje samo deseti deo onoga što je posedovao, a vi pokušavate da ga naterate da bude sposobniji i pametniji. Po njega se to može loše završiti, a vaša ćerka će jednostavno pregaziti svakog muškarca koji nije u skladu s njenim idealom.

- Znači, ako moj muž pije - to znači samoponiženje? - pitala je žena.

- Da. Pijanstvo predstavlja omalovažavanje imidža, odnosno društvenog položaja, sposobnosti, mudrosti. Narkotici predstavljaju omalovažavanje sudbine. Ako se čovekova duša vezala za takve stvari, on, da bi spasao svoj život, počinje da pije ili koristi narkotike. Zato, prvenstveno vi morate da otklonite osude i prezir prema mužu i da se molite da ljubav prema Bogu postane cilj života za oboje.

* * *

- Recite, zašto mi se posle konsultacije pogoršalo stanje?

- Zašto što su sve vaše nečistoće počele da izlaze na površinu. Potrebno je da je kroz molitvu i ljubav pročistite. Možda ispoljavate agresivnost prema prošlosti, ne prihvatate je i žalite zbog nje. Takođe možete da osuđujete i prezirete sadašnjost, kroz nezadovoljstvo. Prema

budućnosti takođe možete da osećate strah ili neprestano sanjate da ona bude srećna. Čovek prvo menja svoj odnos prema prošlosti, otklanjajući agresivnost, potom ispravnim ponašanjem i odnosom prema svetu otklanja agresivnost prema sadašnjosti, a onda i prema budućnosti, moleći se za duše svojih potomaka. Na kraju se brišu granice između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti i ostaje samo ljubav, koja izlazi izvan granica materije, prostora i vremena. Da bismo uravnotežili neku situaciju moramo dovesti sebe u red. Kada sam počeo da se bavim ekstrasenzorikom i pokušavao da poboljšam fizičko stanje ljudi, shvatio sam da i ja moram da budem u dobrom fizičkom stanju. Gladovao sam i nastojao da se pročistim, a onda sam shvatio da se najvažnija informacija ne nalazi u fizičkom telu, već je potrebno na prvom mestu da pročistim svoju dušu, a tek potom dušu pacijenta. Shvatio sam da glavni akumulator energije nije telo, već struktura polja. Dakle, delujući na strukturu polja, delujemo i na telo. Bez toga, delovanje na strukturu polja nema dublji karakter. Shvatio sam da sve dubljim uplivom u strukture polja moram da doznam najvažnije informacione strukture, koje upravljaju Vasionom. Poslednjih dva-tri meseca približio sam se tome, ali rezultat uopšte nije bio onakav kakav sam očekivao. Ispostavilo se da glavni akumulator informacija nije ni materija, ni polje, već vreme.

Kada sam došao do zaključka da vreme stvara prostor i materiju, odjednom sam se setio da indijska filozofija govori da je vreme uzrok svega. A Prauzrok, odnosno apsolutni Bog, izvan je granica vremena. Ispostavilo se da je najopasniji prestup protiv vremena. Vreme takođe može da postane simbol idolopoklonstva, što nas udaljava od Boga na vrlo suptilnom, neprimetnom nivou. Divljenje mladosti, prezir prema starosti, žaljenje zbog toga što starimo, najopasniji su prestupi u Vasioni. Prema božanskim merilima, vreme je zaustavljeno, ono ne postoji, a u prostorno-materijalnom svetu vreme aktivno stvara materiju i prostor.

Da bi se pobedilo vreme, ne treba uništavati materiju i prostor, nego težiti tome da se uneto, božansko, ne utopi u zemaljsko. Shvatio sam zašto je u Bibliji rečeno da će svi ljudi biti kao anđeli i zašto čovek mora da pobedi vreme. Nekada, da bi se osetilo jedinstvo s Bogom, bilo je potrebno uništenje prostora i zaustavljanje vremena. Ako bi ljudi bili u stanju da božansku supstanciju unesu u prostor, tada smrt, kao faktor razvoja - ne bi bila potrebna, a samim tim bi blagotvorne promene duhovnih struktura, koje se događaju nakon smrti, biti dostupne i tokom života. Hristovo Vaskrsenje simbol je stalnog božanskog prisustva u

zemaljskoj ravni. U tom slučaju zemaljske muke i smrt prestaju da budu tako značajni kao što su bili ranije.

Razumevanje onoga što se dešava ne nastupa odmah. Ponekad se rezultati moje dijagnostike pacijentima učine apsurdnim ili pogrešnim.

* * *

Nekom prilikom došla mi je jedna žena i rekla da joj je umro sin, ali da ona u to ne veruje. Zamolila me je da pogledam da li je živ, i, ako jeste, gde se sada nalazi.

- Ne bavim se traženjem nestalih osoba, - odgovorio sam joj, - Na pogrešnoj ste adresi.

- Onda mi barem recite da li je živ.

Uspostavio sam kontakt s duhovnim strukturama, ali ga nisam pronašao u zagrobnom svetu. Njegova duša je bila u Rusiji, na Dalekom Istoku. Kako se tamo našao i zašto se nije javljao majci, nisam mogao da objasnim.

- Živ je, - rekao sam joj. - Sačekajte neko vreme, možda će vam napisati pismo ili ćete se sresti.

Međutim, on nije napisao pismo, niti su se sreli. Posle pola godine postalo je jasno zašto. Žena je ponovo došla kod mene i preklinjala me je da joj kažem bar grad u kome joj se sin nalazi. Svako pravilo ima izuzetke. Slomio sam se dok nisam dobio informaciju na fizičkom planu.

- Da. On sada živi na Dalekom Istoku i sve je u redu s njim. Možda su pogrešili oni koji su rekli da je poginuo. Možda je taj čovek imao pogrešnu informaciju.

- Iz policije su mi poslali dokumente i njegove stvari.

Sudeći po svemu, greške nije moglo da bude, umro je pre dve godine. Ali dijagnostika je davala informaciju da je živ.

Ponovo sam distanciono pogledao u kakvom je stanju fizičko telo i video sam da je u životu, da je sve u redu s njim. Energija mu je bila dobra, kao kod deteta. I onda mi je sinulo, pogledao sam njegov uzrast. Bilo je to jednogodišnje dete. Znači da je bio u pitanju njegov sledeći život. Video sam s kakvom je nadom majka iščekivala moj odgovor. Međutim, nisam mogao nikako da joj pomognem.

- Kada sam dijagnostikovao prvi put, moja dijagnostika je bila tačna, ali se ispostavilo da je situacija komplikovana. Vaš sin je živ, ali je u pitanju njegov drugi život. Sada ga ne treba tražiti, on ima druge roditelje. Vi ćete se sresti s njim, međutim ne u ovom životu. A sada, ma

koliko to bilo bolno, potrebno je da prihvatite ono što se dogodilo. Svaki čovek u životu i sudbinski ima ono što može, ali i ono što ne može da promeni. Ako mu je predviđena neka važna uloga u sledećem životu, nemoguće je da se promeni vreme njegovog odlaska sa Zemlje. Privremena tačka odlaska sa Zemlje može biti surova i tu nijedan iscelitelj ne može da vam pomogne. To se ne dešava tako često, ali se ipak dešava. Ne ubijajte u sebi ljubav žaljenjem i neprihvatanjem prošlosti jer je kod vas očuvan kontakt s dušom vašeg sina. Ako ubijate ljubav u svojoj duši, naškodićete i njemu.

* * *

- Recite mi da li mogu da se razbolim ako saosećam s nekim čovekom? - pitala me je jedna pacijentkinja.

- Možete, - odgovorio sam joj.

- Jednom sam bila veoma zabrinuta za prijateljicu i sve njene muke su prešle na mene. Znači, to nije slučajno? Uvek sam imala glupu naviku da preterano saosećam s drugima, - rekla mi je.

- Zato što u sebi posedujete ogromnu nadmenost i prezir prema ljudima. Kompleks više vrednosti. Prekomerna saosećajnost predstavlja intuitivnu borbu s tim. Zato ste, umesto teške bolesti i smrti, zaradili određene sudbinske i zdravstvene probleme.

- Dakle, i ravnodušnost je takođe loša?

- Ona je još gora od saosećajnosti. Saosećajnost i samilost su ljudske emocije koje razvijaju čovekovu dušu i njegovu svest. Saosećanje i altruizam nastaju iz osećaja jedinstva, a to je znak čovekovog jedinstva s Bogom. Ali na najdubljem nivou, u svakom od nas nije ljudska, već božanska suština, i jedino se tamo nalazi ljubav, kao i apsolutno prihvatanje svega, što nam dolazi od Boga.

* * *

Sledećoj pacijentkinji sam objašnjavao:

- Čovek se može vezati za novac, porodicu, za sposobnosti i mudrost, a može i za svoju uzvišenu predodređenost. U prošlim životima ste posedovali izuzetne kvalitete, koji su vam omogućili da predvodite ljude i da im pomažete. Ali previše se vezavši za to i žaleći što niste mogli u nečemu da im pomognete, prezirali ste one koji su vas ometali u tome i ljutili ste se na sebe što niste uspeali više da uradite. U ovom životu vršite duhovno nasilje nad ljudima, pokušavajući da ih slomite i potčinite. Mislite da ste pametniji, sposobniji i da bolje vidite iako su

vam te odlike već oduzete čim se duša za njih vezala. Shvatite da smisao života ne može biti samo u pomaganju ljudima.

- Izvinite, - začudila se ona, - a zašto?

- Smisao života je u ljubavi prema Bogu, u akumuliranju tog osećanja, a pomoć ljudima je razvijanje zemaljskih vrednosti i realizacija akumulirane ljubavi. Kada sam bio na Jugu, obratila mi se s molbom jedna žena u vezi zdravlja njenog starijeg sina. Objasnio sam joj da su svi trenuci kada je prezirala i osuđivala, još i pre začeca, deformisali karakter njenog starijeg sina, i da će zbog tako velike gordosti on biti uskraćen kroz druge ljude i bolesti.

- Recite mi kakvog je zdravlja moj mlađi sin?

- Kod njega je situacija bolja.

- Stvar je u tome da je starijem sinu gordost preneo i otac.

Međutim, mlađi sin ima drugog oca.

- Vi ste 1989. godine zavoleli čoveka i to dete je njegovo, a ne vašega muža.

- Da, u to vreme sam volela tog čoveka, ali među nama ničeg nije bilo. Tako da, - osmehivala se žena, - oprostite, ali niste u pravu.

- Oprostite, ali u pravu sam, - osmehnuo sam se odgovarajući joj. - Telo je uslovljeno duhovnom strukturom polja i zato je otac deteta onaj koga žena voli ili ga je volela. Osim fizičkog genotipa, postoji i genotip polja; njega stvara ljubav, a ne situacija. Zbog toga se dešava da na detetov izgled fizički otac manje utiče. Tačnije rečeno, nijedan muškarac nije 100% otac svog deteta. Detetova duša, a samim tim i telo, u velikoj meri su prepleteni sa osećanjima žene i, počev od malena, ono uzima karmu od onog s kojim ima veliku identičnost polja. Međutim, to ne znači da je fizički faktor apsolutno sporedan. Ljubav se javlja prema onoj osobi sa kojom treba da se rodi dete i odbacivanje ljubavi znači i odbacivanje budućeg deteta. Zbog toga čovek može da plati visoku cenu.

* * *

Nekom prilikom sam u Moskvi pregledao jednu ženu.

- Nikada me ništa nije bolelo, a sada se osećam veoma čudno, - rekla mi je ona. - Nisam se još razbolela, ali imam vrtoglavice, pred očima mi sve treperi i psihički se prilično loše osećam.

- U vašem polju se nalazi duša vašeg budućeg deteta, a vi ste sreću u životu postavili iznad ljubavi.

- Znači da je potrebno da odstranim spiralu?

- Da. Već ste uprljali detetovu dušu, ubijajući ljubav u sebi i drugima kroz situacije kada su vam ambicije, blagostanje i stabilni lični odnosi bili važniji od ljubavi. Zato morate da se molite ne samo za rođenu, već i za nerođenu decu. Dete koje ćete roditi neće biti od vašeg muža. Da li postoji čovek koga volite?

- Da.

- Dakle, s njim morate da rodite dete. Ako to ne budete uradili, imaćete velike zdravstvene probleme. Vi ste toliko vezani za odnose, da ukoliko biste živeli sa voljenom osobom, ubili biste nju ili sebe svojom ljubomorom i zato ćete dobiti muža prema kome ćete osećati poštovanje i koga nećete želeti da ostavite. Da bi se rodilo skladno i razvijeno dete, neophodno je da održite novonastalu situaciju neizmenjenom. Ako žena postavi ljubav iznad bezbednog zemaljskog blagostanja i ako je spremna na odricanja zbog ljubavi, rodiće se harmonično dete.

* * *

- Recite, - pitao me je jedan pacijent, - u prvoj knjizi ste pisali o tome da teško obolelu osobu ne smemo da sažaljevamo. Nakon što ovo pročitaju, ljudi mogu da kažu: „Briga me što oko mene ljudi boluju i umiru. Ja ću biti zdraviji“. Zatim, nedavno sam gledao na televiziji kako su u Americi operisali dete u majčinoj utrobi. Da li je uopšte potrebno spasavati takvu decu kada se zbog toga pogoršava karma čovečanstva?

Odgovorio sam na prvo pitanje:

- Saosećanje prema bližnjem je pokazatelj jedinstva s njim, što razvija i pročišćava dušu. Ali iznutra to sme da ide samo do određene granice, kada čovek treba da kaže: „To je dato od Boga i bez obzira koliko bilo bolno i užasno, sve moram da prihvatim.“ Ako se to ne dogodi, saosećanje prodire dublje i čovek preuzima na sebe deo karme onoga s kim saoseća. Ali pokazalo se da je i to veoma korisno. Kada na sebe uzimamo greh koji nismo počinili, mnogo će nam biti lakše da pročistimo dušu i da, umesto teške bolesti, dobijemo blagu kijavicu. Međutim, ukoliko saosećanje prodre još dublje, pojavljuju se ljutnja i ozlojeđenost na čitav svet, kao i snažan osećaj da život nije pravedan. I takva saosećajnost povlači ozbiljnu kaznu.

Sada ću odgovoriti na pitanje o pogoršanju karme čovečanstva zbog rađanja dece s nedostacima. Distanciono sam pregledao dete koje je imalo tumor. Devojčica je imala program uništenja muškaraca zbog ljubomore, a tumorom se blokirao taj program. Operacija, odnosno

mučenje, roditeljska ljubav i duhovne patnje u ogromnoj meri su pročistili detetovu dušu i omogućili normalizaciju situacije. Priroda nas pročišćava kroz bolesti, patnje i nesreće, ali je najbolje pročišćenje ipak ljubav. Kada se ona rasplamsa, sve nesavršeno postaje savršeno. Ali kada prevagne ljubav prema zemaljskim vrednostima, duša ogrubi i otpočinju postupci koji opterećuju karmu. Zato je u istočnjačkoj filozofiji čišćenje karme označavalo uništenje želja. S te tačke gledišta, bolesti i epidemije ne bi trebalo da se leče, jer se karma ne odrađuje, što znači da se situacija pogoršava. Ljubav prema zemaljskim vrednostima predstavlja zlo i ceo materijalni svet predstavlja nesavršenstvo i zlo koje je, na kraju krajeva, potrebno odbaciti ili uništiti. U hrišćanstvu se, pak, ljubav prema zemaljskim vrednostima tumači kao dobro, kao sreća. Nesreća postaje onda kada se pretvara u apsolutnu vrednost, cilj sam po sebi. Ispostavlja se da odbacivanje zemaljske realnosti nije jedini uslov za pročišćenje karme. Ljubav, koja uzdiže dušu iznad zemaljskih vrednosti i koja je lišena agresivnosti, bolje pročišćava karmu. Ako čovek ne uspe da razvije u sebi ljubav, pomaže sebi tako što se ograničava u zemaljskim okvirima, ali ih ne uništava. Potrebno je težiti spasenju i najnesavršenijeg čoveka, jer to na kraju znači spasenje za sve. Potrebno je samo razumeti da spasenje prvenstveno mora da bude duhovno. Ukoliko se ono prvo odvija na fizičkom planu, to znači da ga je potrebno dopuniti na duhovnom.

* * *

- Došao sam da vam ispričam kakve probleme imam, - rekao mi je jedan muškarac, - ali se oni ne tiču mene. Ispričaću vam sve po redu. Jednom sam bio izložen snažnom radioaktivnom zračenju i nakon toga sam se teško razboleo. Nisu mi pomagali nikakvi lekovi. U to vreme sam se bavio praksom zaustavljanja i zadržavanja disanja i bio sam vatreni poklonik tog metoda. Sve bolesti su prošle. Nadgledao sam oko dve hiljade ljudi i pomagao im, i kod svih je nastupilo vidljivo poboljšanje. Istina, u poslednje vreme sam počeo da primećujem čudne stvari: kod njih je dolazilo do fizičkog poboljšanja, ali su im umirali rođaci. Da li biste mogli da mi objasnite o čemu je reč.

- Ako duša teži Zemlji, tada, da bi se pročistila, potrebne su bolesti, odnosno naša podsvest zaustavlja našu svest i okiva je da bi ograničila proces apsolutizacije zemaljskih vrednosti. Podsvest se prema našoj svesti odnosi kao roditelj prema malom detetu. Ali na dete ne utiču samo roditelji, već postoji i povratna sprega, odnosno i svest deluje na

podsvest. Kada se ograničavamo u ishrani, komunikaciji i disanju, dolazi do aktivacije, otvaranja podsvesnih duhovnih struktura. Isto takvo otvaranje se dešava i u toku sna. Ali kada čovek spava, njegova svest je zatvorena. Prilikom gore nabrojanih tehnika, svest je aktivna, što znači da u toj situaciji svaki program iz svesti mnogo brže prelazi u podsvest. Ako se pritom molite, stremite ka Bogu i negujete u sebi ljubav, dolazi do korenitog pročišćenja fizičkih i duhovnih struktura. Ali, ako su te tehnike orijentisane samo na fizičko zdravlje, delovanje je unekoliko drugačije, odnosno egoističnije. U prvom slučaju vaše pročišćenje utiče i na rođake i na sve one koji su s vama povezani, a u drugom - pročišćavate se samo vi, a sve nečistoće se prebacuju na rođake i potomstvo. Ako se duhovne strukture potčinjavaju telesnim, a podsvest svesti, to postaje opasno. Kada duša srasta sa Zemljom, potrebno ju je otrgnuti kroz bolesti, traume i nesreće da bi se usmerila ka Bogu. Kada se telo i sve što je povezano s njim razlaže, tada se uključuje mehanizam koji je stvorila Priroda, a to je preusmerenje ka Praizvoru, sjedinjenje s njim da bi se pothranile duhovne strukture. Ali ako se pomoću tehnika unište sve želje, povezane sa zemaljskom srećom, a telo je pritom zdravo, onda se mehanizam usmeravanja prema Praizvoru ne uključuje odmah. Čovek dobija snagu i ne zna šta će s njom, a svest počinje da diktira podsvesti svoju volju. Odatle počinje magija.

Čovekov razvoj predstavlja razvoj njegovog intelekta, razuma, odnosno civilizacije, proširivanje kapaciteta svesti i njenog delovanja na podsvest. Ali razvoj čoveka u punom smislu te reči predstavlja neophodan razvoj duhovnog i moralnog principa u kombinaciji sa intelektom. Podsvest stvara svest, a religija stvara magiju i nauku. Magija i nauka pokušavaju da upravljaju podsvešču, no ako pređu opasnu granicu, nastradaće. Spoznaja sveta je iz tog razloga povezana sa smrtonosnim rizikom i razvoj se dešava na ivici katastrofe.

* * *

Obratila mi se jedna poznanica:

- Našla sam se u vrlo ozbiljnoj situaciji. Nikada nisam bila nešto specijalno bolesna, ali sam uvek osećala malaksalost. Kada sam se upoznala s tvojim sistemom i počela da radim na sebi, bilo mi je teško da se iz korena promenim pa sam odlučila da svoju malaksalost prevladam pomoću magijskih tehnika. Jedan moj poznanik, ekstrasens, rekao mi je da sam vampir i da kradem energiju od deteta. Od tebe sam, međutim, saznala da vampir oduzima energiju drugom vampiru, odnosno ako nas

neko energetski vampiriše - to predstavlja bolest i pročišćenje, a da je najbolja zaštita od vampirizma - duhovno usavršavanje, uvećanje ljubavi i težnja ka Bogu. Do pre dva meseca sve mi je to bilo nepoznato. Tehnika koju sam istraživala sastojala se u raskidanju veza s prošlošću. Odlučila sam da je praktikujem kako bih, ne oduzimajući energiju od drugih, pojačala sopstvenu. Pre toga sam praktikovala i svesno spavanje i svesno vršenje nekih radnji, odnosno neku vrstu upravljanja snovima.

Nakon prekida veza s prošlošću osećala sam se znatno bolje, naime malaksalost je iščezla. Ranije sam bila iznutra vezana za svog bivšeg muža, a potom sam prema njemu postala ravnodušna, kao i on prema meni, takođe. Sada možemo da prođemo jedno pored drugog a da se i ne primetimo. Međutim, počeli su da mi umiru rođaci, i nedavno, u istom danu, razbolela su mi se deca. Da li možeš da mi kažeš da li umiranje rođaka i bolest dece imaju neke veze s mojim tehnikama? Uzgred budi rečeno, kod dece se stanje promenilo: nakon stalnih proliva, sin sada često ima zatvore.

- Poćećemo od tvog muža, - rekao sam joj. - Pogledaj, - pokazao sam joj crteže. - Ovo je on, a ovo si ti. Pogledajmo u kakvoj su interakciji vaša emocionalna polja. Zaista, vidi se prekid na nivou polja koji je uslovljen smrću dece. Šta povezuje muža i ženu? Deca. Ona su ovaploćenje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Često deca iz budućih života u sadašnjosti povezuju buduće roditelje. U našim međusobnim odnosima oblikuje se genotip polja buduće dece. Prošlost i budućnost su neraskidivo povezani. Prolazno čovekovo telo se oslanja na prošlost, sadašnjost i budućnost i u tome se sastoji mehanizam karme. Tvoj postupak u sadašnjosti istovremeno se realizuje i u budućnosti i, počinivši greh u sadašnjosti, dobijaš istu takvu situaciju u budućnosti, ne razumevajući pritom o čemu je reč. Delujući na prošlost mi delujemo i na budućnost. Dakle, proklinjući prošlost, proklinjemo budućnost. Ukoliko kidamo veze s prošlošću, kidamo veze i s budućnošću. Kada mentalno proživljavamo prošlost sa osećajem ljubavi i jedinstva s Bogom, negujući i povećavajući tu ljubav, mi lečimo našu budućnost. Odričući se prošlosti i kidajući veze s njom, ubijamo ne samo sebe u svojim budućim životima već i svoju decu.

- Šta da radim?

- Probaj da se pročistiš kroz pokajanje. Moli za oprostaj jer si prekinula jedinstvo i uzimala energiju iz energetskih zaliha prošlosti i

budućnosti. Moli oprostaj zato što su se u osnovi toga nalazili interesi tela, a ne duha.

Čudno me je pogledala.

- Biću iskrena: nešto u meni se tome opire. Ne želim da se kajem. Naprotiv, želela bih da sačuvam stanje energije i poleta.

- To se objašnjava time što si kroz svesno praktikovanje i kontrolu svojih aktivnosti u snu, bez sagledavanja i procene situacije, prekoračila stepen kontrole koju svest ima nad podsvešću. Svest je povezana sa interesima tela, zbog čega je po svojoj prirodi egoistična, i podsvest, koja je delovala prilagođavajući se volji Vasiona, prešla je u režim svesti. Čim mučenje podsvesti pređe opasnu granicu, uključuje se blokada i svest počinje da se raspada. Zato je došlo do naglog porasta psihičkih bolesti. U principu, taj proces se i sada odvija u razmerama čitavog čovečanstva. Ako ne budu doneta pravila civilizovanog upliva u podsvest, ovu fazu razvoja će čovečanstvo prolaziti uz velike poteškoće.

* * *

- Preti vam smrt, - objasnio sam jednom muškarcu koji je sedeo ispred mene. - Predugo ste u sebi podsticali osećaj nadmoći i bili arogantni prema ljudima. Program samouništenja se kod vas ubrzava i ukoliko se ne promenite, za godinu i po dana možete umreti.

- Ne plašim se smrti, - odgovorio mi je.

- Umreti možete dostojanstveno, urađivši nešto na Zemlji, a možete i na ponižavajući način. Sigurno ne želite da vas mučkim udarcima sudbina dokrajčuje malo po malo.

- A kako izgleda smrt koja nije ponižavajuća?

Rekao sam mu:

- Omar Hajam je imao 68 godina. Njegov sluga je ispričao kako je ovaj jednom prilikom čitao neku naučnu raspravu. Iznenada ju je odložio, ustao, otišao da opere zube, pomolio se, legao i - umro.

Drugi slučaj: jedan čovek mi je ispričao kako je njegov deda, koji je imao 106 godina, ceo dan orao. Zatim je došao kući, jeo i rekao ženi da ga probudi za dva sata. Kada je žena došla da ga probudi, videla je da joj je muž umro u snu.

- Shvatio sam, - odgovorio mi je. - Žena mi je bolesna. Da li je to povezano s nečim?

- Ona je veoma uravnotežena osoba, ali vi ste za nju objekat obožavanja i zato ona preuzima deo vaše karme na sebe.

- U redu, - pokušavao je da shvati, - rekli ste da idolopoklonstvo i vezanost stvaraju agresivnost. Ako se pored mene nalazi bolestan čovek a ja ga prezirem i osuđujem, to znači da sam ga učinio predmetom obožavanja i da njegove bolesti mogu da preuzmem na sebe? Prezirući druge, možemo njihovu nečistoću da preuzmemo na sebe?

- Naravno. U blato možemo da zakoračimo i da se ne uprljamo samo ako sami ne preziremo i ne osuđujemo.

* * *

Na predavanju sam čitao ceduljice s porukama publike u dvorani. Jedna žena je napisala kako je svi muškarci ostavljaju, uprkos njenim nastojanjima da otkloni agresivnost prema njima. Dijagnostikovao sam njeno polje i objasnio joj:

- Za vas objekti idolopoklonstva nisu novac i materijalne vrednosti; nisu ni lični odnosi, položaj u društvu, odnosno drugi nivo zemaljskog plana. Niste vezani ni za treći nivo: mudrost, sposobnosti, srećnu sudbinu. Vaš predmet idolopoklonstva je Sveti Duh. U Bibliji je napisano da postoje Bog-Otac, Bog-Sin, i Bog-Duh. Bog-Sin je materija, Bog-Duh je polje, prostor. Bog-Otac je ono što im daje život i što se nalazi izvan granica vremena, prostora i materije, neprimetno postojeći u svemu. Ako se kao cilj života postavi materijalni plan i sve što je s njim povezano, to će predstavljati idolopoklonstvo zemaljskom planu i degradacija duhovnih struktura. Ukoliko se ciljem učini duhovnost, to, ma kako čudno zvučalo, takođe može dovesti do degradacije duše. Čovek koji objektom obožavanja učini svetost drugog čoveka, prezire one koji nemaju svetost u duši. Prezir prema neduhovnosti, prema nedostojnim ljudima, nevernicima predstavlja idolopoklonstvo Svetom Duhu. Čovek koji se klanja Svetom Duhu postaje sitna duša, a onaj koji živi samo zarad materijalnih vrednosti, postaje pohlepan, neprincipijelan i ispunjen mržnjom. Ali ako čovek živi samo zarad duhovnosti i prezire zemaljske vrednosti, tada neprimetno dolazi do zaključka da je za pročišćenje duha potrebno uništiti sve zemaljsko, uključujući i ljudsku civilizaciju. Zato se iznutra ne smemo odricati od ljubavi, niti bilo šta prezirati u Vasioni, jer je sve božanska manifestacija. Prezir prema onome koji poseduje mane i koji ima sitnu dušu, ispunjava dušu ogromnom agresivnošću te čovek ubija druge i sebe ni ne shvatajući zašto.

Kroz agresivnost se čovek vezuje za Zemlju. Smatrao sam da se najjače vezujemo kroz mržnju ili kada nekome želimo smrt, međutim, tek nakon rada sa ozbiljnim patološkim oblicima, uverio sam se da je najopasnija agresija na suptilnom nivou.

Isprva sam uočio da onkološku deformaciju polja uzrokuju osude, a ne mržnja i ljutnja. Zatim sam upoređivanjem i posmatranjem primetio da je prezir još opasniji od osude.

- Evo, pogledajte, - objasnio sam pacijentu. - Zaleteli ste se i skočili dva metra, zatim još jednom, pa onda i po padini planine. Za čas ćete preći sto metara i užasno ćete se umoriti. Međutim, sitnim i ujednačenim koracima ćete, za isto vreme, preći kilometar.

Prezir su ti sitni, neužurbani koraci, koji ne uzrokuju primetan umor, ali najviše kvare dušu. S obzirom na to da se ti koraci neprestano čine, oni i najdublje prodiru u karakter.

Neko vreme sam mislio da je prezir najopasnija vrsta zagađenja duše, a onda se ispostavilo da postoje i opasnije. U korenu osude leži prezir, a u korenu prezira odricanje od ljubavi prema čoveku. Odricanje od čiste ljubavi prema drugim ljudima izaziva talase agresivnosti.

U prvoj knjizi, intuitivno osećajući značaj toga, napisao sam da je najopasnije - ubiti ljubav u sebi. Najvažniji pokazatelj, na osnovu koga određujem onkološke informacije polja, jeste nivo ispunjenosti ljubavlju. Unutrašnje odricanje od ljubavi prema ljudima, učvršćeno u čovekovom pogledu na svet i njegovom karakteru, direktan je put ka onkološkoj, i drugim bolestima.

* * *

Pozvao me je telefonom jedan poznanik:

- Recite mi šta znače reči Isusa Hrista: „Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe“?

- Sve Hristove zapovesti su upućene duši, a ne telu. Spolja se ljutimo, mrzimo, osuđujemo, a iznutra moramo da volimo jedni druge zato što smo na tom planu svi jedno. Ako u duši nema ljubavi, onda u nju prodiru osude i ljutnja, a kada ubijamo jedni druge na suptilnom nivou, ubijamo sebe i svoju decu zato što smo na tom planu - jedna celina.

Sledi ono najvažnije: kada ljubav napušta dušu, a kada se rascvetava u njoj? Ljubav je osećaj sjedinjenja s Bogom. Sjedinjenje s voljenom osobom je drugostepeno. Mi snagu za ljubav prema drugom

biću crpimo iz ljubavi prema onome koji nas je stvorio. Dakle, neprestani trud da pojačamo kontakt s onim ko nas je stvorio, neprestano povećava ljubav u našoj duši. Naša duša, odnosno telo, zdravi su sve dok postoji vera u Boga i ljubav prema njemu.

Na unutrašnjem planu, suptilnim nivoima, postoji samo ljubav, odnosno najuzvišenija vrlina. I što je više ljubavi u čovekovoju duši on je bliže Bogu. Na leto, 1991. godine, kada se moja dijagnoza još nije potvrdila, prislanjao sam dlan na tumor i neprestano izgovarao reč „ljubav”. Mi volimo sve ljude, pa čak i kada nas odjednom ni zbog čega uvrede ili ponize; ako u sebi sačuvamo ljubav, tada u njima volimo Boga. U ljubavi prema bilo kom čoveku uvek postoje dva sloja: ljubav prema njegovom zemaljskom omotaču i ljubav prema božanskom semenu koje se nalazi u njemu. Da bi se ojačala ljubav prema onom najvažnijem što se nalazi u čoveku, zemaljske vrednosti treba povremeno da se raspadnu. Ako posedujemo umeće da svu snagu sa sporednog prebacimo na glavno - tada smo sposobni da pročistimo i sebe i druge. U onoj meri u kojoj čovečanstvo uspe da očuva ljubav u svojoj duši takav će mu biti sutrašnji dan.

* * *

Preneli su mi informaciju o telefonskom pozivu jedne žene koja je ispričala o svojim problemima. Njena ćerka je počela da se bavi jogom i u početku je sve bilo dobro, a zatim je došlo do naglog pogoršanja njenog psihičkog stanja. Devojka je bila u stanju pomračene svesti i odvedena je na reanimaciju. Pogledao sam o čemu je reč i nakon nekog vremena sam telefonom porazgovarao s njenom majkom.

- Da bismo imali dosta novca prethodno je potrebno razumeti da ga nećemo poneti u grob i da je sreća koju on donosi vrlo relativna. U indijskoj filozofiji apsolutizacija sreće se blokira inicijalnim smernicama. Celokupan materijalni svet je maja, iluzija, i zato nema smisla vezivati se za njega i voleti ga. To omogućava razvoj velikih sposobnosti i znanja, kao i ogroman uzlet duhovnosti. Ali, u krajnjoj liniji, duh koji prezire telo postaje besplodan, koči razvoj zemaljskih aspekata i civilizacija počinje da propada. Za dalji razvoj potrebno je da postoji negiranje prethodne forme, odnosno pojava nove filozofije koja se odriče Svetog Duha i koja je usmerena na zemaljske vrednosti. Ukoliko bismo te dve suprotnosti odvojili jednu od druge, obe bi propale. Istočna i zapadna orijentacija su bile povezane na originalan način - karmičkom imigracijom. Čovek je tokom jednog ili nekoliko života živeo na Istoku, a zatim na Zapadu.

Direktna imigracija je, naravno, takođe bila prisutna, ali prilično formalno. Dakle, ako je Evropljanin u prošlom životu živio na Istoku i bavio se duhovnim praksama, u ovom životu su njegove aktivnosti davale određeni pozitivan efekat, ali samo ukoliko je postojalo strogo poštovanje moralnih načela, budući da je zemaljski aspekt već bio aktiviran.

U mističnim sektama su bili u širokoj upotrebi metodi za ograničavanje i suzbijanje telesnih želja i potreba. Bez adekvatne pripreme, bavljenje istočnjačkim praksama za Evropljanina je veoma opasno. U Rusiji je postojao period, početkom 60-ih godina, kada je posrnula ideja komunizma prestala da guši kapitalističke tendencije, kada su suprotnosti neko vreme uporedo koegzistirale i stvorile model načina razmišljanja budućeg čovečanstva. Bila je to Epoha Male Renesanse u Rusiji. Upravo se time objašnjava procvat nauke, umetnosti i kulture tog vremena. U naše vreme, Rusiji predstoji da sve to ponovi u još većim razmerama. Uzgred, začetak takvog procvata primećuje se i početkom 20-ih godina u periodu nep-a (nove ekonomske politike - prim. prev.), kada je takođe zabeležen snažan napredak u umetnosti i nauci. Dakle, 60-ih godina su u Rusiji mnogi počeli da se bave istočnjačkom filozofijom i duhovnim praksama, ali su mnogi završili na psihijatrijskim klinikama. I danas se dešava isto.

- Da biste pomogli ćerki, - rekao sam joj, - morate da pročistite sebe, a zatim da se molite za nju. Morate da se priselite svih trenutaka kada ste prezirali ljude koji su vas uvredili i ponizili, sputavali vaše sposobnosti i mudrost. Potrebno je da se priselite i zahvalite Bogu za pročišćenje vaše duše i duše vaših potomaka. Molite oproštaj zbog svih trenutaka kada ste prezirali ljude koji su nesposobni i poseduju mane, nadmeno se prema njima odnosili, kada ste se zbog svoje nesposobnosti i glupih postupaka ljutili na sebe i čitav svet - jer ste nesvesno to predali ćerki. Molite za oproštaj jer je vaša ćerka, ne pročistivši prethodno dušu, razvijala sposobnosti i intelekt. I molite se da joj cilj i smisao života, kao i najviša radost bude ljubav prema Bogu.

* * *

- Recite mi, u čemu je smisao razvoja našeg intelekta? - pitao me je jedan pacijent. - Pogotovo imajući u vidu da nas intelekt vezuje za zemaljske vrednosti. Stres je taj koji uništava čoveka, a nastaje iz uma. Joga kaže da je um zlo, da ga je potrebno zaustaviti i da ćemo tada spoznati Boga.

- Um postaje zlo kada je pogrešno usmeren. Čovek, kao i bilo koji objekat u Svemiru, istovremeno je uzrok i posledica. Nekada su naučnici smatrali da zvezda ili planeta oko sebe stvara polje i da su sva polja beznačajna u odnosu na fizičke objekte. Zatim se pokazalo da mikročestice istovremeno predstavljaju i strukturu polja i da polje stvara virtuelne čestice. Samim tim, suptilni nivoi polja stvaraju nebeske objekte i definišu njihovo postojanje. Isto se dešava i kada je reč o čoveku. U početku je nauka smatrala da je čovekova psihička aktivnost posledica njegovih fizioloških aktivnosti, da misao nastaje iz mozga, a da su čovekove emocije - reakcija na spoljašnje događaje. Iz toga je proizilazilo da su emocije sporedne i da je ljubav rezultat fiziološke privlačnosti i nagona za razmnožavanjem.

Međutim, mistični i religiozni izvori uvek su pružali znanja o tome da čovekove misli i emocije nastavljaju da žive i posle razlaganja tela, odnosno da su oni uzrok, a ne posledica. „Reč, ponovljena milion puta, postaje stvar”, govorili su jogiji. Dakle, čovek može da se leči pomoću snage reči i može da mu se menja sudbina, što dokazuje primarnost reči, odnosno da se odvija konstantna dijalektička reakcija uzroka i posledice, što činjenice i dokazuju. U stvarnosti su duhovne i fizičke strukture dijalektički povezane, jedno nastaje i prelazi u drugo.

Strukture čovekovog polja su dualne. Postoje slojevi koji su zavisni od tela i njegovih organa, a postoje i oni slojevi koji definišu telo i njegovo ponašanje. Ekstrasensi najčešće rade sa sekundarnim poljima i zato se celokupno delovanje svodi na poboljšavanje fizičkog stanja. Zato je odnos crkve prema ekstrasensima i vradžbinama uvek bio negativan. Religija utiče na nivou primarnih polja. Čovekove misli, emocije i ponašanje potiču od primarnih polja, odnosno posledica prelazi u uzrok, i na taj način oni formiraju čovekovu dalju sudbinu i zdravlje. Misli i emocije, kao duhovne strukture, u većoj meri prethode pojavi fizičkog tela, određuju njegovo stanje i ponašanje.

Na početku su uzrok i posledica bili jedno. Zatim, razvojem vremena, prostora i materije počeli su međusobno da se razdvajaju stvorivši um i emocije, koji, prema zakonima dijalektike, moraju sve više da teže spajanju uzroka i posledice, odnosno rastu jedinstva. Što je jedinstvo veće, veći je i osećaj ljubavi. Zato je smisao razvoja intelekta u njegovoj humanizaciji. Spoznaja Sveta bez humanističkih tendencija je nemoguća.

* * *

U toku konsultacije jedan pacijent me je pitao:

- Kako očistiti svoju karmu?

- Pravilan put je - brinuti o drugima i pomagati im. Pomoći slabom i bespomoćnom je delovanje koje proizilazi iz duhovnih, a ne telesnih interesa. Aktiviranje duhovnih struktura i ispunjenost ljubavlju najbolje su sredstvo za pročišćenje karme. Niz negativnih postupaka, koje ste nekada uradili, pojavili su se zato što su duhovne vrednosti bile postavljene iznad fizičkih, odnosno ljubav prema Zemlji je bila iznad ljubavi prema Bogu. Prva emocija koja se pojavi, a to je da se treba odreći zemaljskih vrednosti i prezreti ih, pogrešna je. Duh ne može da se razvije bez ljubavi prema svim zemaljskim vrednostima. Što je čovek vezaniji za zemaljske stvari, time viša treba da bude njegova duhovnost. Što su filozofija i pogled na svet koji spajaju ljude duhovniji, time će više zemaljske sreće dobiti kasnije.

- Šta je to istina?

- Istina je kompaktnost informacija. Zamislite dva čoveka koji vrše procenu jedne iste situacije. Međutim, jedan je procenjuje s jedne pozicije, a drugi - s desete. Jedan daje ocenu u kojoj je kompaktnost informacija izjednačena sa dva događaja, drugi - sa deset, odnosno pet puta više. Što čovek ima više iskustva, odnosno što više informacija može da spoji u jednu celinu, ima više šansi da se približi istini. Ali to nije najvažnije. Duhovan čovek je bliži istini nego onaj koji ima iskustvo. Pogledajte: Vasiona se neprekidno širi. Ali levo bez desnog ne može da postoji, što znači da mora da postoji kompaktnost. Ako se na fizičkom nivou dešava sve veća diferencijacija i razdvajanje, tada se, samim tim, na nivou polja dešava sažimanje i spajanje. Onoliko koliko se Vasiona razvija, toliko će biti duhovnija. Što je viša čovekova duhovnost i ljubav, koja ga sjedinjuje s Bogom, time je veći radijus njegove kontrole nad fizičkim događajima. Odnosno, istina se sastoji iz dve komponente: prva je nesvesno dostizanje duhovnijeg nivoa, a druga je realizacija dobijenih mogućnosti.

- Recite, kako se treba moliti Bogu? Koje molitve treba izgovarati?

- Smisao molitve je u tome da se s ljubavlju obraćate onome koji je saznao vaše telo i vašu dušu. Vaše strukture polja i svaka reč postaju višestruko teži tokom molitve i zato nepravilna molitva može da naudi mnogo više nego pogrešan postupak. Pretpostavljam da svaka osoba može da izgovori:

„Gospode, Stvoritelju koji si me sazdao! Moja ljubav prema Tebi je najveća sreća i smisao mog života. I sva zemaljska sreća koju sam imao i koju ću imati, za mene i za moje potomstvo uvek će biti sredstvo i način da se pojača ljubav prema Tebi. I sve što se dogodilo i što će se dogoditi prihvatam kao dato od Tebe i moja duša to prihvata s ljubavlju”.

NOVA ISTRAŽIVANJA

Pisao sam o tome da je propast socijalizma naglo pomerila vrednosne orijentire ka zemaljskim vrednostima, i o tome da su zbog toga približno od 1987. godine u karmi čitavog čovečanstva otpočele negativne promene i porast agresivnosti. Samim tim, morala je da ojača i blokada. Nisam ni pretpostavljao kako će sve to da izgleda.

Poslednjih nekoliko meseci počeo sam u sebi da osećam izlive agresivnosti. Razlog je bio u tome što su iz moje podsvesti povremeno „izletali” programi idolopoklonstva novcu i srećnoj sudbini. Pomislio sam da je to povezano s poboljšanjem materijalnog stanja nakon izlaska moje prve knjige, kao i s problemima koji su se pojavili s drugom knjigom. Programi su bili vrlo jaki, a pritom nisu poticali samo iz mojih prošlih života ili od mojih predaka, već su bili povezani sa čitavim čovečanstvom. Od kraja 1994. godine počeo sam da primećujem naglu psihičku deformaciju kod mnogih ljudi; novac i težnja za srećnim životom su neprimetno prevladali nad moralnim vrednostima. Suština svega toga se svela na dva slučaja koje sam morao da shvatim.

Prvi slučaj: Jedna žena mi je zbunjeno govorila o svojim problemima: „Moj muž je potpuno normalan čovek. Istovremeno, čini mi se da je u poslednjih godinu dana poludeo. Opčinjen je novcem i samo o njemu razmišlja. Pritom vidim da je i moralno posrnuo”.

Dijagnostikovao sam situaciju na suptilnom planu. U prošlom životu, u istom ovom uzrastu on se vezao za novac i došlo je do izbijanja karmičkog sećanja. U ovom životu mogao je da izmeni sećanje potomcima i procesi koji su otpočeli u njihovim dušama, imali su povratno dejstvo usled čega su eksplodirali u njemu. Pogrešno ponašanje poslednjih godina možda ga je snažno vezalo za zemaljske vrednosti i aktiviralo vezanosti, kojima je svesno težio: novcu i blagostanju kao simbolu zemaljske sreće. Možda je njegovim programom nadvladao program zajednice koja živi na teritoriji Rusije. Ispostavilo se da se nije bila u pitanju nijedna od tih opcija, već je uzrok bio u zajednici na teritoriji Severne Amerike, koja je povezana sa energetskom zonom iznad Antarktika, a koju sam uslovno nazvao „akumulatorom”. Informaciono-energetska matrica čovečanstva je rasprostranjena po čitavoj teritoriji Zemlje, ali najvažnije strukture, koje sve povezuju u jednu celinu, iz nekog razloga se nalaze iznad Antarktika. Zaključak je bio jednostavan.

Genotip polja čovečanstva naglo se preorijentisao na zemaljske vrednosti, a vodeća uloga u tome pripada Americi. To je ono što se zove „trijumf američkog načina života na celoj planeti nakon pada socijalizma”. Protivteža Zapada i Istoka, koja je donosila razvoj, počela je da nestaje i procesi degradacije su se naglo pojačali. Objasnio sam joj:

- Ako je čovek učinio nešto loše u ovom životu i time prodro u svoju podsvest, situacija se može popraviti radom na sebi. Ako je prljavština prodrila dublje i ako je zaprljao i svoje potomke, to će biti daleko teže. Ali ako su to isto učinili i njegovi roditelji, kao i praroditelji, onda se, samim tim, povećava obim posla na sebi a smanjuju se šanse za preživljavanje. Ako postoje prestupi u prošlim životima, problema je još više. Kada su u društvu, u kome čovek živi, aktivirane slične tendencije, tada on praktično nema izgleda da preživi. Ukoliko čovek počne da razvija svoju moralnost, religiozni pogled na svet, neprestano se baveći duhovnim usavršavanjem, on može ne samo da se zaštiti od nečistoće, koja dolazi od predaka i iz prošlog života, ne samo da je prevaziđe i transformiše, već može da pročisti sebe i svoje potomstvo.

Ali daleko je teže zaštititi se od karme zajednice i čovečanstva uopšte. Zato sada otpočinje degradacija duhovnih struktura čak i kod onih osoba koji su se ranije dobro držale, a samim tim se pojačavaju i negativnosti kod potomaka.

A sada o blokadi - reč je o drugom slučaju. Čovečanstvo se sve više vezuje za zemaljske vrednosti, pojačava se agresivnost, koja se, dostižući opasnu granicu, pretvara u program samouništenja. Ljudi i njihovi potomci počinju da oboljevaju i umiru. Ali pokazalo se da to nije jedini mehanizam. Kada duša deteta, pre začeca, uđe u čovekovo polje, tada tu nečistoću, koja se prenosi detetu, čovek mora da odradi kroz gubitke, muke i bolesti. Ako se ispravno ponaša, može brže da pročisti kako sebe tako i svoje potomstvo.

* * *

Nedavno me je pozvala jedna poznanica koja živi u drugom gradu.

- Imam ozbiljne ginekološke probleme i počela sam da razmišljam o operaciji.

Iznenadio sam se jer je nedavno bila kod mene na pregledu i sve je bilo u redu. Očitao sam informaciju na suptilnom nivou i započeo sa objašnjenjem:

- Seti se kako si krajem 60-ih godina, kada si se upoznala s mužem, mogla da imaš dete, ali su tvoja gordost, apsolutizacija srećne sudbine i

agresivne emocije zaprljale devojčicinu dušu i ona nije došla na svet. Sada je pojačan kontakt sa zagrobnim svetom i njene nečistoće se vraćaju tebi, tako da je potrebno da se moliš i pročišćavaš duše nerođene dece i njihovog potomstva.

Zatim sam se zamislio: zaista, zašto se dogodilo takvo jačanje veze sa zagrobnim svetom? Ispostavilo se da je to jedan od elemenata onoga što se ranije zvalo Božja pravda. Ako su čovekovi potomci uravnoteženi i čisti, tada čoveka štite i spasavaju. Ako ih je zaprljao, tada ga bolestima i nesrećama s Višeg plana čiste više puta. Naglo pojačane veze sa zagrobnim svetom na neki način sumiraju ponašanje svakog čoveka kako u prošlom tako i u ovom životu. Ako je čovek bio čestit i plemenit, time će biti čistije njegovo potomstvo i on će imati više izgleda da preživi. Samim tim, obrnuto, prljajući duše potomstva svojim ponašanjem u prošlim životima, u ovom životu će ih pročišćavati bolestima.

Interesovalo me je kada se događa najjače rasplamsavanje naše povezanosti sa zagrobnim svetom i višim strukturama? Prema rezultatima dijagnostike proizilazi da su to februar-mart, septembar-oktobar i prva polovina decembra. Kada je reč o danima u nedelji - onda je to sreda. Iz tog razloga, pojačana duhovna praksa i post u to vreme omogućavaju brže pročišćenje duhovnih struktura. Pritom, taj kontakt će se pojačavati, pa jesen 1995. godine za mnoge može da bude daleko teža od proleća.

Čovek kontroliše situaciju pomoću uma, fizičkim radnjama i putem podsvesti, odnosno duhovnim strukturama. Na spoljašnjem planu on komunicira s drugima i trudi se da kontroliše situaciju, što ga razvija na svesnom planu. Na unutrašnjem planu, on je u jedinstvu s Vasionom i Bogom, a njegova potreba da upravlja situacijom na duhovnom nivou je opasna. To se tretira kao pokušaj da sopstvenu volju nametne Vasioni i Bogu. U takvoj situaciji se uključuje unutrašnja agresivnost prema čitavom svetu koja se vrlo brzo pretvara u program samouništenja. Da bi se čovek spasao, s Višeg plana mu oduzimaju kontrolu nad spoljašnjom situacijom. Nezadovoljstvo situacijom u svesnom emocionalnom sloju dovodi do promene strukture same situacije, dok nezadovoljstvo na unutrašnjem planu prouzrokuje raspad, degeneraciju i smrt. Što je čovek ponizniji iznutra, time više može da kontroliše i promeni situaciju spolja.

Poznavanje karakteristika egzistiranja struktura biopolja pruža čoveku veće mogućnosti za duhovni razvoj, ali to ne može da bude cilj

sam po sebi. Najvažnija je uvek ljubav prema Bogu, koju čovek neguje u svojoj duši.

Ljudi su u čitavom svetu posvećeni razvoju sposobnosti i naučnom napretku, bez shvatanja da će umesto koristi i sreće uzrokovati smrt. Lider u čitavom svetu postala je zemlja čiji su sveukupni ideali povezani s materijalnim vrednostima. Odvija se takvo pogoršanje situacije da nikakve polumere neće biti od koristi. Razvoj se dešava postepeno, i svaki stepenik odozdo ima blokadu, da evolucija ne bi krenula unazad. Razvoj civilizacije i materijalizacija nauke u takvom su porastu da je buduće čovekovo postojanje moguće samo ukoliko postoji stabilan, visok nivo duhovnih struktura, kao i prioritet duhovnih vrednosti.

Na suptilnom nivou Amerika je suočena s velikim problemima, a Rusija na suptilnom nivou doživljava procvat. Deficit duhovnog razvoja Amerika podsvesno rešava kroz humanističke tendencije. Ona pomaže drugim zemljama koje su u ekonomskom razvoju. U Rusiji rastu korupcija, kriminal, propada ekonomija, rasplamsavaju se etnički konflikti, pojačava se nepoverenje prema vlasti. Mišljenja talentovanih ljudi koji bi mogli da spasu zemlju se ignorišu i njih ubijaju. U jednoj osobi vidimo tri uloge: predstavnika mafije, biznisa i vlade. Napori pojedinaca malo šta mogu da promene. Neophodno je stvaranje državnih programa i nove ideologije, a u Rusiji postoje dokazi za suprotno: ako ne bude dobrovoljnog pročišćenja duše, ono će biti prisilno.

Neki kažu da će se mafija i biznis u Rusiji stopiti u jedan konglomerat, koji će preuzeti vlast. To je u protivrečnosti sa logikom sadašnjega sveta i zato se to neće dogoditi. Cilj svake mafijaške strukture su novac i materijalno bogatstvo. Ako mafijaška struktura dođe na vlast, njena energija će brzo ispuniti čitavu zemlju, a dalje će uslediti nagli raspad kako duhovnih struktura tako i ekonomije i zemlje u celosti.

Za biznismena je od najvećeg značaja imidž i društveni položaj. To pripada suptilnijem planu, ali je u načelu isto. Iz tog razloga vladavina, koja kao ideologiju ima biznis, osuđuje državu na degradaciju i propast.

Društvo može da preživi samo kada ideologija države i njeni rukovodioci budu podređeni duhovnim vrednostima. Ako se rukovodstvo zemlje bude sastojalo iz političara, a ne biznismena, situacija će se popraviti. Za političara je najvažnija kontrola nad

situacijom, njeno razumevanje, odnosno mudrost. Ukoliko su mafijaške strukture vezane za prvi nivo zemaljskih vrednosti, biznismeni za drugi, političari su za treći. Postavlja se pitanje da li postoje ljudi koji nisu vezani za sve to i koji mogu da obezbede opstanak društva?

Intelekt i mudrost su pojmovi zemaljskog plana i predstavljaju razvijen um, a on je samo sićušan deo onoga što nazivamo Vasionom. Informaciju o tome šta se dešava dobijamo kroz najsubtilnije informacione strukture polja. To je ono što nazivamo podsvest i nadsvest, a informacija iz njega nam dolazi kroz emocionalno-moralne osećaje. Najuzvišenije znanje je skriveno u onome što nas je sazdalo, dakle u Bogu. Ljubav koja nas sjedinjuje s Bogom predstavlja najuzvišeniju istinu i najviši je izvor informacija. Stoga, samo ljudi kojima nije najvažniji novac, društveni položaj, mudrost i razumevanje sveta, već očuvanje ljubavi, moralnosti i najviših duhovnih principa, mogu da obezbede razvoj društva i njegovu budućnost.

Iznad mudrosti je sudbina. Dakle, kroz uništenje sudbine i kroz životne teškoće izbavljamo se od vezanosti za mudrost. Ako je sudbina srećna, može doći do opadanja mudrosti.

Da bi nešto moglo da se izleči, nad tim se treba uzdignuti. Šta je više od sudbine? Sudbina već sada ne pripada zemaljskom planu u celosti. Da bi se otklonila vezanost za mudrost, potrebno je razoriti sudbinu. Ali šta treba razoriti da bi se otklonila vezanost za sudbinu? To sam shvatio kada sam završio rukopis druge knjige. Ispostavilo se da informacije date u toj knjizi tako silovito raskidaju veze od svega zemaljskog da čovek hrli u drugu krajnost, odnosno u apsolutizaciju duhovnosti. Kod njega dolazi do nezainteresovanosti i prezira prema svemu materijalnom. Tada sam još jednom imao priliku da osetim kako se može apsolutizovati i idealizovati Sveti Duh. Da čovek ne bi zaboravio na Boga-Oca, dolazi do uništenja ne samo Boga-Sina, već i Boga-Svetog Duha.

S obzirom na to da se Sveti Duh doživljava kao najviša pravednost, vezanost za Sveti Duh dovodi do pojačane unutrašnje agresivnosti prema nepravdi, kategoričnosti u procenama i želji da se svi potčine subjektivnoj volji. Takvi ljudi na vlasti poseduju veliku rezervu duhovnih kapaciteta, što im osigurava opstanak i situacionu superiornost nad drugima. Ali, s druge strane, paranoidne sklonosti, povezane sa

idolopoklonstvom duhovnosti, određuju njihovo ponašanje kao strogo, nepomirljivo za bilo kog neistomišljenika, što je često, tokom istorije, vodilo do pogibije mnogih ljudi, kao i do pojave inkvizicije. Ogromna vezanost za materijalne vrednosti u današnje vreme stvara plodno tle za apsolutizaciju duhovnosti i pojavljivanje političara i javnih aktivista drugačijih pogleda, koji će za realizaciju svojih ideja biti spremni da unište čovečanstvo.

Samo retki uspevaju da budu istovremeno političari, moralni i duhovni ljudi. Samim tim, da bi društvo opstalo, neophodno je podržavati i razvijati strukture koje će ujediniti snagu moralnih ljudi, onih koji mogu da stvore nove ideje i bez kojih nije moguć opstanak društva. Društvo mora zakonodavno da utemelji postavku po kojoj rukovodioci nisu ni predsednik ni parlament, kao ni javno mnjenje, koje se bira glasovima većine, već je to mišljenje ljudi koji su moralni i dalekovidni. Ti ljudi su ostvareni u kulturi, umetnosti i sredstvima javnog informisanja. Iz tog razloga država treba da odvajava velike donacije za razvoj kulture i umetnosti i da na sve načine pomaže razvoju novih oblika. Da bi se prilagodio novoj situaciji i da bi se razvijao, organizam mora da se promeni. Ako je spreman na duhovne patnje, onda mu nisu potrebne fizičke.

Nove informacije se uvek mukotržno prihvataju. Ako za to ne postoji spremnost, promene se dešavaju kroz bolest. Zajednica koja nije spremna na duhovne patnje, osuđena je na degeneraciju, epidemije, konflikte i ratove. Zato je spremnost društva na duhovne patnje - garancija njegovog opstanka. U ovom smislu, najvažniju ulogu imaju sredstva javnog informisanja. Ako se ozakoni njihovo pravo da kontrolišu vladine, vojne i ekonomske komplekse, smanjiće se opasnost od raspada društva i mogućih ratova.

Da bi se društvo normalno razvijalo, neophodan je novac. Ali novac stvara svaki proizvođač pojedinačno, što znači da zaštita privatne svojine predstavlja nužan uslov postojanja države. Ali nije sve u novcu, jer da bi on nesmetano cirkulisao, moraju biti zaštićeni ne samo novac i svojina, već i građani i njihova prava.

Zaštita čovekove imovine i njegove ličnosti - elementarne su norme postojanja svake države. Ali potrebno je da budu zaštićene i čovekove ideje, njegovo intelektualno vlasništvo, odnosno treći nivo zemaljskog plana. Najveća pažnja mora da bude poklonjena četvrtom nivou, koji zapravo već sada ne pripada zemaljskim, već duhovnim

vrednostima. To je zaštita čovekovih moralnih i duhovnih principa. Nekada se moralnost stvarala u manastirima, a danas štampa, bioskop i pozorište mogu da pruže nove oblike razvoja, koji su od životnog značaja za obezbeđivanje budućnosti.

U današnje vreme to je jedan od uslova opstanka i stoga će tendencija razvoja duhovnosti i humanosti jačati u svim zemljama sveta. Usled prethodnih decenija osujećenosti na tom planu, ove težnje u Rusiji mogu da se oblikuju u teorijsku koncepciju, odnosno novu ideologiju. Sudbina svake zemlje u bliskoj budućnosti će zavisiti od toga u kojoj meri će za svakog građanina duhovne i moralne vrednosti biti važnije od ostalih.

Zapadna filozofija vodi ka apsolutizaciji zemaljskih vrednosti i u perspektivi ne ostavlja šanse za opstanak. Istočna filozofija apsolutizuje duhovnost i to je u današnje vreme takođe opasno. Svaka od njih je, pojedinačno gledano, iscrpljena. Dalji razvoj je moguć samo ako se spoje u nov kvalitet, odnosno stvore novu filozofiju i nov način razmišljanja.

* * *

Žena koja je sedela preda mnom, predstavljala je još jednu zagonetku u nizu. Imala je poremećaj polja u predelu desne dojke, pankreasa i reproduktivnih organa. Odvijao se prilično opasan proces. Proverio sam nivo svesne i podsvesne agresivnosti, ali su oni bili na nuli. Zatim sam proverio treći, dubinski nivo agresivnosti, ali je i tu sve bilo čisto. I tek na četvrtom nivou, bio je primetan njen nagli porast. Proverio sam sve ono što je bilo povezano sa zemaljskim planom, a za šta je mogla njena duša da se veže. Zapanjujuće, ali je i tu sve bilo čisto, vezanosti nisu postojale. Prekontrolisao sam vezanost za duhovni nivo, za Svetog Duha, i tu sam ustanovio čudnu sliku: vezanost je izbijala u talasastom obliku i zatim naglo opadala. Dakle, postojalo je nešto što je pothranjivalo vezanost za Sveti Duh i što je ležalo u osnovi toga. Pogledao sam za šta je vezana ženina duša, - i ustanovio da je to bilo vreme, glavni nosilac informacije o prostoru i materiji. Osmehnuo sam se.

- Da li znate, - obratio sam joj se, - vi niste vezani ni za kakve zemaljske vrednosti, kao ni za duhovne. Kod vas se dešava apsolutizacija vremena, a ispoljava se kroz prezir prema mužu.

- Da, imam probleme s mužem, - klimnula je glavom.

Pitao sam se šta je trebalo da učini njen muž da bi se ona pročistila od idolopoklonstva vremenu.

Ispričala mi je:

- Moj muž i ja imamo potpuno različite poglede na svet. Ukoliko nešto pričam, on to pretvara u nešto gnusno i s prezrenjem se odnosi prema mojim duhovnim težnjama.

Objasnio sam joj.

- Osećaj najveće plemenitosti kod čoveka je povezan s kontrolom vremena. Vremenom takođe možemo da upravljamo, isto kao i svojom imovinom i da ga apsolutizujemo. I kada najviše duhovne težnje postavimo iznad ljubavi, opet se pročišćavamo kroz najveće nepravednosti. Evo, pogledajte na primer ženu koja voli nekog podlaca i istovremeno joj se pruža prilika da se uda za sveca, kog ne voli. Ako bude pratila osećanja i ostane s prvim muškarcem, njena deca neće biti vezana za najviše duhovne vrednosti i postaće sveta. Međutim, ako žena svetost pretpostavi ljubavi i rodi dete sa svetim čovekom, rodiće bitangu i zločinca. Svetac i podlac su podjednako blizu Bogu, ali su kazna i podsticaj za njih različiti. Zato, preispitajte svoj život iznova i shvatite da je ljubav jedina zvezda vodilja.

* * *

Sa jednom ženom sam išao kroz hodnik prema njenoj kancelariji.

- Evo ovde, - pokazala mi je jednu od prostorija, - poslužujemo besplatan obrok našim saradnicima.

Osmehnuo sam se. Socijalistički principi, na koje je država zaboravila, ponovo oživljavaju kod ruskih biznismena.

Sa tom ženom sam se susreo zato što se radilo o vrlo zanimljivom slučaju. Radilo se o osobi koja se bavila biznisom, ali je bila potpuno nevezana za novac i pomagala je drugima. Odjednom je ustanovila da se oko nje sve urušava.

Ušli smo u kancelariju i otpočeo je razgovor.

- Da li znate, - rekla mi je, - nedavno sam bila u inostranstvu i tamo sam posetila jednu vidovitu ženu. Ona je rekla da je kod mene sve jako loše i da mi pretila smrt. Rekla je da mi mogu pomoći dve osobe. Jedna od njih ste - vi.

Pogledao sam njeno polje i video mogućnost smrti, a osim toga i smrt njenog muža i deteta. Uzrok je bio u onome što sam nekada nazivao - vezanost za srećnu sudbinu. Ona je trebalo da bude suočena sa životnim problemima, ali nije mogla potpuno da ih prihvati, da se

pročisti i sačuva ljubav. Ranije bih joj samo to rekao, ali sada sam započeo drugačije.

- Postoji nekoliko puta za spoznaju Boga: kroz Boga-Sina - razvijajući materijalni plan i stvarajući civilizaciju; kroz Boga-Duha - razvijajući duhovnost i kulturu, i - direktno, kroz ljubav prema Bogu. Primera radi, nekada se čovek, težeći ka duhovnosti, sve više udaljavao od zemaljskih vrednosti, čineći duhovnost smislom života, što je na kraju dovodilo do degradacije. Da bi se razvijao, u sledećem životu se odricao duhovnih vrednosti. Za njega su smisao života postali novac i materijalno blagostanje. U tom periodu je bio najbliži Bogu i u njegovoj duši je nastupio „period preporoda”. Zatim je odbacio duhovnost, ali nije uspevao da se veže za fizički plan. Međutim, kasnije je sve snažnije prijanjao za zemaljski plan usled čega su ga sustizale nesreće, bolesti i smrt. Kroz prevazilaženje zemljine teže ponovo se okrenuo ka duhovnosti, ali ovaj put na novoj etapi.

Isto se dogodilo i čitavoj ljudskoj civilizaciji. Istok je težio duhovnosti, ali je apsolutizacija Duha dovela do dogmatizma, okoštavanja ideja, kasti i despotizma. Odrekavši se duhovnosti, Zapad je stvarao civilizaciju i demokratiju. U Rusiji su se neprestano sukobljavale obe tendencije, ali je uvek pobeđivala apsolutizacija duhovnosti zbog čega nisu uspevale demokratske reforme. Oduvek su prisustvovali kastinski elementi i dogmatizacija ideja. Na primer, rukovodiocu su se obraćali očevim imenom i sa „vi”, a podređenom, ili starijim osobama sa „ti”. Na Zapadu, posebno u Americi, orijentacija na zemaljske vrednosti brisala je kastinske razlike i razvijala demokratiju kao zaštitu prava ličnosti, njen materijalno-fizički omotač. U Americi, bez obzira da li je neko stariji ili mlađi, bogatiji ili siromašniji, neko je uvek bio i ostajao Džon. To naglašava našu ravnopravnost pred Bogom. I takva orijentacija, koja ruši dogmatičnost duhovnih stereotipa, predstavlja neizostavan uslov za razvoj civilizacije.

Ali da bi čovek razmišljao samo o novcu i razvijao civilizaciju neophodno je da ima moćnu duhovnu osnovu, koja je prethodno akumulirana, jer će u suprotnom umesto razvoja doći do degradacije. Po pravilu, biznismen na Zapadu poseduje duhovne zalihe iz prošlih života. Kod ruskih biznismena je takva zaliha daleko manja i zato su oni svesni neophodnosti da mnogo više teže duhovnosti. Duhovne tradicije Rusije su toliko moćne da je ruskom biznismenu prilično jednostavno da prevaziđe moć novca. Međutim, tu mu preti još veća opasnost, a to je

klanjanje duhovnosti. On počinje da prezire neduhovne i nedostojne ljude, kao i društvo i vlast koji se ponašaju nemoralno.

Oduvek je moral stvarao narod, a ne vlast. Apsolutizacija duhovnosti se lečila se nepoštenim, nemoralnim i despotским odnosom države. Bilo je vrlo teško shvatiti da samovolja i nemoralnost državnih činovnika u Rusiji nisu uzrok, već posledica klanjanja duhovnosti. Samovolja činovnika, isto kao i bolest, blokirala je apsolutizaciju duhovnosti.

Danas ruski biznismen brine o podređenima, ulaže novac u razvoj, dovija se kako da se provuče između zakona koji su međusobno protivrečni, pokušava da se probije kroz učmali kastinski način razmišljanja činovnika, pri kojem oko 80-90% prihoda mora da dâ državi i oko 20% mafiji, odnosno da preostalih minus 10% može da iskoristi za sebe. Država ne samo da ne pomaže, već aktivno guši svako zdravo načelo. Dakle, to je apsolutno zakonomeran proces.

Zapad, koji apsolutizuje zemaljske vrednosti, ide ka propasti. Zbog nedostatka duhovnosti, stručnjaci govore o fizičkoj i socijalnoj degeneraciji. Istočnjački put, koji apsolutizuje duhovnost i koji stvara prezir prema svemu zemaljskom, takođe vodi u katastrofu. Rusija je tokom mnogih decenija bila osujećena i na duhovnom i na fizičkom planu. Zato je za ruskog čoveka lakše da istovremeno bude i duhovan i materijalan. Teško je biti vezan za materijalne vrednosti kada one stalno propadaju ili nam se oduzimaju. Teško je vezati se za duhovnost, odnosno za moralnost, zakonitost i pravednost, kada toga u zemlji jednostavno nije bilo. Da bi se spoznao Bog-Otac, potrebno je uzvisiti se iznad Boga-Sina i Boga-Duha. Novi pogled na svet u Rusiji umnogome stvaraju ljudi iz sfere biznisa, zato što, uslovljeni prirodom svog posla, moraju da budu usmereni na duhovnost. Ruski biznismen mora da prevaziđe ne samo moć novca, već i moć Duha. Čovek pobeđuje moć novca kada oseća ljubav i pomaže onome kome je novac uskraćen. Moć Duha savladava onaj koji očuva ljubav i želju da pomogne onome kome nedostaje duhovnosti. Ono što je za ruskog biznismena od životnog značaja, jeste da ne prezire nepravdu, nemoral, već da u sebi sačuva ljubav prema ljudima, a da se s nemoralom i nepravdom bori na spoljašnjem planu.

- Eto, tako, - zaključio sam. - Iako ste se uzdigli iznad moći novca i svega zemaljskog, niste bili u stanju da se uzdignete nad vlašću duhovnog. Takođe ni vaš muž i dete. Zato su oko vas morale češće da se

dešavaju nepravedne, nemoralne i traumatične situacije. Zbog vašeg neshvatanja da je sve Bogom dato i da je jedino pravo koje imamo samo da sve to prihvatimo iznutra, moglo je tragično da se završi po sve vas. Da bi se spoznao Bog-Otac mora da se uništi sve ono za šta možemo da se vežemo.

Naša materijalna i duhovna dostignuća oblikuju određeni poredak. Apsolutizacija zemaljskih i duhovnih vrednosti označava potrebu da takav poredak učinimo neprekosnovenim, što predstavlja zaustavljanje razvoja i smrt. Sve novo i savršenije dolazi nam kroz rušenje postojećeg poretka koje doživljavamo kao kaos i bol. Bolest, kao element haosa, povećava prilagodljivost organizma, ali u većim količinama može da dovede do smrti. Međutim, ako bi se otklonila kompletna infekcija, takođe bi došlo do čovekove smrti. Red je često opasniji od haosa. Da bismo se razvijali, moramo da se uzdignemo nad redom i kaosom, a to je moguće samo akumulacijom i uvećanjem ljubavi.

- Svima u vašoj porodici predstoji da to urade, - rekao sam joj. - Sad sve zavisi od vas.

Ono što sam smatrao trećim nivoom zemaljskih, zapravo se ispostavilo da je prvi nivo duhovnih vrednosti. Postoje dva nivoa zemaljskog i dva nivoa duhovnog. Čovek prvo hrli ka zemaljskim vrednostima, i njegova duša tamni. Zatim on negira sve zemaljske vrednosti i juriša ka duhovnim i duša mu postaje svetlija i ispunjava se ljubavlju. Ali kroz neko vreme njegova duša, vezavši se za duhovnost, isto tako počinje da tamni. Tada on ponovo hrli ka zemaljskom planu, i njegova duša, ma kako čudno izgledalo, počinje da svetli. Odnosno, najveća sreća se ne nalazi ni u duhovnim, niti u zemaljskim vrednostima, već u trenutku prelaska sa jednog plana na drugi, u trenutku unutrašnjeg prelaza, u trenutku unutrašnjeg sjedinjenja te dve suprotnosti. Bog-Otac je istovremeno i Bog-Sin i Bog-Duh, i on je iznad njih. Zaliha ljubavi koju je čovečanstvo prikupilo, obitavajući naizmenično u zemaljskim i duhovnim sferama, mora da ga uzvisi na potpuno novi nivo, na kome će mu zalihe ljubavi omogućiti da istovremeno prebiva u zemaljskoj i u duhovnoj sferi, odnosno da još snažnije oseti Boga u sebi.

Ljubav prvo uranja u zemaljsku ravan, a zatim, da se ne bi vezala za zemaljske vrednosti i duhovnu sreću, uništava sve ono u čemu ne

prepoznaje sebe. I u ovom činu spoljašnje tragedije dešava se najveće približavanje Bogu. Međutim, čoveku nije dato da time svesno upravlja, već samo Bog može to da učini zarad pročišćenja ljubavi.

* * *

Danas me je opet pozvala jedna pacijentkinja i saopštila mi je da joj se stanje sve više pogoršava. Pre nekoliko meseci donirala je koštanu srž za svoju sestru kojoj se stanje poboljšalo. Tom prilikom sam joj objasnio da je vezana za srećnu sudbinu i da će, žrtvujući svoje blagostanje i svoj novac za sestru, spasiti ne samo sestru, već i sebe, kao i da će proći kroz najvažnije iskušenje.

- Prisetite se celog svog života i zahvalite Bogu za sve probleme. Molite se za to da poklonjenje srećnoj sudbini izađe iz duša vaše dece.

Sve je to radila, ali video sam da nije došlo do korenitih promena.

- Znajte da ni ja još nisam otklonio vezanost za srećnu sudbinu.

Zato vam neće biti lako.

I evo, danas me je pozvala, i unapred sam znao šta ću da joj kažem.

- Nekada sam mislio, - rekao sam joj, - da se iznad zemaljske sudbine nalazi čovekova sudbina na drugim planetama i u drugim svetovima. Odnosno - isto to, zemaljsko, samo u većem obimu. Međutim, ispostavilo se da nije tako. To više nije zemaljsko, već duhovno, ono što nazivamo Bogom-Duhom. Ali to je samo deo Boga-Oca. Bog-Otac je najviša pravednost. Da bismo je osetili uništava se zemaljska pravednost, odnosno pravednost Boga-Sina. Isto tako se povremeno raspada najviša duhovna pravednost. Ali apsolutizacija toga stvara ogromnu duhovnu agresivnost i grubost, i tada se čovek pročišćava kroz najvišu nepravdu, koju mu nanose drugi ljudi, kao i sopstvena sudbina. Odnosno, vezanost za duhovnost, za Sveti Duh, pročišćava se najvišom nepravdom, odnosno zemaljskim i duhovnim bezakonjem. U Rusiji, primera radi, pri njenom ogromnom duhovnom potencijalu, blokada apsolutizacije duhovnosti dešavala se kao neprestana samovolja u ekonomiji i moralnosti. Strašne i apsurdne stvari koje su se događale Rusiji i njenim narodima, ma kako čudno izgledalo, predstavljale su prisilno pročišćenje od apsolutizacije duhovnosti.

- Dakle, - rekao sam joj, - vaša vezanost za srećnu sudbinu se nije otklonila zato što nije bila otklonjena vezanost za Svetog Duha. Izgleda da ne postoji ništa nepravednije - spasavate sestru, a sami možete da umrete? Počinjete da prezirete sebe i svoju sudbinu, iznutra ne

prihvatate tu situaciju kao od Boga datu. Iza svake, čak i najveće nepravde, stoji Bog. Ako to ne osećamo i na nepravdu odgovaramo agresivnošću, odričemo se ljubavi i Boga.

Primetio sam da je shvatila. Pozdravili smo se. Čini mi se da je savladana još jedna mukotrpna etapa.

ZAKLJUČAK

U proleće 1993. godine, izašla je moja prva knjiga. Istovremeno sam radio na drugoj knjizi i mislio sam da ću je završiti u avgustu 1993. godine. Međutim, uporno su se pojavljivali razni problemi, nešto mi je ometalo rad i izlazak druge knjige je bio pod znakom pitanja. Godinu i po dana sam prepravljao tekst i istovremeno pokušavao da sve saberem u jednu koncepciju. Nadam se da mi je to uspelo.

U poslednje vreme, pod mojim imenom izašlo je mnogo falsifikata moje druge knjige. Ali mislim da su to čitaoci i sami shvatili. Kada sam počeo da pišem knjige, mislio sam kako sam mnogo toga spoznao o svetu, ali se ispostavilo da sam načinio samo prva dva mala koraka. S obzirom da moja istraživanja zahtevaju mnogo snage, prestao sam da obavljam konsultacije. Nadam se da će informacije izložene u ovoj knjizi pomoći čitaocu da se samostalno snađe u svojim problemima. Zbog nedostatka vremena, ni na jedno pismo koje mi je poslato, nisam odgovorio. Smatram da će knjiga biti najbolji odgovor. Ako uspem da napravim još jedan korak u spoznaji sveta, pisaću o tome.

Svim čitaocima želim svako dobro i sreću.

Sankt Peterburg
Mart 1995. godine